

Ε Π Α

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η δύναμη της υπηκοότητας

Ν Α Σ

GARY KEESEE

Τ Α Σ Η

Ε Π Α

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η δύναμη της υπηκοότητας

Ν Α Σ

GARY KEESEE

Τ Α Σ Η

Η οικονομική σου επανάσταση
Η δύναμη της υπηκοότητας, του Gary Keesee

Ελληνική μετάφραση της αρχικής έκδοσης στα Αγγλικά

Your Financial Revolution

The Power of Allegiance

by Gary Keesee

Copyright© 2015 by Gary Keesee

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054

1.888.391.LIFE

Στην Ελληνική έκδοση, τα αποσπάσματα της Αγίας Γραφής είναι από τη
μετάφραση της Ελληνικής Βιβλικής Εταιρείας (ΕΒΕ)
και από την Αγία Γραφή των εκδόσεων «Πέργαμος».

Μπορείτε να επισκεφθείτε τον ιστότοπο της διακονίας Faith Life Now Ministries
στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.faithlifenow.com

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	7
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Το Βασίλειο.....	21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η γαλάζια ομίγλη	61
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Σε παρακαλώ, Θεέ, ελέησέ με!	69
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Το γιγάντιο ψάρι	99
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Τίνος ήταν η επιλογή;.....	109
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Η ευλογία του Κυρίου.....	147
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: Η πόρτα.....	167
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: Η δύναμη της υπηκοότητας	177
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: Δώστε τους εσείς να φάνε!	187
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: Μάζευε, μην ιδρώνεις!.....	201
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: Το πέταγμα είναι ευκολότερο από το περπάτημα!.....	209

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Θέλησα να καταγράψω το ταξίδι στο οποίο οδήγησε ο Θεός την Drenda [Ντρέντα] κι εμένα, εδώ και μερικά χρόνια. Οι ζωές μας έχουν αλλάξει τόσο πολύ! Έχουμε δει να γίνονται μπροστά στα μάτια μας όλα τα θαύματα που έκανε ο Ιησούς στη Βίβλο: νεκροί να ανασταίνονται, παράλυτοι να σηκώνονται, να περπατούν, και την επομένη να επιστρέφουν στη δουλειά τους. Αμέτρητοι άνθρωποι θεραπεύτηκαν, και εκατοντάδες χιλιάδες είδαν να αποκαθίστανται τα οικονομικά τους. Αλλά τα μεγαλύτερα θαύματα που έχουμε δει συνέβησαν στην οικογένειά μας και στην προσωπική μας ζωή.

Ο στόχος μου είναι να σε πάω σε ένα ταξίδι, ένα ταξίδι ανακάλυψης που ελπίζω ότι θα αλλάξει τη ζωή σου με τον τρόπο που άλλαξε και τη δική μου. Η ιστορία αυτή δεν μπορεί να ειπωθεί σε ένα βιβλίο. Αυτό είναι το πρώτο από μια σειρά βιβλίων που θα σε οδηγήσουν στη δική σου προσωπική οικονομική επανάσταση, και θ' αρχίσουν να σου αποκαλύπτουν τα μυστήρια του Βασιλείου του Θεού, που άλλαξαν τη ζωή μου. Για μένα, είναι ένα συναρπαστικό ταξίδι που δεν θα τελειώσει ποτέ. Όλοι μας θα συνεχίσουμε να μαθαίνουμε! Η γνώση τού Βασιλείου του Θεού είναι ανεξάντλητη.

Είμαι πολύ ευγνώμων στον Θεό. Το έλεος Του ανανεώνεται κάθε μέρα, και είναι υπομονετικός και συγχωρητικός, οδηγώντας μας στον δρόμο της σωτηρίας. Δεν θα μπορούσα να σε πάω σ' αυτό το ταξίδι χωρίς πρώτα να αναφέρω την καταπληκτική γυναίκα μου, την Drenda. Η αγάπη της για τον Θεό, και η αγάπη της και η υπομονή της μ' εμένα, μου έδωσαν το θάρρος να δω τις αδυναμίες μου και να εκζητήσω τον Θεό για τις απαντήσεις που τόσο απεγνωσμένα χρειαζόμουν. Έτσι, με μεγάλη χαρά μοιράζομαι μαζί σου το περιεχόμενο του βιβλίου:

Η οικονομική σου επανάσταση
Η δύναμη της υπηκοότητας

[Γκάρι Κισί]

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μου πήρε την ειρήνη της ψυχής μου, τι είναι ευτυχία το λησμόνησα.

—Θρήνοι 3:17

Ξύπνησα ξέροντας ότι κάτι δεν πήγαινε καλά, καθόλου καλά! Μεγάλος φόβος είχε κατακλύσει το μυαλό μου. Δεν αισθανόμουν τη γλώσσα μου. Τα χέρια μου, τα πόδια και η μία πλευρά τού προσώπου μου ήταν μουδιασμένα. Ξύπνησα την Drenda [Ντρέντα] και πάλεψα να της πω τι συνέβαινε, καθώς όλο μου το πρόσωπο και η γλώσσα αρνιόνταν να συνεργαστούν. Μετά, παρατήρησα ότι η καρδιά μου κτυπούσε υπερβολικά γρήγορα, και ανέπνεα με δυσκολία καθώς της περιέγραφα την κατάστασή μου. Ξύπνησε, και αμέσως άρχισε να προσεύχεται για μένα. Σιγά-σιγά, τα παράξενα και φοβικά συναισθήματα υποχώρησαν λίγο. Ξάπλωσα στο κρεβάτι, ενώ η Drenda προσφέρθηκε να μου φέρει κάτι να φάω. Ήμουν μπερδεμένος και φοβόμουν για το τι συνέβαινε στο σώμα μου, καθώς ξάπλωνα εκεί προσευχόμενος. Κύματα πανικού με κατέκλυζαν, κι ένας φόβος που δεν είχα ξαναβιώσει στη ζωή μου επιτιθόταν στο μυαλό μου.

Το διαρκές χρέος μου και η συνεχής ανάγκη για χρήματα είχαν κάνει τον φόβο να αποτελεί συνηθισμένο κομμάτι της καθημερινότητάς μου. Εκείνα τα τελευταία χρόνια, βίωνα τεράστια πίεση λόγω της επιδείνωσης τής οικονομικής μου κατάστασης. Ασχολούμουν με

πωλήσεις με ποσοστό επί των κερδών, και απλά δεν τα κατάφερα οικονομικά. Νοικιάζαμε μια μικρή αγροικία του 1800 που έμοιαζε σαν να μην είχε ανακαινιστεί ποτέ από τότε που χτίστηκε. Ίσως υπερβάλλω λίγο, αλλά το σπίτι ήταν σε κακό χάλι. Τα κουφώματα των παραθύρων είχαν κενά, απ' όπου περνούσαν φυτά μέσα στο σαλόνι μας. Πολλά από τα τζάμια ήταν σπασμένα, και τα είχαμε σφραγίσει με χαρτόνι και μονωτική ταινία. Αν και ήταν σε τόσο άσχημη κατάσταση, η Drenda είχε καταφέρει να το κάνει ένα ζεστό σπιτικό για την οικογένειά μας. Αλλά, παρά τις αξιοθαύμαστες ικανότητές της, δεν μπορούσαμε να κρύψουμε το γεγονός ότι το σπίτι είχε πολλά και σοβαρά προβλήματα.

Αλλά, και όλα τα υπάρχοντά μας ήταν σε παρόμοια κατάσταση — σαραβάλα! Ακόμη και τα δύο αυτοκίνητά μας ήταν τόσο παλιά, είχαν πάνω από 300.000 χιλιόμετρα πάνω τους, που με το ζόρι έπαιρναν μπρος. Τα δυο αγόρια μας κοιμόντουσαν σε στρώματα που είχαν πεταχτεί από ένα γηροκομείο, και το χαλί στο πάτωμα της κρεβατοκάμαράς το είχαμε βρει στην άκρη του δρόμου κοντά στα σκουπίδια. Οι επισκέψεις στα ενεχυροδανειστήρια ήταν τρόπος ζωής για μας, και είχαμε δανειστεί από οποιονδήποτε πιστεύαμε ότι θα μπορούσε να μας βοηθήσει. Ζούσαμε την κάθε μέρα ξοδεύοντας ό,τι χρήματα έπεφταν στα χέρια μας, βρίσκοντας κάτι να πουλήσουμε, ψάχνοντας τρόπο να επιβιώσουμε, και ελπίζοντας ότι την επόμενη ημέρα τα πράγματα ίσως γίνονταν καλύτερα.

Οι δέκα πιστωτικές κάρτες μου είχαν ακυρωθεί πριν από μήνες, και τα τρία εταιρικά δάνεια που είχα πάρει, με επιτόκιο 28 τοις εκατό, βρίσκονταν στα χέρια εισπρακτικών εταιριών. Οι δόσεις των αυτοκινήτων μας (ναι, ακόμη χρωστούσα εκείνα τα παλιά αυτοκίνητα) είχαν 120 ημέρες καθυστέρηση, και κινδύνευα να μου τα πάρουν. Όλοι οι λογαριασμοί μας ήταν ληγμένοι. Αιτήσεις για δεσμεύσεις περιουσιακών στοιχείων είχαν κατατεθεί εναντίον μου, και οι εισπρακτικές εταιρίες με ξυπνούσαν κάθε πρωί. Δεν είχα πληρώσει τους φόρους μου, και η Εφορία μου είχε κάνει αγωγή ζητώντας αναδρομικούς φόρους. Η Drenda κι εγώ χρωστούσαμε στους γονείς μας, που είχαν κουραστεί να μας βοηθούν, 26.000 δολάρια. Το ψυγείο μας σπάνια γέμιζε με τρόφιμα. Η εταιρία ηλεκτρισμού απειλούσε να μας κόψει την

παροχή της, σχεδόν κάθε μήνα. Πραγματικά, είχα φτάσει στο τέρμα των ψυχικών αντοχών μου.

Τώρα, το άγχος άρχισε να προκαλεί κάτι στο σώμα μου, που δεν μπορούσα να προσδιορίσω τι ήταν. Είδα αρκετούς γιατρούς, οι οποίοι κατέληξαν ότι βίωνα κρίσεις πανικού, και με έβαλαν σε αγωγή με αντικαταθλιπτικά. Δυστυχώς, αυτές οι κρίσεις πανικού συνέχιζονταν και αυξάνονταν σε συχνότητα, σε σημείο που φοβόμουν να βγω απ' το σπίτι μου. Μέσα σ' εκείνες τις ζοφερές ημέρες τού φόβου, καθώς αναζητούσα απαντήσεις, άρχισα να παρατηρώ ότι ορισμένα τρόφιμα, όσα περιείχαν ζάχαρη, άμυλο ή καφεΐνη, με οδηγούσαν σε μια ακόμα κρίση πανικού. Έτσι, άρχισα να φοβάμαι το φαγητό, και πρόσεχα πολύ τι έτρωγα. Η ζωή μου έγινε μια φυλακή, σε σημείο που πλέον δεν μπορούσα να εργαστώ, γεγονός που φυσικά έκανε την οικονομική μας κατάσταση ακόμα χειρότερη.

Η γυναίκα μου νόμιζε ότι θα έχανε τον άντρα της, και αργότερα, αφού θεραπεύτηκα, μου είπε ότι πραγματικά είχε αρχίσει να σχεδιάζει τι θα έπρεπε να κάνει για να φροντίσει τα παιδιά μας. Έκραζα στον Θεό ζητώντας απαντήσεις, καθώς δεν είχα εμπειρία ή γνώση για το τι ήταν αυτό που πολεμούσα. Οι γιατροί είχαν διάφορα παράξενα ονόματα για να χαρακτηρίσουν τι μου συνέβαινε, διευκρινίζοντας ότι ήταν ανίατο και ότι θα έπαιρνα φάρμακα σε όλη την υπόλοιπη ζωή μου. Άλλοι γιατροί είπαν ότι ήμουν στα πρόθυρα να γίνω διαβητικός, και θεωρούσαν ότι θα ήμουν μια καλή περίπτωση για να με μελετήσουν καθώς θα προχωρούσε η ασθένεια ενώ περνούσαν τα χρόνια και μεγάλωνα.

Αν και ήμουν Χριστιανός, δεν είχα εμπειρία στον πνευματικό πόλεμο ή στο πώς να αντιμετωπίζω τον εχθρό. Και η αλήθεια είναι ότι σ' εκείνο το στάδιο δεν είχα καν διακρίνει ότι πολεμούσα ένα δαιμονικό πνεύμα. Νόμιζα ότι είχα πρόβλημα με το φυσικό μου σώμα, και ζητούσα από τον Θεό να με θεραπεύσει. Ως Χριστιανός, ήξερα ότι ο Θεός ήταν η απάντηση στο πρόβλημά μου, αλλά εκείνη την εποχή ένιωθα ότι ο Θεός ήταν πολύ μακριά. Οι διαγνώσεις που μου έδιναν οι γιατροί για την κατάστασή μου, είχαν διάφορα ονόματα που όλα τους σχετιζονταν με ψυχικά νοσήματα και αντιμετωπίζονταν με τη λήψη ενός συνδυασμού φαρμάκων. Όπως ανέφερα ήδη, δεν υπήρχε θεραπεία, μόνο

φαρμακευτικές αγωγές που θα με βοηθούσαν να ελέγχω την ψυχική μου κατάσταση. Ωστόσο, είχα παρενέργειες από τα φάρμακα, και μπορώ να πω ότι ουσιαστικά δεν με βοήθησαν καθόλου. Στην πραγματικότητα, πιστεύω ότι πρόσθεσαν κι άλλα συμπτώματα. Μ' έκαναν να νιώθω σαν να ζούσα μέσα σε ομίχλη, βασανιζόμενος διαρκώς από φοβικές σκέψεις που δεν μπορούσα να ελέγξω. Δεν είχα απαντήσεις, και τίποτε δεν με βοηθούσε. Αυτό συνεχίστηκε για μερικές εβδομάδες, και η απόγνωσή μου αυξανόταν καθώς έβλεπα τα συμπτώματα και τον φόβο να κυριαρχούν στη ζωή μου.

Αλλά, ένα βράδυ, καθώς αναζητούσα απαντήσεις από τον Θεό, είχα μια σημαντική νίκη. Ανακάλυψα ένα σημαντικό κλειδί για την ελευθερία μου. Βρισκόμουν στην εκκλησία που πήγαινα, και παρακολουθούσα μια συνάθροιση την Τετάρτη το βράδυ. Κατά τη διάρκεια της λατρείας και της δοξολογίας, είχα μια μεγάλη κρίση πανικού. Δεν ήξερα τι να κάνω. Ήμουν απελπισμένος και καταλάβαινα ότι χρειαζόμουν προσευχή. Έτσι, αποφάσισα να σηκωθώ και να πάω στο μπροστινό μέρος της εκκλησίας, και παρόλο που διέκοψα τη συνάθροιση, δεν με ένοιαζε καθόλου. Πήγαινα σε μια πολύ μεγάλη εκκλησία, και ο ποιμένας δεν με γνώριζε προσωπικά, αλλά με ήξερε ένα από τα μέλη της ομάδας λατρείας. Καθώς σύρθηκα κυριολεκτικά για ν' ανέβω στην εξέδρα, όντας σε πλήρη απόγνωση, όλα σταμάτησαν και όλα τα μάτια στράφηκαν προς το μέρος μου. Ο άνθρωπος που με γνώριζε αντέδρασε γρήγορα βλέποντας τους υπεύθυνους ασφαλείας να κατευθύνονται προς το μέρος μου για να με σταματήσουν.

Ενώ εξηγούσε την κατάστασή μου στον ποιμένα, μπορούσα να δω την έκφραση του ποιμένα να μαλακώνει. Με πλησίασε και προσευχήθηκε για μένα. Ο φίλος μου τού είπε ότι ήμουν άρρωστος, αλλά ο ποιμένας με κοίταξε και είπε, «Έχει πνεύμα ασθενείας». Και λέγοντας αυτά τα λόγια, έβαλε τα χέρια του στο κεφάλι μου και διέταξε αυτό το πνεύμα να φύγει. Εκείνη τη στιγμή συνέβη κάτι απίστευτο — ελευθερώθηκα! Για πρώτη φορά μετά από μήνες ένιωσα να είμαι φυσιολογικός, χωρίς βασανιστικές σκέψεις, χωρίς φόβο, μόνο με μια βαθιά ειρήνη. Το να πω ότι ήμουν ευγνώμων, θα ήταν πάρα πολύ λίγο. Το να πω ότι ήμουν ενθουσιασμένος, δεν θα εξηγούσε το πώς ένιωθα. Τα

είχα χαμένα, αισθανόμουν ελαφρύς σαν πούπουλο, και ξεχειλίζα από χαρά.

Όταν τελείωσε η συνάθροιση, η Drenda κι εγώ πήγαμε με κάτι φίλους σε μια πιτσαρία για να το γιορτάσουμε. Καθώς καθόμουν εκεί τρώγοντας την πίτσα μου, θυμάμαι ότι έπαιξε ένα τραγούδι στο ραδιόφωνο, και ξαφνικά, ένιωσα το ίδιο αρρωστημένο συναίσθημα φόβου να πέφτει επάνω μου σαν κουβέρτα — είχε ξαναγουρίσει. Για άλλη μια φορά, κατάλαβα ότι ήταν πνεύμα. Ο ποιμένας είχε πει ότι ήταν πνεύμα ασθένειας, αλλά δεν ήξερα τι πραγματικά σήμαινε αυτό, και ήμουν λίγο μπερδεμένος. Νόμιζα ότι είχα θεραπευτεί στη διάρκεια της συνάθροισης, αλλά προφανώς δεν ήταν έτσι. Την επόμενη ημέρα πάλευα ξανά με κρίσεις πανικού, αλλά δεν μπορούσα να σταματήσω να σκέφτομαι τι είχε συμβεί στην εκκλησία το προηγούμενο βράδυ. Όταν ο ποιμένας προσευχήθηκε για μένα, δεν προσευχήθηκε να θεραπευτώ. Είχε ασκήσει εξουσία επάνω σε ένα πνεύμα. Το γεγονός ότι η κατάσταση μου επηρεάστηκε και υπήρξε εκείνο το αποτέλεσμα, έδειχνε ότι επρόκειτο για πνεύμα και όχι για αρρώστια. (Και πάλι, μπορείς να δεις πόσο ανώριμος ήμουν εν Χριστώ, αφού δεν μπόρεσα να το αντιληφθώ αυτό). Εκείνη την εποχή, ήξερα πολύ λίγα για τον πνευματικό πόλεμο, αλλά ήξερα ότι οι δαίμονες ήταν αληθινοί. Είχα δει έναν.

Στην εφηβεία μου, διαχειριζόμουν μία από τις δύο πιτσαρίες που είχαν οι γονείς μου. Ένα βράδυ, ένας άντρας ήρθε και μου είπε ότι έκανε μια αναζωπυρωτική συνάθροιση λίγο πιο κάτω, σε μια τοπική Μεθοδιστική εκκλησία. Με προσκάλεσε να πάω, και ολοκλήρωσε την πρόσκλησή του με τη φράση: «Ο Ιησούς εξακολουθεί να κάνει τα ίδια πράγματα που έκανε και στη Βίβλο». Αυτό τράβηξε την προσοχή μου. Είχα μεγαλώσει στην εκκλησία. Είχα δώσει την καρδιά μου στον Κύριο σε ένα θερινό Βιβλικό Σχολείο, κατά τη διάρκεια των διακοπών μου από την πέμπτη τάξη. Αλλά, όλα εκείνα τα χρόνια, ποτέ δεν είχα δει τη δύναμη του Θεού να θεραπεύει κάποιον, και τίποτε δεν είχε τραβήξει πραγματικά την προσοχή μου, ώστε να πω ότι μέσα σ' αυτό το πράγμα είδα τον Θεό. Έτσι, στη διάρκεια των σχολικών μου χρόνων, απομακρύνθηκα από τον Κύριο. Εκείνα τα χρόνια, κάθε τόσο έπαιρνα την απόφαση και υποσχόμουν να πηγαίνω στην εκκλησία, αλλά οι

αποφάσεις μου ποτέ δεν είχαν διάρκεια. Όμως, αυτός ο τύπος είχε πει κάτι διαφορετικό. Ο Ιησούς εξακολουθεί να κάνει τα ίδια θαύματα που βλέπουμε στη Βίβλο; Με ενδιέφερε να δω για τι πράγμα μιλούσε. Αρκετοί από τους υπαλλήλους μου πήγαιναν σ' εκείνη την εκκλησία, και με ενθάρρυναν να πάω, οπότε αποφάσισα να το κάνω.

Την πρώτη νύχτα που ήμουν εκεί, ένιωσα την παρουσία του Θεού μ' έναν τρόπο πρωτόγνωρο. Φαινόταν σαν να μπορούσα πραγματικά να Τον προσεγγίσω μέσα από τις αισθήσεις μου, ένιωθα σαν να ήταν απόλυτα χειροπιαστός. Το μήνυμα του κήρυκα ήταν δυνατό, και όταν ρώτησε αν κάποιος από τους παρευρισκόμενους ήθελε να αφιερώσει ή να αφιερώσει ξανά τη ζωή του στον Ιησού, σήκωσα το χέρι μου. Πω πω! Τι νύχτα ήταν εκείνη! Ήμουν τόσο ενθουσιασμένος. Ήθελα να πω σε όλους πόσο θαυμάσιος είναι ο Θεός.

Τότε δεν υπήρχε το διαδίκτυο, ούτε τα CD, και είχαμε μόνο τρία κανάλια στην τηλεόρασή μας. Επίσης, η πόλη μας ήταν μικρή, και δεν υπήρχαν πολλά να κάνουμε το βράδυ. Έτσι, για νυχτερινή διασκέδαση, οι έφηβοι συνήθιζαν να περνούν την ώρα τους στην πιτσαρία. Συνήθως κλείναμε στις 1:00 το πρωί, την Παρασκευή και το Σάββατο, και ο χώρος στάθμευσης μας ήταν γεμάτος εφήβους. Πολλές φορές έπρεπε να τους διώχνω, γιατί οι πελάτες μας δεν έβρισκαν μέρος να παρκάρουν. Κάποιες νύχτες ξεσπούσαν καυγάδες μεταξύ τους, και ερχόταν η αστυνομία για να τους χωρίσει και να στείλει τα νεαρά άτομα στα σπίτια τους. Αλλά τώρα, είχα μια ιδέα. Αυτοί οι έφηβοι έπρεπε ν' ακούσουν για τον Ιησού Χριστό. Έτσι, βγήκα έξω και τους είπα πως, όταν κλείναμε, θα έκανα μια μελέτη της Αγίας Γραφής, και αν κάποιος από αυτούς ήθελε να μείνει, θα ήταν ευπρόσδεκτος. Θα άρχιζε περίπου στις 1:30 το πρωί, καθώς έπρεπε να κλείσουμε στη 1:00, και να καθαρίσουμε μετά. Δεν είχα ιδέα αν θα ερχόταν κάποιος, αλλά ήρθαν μερικοί από αυτούς, και μερικοί από τους υπαλλήλους μου έμειναν, επίσης. Την πρώτη νύχτα που έκανα τη μελέτη, ένας από τους εφήβους είπε ότι ήθελε να υπηρετήσει τον Χριστό και με ρώτησε τι έπρεπε να κάνει. Αυτό μου δημιούργησε ένα πρόβλημα, καθώς δεν το είχα σκεφτεί ακόμη. Θυμήσου ότι βασικά δεν ήξερα και πολλά για τη Βίβλο, αλλά είχα διαβάσει ένα χωρίο που φαινόταν να μου δίνει την απάντηση που

αναζητούσα.

Και καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί.

—Πράξεις 2:21

Έμοιαζε αρκετά απλό, και έτσι αποφάσισα να το εφαρμόσω. Η ομάδα είχε φύγει όταν με πλησίασε εκείνος ο έφηβος μ' αυτήν την ερώτηση, οπότε του είπα να καθίσει σε μια καρέκλα και να πει το όνομα του Ιησού. Νόμιζα ότι ήταν απλό, αλλά καθόμασταν για περίπου δύο λεπτά, και δεν είπε τίποτε. Έτσι επανέλαβα τις οδηγίες μου, νομίζοντας ότι δεν είχε αντιληφθεί τι του έλεγα. Και πάλι τίποτε. Μετά, παρατήρησα ότι έτρεμε. Θα μπορούσα επίσης να πω από την έκφρασή του ότι φαινόταν να δυσκολεύεται να βγάλει αυτό το όνομα από το στόμα του. Ξαφνικά, σαν να έσπασε ένα φράγμα, ψέλλισε το όνομα του Ιησού, και το πρόσωπό του γαλήνεψε. Λοιπόν, απέδωσε! Έτσι, αυτό έγινε το σχέδιό μου για κάθε φορά που κάποιος ήθελε να δώσει την καρδιά του στον Κύριο. Τον έβαζα να καθίσει σε μια καρέκλα και να πει το όνομα του Ιησού. Σχεδόν χωρίς εξαίρεση, δεν μπορούσαν να πουν το όνομα αμέσως. Αρχίζαν να τρέμουν και, μετά την αρχική δυσκολία, κατάφερναν να το πουν και αμέσως γαλήνευαν.

Μια μέρα, καθώς ήμουν στο πίσω δωμάτιο ζυμώνοντας, άκουσα ένα χτύπημα στην πίσω πόρτα. Άνοιξα την πόρτα, και είδα δυο εφήβους που θυμήθηκα ότι τους είχα μιλήσει κάποια στιγμή για τον Χριστό. Τους κάλεσα μέσα, και ένας από αυτούς είπε ότι ήθελε να δώσει την καρδιά του στον Θεό. Έτσι, τον κάθισα σε μια καρέκλα και, ως συνήθως, άρχισε να τρέμει και τελικά είπε το όνομα του Ιησού. Όταν σήκωσα το βλέμμα μου, είδα ότι ο άλλος έφηβος είχε απομακρυνθεί από εμένα και βρισκόταν στην άλλη άκρη του δωματίου, κολλημένος σε μια γωνία, μοιάζοντας με ζώο σε κλουβί. Προσπαθούσε να σκάψει τον τοίχο σαν να ήθελε να φύγει μακριά μου. Ήταν κάτι πολύ παράξενο, και δεν είχα καμιά εξήγηση γι' αυτό.

Καθώς στεκόμουν εκεί και τον κοιτούσα, ξαφνικά σκέφτηκα, «Μήπως αυτό είναι δαίμονας;». Δεν είχα καμιά εμπειρία με δαίμονες, αλλά είχα

διαβάσει γι' αυτούς στην Αγία Γραφή. Δεν μπορούσα να σκεφτώ άλλη εξήγηση για την παράξενη συμπεριφορά του. Έτσι είπα, «Χριστέ μου, είναι κάποιος δαίμονας;» Αμέσως, σαν να τραβήχτηκε ένα πέπλο, μπόρεσα να δω έναν δαίμονα να κρέμεται στο πλάι εκείνου του νεαρού άνδρα. Ο δαίμονας ήταν περίπου 1,5 μέτρο ψηλός, και ήταν κολλημένος επάνω στον νεαρό, με τα πόδια του κουλουριασμένα γύρω από αυτόν. Ο κόσμος πάντα με ρωτάει, «Πώς έμοιαζε;» Έμοιαζε με μαϊμού, αλλά διέφερε. Ήταν τριχωτό σαν μαϊμού, είχε μακριά χέρια σαν μαϊμού, αλλά είχε λαμπερά, κόκκινα μάτια και ήταν κακάσχημο. Τη στιγμή που αντίκρισα εκείνα τα μάτια, φώναξα δυνατά. Το μίσος που διέκρινα σ' εκείνα τα μάτια ήταν κάτι πρωτόγνωρο για μένα. Ο καλύτερος τρόπος για να περιγράψω τι είδα σ' εκείνα τα μάτια θα ήταν να το χαρακτηρίσω ως υγρό μίσος που έρεε προς εμένα, διαπεραστικό μίσος που ήταν σχεδόν απτό. Κατάλαβα αμέσως ότι αυτό το πράγμα όχι μόνο με μισούσε πολύ, αλλά ήταν και πολύ θυμωμένο μαζί μου.

Και τώρα, τι έπρεπε να γίνει; Δεν ήξερα τι να κάνω τώρα που είδα αυτό το πράγμα. Αλλά σκέφτηκα ότι αν το όνομα του Ιησού μάς έβαλε στο Βασίλειο του Θεού, τότε θα πρέπει να έχει εξουσία κι επάνω σ' αυτόν τον δαίμονα. Έτσι είπα δυνατά, «Στο όνομα του Ιησού!». Αμέσως, το πέπλο έκλεισε. Αν θυμάστε τις παλιές ασπρόμαυρες τηλεοράσεις, τη στιγμή που τις έσβηνες, έμενε μια αμυδρή σκιά της τελευταίας εικόνας, και ξεθώριαζε αργά στην οθόνη. Κάτι τέτοιο συνέβη τώρα και μ' αυτό το πράγμα. Πραγματικά δεν μπορούσα να το δω, αλλά μπορούσα ακόμα να διακρίνω μια αμυδρή σκιά του. Μόλις έκλεισε το πέπλο, ο έφηβος βγήκε τρέχοντας από το κτίριο.

Οπότε, ναι, ήξερα ότι οι δαίμονες ήταν αληθινοί. Μακάρι να μπορούσα να πω ότι μόλις κατάλαβα ότι το πρόβλημά μου ήταν ένα πονηρό πνεύμα, το έλυσα και βάδισα ελεύθερος από εκείνη τη στιγμή και μετά. Αλλά αυτό δεν συνέβη αμέσως. Είναι λυπηρό ότι ενώ ήμουν στην εκκλησία όλα αυτά τα χρόνια, στην ουσία, ποτέ δεν είχα αφιερώσει χρόνο για να μάθω ποιος ήμουν εν Χριστώ και πώς να ασκώ τα νόμιμα δικαιώματά μου απέναντι στον εχθρό. Αλλά τώρα που συνειδητοποίησα, ή έστω υποπτευόμουν, ότι μπορεί να έχω να κάνω με ένα πονηρό πνεύμα, ενθαρρύνθηκα να μάθω πώς να το νικάω. Γνώριζα

αρκετά για να ξέρω ότι ο δαίμονας έπρεπε να υποταχτεί στην εξουσία μου, αλλά ήμουν μπερδεμένος που δεν το έκανε. Λίγες μέρες αργότερα, είχα μια άλλη θετική εμπειρία που επιβεβαίωσε ότι το πρόβλημά μου ήταν πράγματι ένα πονηρό πνεύμα.

Ήμουν στην κρεβατοκάμαρά μου, προσευχόμενος εν Πνεύματι, και αποφασισμένος να περάσω αρκετό χρόνο στην προσευχή για να μπορέσω να πάρω μια απάντηση για το τι συνέβαινε. Κατά τη διάρκεια εκείνης της προσευχής, ξαφνικά, ένιωσα μια απελευθέρωση, και για άλλη μια φορά ήμουν ελεύθερος, όπως όταν προσευχήθηκε για μένα ο ποιμένας. Ήμουν ελεύθερος για περίπου δύο ώρες εκείνο το βράδυ πριν επιστρέψει η προηγούμενη κατάσταση, αλλά τώρα ήμουν απολύτως σίγουρος ότι επρόκειτο όντως για ένα πνεύμα, εφόσον είχε ανταποκριθεί στην προσευχή μου. Προσευχήθηκα ξανά, αλλά δεν έγινε τίποτε. Άρχισα, τότε, να διαβάζω ό,τι μπορούσα να βρω για τον πνευματικό πόλεμο, και να πειραματίζομαι να βρω ποιος ήμουν εν Χριστώ. Αλλά και πάλι αυτό το πράγμα δεν κουνιόταν. Μόνο μια φορά, εκείνο το βράδυ που προσευχόμουν είχα δει το πνεύμα να ανταποκρίνεται, για λίγες ώρες, στην εξουσία μου. Ήμουν μπερδεμένος και άρχισα να ρωτάω ένθερμα τον Κύριο να μου πει τι να κάνω. Αν και δεν κατόρθωσα να ελευθερωθώ εντελώς, δεν είχα άλλες κρίσεις πανικού και η παράλυση είχε φύγει. Έτσι, υπήρχαν ήδη κάποιες σημαντικές νίκες. Εξακολουθούσα να παλεύω με βασανιστικές σκέψεις και κατάθλιψη, αλλά ήμουν σίγουρος ότι γινόμουν δυνατότερος. Κάθε μέρα περνούσα αρκετό χρόνο μελετώντας τι έλεγε η Αγία Γραφή για την εξουσία μας εν Χριστώ.

Ένα απόγευμα, ενώ εργαζόμουν στο γραφείο μου, για άλλη μια φορά πάλευα με το γνωστό πλέον αίσθημα του φόβου. Είχα προσπαθήσει να προσευχηθώ και να διατάξω το πνεύμα του φόβου να φύγει, αλλά, ως συνήθως, δεν υπήρξε καμία επίδραση. Ξαφνικά, άκουσα τη φωνή του Κυρίου. Μου είπε να διατάξω αυτό το πνεύμα να φύγει, δυνατά και με εξουσία. Στη συνέχεια μου είπε και κάτι άλλο που άλλαξε τον τρόπο με τον οποίο έβλεπα την πνευματική εξουσία. Είπε να μη δίνω σημασία στα συναισθήματά μου όταν διέταξα αυτό το πράγμα να φύγει, αλλά να στέκομαι στον Λόγο Του, και όχι σ' αυτό που είδα ή ένιωσα. Δούλευα στο

γραφείο μου, οπότε δεν μπορούσα απλά να σηκωθώ και ν' αρχίσω να φωνάζω στον διάβολο, καθώς βρίσκονταν και οι υπάλληλοί μου εκεί. Έτσι, σηκώθηκα και πήγα στην τουαλέτα, και είπα δυνατά, «Στο όνομα του Ιησού, σε δένω, πνεύμα φόβου! Αυτό που κάνεις είναι παράνομο, και σε διατάζω να φύγεις τώρα, στο όνομα του Ιησού Χριστού». Τίποτα, δεν ένιωσα καμιά αλλαγή. Αλλά θυμήθηκα αυτό που μου είπε ο Κύριος, «Μην δίνεις σημασία στα συναισθήματά σου». Έτσι ευχαρίστησα τον Κύριο για την εξουσία που μου είχε δώσει επάνω σ' αυτό το πνεύμα, και άρχισα να δοξάζω τον Θεό γιατί ήμουν ελεύθερος. Επέστρεψα στο γραφείο μου και ξανάρχισα να δουλεύω. Όπως καθόμουν στο γραφείο μου, παρόλο που δεν ένιωθα καμιά αλλαγή, ευχαριστούσα τον Κύριο που ήμουν ελεύθερος κάθε φορά που ο φόβος επιτιθόταν στο μυαλό μου. Την ώρα που δούλευα στον φάκελο ενός πελάτη, ξαφνικά ένιωσα την παρουσία του Θεού να έρχεται επάνω μου, και είδα ένα μαύρο, λεπτό σύννεφο, σαν μαύρη ομίχλη, να φεύγει από πάνω μου και να εξαφανίζεται γρήγορα μέσα από το ταβάνι του γραφείου μου.

Ήμουν ελεύθερος!

Αυτό το δαιμονικό πνεύμα του φόβου είχε χαθεί. Και αν ερχόταν πίσω, ήξερα πώς να το αντιμετωπίσω. Ήμουν τόσο ενθουσιασμένος! Τηλεφώνησα στην Drenda και της είπα τι είχε συμβεί. Ήρθε αμέσως να με βρει, και το γιορτάσαμε με ένα μεσημεριανό γεύμα σ' ένα κινέζικο εστιατόριο (το αγαπημένο μου). Χρειάστηκε να επαναλάβω τη στάση μου ενάντια σ' αυτό το πνεύμα του φόβου πολλές φορές, μετά από εκείνη την ημέρα, διότι οι δαίμονες δεν τα παρατάνε γρήγορα. Και παρόλο που ο δαίμονας είχε φύγει, το οικονομικό χάος στη ζωή μου παρέμενε. Έτσι, ο φόβος για τα οικονομικά μου προσπαθούσε διαρκώς να επανέρχεται στο μυαλό μου, και έπρεπε να μάθω πώς να διαχειρίζομαι το μυαλό μου και πώς να το κρατώ σε ειρήνη.

Υπήρξαν και άλλες μάχες μέσα στη ζωή μου, που χρειάστηκε να τις δώσω και να μάθω πώς να τις κερδίζω, με πολλά πνευματικά μαθήματα για το Βασίλειο που ακόμη διδάσκομαι, αλλά ο λόγος που ήθελα να σου διηγηθώ αυτήν τη συγκεκριμένη ιστορία είναι για να σου πω ότι καταλαβαίνω τον τρόπο με τον οποίο το οικονομικό άγχος επηρεάζει τους ανθρώπους και τη ζωή τους, και ανοίγει τον δρόμο για να μπει ένας

καταστροφικός φόβος.

Θέλω να βεβαιωθώ ότι ξέρεις πως κι εγώ έχω βαδίσει σ' αυτόν τον δρόμο.

Έτσι, ανεξάρτητα από το είδος του χάους που αντιμετωπίζεις σήμερα, υπάρχει ελπίδα. Μακάρι να ήξερα για το Βασίλειο του Θεού νωρίτερα στη ζωή μου. Είναι λυπηρό να σκέφτομαι ότι η Drenda κι εγώ ζούσαμε σε οικονομικό χάος για εννέα ολόκληρα χρόνια, ενώ δεν ήταν απαραίτητο να συμβεί αυτό!

Δυστυχώς, το οικονομικό χάος δεν ήταν ένα στιγμιαίο σήμα στο ραντάρ της ζωής μας, ήταν το ίδιο το ραντάρ. Ήταν η ίδια η ζωή μας. Εννέα χρόνια με παρακάλια και ικεσίες, προκειμένου να συνεχίσουμε να ζούμε, και με πλήθος ταπεινωτικές καταστάσεις και γεγονότα. Γεγονότα που, όμως, θα τα ξεχνούσα γρήγορα. Ας είναι ευλογημένη η γυναίκα μου! Ανέχτηκε τόσα πολλά, όλ' αυτά τα χρόνια. Γι' αυτό, σήμερα, προσπαθώ να την ευλογώ με κάθε ευκαιρία.

Όπως έπρεπε να μου διδάξει πώς να αντιμετωπίσω αυτό το δαιμονικό πνεύμα του φόβου, ο Κύριος άρχισε να μου διδάσκει πώς να αντιμετωπίσω τα οικονομικά μου από πνευματική άποψη. Αυτά που δίδαξε ο Θεός στην Drenda και σ' εμένα, κι αυτά που μας έδειξε σχετικά με τα οικονομικά μας, άλλαξαν τη ζωή μας τόσο ριζικά που δεσμευτήκαμε να περάσουμε το υπόλοιπο της ζωής μας βοηθώντας τους ανθρώπους να ανακαλύψουν τις ίδιες αρχές.

Η Drenda κι εγώ περάσαμε από το να είμαστε απελπιστικά άφραγκοι στο να πληρώνουμε μετρητά για τα αυτοκίνητά μας, να χτίζουμε το σπίτι των ονείρων μας χωρίς χρέη, να ιδρύουμε πολλές εταιρίες και να ξεκινάμε την καθημερινή τηλεοπτική μετάδοση του Fix the Money Thing (Τακτοποίησε το ζήτημα των χρημάτων) σε κάθε ζώνη ώρας στη γη. Η Drenda ξεκίνησε επίσης την εβδομαδιαία τηλεοπτική εκπομπή Drenda, στο δίκτυο ABC Family, για να βοηθήσει τις οικογένειες να μάθουν πώς να ζουν ευτυχισμένα, και να ενθαρρύνει τις γυναίκες. Αισθανθήκαμε ότι ο Θεός μάς οδήγησε να ξεκινήσουμε την εκκλησία Faith Life Church, όπου, κάθε εβδομάδα, διδάσκουμε χιλιάδες ανθρώπους για το Βασίλειο του Θεού. Τώρα απαιτούνται εκατομμύρια το χρόνο για να κάνουμε αυτό που κάνουμε, πάνω από 200.000 δολάρια το μήνα, τη στιγμή που

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

γράφεται αυτό το βιβλίο, μόνο και μόνο για τα τηλεοπτικά μας προγράμματα. Φυσικά, τίποτε από αυτά δεν θα ήταν δυνατό, αν ο Θεός δεν μας είχε διδάξει όλα όσα θέλουμε να σου διδάξουμε μ' αυτήν τη σειρά βιβλίων. Δεν θέλω να δεις αυτό το βιβλίο σαν ένα ακόμα βιβλίο για τα οικονομικά. Δεν είναι άλλο βιβλίο για το πώς πρέπει να οργανώσεις τον οικονομικό προϋπολογισμό σου, αν και αυτό είναι απαραίτητο και προτείνεται. Δεν είναι άλλη μια επανάληψη της διδασκαλίας, «δεν επαρκεί το εισόδημα», οπότε ας δούμε τι μπορούμε να κόψουμε από τα έξοδα.

Όχι, αυτό είναι ένα βιβλίο για μια επανάσταση, μια εξέγερση ενάντια στο Βασίλειο του σκότους και την ασφυκτική φτώχεια του. Είναι ένα βιβλίο για το πώς να απελευθερωθείς από τους περιορισμούς μιας διεφθαρμένης κυβέρνησης, και να ξεκινήσεις να ζεις με έναν νέο τρόπο. Η απάντηση που βρήκα δεν ήταν κάποια θεμελιώδης οικονομική αρχή. Ανακάλυψα ότι χρειαζόμουν μια πλήρη οικονομική αναμόρφωση:

ΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Στην εισαγωγή του βιβλίου διηγήθηκα πώς διαλυόταν η ζωή μου εξαιτίας του βασανιστικού φόβου που με κατέστρεφε. Γι' αυτό και θεωρώ ότι είναι σημαντικό να ξεκινήσουμε το ταξίδι μας με την ακόλουθη δήλωση που πραγματικά πρέπει να κατανοήσεις τη σημασία της: ΜΗΝ ΜΑΘΕΙΣ ΝΑ ΖΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ! Ο φόβος ανοίγει την πόρτα σε διάφορες δαιμονικές επιρροές, σε σύγχυση και κατάθλιψη, όπως μόλις είδαμε ότι συνέβαινε στη ζωή μου, και όπως συμβαίνει στις ζωές εκατομμυρίων άλλων ανθρώπων. Πιστεύω ότι το οικονομικό τραύμα ανοίγει μια μεγάλη πόρτα για να εισχωρήσει ο φόβος στις ζωές των ανθρώπων. Προσωπικά βοηθάω ανθρώπους να διαχειριστούν τα οικονομικά τους εδώ και 34 χρόνια, μέσω της εταιρίας χρηματοοικονομικού σχεδιασμού που έχω, και ανακάλυψα ότι δεν ήμουν το μόνο άτομο που είχε οικονομικά προβλήματα ή πάλευε μ' αυτά στη ζωή του.

Στην πραγματικότητα, με βάση την έρευνά μου, ανακάλυψα ότι το 23% του αμερικανικού πληθυσμού δεν πληρώνει καν την ελάχιστη δόση για τις δανειακές του υποχρεώσεις και σιγά-σιγά γλιστράει στην παύση πληρωμών.¹ Σ' αυτήν την κατάσταση βρίσκεται το ένα τέταρτο της

¹ Tracy Turner, "Debt Is People's Biggest Worry...Finance Problems Rank Higher Than Terrorism and Disasters." The Columbus Dispatch, 2006.

χώρας! Σαράντα επτά εκατομμύρια, το ένα έκτο του πληθυσμού, ζουν με κουπόνια τροφίμων, και οκτώ στις δέκα οικογένειες δεν διαθέτουν καθόλου οικονομίες και περιμένουν να πληρωθούν για να ζήσουν.² Δεν θα μιλήσω καν για τα 18 τρισεκατομμύρια δολάρια χρέους που έχει το έθνος μας, και δεν θα μπορέσει ποτέ να ξεπληρώσει. Επίσης, δεν θα αναφέρω τις οικονομικές υποχρεώσεις αξίας 120 τρισεκατομμυρίων δολαρίων στις οποίες η χώρα μας έχει δεσμευτεί, χωρίς να έχει κανέναν μηχανισμό χρηματοδότησης για να καλύψει το κόστος τους.³ Ζούμε σε μια χώρα με σοβαρά οικονομικά ζητήματα! Αυτό που διαπίστωσα από την πείρα μου είναι ότι τα ανεπίλυτα οικονομικά ζητήματα και το οικονομικό άγχος οδηγούν τους ανθρώπους να ζουν καθημερινά με τον φόβο.

Αλλά υπάρχουν απαντήσεις! Μπορείς να ελευθερωθείς! Η Αγία Γραφή είναι σαφής σ' αυτό το θέμα: ο Ιησούς ήρθε να κηρύξει καλά νέα στους φτωχούς!

Το Πνεύμα με κατέχει Κυρίου του Θεού, γιατί ο Κύριος μ' έχρισε. Μ' έστειλε μήνυμα χαρμόσυνο να φέρω στους φτωχούς...

—Ησαΐας 61:1, EBE

Ποιο είναι το χαρμόσυνο μήνυμα για έναν φτωχό άνθρωπο; Ότι μπορεί να ελευθερωθεί! Σήμερα, μπορεί να μην έχεις ιδέα πώς θα μπορούσε να συμβεί αυτό. Κάποτε στη ζωή μου, ένιωθα εντελώς αβοήθητος. Η σκέψη να έχω μόνο 100 δολάρια δικά μου, χωρίς να τα χρωστώ σε κανέναν φάνταζε τόσο ξένη για μένα που θα την θεωρούσα αστεία, αν δεν ήταν τόσο τρομακτική και θλιβερή. Εκείνα τα εννέα χρόνια που ζούσα πασχίζοντας να επιβιώσω, με πλήγωσαν συναισθηματικά. Το οικονομικό άγχος μάς κλέβει καθετί καλό. Όταν βλέπω οικογενειακά βίντεο από εκείνα τα χρόνια, ντρέπομαι τόσο πολύ.

² Brad Plumer, "Why are 47 million Americans on food stamps? It's the recession — mostly." The Washington Post, 2013

³ Glenn Kessler, "Έχει το έθνος 128 τρισεκατομμύρια σε μη χρηματοδοτούμενες υποχρεώσεις." Ουάσιγκτον Ποστ, 2013.

Σε ένα βίντεο κατεβαίνω από το αμάξι μου, και τα αγαπημένα μου παιδιά τρέχουν να με συναντήσουν μετά από μια κουραστική μέρα στο γραφείο. Έτρεχαν, συνήθως, και μου αγκάλιαζαν τα πόδια και κρατιόντουσαν από αυτά, φωνάζοντας, «Γεια σου μπαμπά!» Στο βίντεο, δεν απαντώ στον χαιρετισμό τους, ούτε καν τα κοιτάζω. Ήμουν τόσο αγχωμένος και αποθαρρημένος που δεν καταλάβαινα ποια πράγματα έχουν τη μεγαλύτερη αξία.

Καθώς τα συλλογίζομαι αυτά, θυμάμαι κάτι που έμαθα σε ένα μάθημα κολύμβησης. Αν κάποιος πνίγεται και φωνάζει για βοήθεια, να είσαι πολύ προσεκτικός όταν πας να τον βοηθήσεις. Γιατί; Επειδή εκείνη τη στιγμή δεν μπορεί να σκεφθεί τίποτε άλλο εκτός από την επιβίωσή του και μπορεί να σε τραβήξει κάτω από το νερό, χωρίς πραγματικά να το θέλει. Έτσι ήμουν, σαν ζόμπι που δεν συμμετείχε στη ζωή, κάνοντας όλες τις κινήσεις, αλλά χωρίς συναισθήματα. Ως σύζυγος, δεν περνούσα το τεστ. Ως πατέρας, δεν περνούσα το τεστ. Ως προμηθευτής της οικογένειάς μου, δεν περνούσα το τεστ. Η ζωή μου ήταν μια ρουτίνα, στην οποία επαναλαμβανόταν η ίδια καταθλιπτική εικόνα, δίχως συναισθήματα και δίχως οραματισμό.

Εκείνη την περίοδο, το Κολούμπους του Οχάιο περνούσε μια οικιστική έκρηξη. Παντού ανεγείρονταν σπίτια, και η πόλη μας φιλοξένησε την «Παρέλαση Σπιτιών» για πολλά συνεχόμενα χρόνια. Αν δεν ξέρεις τι είναι αυτό, θα ήθελα να σου εξηγήσω. Μια «Παρέλαση Σπιτιών» είναι ένα σύνολο από προκατασκευασμένα σπίτια προς πώληση, κτισμένα από διαφορετικούς κατασκευαστές, για να παρουσιάσουν στους υποψήφιους αγοραστές τα ιδιαίτερα σχέδια και τις δυνατότητές τους, καθώς και όλες τις νέες συσκευές και τον εσωτερικό διάκοσμο. Για όλους στην περιοχή, αυτό ήταν μεγάλη υπόθεση και χιλιάδες άνθρωποι επισκέπτονταν την έκθεση και την απολάμβαναν. Αλλά εγώ έτρεμα στην ιδέα της Παρέλασης Σπιτιών.

**«ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΕ ΚΑΤΕΧΕΙ
ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΓΙΑΤΙ
Ο ΚΥΡΙΟΣ Μ' ΕΧΡΙΣΕ. ΜΕ
ΕΣΤΕΙΛΕ ΜΗΝΥΜΑ
ΧΑΡΜΟΣΥΝΟ ΝΑ ΦΕΡΩ
ΣΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ».**

—ΗΣΑΪΑΣ 61:1, ΕΒΕ

Ζώντας μέσα στη φτώχεια μας, δεν ήθελα να πάει η Drenda και να δει αυτά τα σπίτια. Ένωθα ήδη αρκετά άσχημα για την οικονομική μου αποτυχία, και σίγουρα δεν ήθελα να συνειδητοποιήσει η γυναίκα μου πόσο πολύ είχε παγιδευτεί στη ζωή της. Τώρα ξέρω ότι αυτή η σκέψη μου ήταν ανόητη, αλλά εκείνη την εποχή έτσι σκεπτόμουν. Ήξερα ότι αν πήγαινε εκεί, θα ήθελε ένα τέτοιο σπίτι. Έτσι, κάθε χρόνο έλεγα, «Όχι!», ώσπου τελικά, μια χρονιά ενέδωσα και αποφασίσαμε να πάμε.

Τα σπίτια, όπως μπορείτε να φανταστείτε, ήταν εντυπωσιακά. Έκαναν τη μικρή αγροικία μας του 1800 να μοιάζει με ένα σπίτι που απλά περίμενε να το κατεδαφίσουν. Αφού είδαμε τα πρώτα σπίτια, ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι η Drenda δεν βιάδιζε δίπλα μου. Γύρισα να δω πού ήταν, και αισθάνθηκα θλίψη όταν την διέκρινα να στέκεται έξω από το τελευταίο σπίτι που είχαμε δει. Δάκρυα κυλούσαν στο πρόσωπό της. Γύρισα και της έκανα μια ανόητη ερώτηση, «Τι σου συμβαίνει;» Λες και δεν ήξερα την απάντηση! Απλά με κοίταξε και με ρώτησε, «Πότε θα μπορέσω να έχω κι εγώ ένα σπίτι;» Το μυαλό μου πήρε φωτιά. «Ένα σπίτι; Σαν κι αυτά; Όλα αυτά τα σπίτια κοστίζουν από 500.000 έως 700.000 δολάρια». Εγώ αγωνιζόμουν να βρω τρόπο να πληρώσω το μηνιαίο ενοίκιο των 300 δολαρίων που δίναμε για την παλιά αγροικία. Ξέρω είναι απογοητευτικό, αλλά δεν μπορούσα να δω μια διέξοδο, και δεν μπορούσα να προσφέρω την παραμικρή ελπίδα στην όμορφη γυναίκα μου που τόσο αγαπούσα. Ο φόβος και η αποτυχία είχαν σκεβρώσει το μυαλό και το κορμί μου. Δεν ήμουν πλέον ο εαυτός μου. Τι απέγινε η χαρά μου, πού πήγε η ευτυχία μου; Δεν μπορούσα να δω πέρα από το οικονομικό άγχος.

Είχε πάει 2:00 ή 3:00 το πρωί και ήταν αδύνατο να κοιμηθώ. Ένας πόνος μού τρυπούσε το σαγόνι και το πρόσωπό σαν βελόνες, και χρειαζόμουν απεγνωσμένα ανακούφιση. Τριάντα έξι ώρες νωρίτερα είχα κάνει απονεύρωση για να σταματήσω μια μόλυνση που μου είχε προκαλέσει οίδημα, και έκανε το πρόσωπό μου να μοιάζει σαν μπαλόνι. Ο πόνος και η ταλαιπωρία ήταν απίστευτες. Έπαιρνα Tylenol κάθε τέσσερις ώρες για τον πόνο, αλλά δεν φάνηκε να βοηθά πάρα πολύ. Καθώς καθόμουν στο σαλόνι μου, ανίκανος να κοιμηθώ και παίρνοντας άλλη μια δόση, έτυχε να κοιτάξω το κουτί τού Tylenol και να διαβάσω τις

οδηγίες. Όχι επειδή δεν ήξερα πώς να πάρω Tylenol, αλλά από καθαρή πλήξη, ακριβώς όπως όλοι μας έχουμε διαβάσει το κουτί των δημητριακών ενώ τρώμε δημητριακά το πρωί. Όχι επειδή μας ενδιαφέρει πραγματικά, αλλά επειδή τυχαίνει να βρίσκεται εκεί μπροστά μας. Ναι, ναι, 2 δισκία κάθε 4 ώρες, αλλά τι έλεγε αμέσως μετά; Όχι περισσότερα από 10 δισκία το 24ωρο; Το μυαλό μου πρόσθεσε γρήγορα τον αριθμό των δισκίων που θα κατανάλωνε ένα άτομο αν το έπαιρνε κάθε 4 ώρες, όπως είχα κάνει εγώ τις τελευταίες 2 ημέρες — 12 δισκία την ημέρα, 2 δισκία παραπάνω από τη μέγιστη δόση. Ξαφνικά, το στομάχι μου σφίχτηκε, κι ο φόβος με κυρίευσε.

Εννέα χρόνια ζωής με στερήσεις, αποτυγχάνοντας ως σύζυγος, αποτυγχάνοντας ως πατέρας, και αποτυγχάνοντας ως προμηθευτής τής οικογένειάς μου με είχαν μετατρέψει σε συναισθηματικό ναυάγιο. Οι γιατροί με είχαν βάλει σε αγωγή με αντικαταθλιπτικά για να με βοηθήσουν. Αλλά τίποτα δεν με βοήθησε. Και μ' αυτή τη φλεγμονή του δοντιού μου, καθόμουν στο σαλόνι, έχοντας κοιμηθεί με διακοπές τα δύο τελευταία δύο εικοσιτετράωρα, κι ο πόνος ήταν τόσο έντονος που δεν μπορούσα να κοιμηθώ ξανά. Και τώρα, διαβάζοντας το κουτί του Tylenol, συνειδητοποίησα ότι είχα έναν επιπλέον λόγο να ανησυχώ, μια πιθανή υπερβολική δόση Tylenol. Δεν είχα ιδέα τι θα μου έκανε η υπερβολική δόση Tylenol, αλλά ήμουν σίγουρος ότι θα ήταν κάτι αρκετό ήπιο, αφού ο καθένας μπορεί να το αγοράσει χωρίς συνταγή. Σκέφτηκα ότι είχαν βάλει αυτήν την προειδοποίηση στο κουτί, επειδή απλά έτσι έπρεπε να κάνουν, για να μη διαμαρτύρονται οι δικηγόροι τους και για να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις του νόμου. Δεν μπορούσα να φανταστώ ότι η λήψη 2 επιπλέον δισκίων θα μπορούσε να προκαλέσει κάτι σημαντικό. Αλλά το πνεύμα του φόβου που είχε κυριεύσει το μυαλό μου, πήρε αυτό το γεγονός, και άρχισε να μου επιτίθεται με σκέψεις, «Τι θα γινόταν αν...;». Έτσι, για να ηρεμήσω το μυαλό μου, σκέφτηκα να καλέσω το Κέντρο Δηλητηριάσεων για να μάθω. Ήμουν σίγουρος ότι θα μου έλεγαν πως δεν είχε γίνει τίποτε σπουδαίο.

Η γυναίκα που απάντησε στο τηλεφώνημά μου έμοιαζε να είναι επαγγελματίας. Με ρώτησε πώς θα μπορούσε να με βοηθήσει, και της εξήγησα ότι είχα πάρει Tylenol κάθε 4 ώρες στη διάρκεια των τελευταίων

36 ωρών, λαμβάνοντας έτσι 12 δισκία την ημέρα αντί για τα 10 που έγραφε ότι ήταν η μέγιστη δόση. Της είπα ότι τηλεφωνούσα για να επιβεβαιώσω ότι η λήψη αυτών των 2 επιπλέον δισκίων δεν θα προκαλούσε σοβαρή ζημιά. Ακολούθησε μια παύση, και στη διάρκειά της μπορούσα να καταλάβω ότι πληκτρολογούσε στον υπολογιστή της. Αμέσως μετά, άκουσα αυτά τα λόγια, που τα παραθέτω ακριβώς όπως μου τα είπε, «Κύριε, ποτέ δεν είχαμε κάποιον που πήρε τέτοια δόση και επέζησε». Την άκουσα σωστά; Σίγουρα όχι! Της εξήγησα, λοιπόν, για άλλη μια φορά ότι απλά πήρα 2 δισκία παραπάνω σε ένα διάστημα 24 ωρών, και το είχα κάνει αυτό επί δύο συνεχόμενες ημέρες.

Αυτή τη φορά απάντησε με κάπως αυστηρή φωνή, «Κύριε, όπως είπα, ποτέ δεν είχαμε κάποιον που πήρε τέτοια δόση και επέζησε. Πρέπει να πάτε σε μια μονάδα επειγόντων περιστατικών, ΤΩΡΑ!» Όταν προσπάθησα να της εξηγήσω πάλι τι είχε συμβεί, επειδή ήμουν σίγουρος ότι άκουγε κάτι λάθος, με σταμάτησε και είπε, «Η πάτε στο νοσοκομείο οδηγώντας ή θα στείλω ασθενοφόρο για σας μεταφέρει». Ήμουν σοκαρισμένος! «Θα οδηγήσω μόνος μου», τραύλισα. «Σε ποιο νοσοκομείο θα πάτε;» με ρώτησε. Της είπα και έκλεισε το τηλέφωνο.

Απέμεινα για λίγο ζαλισμένος. Είχα μια πολύ σημαντική συνάντηση στις 9:00 εκείνο το πρωί, και ήταν περίπου 3:30 τα ξημερώματα. Σύρθηκα ν' ανεβώ τα σκαλιά, μπήκα στο υπνοδωμάτιο, ξύπνησα την Drenda και της διηγήθηκα τι είχε συμβεί. Με κοίταξε μ' ένα βλέμμα γεμάτο θλίψη και απογοήτευση. Ο σύζυγός της συμπεριφερόταν περίεργα, όπως έκανε εδώ και αρκετούς μήνες, κι εκείνη είχε κουραστεί να προσπαθεί να κρατάει τις ισορροπίες, και τώρα αυτό; «Gary, ήταν μόνο δυο χάπια παραπάνω. Σκέψου λογικά, πώς θα μπορούσαν να σε σκοτώσουν; Τηλεφώνησέ τους ξανά», είπε. Αλλά ο φόβος είναι παράλογος και βασανιστικός. «Η γυναίκα στο τηλέφωνο είπε ότι μπορεί να με σκοτώσουν. Πρέπει να πάω στο νοσοκομείο». Είδα στα μάτια της ένα βλέμμα που έλεγε, «Πλάκα μου κάνεις;» και στράφηκα για να βγω από το δωμάτιο.

Φθάνοντας στο νοσοκομείο με το αυτοκίνητό μου, διέκρινα δυο ανθρώπους ντυμένους με λευκές στολές να με περιμένουν έξω από την είσοδο των επειγόντων περιστατικών. Μόλις σταμάτησα, με πλησίασαν

και μου είπαν, «Είστε ο Gary Keese (Γκάρι Κισί);» Με οδήγησαν εσπευσμένα σ' ένα δωμάτιο και, καθώς περνούσα μπροστά από τον πίνακα των επειγόντων, πρόσεξα ότι το όνομά μου υπήρχε ήδη καταγεγραμμένο εκεί. Έλεγε, «Gary Keese — υπερβολική δόση». Δεν μπορούσα να το πιστέψω. Για να μην τα πολυλογώ, αφού μου έκαναν εξέταση αίματος, ο γιατρός ήρθε στο δωμάτιο και μου είπε, «Γιατί βρίσκεστε εδώ; Το επίπεδο τού Tylenol στο αίμα σας δεν είναι αρκετά υψηλό για να αντιμετωπίσει ούτε έναν πονοκέφαλο». Όταν του είπα τι είχε συμβεί με το Κέντρο Δηλητηριάσεων, άρχισε να γελάει. Δεν το βρήκα αστείο, και σίγουρα δεν διασκέδασα καθόλου όταν ήρθε κι ο λογαριασμός των 2.000 δολαρίων. Ο διάβολος με είχε παγιδέψει, και με είχε κλέψει για άλλη μια φορά.

Σου διηγούμαι αυτές τις ιστορίες, μαζί με τις ιστορίες στην εισαγωγή τού βιβλίου, για να σε βοηθήσω να δεις σε ποιο σημείο ήταν η ζωή μου πριν ανακαλύψω το Βασίλειο του Θεού. Ναι, ήμουν Χριστιανός. Ναι, πρόσφερα το δέκατό μου. Ναι, είχα υπάρξει υπεύθυνος λατρείας στην εκκλησία μου για ένα διάστημα. Ναι, αγαπούσα τον Θεό. Αλλά κάτι δεν πήγαινε καλά, καθόλου καλά! Σου διηγήθηκα πώς μου έμαθε ο Θεός να πολεμάω το πνεύμα τού φόβου, και πώς ελευθερώθηκα από τα αντικαταθλιπτικά και τις κρίσεις πανικού. Αλλά δεν ήμουν ακόμη ελεύθερος από τις συνθήκες που είχαν προκαλέσει τη μάχη μου με τον φόβο — την απελπιστική οικονομική μου κατάσταση! Εξακολουθούσα να υφίσταμαι τεράστιες πιέσεις καθημερινά, για να βρω χρήματα και να πληρώσω τους λογαριασμούς μου, συν ότι είχα δέκα υπερχρεωμένες και ακυρωμένες πιστωτικές κάρτες, τρία δάνεια χρηματοοικονομικών εταιρειών, χρέος στην Εφορία, οφειλές σε συγγενείς, και πολλές αποφάσεις για δέσμευση περιουσιακών στοιχείων.

Όπως είπα, οι ζωές μας ήταν ένα οικονομικό χάος. Μονίμως ζούσα με άγχος και συναισθηματική αναταραχή. Αν και ήμασταν χριστιανοί, πεθαίναμε οικονομικά, και οι πιστωτικές μου κάρτες ακυρώνονταν η μία μετά την άλλη. Αιτήσεις κατασχέσεων είχαν κατατεθεί εναντίον μας, η δυνατότητά μας για πίστωση είχε ανακληθεί, και συνεχώς δεχόμασταν κλήσεις από τους πιστωτές μας. Στο αποκορύφωμα της οικονομικής μας ταλαιπωρίας, όταν η δουλειά μας είχε ελάχιστα έσοδα,

δυσκολευόμασταν ν' αγοράσουμε ακόμη και τρόφιμα. Για να ζεσταθούμε, συγκεντρωνόμασταν όλοι σε ένα δωμάτιο, γύρω από μια ξυλόσομπα που ανάβαμε, επειδή δεν μπορούσαμε ν' αγοράσουμε πετρέλαιο. Ψάχναμε τις πολυθρόνες και τους καναπέδες αναζητώντας νομίσματα που ίσως είχαν πέσει στις χαραμάδες, ελπίζοντας να βρούμε αρκετά χρήματα για ν' αγοράσουμε ένα γεύμα από τα McDonald's και να το μοιράσουμε στα παιδιά μας.

Ήμουν πολύ καλός στο να παίρνω αναβολές από τους πιστωτές όταν τηλεφωνούσαν, αλλά μια μέρα κάποιος πιστωτής μου προσέλαβε δικηγόρο για να συλλέξει το χρέος μου. Αυτός ο τύπος τηλεφώνησε και

**«Ο ΔΕ ΘΕΟΣ ΜΟΥ ΘΑ
ΕΚΠΛΗΡΩΣΕΙ ΚΑΘΕ
ΑΝΑΓΚΗ ΣΑΣ, ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΤΟΥ, ΜΕ
ΔΟΞΑ, ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».**

—ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 4:19

δεν έδειξε να συγκινείται από τίποτε. Απλά είπε, «Πρέπει να πάρω τα χρήματα σε τρεις μέρες, διαφορετικά, θα καταθέσω μήνυση εναντίον σου εκ μέρους του πελάτη μου». Ήμουν τελειωμένος. Δεν είχα επιλογές, δεν είχα πίστωση, είχα ήδη αξιοποιήσει όλους τους φίλους μου, και είχα φτάσει σ' αυτό το σημείο που ήξερα ότι ήμουν τελειωμένος. Σύρθηκα στο δωμάτιό μου, έπεσα στο κρεβάτι μου και φώναξα στον Θεό. Πολύ γρήγορα, άκουσα τη φωνή του Κυρίου. Ένα χωρίο της Αγίας Γραφής, που είχα ακούσει πολλές φορές, ήρθε στη σκέψη μου.

Ο δε Θεός μου θα εκπληρώσει κάθε ανάγκη σας, σύμφωνα με τον πλούτο του, με δόξα, διαμέσου τού Ιησού Χριστού.

—Προς Φιλιππησίους 4:19

Απάντησα στον Κύριο ότι το ήξερα αυτό το χωρίο, αλλά οι ανάγκες μου δεν ικανοποιούνταν! Απάντησε αμέσως στην ερώτησή μου, «Ναι, αλλά αυτό δεν είναι δικό μου σφάλμα. Ποτέ δεν βρήκες τον χρόνο να μάθεις πώς λειτουργεί το Βασίλειό μου. Στην πραγματικότητα, το μεγαλύτερο μέρος της Εκκλησίας μου ζει όπως ζούσε ο λαός Ισραήλ στην Παλαιά Διαθήκη — σαν σκλάβοι. Ζουν μια ζωή χρέους και οικονομικής

δουλείας. Θέλω οι δικοί μου να είναι ελεύθεροι».

Έτρεξα γρήγορα κάτω, να βρω την Drenda και να της μεταφέρω τι μου είχε πει ο Κύριος. Της εξομολογήθηκα τη μετάνοιά μου που δεν είχα εκζητήσει τον Θεό και δεν είχα μάθει πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του. Η αλήθεια είναι πως εκείνη την εποχή, δεν ξέραμε τι πραγματικά εννοούσε ο Θεός όταν είπε ότι δεν ξέραμε πώς λειτουργούσε το Βασίλειο. Εξάλλου, εμείς πηγαίναμε στην εκκλησία, προσφέραμε το δέκατο τού εισοδήματός μας τις περισσότερες φορές, και αγαπούσαμε τον Θεό. Νομίζαμε ότι ζούσαμε σύμφωνα με το Βασίλειο του Θεού. Ωστόσο, όπως θα μάθαινα σύντομα, το θέμα ήταν ότι παρόλο που βρισκόμουν στον δρόμο για τον ουρανό, δεν γνώριζα πώς να φέρω τη δύναμη και την εξουσία του ουρανού στη ζωή μου, και να επηρεάσω τις φυσικές μου συνθήκες. Έτσι αρχίσαμε να μελετάμε τη Βίβλο, και ο Θεός άρχισε να μας μιλάει, και να μας βοηθάει να μάθουμε τι εννοούσε όταν έλεγε Βασίλειο. Αυτά που μάθαμε ήταν συγκλονιστικά! Ήταν σαν να άναψε ένα φως σε ένα σκοτεινό δωμάτιο. Για πρώτη φορά στη ζωή μας, βρήκαμε απαντήσεις σχετικά με την οικονομική μας ζωή!

Θεέ μου, τι εννοιές λέγοντας Βασίλειο;

Όταν ο Θεός μού είπε ότι δεν είχα μάθει ποτέ πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του, δεν κατάλαβα τι εννοούσε. Βασίλειο; Η Drenda κι εγώ δεν είχαμε ιδέα. Προσευχηθήκαμε και ζητήσαμε από τον Θεό να μας διδάξει τι εννοούσε μ' αυτό: «Κύριε, μάθε μας τι εννοιές λέγοντας Βασίλειο!» Έτσι, το πρώτο πράγμα που έπρεπε να μάθω ήταν τι ήταν ένα βασίλειο. Πιστεύω ότι αυτή η έννοια είναι δύσκολο να κατανοηθεί από εμάς που ζούμε σε μια δυτική κοινωνία, με την αμερικανική νοοτροπία της δημοκρατίας και της ελεύθερης έκφρασης. Το Βασίλειο του Θεού δεν είναι δημοκρατία, είναι ένα Βασίλειο με Βασιλιά. Η εξουσία του Βασιλιά διαχέεται προς τα κάτω, μέσω της οργάνωσης τού Βασιλείου που εκχωρεί αυτήν την εξουσία και την άσκησή της, σε διάφορες δομές και ανθρώπους. Ένας όχλος ανθρώπων δεν συνιστά βασίλειο. Θα μπορούσες να έχεις ένα εκατομμύριο ανθρώπους, και όμως να μην έχεις βασίλειο. Ένα βασίλειο είναι μια ομάδα ανθρώπων που συνδέονται από τον νόμο ή τη διακυβέρνηση. Στο λεξικό, ο ορισμός της λέξης βασίλειο είναι: «Βασίλειο: ένα κράτος ή ένα πολίτευμα με επικεφαλής έναν

βασιλιά ή μια βασίλισσα».

Αν και κάθε Χριστούγεννα γιορτάζουμε την έλευση τού Ιησού, συνήθως δεν καταλαβαίνουμε ότι έφερε και μια διακυβέρνηση μαζί Του. Η Αγία Γραφή μιλάει για αυτή τη διακυβέρνηση στο Ησαΐας 9:6-7:

Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης. Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.

Ο Ιησούς είναι ο Βασιλιάς και έχει την εξουσία του Βασιλείου Του, και όταν δεχόμαστε τον Ιησού ως προσωπικό Σωτήρα μας συμμετέχουμε σ' αυτό το Βασίλειο, γινόμαστε πολίτες τού Βασιλείου, υπήκοοι του Βασιλιά. Επιπλέον, πέρα από πολίτες τού Βασιλείου, στην πραγματικότητα γινόμαστε μέλη του βασιλικού οίκου του Θεού, ως γιοι και κόρες του Θεού.

Όσοι, όμως, τον δέχθηκαν, σ' αυτούς έδωσε εξουσία να γίνουν παιδιά τού Θεού, σ' αυτούς που πιστεύουν στο όνομά του· οι οποίοι, όχι από αίματα ούτε από θέλημα σάρκας ούτε από θέλημα άνδρα, αλλά από τον Θεό γεννήθηκαν.

—Κατά Ιωάννην 1:12-13

Δεν είστε, λοιπόν, πια ξένοι και χωρίς δικαιώματα, αλλά ανήκετε στο λαό του Θεού, στην οικογένεια του Θεού.

—Προς Εφεσίους 2:19, ΕΒΕ

Ως μέλη του βασιλικού οίκου τού Θεού, γινόμαστε μέρος τής οικογένειάς του, και έτσι μας ανήκουν ή είμαστε μέρος όλων όσων

ανήκουν στον Θεό. Επιπλέον, γινόμαστε και πολίτες του ισχυρού Βασιλείου Του, πράγμα που σημαίνει ότι έχουμε νομικά δικαιώματα και οφέλη μέσα σ' αυτήν την πολιτεία του Θεού. Για να εξηγήσω καλύτερα τι εννοώ, θα ήθελα να αναφερθώ στο τι σημαίνει να είσαι φυσικός πολίτης των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Ως πολίτης των ΗΠΑ, έχεις νόμιμα δικαιώματα, τα οποία είναι γραμμένα στο σύνταγμά μας και στους νόμους που έχουν ψηφιστεί από την κυβέρνησή μας. Αυτοί οι νόμοι και τα οφέλη τους διαχέονται σε κάθε πολίτη, ανεξάρτητα από το ποιος είναι. Τα δικαιώματα αυτά δεν εξαρτώνται από τα συναισθήματα ή την εξυπνάδα μας. Όχι, είναι κατοχυρωμένα από τον νόμο, και είναι στη διάθεση κάθε πολίτη που αποκαλεί την Αμερική πατρίδα του. Μπορεί ένας πολίτης να μην γνωρίζει καν τα νόμιμα δικαιώματά του, αλλά παρόλα αυτά, του ανήκουν επειδή απλώς και μόνο είναι πολίτης των ΗΠΑ.

Τώρα, εδώ υπάρχει κάτι που θα ήθελα να σκεφθείς, και ελπίζω να αλλάξει εντελώς την άποψή σου για τον Θεό και για το πώς λαμβάνεις πράγματα από τον Θεό. Στις ΗΠΑ, αν διαπιστώσουμε ότι κάτι ή κάποιος προσπαθεί να μας στερήσει τα νόμιμα δικαιώματά μας, ή ότι έχουμε αδικηθεί, έχουμε πρόσβαση στη δικαιοσύνη (δικαιοσύνη σημαίνει επιβολή ή τήρηση του νόμου), για να επιβληθούν τα νόμιμα δικαιώματά μας. Πάμε στο δικαστήριο, και ο δικαστής δεν κοιτάζει την εμφάνισή μας, ή το πόσο πλούσιοι ή φτωχοί είμαστε. Βλέπει τον νόμο. Για οποιοδήποτε ζήτημα, υποχρεούται να αποφασίζει πάντοτε σύμφωνα με τον νόμο. Αυτό είναι η ασφάλειά μας: έχουμε δικαιώματα που είναι κατοχυρωμένα από τον νόμο, και η κυβέρνησή μας θα επιβάλει τα νόμιμα δικαιώματά μας μέσω των διαδικασιών της δικαιοσύνης των ΗΠΑ. Έχοντας αυτό κατά νου, ρίξε μια πιο προσεκτική ματιά στο 9ο κεφάλαιο του Ησαΐα, που μιλάει για το νέο πολίτευμα και τη διακυβέρνηση που φέρνει ο Ιησούς στη γη.

Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο του Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη...

— Ησαΐας 9:7

Αυτό το κομμάτι της Αγίας Γραφής λέει ότι η Βασιλεία του Θεού εδραιώνεται και στερεώνεται μέσω της δικαιοσύνης, και της τήρησης του νόμου του Θεού. Τήρηση του νόμου είναι η απόδοση ή η επιβολή των νόμιμων δικαιωμάτων σου. Τα νόμιμα δικαιώματά σου στο Βασίλειο του Θεού απορρέουν από το δίκαιο του Θεού, δηλαδή από τον νόμο Του. Για να διασφαλιστεί ότι θα λάβεις αυτά που ορίζει το δίκαιο του Θεού, αυτά που σου ανήκουν δια νόμου, ως πολίτη του Βασιλείου Του, ο Θεός σου έδωσε πρόσβαση στη δικαιοσύνη Του, στη διαδικασία που εγγυάται ότι θα σου αποδοθούν όλα όσα σου υποσχέθηκε. Ο Θεός έκανε γνωστό το θέλημά Του με τον Λόγο Του, τη Βίβλο, για να γνωρίζουμε όλα τα δικαιώματά μας στο Βασίλειό Του. Αυτά είναι καλά νέα! Όλα όσα διαβάζεις στη Βίβλο για τις υποσχέσεις του Θεού, σου ανήκουν ήδη δια νόμου, επειδή είσαι πολίτης τού Βασιλείου Του!

Το Β΄ Προς Κορινθίους 1:20 λέει ξεκάθαρα ότι όλες οι υποσχέσεις — ΟΛΕΣ ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ — είναι «Ναι» και «Αμήν». Η απόφαση έχει ήδη ληφθεί, και σου ανήκουν νόμιμα.

Επειδή, όλες οι υποσχέσεις τού Θεού είναι σ' αυτόν το Ναι, και σ' αυτόν το Αμήν, προς δόξαν τού Θεού μέσα από μας.

—Β΄ Προς Κορινθίους 1:20

Το θεμέλιο της Βασιλείας του Θεού είναι η δικαιοσύνη και η ορθότητα — δεν αμφιταλαντεύεται. Σκέψου το έτσι: «Αν γνωρίζω τον νόμο της Βασιλείας του Θεού (το θέλημά Του) και ξέρω ότι έχω πρόσβαση στη δικαιοσύνη, τη διαδικασία που μου εγγυάται την εφαρμογή του νόμου, τότε είμαι σίγουρος και δεν φοβάμαι».

Και να γιατί έχουμε εμπιστοσύνη και θάρρος απέναντι στον Θεό: Αν του ζητήσουμε κάτι σύμφωνο με το θέλημά του, μας ακούει. Έτσι, ξέροντας ότι ακούει τα αιτήματά μας, είμαστε βέβαιοι πως θα εκπληρωθούν.

—Α΄ Ιωάννου 5:14-15, EBE

Όταν αυτό το χωρίο λέει ότι μας ακούει, δεν εννοεί ότι απλά ακούει τον ήχο της φωνής μας μέσα από τα ηχητικά κύματα, εννοεί ότι ανταποκρίνεται και αναλαμβάνει την υπόθεσή μας. Σκέψου έναν δικαστή που δικάζει μια υπόθεση για να διασφαλίσει ότι θα αποδοθεί δικαιοσύνη. Η αίθουσα του δικαστηρίου και ο δικαστής υπάρχουν για να εξασφαλίζουν ότι η δικαιοσύνη είναι διαθέσιμη σε κάθε πολίτη. Η απόφαση του δικαστή δεν βασίζεται στα συναισθήματά του, αλλά βασίζεται στον νόμο με βάση τον οποίο προεδρεύει για να τον εφαρμόσει για κάθε πολίτη. Ο δικαστής βρίσκεται στην έδρα για να διασφαλίζει ότι η δικαιοσύνη (η επιβολή του νόμου) εκτελείται σύμφωνα με τον γραπτό νόμο. Στην περίπτωση του Θεού, ο θρόνος Του (η πηγή της εξουσίας) και η δύναμή Του εξασφαλίζουν την επιβολή της δικαιοσύνης (την επιβολή της θέλησής Του) σε όλους τους ανθρώπους που έρχονται στον Ιησού και στη Βασιλεία Του.

**ΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ
ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ, ΚΑΙ ΟΙ
ΝΟΜΟΙ ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΟΥΝ.**

Σε παρακαλώ, αυτά τα τελευταία λόγια να τα ξαναδιαβάσεις, αργά και με προσοχή, και να τα αφήσεις να διαφωτίσουν την άποψη σου για τον Θεό. Οι περισσότεροι άνθρωποι θεωρούν ότι ο Θεός παίρνει τις αποφάσεις Του κατά περίπτωση, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια. Είναι ο Βασιλιάς ενός Βασιλείου με νόμους που δεν αλλάζουν. Δεν παίρνει και δεν θα πάρει ποτέ αποφάσεις που δεν ευθυγραμμίζονται με τον νόμο Του. Έτσι, μπορούμε να ξέρουμε ποια είναι η απάντησή Του πριν ρωτήσουμε, και μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι έχουμε αυτό που λέει ο νόμος Του πριν το δούμε, επειδή έχει τη δύναμη και την εξουσία να εφαρμόζει τον νόμο Του.

Καθώς η Drenda κι εγώ αρχίσαμε να μαθαίνουμε τα νόμιμα δικαιώματά μας στα πλαίσια του Βασιλείου, άλλαξε ριζικά ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβανόμασταν τον Θεό και την Αγία Γραφή. Κι αυτή η αλλαγή στον τρόπο που σκεφτόμασταν άλλαξε τις ζωές μας. Δεν παρακαλούσαμε πλέον. Μάθαμε πως όσα είπε ο Θεός ήταν ήδη νόμιμα δικά μας, επειδή ήμασταν πολίτες του Βασιλείου Του. Έπρεπε μόνο να μάθουμε πώς να διεκδικούμε νόμιμα αυτό που ήταν νόμιμα δικό μας, και να το απελευθερώνουμε στη γήινη σφαίρα. Σκέψου πώς

εξαργυρώνεις μια επιταγή. Μπορεί να έχουν κατατεθεί πολλά χρήματα στο όνομά σου, αλλά υπάρχει μια διαδικασία καθορισμένη από τον νόμο, με την οποία θα πρέπει να εξαργυρώσεις την επιταγή και να οικειοποιηθείς τα χρήματα. Σε κάθε νομικό σύστημα, υπάρχει μια διαδικασία με την οποία παίρνουμε τη νόμιμη κατοχή κάποιου αγαθού που δικαιούμαστε από τον νόμο.

Καθώς η θεία δύναμή του χάρισε σε μας όλα τα απαραίτητα προς ζωή και ευσέβεια, διαμέσου τής επίγνωσης εκείνου που μας κάλεσε με τη δόξα του και την αρετή.

—Β΄ Πέτρου 1:3

Είναι ένα Βασίλειο, και όλοι όσοι είναι πολίτες τού Βασιλείου έχουν τα ίδια δικαιώματα. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε αυτό το σημείο: Τα βασίλεια λειτουργούν με νόμους, και οι νόμοι δεν αλλάζουν κατά περίπτωση. Γιατί είναι σημαντικό αυτό; Είναι σημαντικό, διότι αν το Βασίλειο λειτουργεί βάσει σταθερών νόμων, τότε δεν θα υπάρχει μεροληψία. Αντίθετα, κάθε πολίτης τού Βασιλείου έχει το δικαίωμα να απολαμβάνει την εφαρμογή και τα οφέλη του δικαίου του Βασιλείου, ίσα με όλους τους άλλους.

Εδώ είναι που τα πράγματα μπερδεύονται λίγο στον κόσμο τής εκκλησίας. Οι περισσότεροι Χριστιανοί πιστεύουν ότι ο Θεός αποφασίζει αυθαίρετα τι θέλει να κάνει στη ζωή κάποιου ανθρώπου. Με άλλα λόγια, νομίζουν ότι ο Θεός επιλέγει να ευλογήσει κάποιον και να μην ευλογήσει κάποιον άλλον. Νομίζουν ότι ο Θεός επιτρέπει να συμβαίνουν στους ανθρώπους πράγματα που δεν ελέγχουν. Νομίζουν ότι θα θεραπεύσει ένα άτομο και όχι ένα άλλο. Οι περισσότεροι Χριστιανοί ικετεύουν τον Θεό να τους βοηθήσει, ενώ ο Θεός έχει ήδη κάνει ό,τι χρειάζεται για να τους βοηθήσει. Τους έδωσε το Βασίλειο, ολόκληρο το Βασίλειο!

Όταν ο Θεός άρχισε να μου μιλάει για τα οικονομικά μου, και να μου λέει ότι έπρεπε να μάθω περισσότερα για το Βασίλειό Του, μου έδωσε το παρακάτω χωρίο.

Μακάριοι εσείς οι φτωχοί, επειδή δική σας είναι η βασιλεία του Θεού.

—Κατά Λουκάν 6:20β

Ο Θεός μού έλεγε ότι η απάντησή που έψαχνα για τα οικονομικά μου, ήταν το Βασίλειό Του, και θα μπορούσα να προσθέσω σ' αυτό, και το πώς να μάθω να αξιοποιώ τους νόμους του Βασιλείου εδώ στη γήινη σφαίρα, όπως ακριβώς έκανε ο Ιησούς. Παραδέχομαι ότι, στην αρχή, δεν είχα ιδέα τι σήμαιναν όλ' αυτά. Αλλά καθώς σκεφτόμουν όσα μου είπε ο Θεός, συνειδητοποίησα ότι, όντως, τα βασίλεια λειτουργούν σύμφωνα με νόμους. Όταν οι νόμοι παραμένουν σταθεροί, η λειτουργία τους και τα αποτελέσματά τους είναι πάντοτε συνεπή και αξιόπιστα. Ποτέ πριν δεν το είχα σκεφθεί αυτό από πνευματική άποψη. Ωστόσο, αν έτσι είχαν τα πράγματα, και το Βασίλειο του Θεού λειτουργούσε έτσι, κατάλαβα ότι θα μπορούσα να μάθω αυτούς τους νόμους, να τους εφαρμόσω, και να έχω στη ζωή μου τα αποτελέσματα και τα οφέλη τους.

Συνειδητοποίησα ότι οι νόμοι που διέπουν αυτήν τη γη δεν αλλάζουν. Στην πραγματικότητα, λειτουργούν τόσο αξιόπιστα, αδιάλειπτα και αναλλοίωτα, που μπορούμε να βασίσουμε επάνω τους την αποστολή κάποιου ανθρώπου στο φεγγάρι ή την ασφαλή πτήση των αεροπλάνων. Αλλά οι περισσότεροι Χριστιανοί δεν προσεγγίζουν τον Θεό μ' αυτήν την αντίληψη. Παρακαλούν και κλαίνε όταν χρειάζονται κάτι, προσπαθώντας να πείσουν τον Θεό για την ανάγκη τους, λες και υπάρχει περίπτωση να επιλέξει ο Θεός να μην τους φροντίσει.

Για παράδειγμα, αν επρόκειτο να κηρύξω σ' ένα εκκλησιαστικό συνέδριο, οι άνθρωποι αυτής της εκκλησίας θα άρχιζαν, μήπως, να προσεύχονται για να είναι τα φώτα αναμμένα στη διάρκεια της διοργάνωσης; Θα νήστευαν και θα προσεύχονταν, ικετεύοντας τον Θεό, «Θεέ μου, ξέρεις πόσο σημαντικό είναι αυτό το συνέδριο, και πόσο πολύ χρειαζόμαστε αυτά τα φώτα αναμμένα», με κλάματα και αγωνία; Δεν νομίζω. Στην πραγματικότητα, αμφιβάλλω αν θα είχαν και την παραμικρή ανησυχία σχετικά με τα φώτα, όταν διοργάνωναν τη συνάντηση. Αν έφτανε εκείνη η νύχτα του συνεδρίου και τα φώτα, για κάποιον λόγο, δεν ήταν αναμμένα, νομίζεις ότι θα καλούσαν την

εταιρεία ηλεκτρισμού ικετεύοντάς τους να ανάψουν τα φώτα; Όχι. Αν το έκαναν, είμαι σίγουρος ότι ο εκπρόσωπος της εταιρείας θα άκουγε για ένα δευτερόλεπτο, και θα γυρνούσε στον συνάδελφο του δίπλα, λέγοντας, «Έχω μια τρελή στη γραμμή εδώ». Στη συνέχεια θα έλεγε, «Κυρία, το ρεύμα είναι ενεργοποιημένο, το πρόβλημα είναι από σας».

Όταν το λέω αυτό στις ομιλίες μου, όλοι γελάνε. Ξέρεις γιατί; Επειδή ξέρουν ότι το να καλέσεις την εταιρεία ηλεκτρισμού, και κλαίγοντας να τους λες να ανάψουν τα φώτα είναι ανόητο, οι περισσότεροι άνθρωποι θα ήξεραν ακριβώς τι να κάνουν. Θα ενεργοποιούσαν τον διακόπτη. Είναι τόσο απλό! Δεν θα είχαν ούτε μεγάλη συναισθηματική φόρτιση, ούτε άγχος, απλά θα ενεργοποιούσαν τον διακόπτη. Θέλεις να μάθεις γιατί δεν θα αγχώονταν για το αν θα ήταν αναμμένα τα φώτα; Επειδή περιμένουν ότι τα φώτα θα ανάψουν. Και περιμένουν ότι τα φώτα θα ανάψουν, επειδή ξέρουν πώς λειτουργεί ο ηλεκτρισμός. Κατανοούν τους ΝΟΜΟΥΣ που διέπουν την ηλεκτρική ενέργεια και γνωρίζουν ότι αυτοί οι ΝΟΜΟΙ δεν αλλάζουν ποτέ.

Αλλά αν πήγαινες πίσω 1.000 χρόνια, και έλεγες σε κάποιον ότι θα φωταγωγούσες μια ολόκληρη πόλη με μικρές γυάλινες μπάλες, θα σε θεωρούσαν τρελό. Και αν έβλεπαν ένα οικοδομικό τετράγωνο φωτισμένο με μικρές γυάλινες μπάλες, θα έλεγαν ότι ήταν θαύμα. Οτιδήποτε δεν μπορούν να εξηγήσουν οι άνθρωποι, το αποκαλούν θαύμα. Αλλά, δεν ήταν θαύμα. Ήταν η ηλεκτρική ενέργεια που λειτουργούσε ακριβώς όπως λειτουργεί για καθέναν που αφιερώνει χρόνο για να μάθει τους νόμους της.

Απλά, μάθαμε πώς λειτουργεί η ηλεκτρική ενέργεια, ή μάλλον, το μυαλό μας διαφωτίστηκε σχετικά με τους νόμους που διέπουν την ηλεκτρική ενέργεια. Έτσι, περιμένουμε να λειτουργούν τα φώτα και δεν εκπλησσόμαστε όταν τα βλέπουμε ν' ανάβουν. Στην πραγματικότητα, είμαστε περισσότερο έκπληκτοι όταν βλέπουμε να μην ανάβουν. Κατανοώντας τους νόμους που διέπουν την ηλεκτρική ενέργεια και καταγράφοντάς τους, μπορούμε να επαναλάβουμε τη λειτουργία των φώτων παντού σε όλο τον κόσμο. Πώς; Διδάσκοντας σε άλλους πώς λειτουργούν αυτοί οι νόμοι, και δίδοντάς τους τη δυνατότητα να έχουν λάμπες, για να απολαύσουν κι αυτοί τα οφέλη του φωτισμού. Όλα αυτά

γίνονται δυνατά με την κατανόηση των νόμων που διέπουν την ηλεκτρική ενέργεια. Το ίδιο ισχύει και για τους πνευματικούς νόμους. Αν δεν τους κατανοήσουμε, δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να απολαύσουμε τα οφέλη τους ή να τους δούμε να λειτουργούν ξανά και ξανά, όταν υπάρχει ανάγκη.

Όταν βλέπουμε ένα αεροπλάνο να πετάει, δεν λέμε, «Ουάου, αυτό είναι θαύμα». Όχι, περιμένουμε να πετάξει, επειδή, και σ' αυτήν την περίπτωση, κατανοούμε πώς πετάει ένα αεροπλάνο και γιατί πετάει. Και πάλι, αν πηγαίναμε πίσω 1.000 χρόνια, και οι άνθρωποι έβλεπαν ένα από τα νέα διώροφα Airbus 380 να πετάει πάνω από τα κεφάλια τους, τι θα έλεγαν; Θα έλεγαν ότι ήταν θαύμα! Συμφωνώ ότι το 380 είναι αρκετά εντυπωσιακό, ζυγίζει 550 τόνους, μεταφέρει πάνω από 800 άτομα, έχει ταχύτητα πάνω από 900 χιλιόμετρα την ώρα, με εμβέλεια πτήσης 15.700 χιλιόμετρα. Είναι τόσο φοβερό που μπορεί να σε δελεάσει να το αποκαλέσεις θαύμα. Αλλά δεν είναι. Θα μπορούσαμε να ρωτήσουμε τους μηχανικούς που κατασκεύασαν το Airbus 380, πώς πετάει, και θα μας έλεγαν κάθε νόμο της φυσικής που χρησιμοποίησαν για να πετάει το αεροπλάνο, και θα εξηγούσαν τα πάντα για κάθε βίδα και για κάθε κομμάτι του. Στην παρθενική του πτήση, οι μηχανικοί δεν ήταν στον διάδρομο απογειώσης αναφωνώντας έκπληκτοι, «Ουάου, για δεσ! Δεν μπορώ να πιστέψω ότι αυτό το πράγμα πετάει πραγματικά». Εξάλλου, δεν φοβόμαστε να μπούμε σ' ένα αεροπλάνο επειδή γνωρίζουμε ότι η πτητική ικανότητά του βασίζεται σε φυσικούς νόμους που δεν αλλάζουν. Όσο μένουμε μέσα στις παραμέτρους αυτών των νόμων, το αεροπλάνο θα πετάει. Να θυμάσαι: Οι νόμοι δεν αλλάζουν!

Δεν θα ανεβαίναμε ποτέ σε αεροπλάνο αν οι νόμοι δεν ήταν σταθεροί. Αν αγοράζαμε ένα αεροπορικό εισιτήριο και είχε επάνω γραμμένο κάτι σαν, «Τα ταξίδια μ' αυτό το αεροσκάφος γίνονται με δική σας ευθύνη, καθώς ο νόμος της δυναμικής άνωσης λειτουργεί σποραδικά. Τη μια μέρα ο νόμος λειτουργεί, και την άλλη όχι. Κανείς δεν ξέρει στα σίγουρα — αισθάνεστε ότι σήμερα είναι η τυχερή σας μέρα; Τότε, καλή πτήση!» Πότε ήταν η τελευταία φορά που καθόσουν στην καρέκλα σου και φοβήθηκες μήπως αρχίσεις να αιωρείσαι; Ποτέ; Γιατί όχι; Επειδή ξέρεις ότι ο νόμος της βαρύτητας δεν μεταβάλλεται.

Όσα ανέφερα προηγουμένως, είναι φυσικοί νόμοι τού γήινου βασιλείου που δημιούργησε ο Θεός. Αλλά, ξέρεις κάτι; Οι πνευματικοί νόμοι του Βασιλείου Του λειτουργούν με τον ίδιο τρόπο — δεν μεταβάλλονται! Πριν μου μιλήσει ο Θεός για το Βασίλειο Του, ήμουν πολύ καλά πληροφορημένος για το πώς λειτουργούσαν οι φυσικοί νόμοι της γης, αλλά νόμιζα ότι το Βασίλειο του Θεού ήταν διαφορετικό. Νόμιζα ότι ο Θεός έκανε ό,τι ήθελε, όποτε ήθελε. Ανακάλυψα, όμως, ότι αυτό δεν ήταν αλήθεια. Όταν είδα ότι οι νόμοι του πνευματικού Βασιλείου του Θεού ήταν σταθεροί, και μπορούμε να τους μάθουμε, και να κατανοήσουμε πώς λειτουργούν και πώς εφαρμόζονται, τότε κατάλαβα γιατί ο Ιησούς είπε επανειλημμένα: «Η Βασιλεία του Θεού μοιάζει...». Και στη συνέχεια, συσχέτιζε το Βασίλειο του Θεού με κάτι από το φυσικό βασίλειο, για να καταλάβει ο λαός πώς λειτουργεί. Ξαφνικά, ήταν σαν να άναψε μια λάμπα στο μυαλό μου. Σκέφθηκα, «Αν ο Θεός μάς έδωσε τη Βασιλεία, και όντως το έκανε, και η Βασιλεία λειτουργεί με νόμους που δεν μπορούν ν' αλλάξουν, τότε θα μπορούσα να μάθω αυτούς τους νόμους και να τους εφαρμόσω στη ζωή μου».

Μη φοβάσαι, μικρό μου ποίμνιο. Σ' εσάς ευαρεστήθηκε ο Πατέρας σας να δώσει τη βασιλεία του.

—Κατά Λουκάν 12:32, ΕΒΕ

Τότε ήταν που έγινα «πνευματικός επιστήμονας»! Είδα τη Βίβλο με εντελώς διαφορετικό μάτι. Διαβάζοντάς την, άρχισα να κάνω ερωτήσεις όπως: «Γιατί πολλαπλασιάστηκαν αυτά τα ψάρια; Γιατί θεραπεύτηκε αυτό το άτομο; Γιατί πολλαπλασιάστηκε αυτό το ψωμί;», και ούτω καθεξής. Όταν προσέγγισα τον Λόγο του Θεού μ' αυτόν τον τρόπο, ζητώντας από τον Θεό να μου δείξει τους νόμους που υπήρχαν εκεί, τότε — Ουάου!

Την ημέρα που τηλεφώνησε εκείνος ο δικηγόρος για το χρέος μου, και ο Κύριος μού είπε ότι το πρόβλημά μου ήταν πως δεν είχα αφιερώσει ποτέ χρόνο για να μάθω πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του, όπως ανέφερα ήδη, κατέβηκα κάτω και ζήτησα από τη γυναίκα μου να με συγχωρέσει που δεν είχα εκζητήσει τον Κύριο, και είχα επιτρέψει να

μπούμε σ' εκείνο το χάος. Αλλά δεν ξέραμε τι πραγματικά σήμαινε να εμπιστευτούμε το Βασίλειο, για τις απαντήσεις στα θέματά μας. Όπως είπα, ήμασταν ήδη μέλη μιας εκκλησίας, βαδίζαμε στον δρόμο για τον ουρανό, και αγαπούσαμε τον Θεό. Αλλά, δεν καταλαβαίναμε τι εννοούσε ο Θεός λέγοντας «Βασίλειο». Και μπροστά μας είχαμε ένα απόλυτα χειροπιαστό πρόβλημα, καθώς δεν ξέραμε πώς να βρούμε εκείνα τα χρήματα μέσα στη διορία των τριών ημερών, ή πώς να διαχειριστούμε την αγωγή που θα κατέθετε εναντίον μας ο δικηγόρος, αν δεν εξοφλούσαμε το χρέος μας έγκαιρα.

Λοιπόν, αυτό ήταν ένα πολύ καλό τεστ. Ήταν η πρώτη μου εμπειρία με ένα οικονομικό πρόβλημα μέσα από το οποίο ήθελα να μου δείξει ο Κύριος τι εννοούσε λέγοντας «Βασίλειο». Έτσι, θα σου διηγηθώ τι συνέβη. Ο δικηγόρος είπε ότι είχα τρεις μέρες για να του φέρω τα χρήματα, κι εγώ δεν είχα ούτε ένα δολάριο! Η απελπισία μου μ' έκανε να πάω στο δωμάτιό μου και να κλάξω στον Κύριο. Ήμουν σε δεινή θέση! Και τότε, ο Κύριος μού μίλησε για το Βασίλειο ως απάντηση στο πρόβλημά μου, αλλά εγώ δεν είχα ιδέα τι εννοούσε μ' αυτό. Ωστόσο, ήμουν πρόθυμος να μάθω.

Δυο μέρες αργότερα, το βράδυ, πήγα να συναντήσω έναν πελάτη για την ασφάλεια ζωής του. Εκείνο τον καιρό, πάρκαρα πάντα το όχημά μου μακριά από το σπίτι του πελάτη μου, και ποτέ μπροστά σ' αυτό. Το μίνι βαν που οδηγούσα είχε ένα μικρό πρόβλημα. Όταν ξεκινούσε έβγαζε ένα σύννεφο λευκού καπνού, και σκεφτόμουν ότι δεν θα βοηθούσε τη δουλειά μου αν πάρκαρα στον δρόμο του πελάτη μου και, φεύγοντας, γέμιζα τον δρόμο του με καπνό. Υπέθετα ότι αυτό θα έβλαπτε την αξιοπιστία μου στον τομέα των οικονομικών, τη στιγμή που ζητούσα από τους πελάτες μου να επενδύσουν μαζί μου ενδεχομένως και εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια. Αν ήμουν τόσο καλός σύμβουλος επενδύσεων, γιατί να οδηγώ ένα όχημα που μόλις και μετά βίας τσουλούσε; Έτσι, κι εκείνη τη νύχτα ακολούθησα την ίδια τακτική.

Καθώς έφευγα από το σπίτι του πελάτη μου, τρομοκρατήθηκα όταν συνειδητοποίησα ότι ο πελάτης μου επρόκειτο να με συνοδεύσει μέχρι το αυτοκίνητο. Δεν το έκανε σκόπιμα, απλά συζητούσαμε. Κι αν αποφάσιζε να περιμένει δίπλα στο φορτηγάκι μου μέχρι να βάλω μπρος

και να ξεκινήσω; Συζητούσαμε ακόμη την ώρα που μπήκα μέσα, και κατέβασα το παράθυρο για να συνεχίσω να του μιλώ. Έλπιζα ότι θα με καληνύχιζε, και μετά εγώ θα προσποιούμουν για λίγο ότι έκανα κάτι, μέχρις ότου απομακρυνθεί. Αλλά, τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν έτσι. Όταν τελικά είπε καληνύχτα, έκανε μερικά βήματα και σταμάτησε πίσω από το βαν. Ήμουν άσχημα στρυμωγμένος. Ξεκίνησα το βαν, με την ευχή ότι ίσως αυτή τη φορά δεν θα υπήρχε έκρηξη και λευκός καπνός, αλλά ήταν μια ευχή που δεν έμελλε να πραγματοποιηθεί. Στη στιγμή, η ατμόσφαιρα γέμισε με καπνό που έκαιγε τα μάτια.

Αμέσως, ο άνθρωπος μου είπε να σβήσω το φορτηγάκι. Πλησίασε στο παράθυρο και μου ζήτησε να ανοίξω το καπό. Μου εξήγησε ότι εργαζόταν με μερική απασχόληση ως μηχανικός αυτοκινήτων, και ήθελε να ελέγξει κάτι. Μετά από ένα λεπτό, μου είπε, «Ακριβώς όπως το υποπτευόμουν. Έχεις καμένη φλάντζα κεφαλής. Οδήγησε το φορτηγό στο σπίτι, και διόρθωσέ το αμέσως». Τον ευχαρίστησα και ξεκίνησα την επιστροφή μου, αλλά η διάγνωσή του δεν σήμαινε και πολλά για μένα. Δεν είχα λεφτά για να επιδιορθώσω το φορτηγάκι.

Το γραφείο μου απείχε περίπου 10 χιλιόμετρα από το σπίτι τού πελάτη μου, και καθώς επέστρεφα, εκείνη η γνωστή κουβέρτα τής κατάθλιψης έπεσε επάνω μου και με κουκούλωσε. Θυμήθηκα, όμως, τι μου είχε πει ο Κύριος, και άρχισα να Του μιλάω για το φορτηγάκι μου. «Κύριε», είπα, «δεν έχω χρήματα για να φτιάξω αυτό το φορτηγάκι. Επιπλέον, δεν το έχω εξοφλήσει ακόμη, και ούτε μπορώ να το πουλήσω χαλασμένο. Ειλικρινά, δεν ξέρω τι να κάνω. Ίσως θα ήταν καλύτερα αν το φορτηγάκι απλά καιγόταν. Μ' αυτόν τον τρόπο, και θα το ξεφορτωνόμουν, και θα έπαιρνα αποζημίωση από την ασφαλιστική εταιρεία».

Περίπου στα μισά της διαδρομής, παρατήρησα στο καπό ένα φούσκωμα που δεν το είχα δει πριν. Καθώς το κοιτούσα, όλο και μεγάλωνε μέχρι που, μόλις μπήκα στο πάρκινγκ του γραφείου μου, έσκασε και από μέσα βγήκε μια μπάλα φωτιάς. Σοκαρίστηκα. Όλο το μπροστινό μέρος τού φορτηγού τυλίχτηκε με φλόγες που ανέβαιναν σε ύψος δύο μέτρων. Μπήκα τρέχοντας στο γραφείο και κάλεσα την Πυροσβεστική. Την επόμενη ημέρα, η ασφαλιστική εταιρεία θεώρησε

ασύμφορη την επισκευή τού βαν, και μου έδωσαν μια επιταγή με την οποία όχι μόνο το ξόφλησα, αλλά μου απόμειναν αρκετά για να εκδώσω και μια επιταγή προς τον δικηγόρο που μου είχε τηλεφωνήσει, τρεις μέρες νωρίτερα, για την εξόφληση του χρέους μας στην πιστωτική κάρτα. Η Drenda κι εγώ μείναμε κατάπληκτοι. Δεν ξέραμε τι να σκεφτούμε. Καταλαβαίναμε ότι ο Θεός δούλευε για μας, και ότι κάτι άλλαζε. Αλλά η δέσμευσή

μας στο Βασίλειο επρόκειτο να δοκιμαστεί με έναν νέο τρόπο που θα διαμόρφωνε την πορεία μας για τα επόμενα χρόνια.

Μετά το κάψιμο του φορτηγού, ήμασταν, φυσικά, ενθουσιασμένοι, αλλά ξαφνικά συνειδητοποιήσαμε ότι ήμασταν και χωρίς μεταφορικό μέσον. Αν και το βαν είχε εξοφληθεί και ο δικηγόρος των πιστωτών είχε πληρωθεί, δεν είχαμε χρήματα για να αγοράσουμε ένα νέο βαν. Μόλις άκουσε για την απώλεια του φορτηγού μας, ο μπαμπάς μου τηλεφώνησε και μας είπε ότι ήθελε να μας βοηθήσει ν' αποκτήσουμε ένα νέο βαν. Η χαρά μας ήταν απεριγράπτη όταν το ακούσαμε. Έτσι, ο μπαμπάς μου κι εγώ πήγαμε στην τοπική αντιπροσωπεία αυτοκινήτων και βρήκαμε ένα βαν που άρεσε και στην Drenda. Κόστιζε περίπου 17.000 δολάρια, και ο μπαμπάς μου είπε ότι θα μας έδινε 5.000. Αυτό σήμαινε ότι απέμεναν άλλα 12.000 δολάρια που θα τα επωμιζόμουν εγώ. Συμπλήρωσα απρόθυμα μια αίτηση για να μου δοθεί πίστωση, και ο μπαμπάς μου τη συνυπέγραψε. Θα με ενημέρωναν το πρωί.

Εκείνο το βράδυ δυσκολευτήκαμε να κοιμηθούμε. Ξέραμε ότι δεν μπορούσαμε να πάρουμε αυτό το δάνειο. Ο Κύριος μόλις μου είχε μιλήσει σχετικά μ' αυτό το ζήτημα. Αλλά χωρίς αυτοκίνητο, υπήρχε μεγάλη πίεση να ενδώσω. Αφού περάσαμε μια άσχημη νύχτα, η Drenda κι εγώ συμφωνήσαμε ότι δεν μπορούσαμε να υπογράψουμε το χαρτί του δανείου. Τηλεφώνησα στον πατέρα μου και τον ευχαρίστησα για την

**Σ' ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ, ΑΠΟΔΕΙΞΑΜΕ
ΣΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΜΑΣ ΟΤΙ ΤΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΕ,
ΚΑΙ ΔΕΣΜΕΥΤΗΚΑΜΕ ΝΑ
ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ, ΚΑΙ
ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ ΣΤΟ ΕΞΗΣ, ΤΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.**

ευγενική προσφορά του, αλλά του είπα ότι θα αρνηθούμε. Μετά, τηλεφώνησα στην αντιπροσωπεία και τους είπα το ίδιο πράγμα. Απογοητεύτηκαν κι αυτοί, καθώς το δάνειο είχε εγκριθεί εκείνο το πρωί και είχαν ετοιμάσει το φορτηγάκι για να το παραλάβουμε. Παρόλο που δεν είχαμε ιδέα για το πώς θα μας βοηθούσε ο Θεός στην ανάγκη μας για νέο όχημα, αισθανόμασταν ειρήνη.

Εκείνο τον καιρό, η Drenda μεταπούλούσε αντίκες, που τις προμηθευόταν από άτυπες λαϊκές αγορές ή κατευθείαν από τους ιδιοκτήτες τους. Ένα μήνα πριν καεί το βαν, είχε αφήσει ένα μήνυμα για την αγορά επίπλων αρκετών δωματίων, που πουλούσε ένας άνδρας, αλλά αυτός δεν είχε έρθει σε επαφή μαζί της. Λίγες μέρες μετά το κάψιμο του φορτηγού, ο άνδρας τηλεφώνησε και συμφώνησε να της πουλήσει την επίπλωση τριών δωματίων για λιγότερα από 1.000 δολάρια. Η Drenda συμφώνησε με μια εταιρεία δημοπρασιών να πουλήσει τα έπιπλα για λογαριασμό της, και μπόρεσε να ανταλλάξει την προμήθειά της από τη δημοπρασία με ένα καλό μεταχειρισμένο αυτοκίνητο που κατείχε η εταιρεία δημοπρασιών. Και τώρα, είχαμε αποκτήσει ένα καλό στέισον βάγκον που ήταν πληρωμένο, είχαμε εξοφλήσει την πιστωτική κάρτα μας, και είχαμε αποπληρώσει και το δάνειο για το βαν που είχε καεί.

Πω πω! Έτσι, λοιπόν, λειτουργεί το Βασίλειο; Σ' εκείνο το σημείο, είχαμε αποδείξει στους εαυτούς μας ότι το σύστημα του Θεού λειτουργούσε, και δεσμευτήκαμε, από τότε και στο εξής, να συνεχίσουμε να μαθαίνουμε και να χρησιμοποιούμε το σύστημα της Βασιλείας του Θεού. Ίσως αναρωτηθείς, ποια ήταν η αρχή την οποία αξιοποιήσαμε; Η σημαντικότερη ήταν να μην δημιουργούμε χρέη, αλλά να ζητάμε από τον Θεό αυτό που χρειαζόμασταν, και να Τον αφήνουμε να μας οδηγήσει πώς να το λάβουμε.

Το περιστατικό με το βαν με εντυπωσίασε, και έστρεψε την προσοχή μου και σ' ένα άλλο περιστατικό που είχε συμβεί λίγους μήνες νωρίτερα, αλλά εκείνη την εποχή, δεν καταλάβαινα τι μου έδειχνε ο Θεός. Δεν είχα συνδέσει ακόμη τα συμβάντα, ώστε να διακρίνω ότι επρόκειτο για μια αρχή του Βασιλείου.

Μου αρέσει το κυνήγι ελαφιών, αλλά ερχόμουν με άδεια χέρια για

χρόνια. Πήγαινα και καθόμουν έξω στο κρύο, αλλά ποτέ δεν είχα κάποια τύχη. Δεν ήταν ότι το έκανα έτσι μόνο για ευχαρίστηση, αλλά είχα παιδιά να ταΐσω, και σίγουρα το κρέας τού ελαφιού θα ήταν μια πολύ καλή τροφή. Κάποια στιγμή στο παρελθόν, τα είχα καταφέρει, αλλά είχαν περάσει χρόνια από τότε που με το κυνήγι μου μπόρεσα να φέρω κρέας στο σπίτι. Μια μέρα, καθώς σκεφτόμουν την επερχόμενη κυνηγετική περίοδο ελαφιών, άκουσα τη φωνή τού Κυρίου να μου λέει, «Γιατί δεν αφήνεις Εμένα να σου δείξω πώς να πάρεις το ελάφι σου φέτος;» Αυτό με αιφνιδίασε. «Να μου δείξεις πώς να πάρω το ελάφι μου φέτος;» Τι σημαίνει αυτό; Προσευχόμενος γι' αυτά τα λόγια, αισθάνθηκα μια εσωτερική παρώθηση να σπείρω έναν οικονομικό σπόρο ή να δώσω ένα δώρο γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό. Ένωσα τον Κύριο να μου λέει ότι σπέρνοντας για το ελάφι μου, έπρεπε να πιστέψω ότι ήδη το έλαβα, πριν το πάρω πραγματικά, σύμφωνα με το Κατά Μάρκον 11:24:

Γι' αυτό σας λέω: όλα όσα ζητάτε όταν προσεύχεστε, να πιστεύετε ότι θα τα λάβετε, και θα σας δοθούν.

Αν και ως Χριστιανός πάντα έδινα και υποστήριζα οικονομικά την εκκλησία μου, να σπείρω έτσι με εστιασμένη πρόθεση, πιστεύοντας ότι λαμβάνω όταν προσεύχομαι, ήταν κάτι νέο για μένα. Πήρα μια επιταγή και έγραψα στη θέση του μηνύματος, «Για το ελάφι μου το 1987». Έβαλα τα χέρια μου στην επιταγή και προσευχήθηκα, και την ταχυδρόμησα σε μια διακονία που εμπιστευόμουν, και τη στιγμή που την ταχυδρομούσα διακήρυξα ότι μόλις έλαβα το ελάφι μου. Εκείνη την εποχή, ζούσα στην Τούλσα της Οκλαχόμα, στα όρια της πόλης, και πραγματικά δεν είχα μέρος να κυνηγήσω, αλλά ένας φίλος μου από την εκκλησία με προσκάλεσε να πάω στο σπίτι τής γιαγιάς του στην εξοχή, για την Ημέρα των Ευχαριστιών. Είπε ότι υπήρχαν μερικά ελάφια γύρω από τη φάρμα. Έτσι, το πρωί της Ημέρας των Ευχαριστιών, ξεκινήσαμε με την οικογένειά μου για να πάμε να απολαύσουμε μια υπέροχη μέρα φαγητού και συντροφιάς, και αυτή τη φορά να πάρω και το ελάφι μου.

Ο φίλος μου δεν ήξερε πραγματικά πού να μου πει να πάω να κυνηγήσω, αλλά υπήρχε ένας βοσκότοπος που συνόρευε με το δάσος,

και πρότεινα να πάω στον βοσκότοπο και να σταθώ δίπλα σ' ένα μεγάλο δέντρο που ήταν εκεί. Θέλω να φέρεις για λίγο στο μυαλό σου αυτήν την εικόνα. Ήμουν σε ένα απογυμνωμένο λιβάδι που είχε βοσκηθεί, και είχε ένα μεγάλο δέντρο στη μέση, και καθόμουν κάτω ακουμπώντας την πλάτη μου στο δέντρο, κοιτάζοντας προς το δάσος που απείχε περίπου 100 μέτρα. Τώρα που το ξανασκέπτομαι, να βρίσκομαι σε ένα γυμνό χωράφι δίπλα σ' ένα δέντρο, δεν ήταν και η ιδανικότερη θέση για να στήσω καρτέρι.

Περίπου 30 με 40 λεπτά μετά το ξημέρωμα, χωρίς να το αντιληφθώ, ένα αρσενικό ελάφι άρχισε να διασχίζει τρέχοντας το λιβάδι, πίσω από εμένα, κατευθυνόμενο προς το δάσος που βρισκόταν μπροστά μου. Το δέντρο ήταν ανάμεσα σ' εμένα και το ελάφι, οπότε ούτε το ελάφι είδε εμένα ούτε κι εγώ είδα το ελάφι. Καθώς πήγαινε προς το δάσος, το ζώο πλησίαζε προς το δέντρο μου, χωρίς να με βλέπει. Πλησιάζοντας στο δέντρο, έπιασε τη μυρωδιά μου και σταμάτησε για να με αναζητήσει. Κοίταξε γύρω από εκείνο το δέντρο, και οι ματιές μας συναντήθηκαν, από απόσταση μόλις πέντε μέτρων. Δεν είμαι σίγουρος ποιος ήταν πιο έκπληκτος, αλλά αυτό το ελάφι αντέδρασε αμέσως έντονα. Με ένα δυνατό ρουθούνισμα, άρχισε να τρέχει προς το δάσος, όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Κι εγώ συνέχιζα να κάθομαι εκεί, παρατηρώντας το ελάφι να απομακρύνεται ταχύτατα, και προσπαθώντας να σηκώσω το τουφέκι μου και να το στοχεύσω.

Τώρα, το να προσπαθήσω να σταθώ όρθιος και να πετύχω αυτό το ελάφι που έτρεχε, δεν ήταν και η ευκολότερη βολή για μένα. Για να πω την αλήθεια, ποτέ δεν είχα πετύχει ελάφι την ώρα που έτρεχε. Θυμάμαι ότι δύσκολα μπορούσα να κρατήσω το ελάφι στο πεδίο βολής μου καθώς πηδούσε ψηλά στον αέρα, όπως κάνουν τα ελάφια με λευκή ουρά, όταν τρέχουν για να σωθούν. Αλλά όταν τράβηξα τη σκανδάλη, το ελάφι έπεσε κάτω και δεν κουνιόταν. Σοκαρίστηκα! Όλα συνέβησαν μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο. Πρέπει να το κτύπησα από απόσταση 100 μέτρων, όπως υπολόγισα μετρώντας τα βήματά μου.

Ακούγοντας τον πυροβολισμό, ο φίλος μου ήρθε να με βρει και, βλέποντας το ελάφι κάτω, με συνεχάρη για την επιτυχία μου. Δεν είχα πει στον φίλο μου τι μου είχε πει ο Κύριος σχετικά με το πώς να πάρω το

ελάφι μου, αλλά τώρα τον κοίταξα και του είπα, «Δεν νομίζω ότι αυτό το ελάφι είναι αποτέλεσμα της κυνηγετικής μου δεινότητας». Στη συνέχεια, έβγαλα από την τσέπη μου ένα κομμάτι χαρτί, στο οποίο είχα γράψει την ημέρα που ταχυδρόμησα εκείνη την επιταγή. Έλεγε μόνο, «Πιστεύω ότι λαμβάνω το ελάφι μου για το 1987, στο όνομα του Ιησού». Είχα καταγράψει και την ημερομηνία και την ώρα που προσευχήθηκα. Έδειξα το χαρτί στον φίλο μου, και μετά του διηγήθηκα τι μου είπε ο Κύριος να κάνω.

Αυτό το γεγονός τράβηξε την προσοχή μου. Ήξερα ότι αναμφίβολα επρόκειτο για επέμβαση του Θεού. Αλλά για κάποιο λόγο, δεν συνειδητοποίησα ότι αξιοποίησα το δίκαιο τού Βασιλείου. Στην πραγματικότητα, ακόμη δεν είχα σκεφθεί πολύ τον όρο «Βασίλειο». Το ότι πήρα αυτό το ελάφι ήταν καταπληκτικό, αλλά θα συνέβαινε ξανά; Χωρίς την έννοια του δικαίου του Βασιλείου, δεν θα ήξερα το πώς, ή το ποιοι νόμοι προκάλεσαν την εμφάνιση του ελαφιού. Έτσι το κατέγραψα ως ένα ζήτημα που διευθετήθηκε από τον Θεό, και ανυπομονούσα να το ξαναδοκιμάσω στην επόμενη κυνηγετική περίοδο ελαφιών. Αλλά πριν έρθει η κυνηγετική περίοδος, κήκε το φορτηγάκι. Μόλις καταστράφηκε το φορτηγάκι και ήρθε το στέισον βάγκον πληρωμένο, έστρεψα πλήρως την προσοχή μου στον Θεό. Τώρα περίμενα με ανυπομονησία και ενθουσιασμό να πάω να πάρω το ελάφι μου της επόμενης κυνηγετικής περιόδου. Ήθελα να δοκιμάσω τη θεωρία μου, και να μάθω περισσότερα για το Βασίλειο του Θεού. Η περίοδος των ελαφιών δεν ήταν τόσο μακριά!

Το πρώτο ελάφι το κυνήγησα στην Οκλαχόμα, το φθινόπωρο του 1987. Αλλά τον Ιούλιο του 1988, μετακομίσαμε στο Οχάιο, απ' όπου καταγόμουν. Αν και είχα μεγαλώσει εκεί, τα τελευταία 12 χρόνια δεν είχα ζήσει εκεί. Στα νεανικά μου χρόνια, ποτέ δεν είχα καταφέρει να κυνηγήσω ένα ελάφι στο Οχάιο, παρόλο που είχα προσπαθήσει αρκετές φορές. Μόλις εγκατασταθήκαμε στο σπίτι που νοικιάσαμε σε μια αστική περιοχή του Οχάιο, συνειδητοποίησα ότι δεν ήξερα πού να κυνηγήσω. Όταν ήμουν μικρός, κυνηγούσα κουνέλια απέναντι από το σπίτι του πατέρα μου, κατά μήκος ενός ρυακιού που ήταν εκεί. Είχα στήσει μια σειρά από παγίδες καθώς μεγάλωνα, αλλά ούτε μια φορά δεν είδα

κάποιο σημάδι από ελάφι ή κάτι που να δείχνει ότι υπήρχαν ελάφια στην περιοχή. Μια μέρα, όταν σπούδαζα στο πανεπιστήμιο, μου τηλεφώνησε ο αδερφός μου ενθουσιασμένος και μου είπε ότι είχε δει ένα ελάφι να περιφέρεται κατά μήκος του ρυακιού κοντά στο πατρικό μας σπίτι.

Ενθουμούμενος αυτή τη συζήτηση, αποφάσισα ότι την ημέρα που θα ξεκινούσε το κυνήγι, θα πήγαινα στις εκβολές τού ρυακιού εκεί όπου τα νερά είναι ρηχά και λιμνάζουν. Τηλεφώνησα στον αδερφό μου και του ζήτησα να μου προτείνει σε ποιο ακριβώς σημείο να στήσω το καρτέρι μου. Αν και είχαν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που ήταν εκεί, θυμήθηκε ένα μεγάλο δέντρο, έναν σφένδαμο που βρισκόταν δίπλα στο ρυάκι κοντά στο δάσος, και θεωρούσε ότι θα ήταν ένα καλό σημείο. Στα παιδικά μου χρόνια περνούσα πολλές ώρες στο ρυάκι, εξερευνώντας τη διαδρομή του, και κατάλαβα πολύ καλά ποιο ήταν το σημείο που μου υπέδειξε.

Η Drenda κι εγώ επαναλάβαμε αυτό που μας είχε δείξει ο Κύριος την προηγούμενη χρονιά στην Οκλαχόμα – να σπείρουμε έναν σπόρο, να το καταγράψουμε, και να πιστέψουμε ότι το λάβαμε όταν προσευχηθήκαμε, σύμφωνα με το Κατά Μάρκον 11:24. Εκείνη την εποχή, το Οχάιο είχε θέσει επιτρεπτό όριο κυνηγιού τα δύο ελάφια, και πραγματικά πιστεύαμε ότι θα σπέρναμε για ένα ελάφι, και σε μεταγενέστερο χρόνο θα βγαίναμε για να λάβουμε και το δεύτερο. Σπείραμε έναν σπόρο για το ελάφι και προσευχηθήκαμε πιστεύοντας ότι το λάβαμε. Παραδόξως, το πρώτο πρωινό, 40 λεπτά μετά την έναρξη του κυνηγιού των ελαφιών, έλαβα όχι μόνο το ένα, αλλά και τα δύο ελάφια. Ουάου, σίγουρα κάτι είχαμε κάνει καλά!

Ένα μήνα αργότερα, είδα ένα όνειρο που περιείχε την ιδέα για μια επιχείρηση. Η επιχείρηση σχετιζόταν με όλες τις οικονομικές γνώσεις που είχα αποκτήσει δουλεύοντας στον ασφαλιστικό τομέα, αλλά, στο όνειρο, υπήρχε ένας διαφορετικός σκοπός. Δεν το κατάλαβα πλήρως, αλλά ήμουν σίγουρος ότι ο Θεός μου έδειχνε να ξεκινήσω μια δική μου επιχείρηση, και να φύγω από την εταιρεία στην οποία δούλευα επί οκτώ χρόνια. Εκείνον τον καιρό, πουλούσα ασφάλειες ζωής και άλλους ασφαλιστικούς τίτλους.

Την εβδομάδα που είδα το όνειρο, είχα προγραμματίσει να

επισκεφθώ μια οικογένεια για να μιλήσουμε για την ασφάλισή τους, και παρόλο που συζητούσαμε για ασφάλεια ζωής, καταλάβαινα ότι η ασφάλεια ζωής δεν ήταν ούτε η πραγματική ανάγκη τους ούτε το πραγματικό πρόβλημά τους.

Ήταν χρεωμένοι, και ο μηνιαίος προϋπολογισμός τους ήταν άνω κάτω. Μέρος της διαδικασίας που ακολουθούσα ήταν να ζητώ από τους πελάτες να συμπληρώσουν ένα δελτίο δεδομένων με όλα τα οικονομικά τους στοιχεία. Αυτό με βοηθούσε να υπολογίσω τι είδους

ασφάλεια χρειάζονταν. Εκείνο το βράδυ, συμπόνεσα αυτήν την οικογένεια. Ήθελα να τους βοηθήσω, αλλά δεν ήξερα πώς. Μελέτησα τα δεδομένα τους και άρχισα να επεξεργάζομαι κάποιες επιλογές. Καθώς δούλευα με τον οικονομικό υπολογιστή μου, άφησα κατά μέρος την ασφάλεια ζωής, και προσπάθησα να δω αν θα μπορούσα να ελευθερώσω κάποια χρήματα από τον μηνιαίο προϋπολογισμό τους. Αναδιοργανώνοντας μερικά πράγματα, και παίζοντας με την αριθμομηχανή, σοκαρίστηκα όταν διαπίστωνα πως εκείνη η οικογένεια θα μπορούσε να ελευθερωθεί πλήρως από το χρέος της, αποπληρώνοντας και το στεγαστικό τους δάνειο, μέσα σε λιγότερο από 7 χρόνια, και χωρίς να απαιτείται κάποια αύξηση του εισοδήματός τους.

Εργαζόμουν ήδη επί 8 χρόνια στον οικονομικό τομέα, και ποτέ δεν είχα ακούσει κάποιον να λέει ότι κάτι τέτοιο ήταν εφικτό. Δούλεψα την υπόθεση ξανά και ξανά, και κάθε φορά έπαιρνα την ίδια απάντηση: 6,2 χρόνια, και θα ήταν ελεύθεροι από κάθε χρέος. Μετά από αυτό, πήγα στην αρχειοθήκη μου, και άρχισα να τραβώ τα δελτία δεδομένων και άλλων πελατών. Έκανα τους ίδιους υπολογισμούς και πήρα την ίδια απάντηση: λιγότερο από 7 χρόνια, και χωρίς χρέος. Ειλικρινά, σοκαρίστηκα από αυτά τα στοιχεία.

**ΣΟΚΑΡΙΣΤΗΚΑ ΟΤΑΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΑ ΠΩΣ
ΕΚΕΙΝΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ
ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ ΠΛΗΡΩΣ ΑΠΟ ΤΟ
ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ, ΑΠΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΤΟΥΣ ΔΑΝΕΙΟ, ΜΕΣΑ
ΣΕ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ 7 ΧΡΟΝΙΑ, ΚΑΙ
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΟ
ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΤΟΥΣ.**

Σκέφτηκα ότι οι πελάτες μου θα ενθαρρύνονταν αν το έβλεπαν αυτό, και έτσι, αποφάσισα να δακτυλογραφήσω μια ωραία παρουσίαση και να τους δείξω τα ευρήματά μου όταν θα τους ξανασυναντούσα για να συζητήσουμε για την ασφάλεια ζωής. Πραγματικά είχα λυπηθεί και είχα συμπονέσει εκείνη την οικογένεια. Γνώριζα από προσωπική πείρα πόσο πολύ το οικονομικό άγχος επηρέαζε κάθε τομέα της ζωής, και ήθελα να μάθουν ότι δεν ήταν χωρίς ελπίδα. Έτσι, έκανα την παρουσίασή μου στους πελάτες μου, και καθώς τους έδειχνα τούς αριθμούς με άκουγαν κατάπληκτοι. Αφού τους εξήγησα σε πόσο λίγο διάστημα θα μπορούσαν να είναι ελεύθεροι από χρέη, ο σύζυγος πήδηξε από το κάθισμά του, και με δάκρυα στα μάτια άρχισε να με ευχαριστεί. Πραγματικά, έμοιαζε με σκηνή που βλέπουμε στην τηλεόραση όταν μια οικογένεια κερδίζει το λαχείο ή το μεγάλο βραβείο σ' ένα τηλεπαιχνίδι. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτά που τους έλεγα. Ήταν πραγματικά μια πολύ συγκινητική εμπειρία γι' αυτούς, αλλά και για μένα.

Εκείνο το βράδυ, δεν μπορούσα να βγάλω από το μυαλό μου το γεγονός ότι με την απλή αναδιάταξη των περιουσιακών στοιχείων, των εισοδημάτων και των χρεών του πελάτη μου μπόρεσα να του δείξω πώς να απαλλαγεί από το χρέος του σε λιγότερο από 7 χρόνια. Είδα τι επίδραση είχε αυτό στην οικογένεια, και με πόση ελπίδα τους γέμισε. Ξανακοίταξα τους φακέλους των περισσότερων πελατών μου, για να ελέγξω πόσοι πελάτες ενέπυταν σ' αυτήν την κατηγορία, «χωρίς χρέη, σε λιγότερο από 7 χρόνια», και ξεπλάγην όταν είδα ότι το 85 τοις εκατό από αυτούς ανήκαν εκεί. Αλλά δεν υπήρχε κάποιος για να τους το πει! Μετά από εκείνη τη νύχτα που μελέτησα τα αρχεία των πελατών μου, συνειδητοποίησα ότι θα μπορούσα ενδεχομένως να ξεκινήσω μια επιχείρηση που θα δείχνει στους ανθρώπους πώς να ελευθερωθούν από τα χρέη τους, ακολουθώντας το πλάνο που θα τους οργάνωνα με βάση τα οικονομικά τους δεδομένα.

Η αλήθεια είναι ότι εκείνη την εποχή εγώ δεν είχα ελευθερωθεί ακόμη από τα χρέη μου, αλλά, από την άλλη αυτό με βοηθούσε να συναισθάνομαι τους ανθρώπους που ήταν οικονομικά αγχωμένοι, και αυτή η αποστολή μού άρεσε πολύ περισσότερο από το να πουλάω ασφάλειες ζωής. Αρχισα, λοιπόν, να ετοιμάζω και να δείχνω σε όλους

τους ασφαλιστικούς μου πελάτες αυτήν την παρουσίαση, και όλοι, ανεξαιρέτως, έμεναν κατάπληκτοι.

Για να το αξιοποιήσω ως επιχειρηματικό σχέδιο, έπρεπε να λύσω μερικά προβλήματα. Το πρώτο ήταν ότι απαιτούνταν πολύς χρόνος για να επεξεργάζομαι τις πιθανές λύσεις και να κάνω τους υπολογισμούς με το χέρι, και στη συνέχεια να τους πληκτρολογώ, τον καθένα ξεχωριστά, σε μια μορφή παρουσίασης. Το δεύτερο πρόβλημα ήταν, πώς θα έβγαζα χρήματα από αυτήν τη δουλειά; Τελικά, έκανα μια συμφωνία με έναν σχεδιαστή λογισμικού υπολογιστών και μου δημιούργησε ένα πρόγραμμα που θα μπορούσα να χρησιμοποιώ για να παράγω το σχέδιο πιο γρήγορα. Όσο για το δεύτερο πρόβλημά μου, ήξερα ότι θα ήταν δύσκολο να πάρω χρήματα από ανθρώπους που ήταν ήδη χρεωμένοι. Έτσι, άρχισα να προσεύχομαι γι' αυτό.

Μια μέρα είχα έναν καταιγισμό ιδεών. Ένωσα πραγματικά ότι ο Θεός μου έδωσε μια λύση για το πώς να λειτουργήσω την εταιρεία μου, βοηθώντας τους ανθρώπους χωρίς να τους χρεώνω, και ταυτόχρονα να κερδίζω χρήματα για τον εαυτό μου. Σύμφωνα με το σχέδιό μου, θα έψαχνα γι' αυτό που αποκαλούσα χαμένα χρήματα, χρήματα που ο πελάτης είχε ήδη, αλλά δεν τα έβλεπε. Για παράδειγμα, θα έκανα μια σύγκριση των ποσοστών ασφάλισης αυτοκινήτων, σπιτιού, ζωής και υγείας, αναζητώντας εξοικονομήσεις. Θα συνέκρινα τα επιτόκια των ενυπόθηκων δανείων για να δω αν κάποια αναχρηματοδότηση θα είχε θετικά αποτελέσματα. Θα έλεγχα πολλά τέτοια πράγματα, παρόλο που δεν χειριζόμουν προσωπικά κάθε τομέα των επιχειρήσεων που έλεγχα. Όταν θα συναντιόμουν με τον πελάτη μου, θα του έδειχνα ποιες εξοικονομήσεις ήταν δυνατόν να γίνουν, και στη συνέχεια θα τον έστελνα να βρει μόνος του μια εταιρεία που θα μπορούσε να εφαρμόσει τις ιδέες μου ή θα έβρισκα εγώ έναν αντιπρόσωπο μιας τέτοιας εταιρείας που θα ήταν η πιο συμφέρουσα για την περίπτωση του. Καθώς το σκεφτόμουν αυτό, συνειδητοποίησα ότι αυτές οι εταιρείες θα μπορούσαν να πληρώσουν κάποιο αντίτιμο για την απόκτηση ενός νέου πελάτη.

Στην ουσία, εγώ θα είχα κάνει όλη τη δουλειά, και θα πουλούσα τον πελάτη μου στην εταιρεία τους. Το μόνο που θα είχαν να κάνουν εκείνοι,

θα ήταν απλά να βάλουν τις υπογραφές. Έτσι άρχισα να επικοινωνώ με τους προμηθευτές, τους αντιπροσώπους και τους επαγγελματίες στους οποίους σκόπευα να προτείνω τους πελάτες μου, τους είπα τι σχεδίαζα να κάνω, και τους ρώτησα αν πίστευαν ότι άξιζε να μου δώσουν κάποια προμήθεια για κάθε πελάτη που θα τους έφερνα. Όλοι είπαν «Ναι». Και αυτό ακριβώς έκανα. Έφυγα από την παλιά μου εταιρεία και ξεκίνησα τη δική μου εταιρεία με την οποία θα βοηθούσα τους ανθρώπους να απαλλαγούν από τα χρέη τους. Η επιχείρηση απογειώθηκε και, στην πορεία, παρήγαγε αρκετά χρήματα για την Drenda και μένα, με αποτέλεσμα να αποπληρώσουμε κι εμείς τα χρέη μας μέσα σε δυόμισι χρόνια! Ήμασταν τόσο ενθουσιασμένοι! (Αν ενδιαφέρεσαι να σου κάνουμε δωρεάν ένα τέτοιο πρόγραμμα αποπληρωμής των χρεών σου, κάλεσε το 1-800-815-0818. Το κάνουμε ακόμη και σήμερα, 28 χρόνια μετά!)

Κάθε μέρα ανακαλύπταμε κάτι καινούργιο, καθώς ο Θεός μάς έδειχνε όλο και περισσότερα για το πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του. Ενώ επισκεπτόμουν έναν άλλο πελάτη, ο Θεός μού μίλησε και μου είπε να προσλάβω κι άλλους ανθρώπους και να επεκτείνω το μικρό μου γραφείο ώστε να γίνει μια αληθινή επιχείρηση. Καθώς προσελάμβανα ανθρώπους να συνεργαστούν μαζί μας, η επιχείρησή μας άρχισε να ευημερεί και να μεγαλώνει. Είπα στην εισαγωγή πώς αρχίσαμε να πληρώνουμε με μετρητά για τα αυτοκίνητά μας και πώς χτίσαμε το σπίτι των ονείρων μας. Κατά τη διάρκεια των μηνιαίων επαγγελματικών μου συναντήσεων με τους νέους συνεργάτες μου, τους μιλούσα για τη Βασιλεία του Θεού, και οι άνθρωποι ήθελαν να έρθουν στην εταιρεία μου τόσο για την επαγγελματική τους αποκατάσταση όσο και για να ακούσουν περισσότερα για το Βασίλειο και πώς να ζήσουν σύμφωνα με τις αρχές του.

Τα μαθήματα που μου δίδασκε ο Θεός ήταν εκπληκτικά και, φυσικά, πολλά από αυτά τα μαθήματα τα διδάχτηκα κυνηγώντας στην εξοχή, κάθε χρόνο. Αυτά που είδα να συμβαίνουν ενώ κυνηγούσα ήταν, το λιγότερο, εντυπωσιακά. Δεν θα τα πίστευα, αν δεν τα έβλεπα να εκτυλίσσονται μπροστά στα ίδια μου τα μάτια. Κάθε περιστατικό μού μάθαινε κάτι νέο για το Βασίλειο, κάτι που δεν είχα προσέξει ποτέ πριν.

Σκέφτομαι να μοιραστώ μαζί σου μερικά τέτοια περιστατικά, σ' αυτό το βιβλίο, αλλά αν θέλεις πραγματικά να διαβάσεις τις ιστορίες μου από το κυνήγι, μπορείς να παραγγείλεις ένα αντίγραφο του βιβλίου μου «Faith Hunt», από την ιστοσελίδα μου.

Η ακόλουθη ιστορία συνέβη μερικά χρόνια αφότου ανακάλυψα πώς να κυνηγώ ελάφια με βάση τις γνώσεις μου για το Βασίλειο. Όπως έχω ήδη μοιραστεί μαζί σου, ο Θεός μου έμαθε πώς να σπέρνω για το ελάφι μου και να το λαμβάνω όταν προσευχόμουν — και χωρίς εξαίρεση, έπαιρνα το ελάφι μου σε 30 με 45 λεπτά κάθε χρόνο. Παρεμπιπτόντως, αυτό συμβαίνει εδώ και 28 χρόνια. Τέλος πάντων, εκείνη τη χρονιά βγήκα ως συνήθως για κυνήγι, όντας απόλυτα σίγουρος ότι το ελάφι θα εμφανιζόταν. Όπως περίμενα, σε λίγα λεπτά, είδα ένα αρσενικό ελάφι την ώρα που απομακρυνόταν από μένα και ετοιμαζόταν να μπει στην ιδιοκτησία του γείτονά μου, περίπου 200 μέτρα μακριά. Ήξερα ότι μόλις έμπαινε στο δάσος θα ξέφευγε, άλλα ήμουν βέβαιος ότι αυτό ήταν το ελάφι μου. Τότε δεν γνώριζα πολλές τεχνικές για το κυνήγι των ελαφιών. Ωστόσο, ήμουν βέβαιος ότι εκείνο το ελάφι ήταν δικό μου, κι εντούτοις το παρακολουθούσα να απομακρύνεται από εμένα χωρίς να μπορώ να κάνω τίποτε. Ξαφνικά άκουσα στο πνεύμα μου, «Πες στο ελάφι να έρθει σ' εσένα». «Τι να κάνω; Να πω στο ελάφι να έρθει σ' εμένα; Τι σήμαινε αυτό;» Δεν ήμουν σίγουρος, κι έτσι είπα φωναχτά, αλλά όχι με αρκετά δυνατή φωνή που να με ακούσει το ελάφι, «Ελάφι, σε διατάζω να σταματήσεις, να γυρίσεις και να έρθεις να σταθείς εδώ κοντά στο δέντρο μου». Σκέφτηκα ότι αν η πίστη μου έφερνε πίσω αυτό το ελάφι, τότε θα μπορούσα κάλλιστα να το φέρω κοντά στο δέντρο μου, όπου θα είχα μια καλύτερη ευκαιρία να το πετύχω.

Παραδόξως, όταν είπα αυτές τις λέξεις, το ζώο σταμάτησε αμέσως. Είδα με κατάπληξη το ελάφι να σταματά, και να βαδίζει προς το μέρος μου, μέχρις ότου έφτασε λίγα μέτρα από το δέντρο μου. Δεν είχα καμουφλάζ και ούτε χρησιμοποίησα μυρωδιές ή γρυλίσματα για να το προσελκύσω, αλλά αυτό το ελάφι, τώρα στεκόταν πολύ κοντά μου. Κανένας δεν θα μπορούσε να χάσει αυτή τη βολή. Πήρα το ελάφι στο σπίτι με μεγάλη χαρά, και δεν μπορούσα να βγάλω από το μυαλό μου αυτό που μόλις είχα δει. Το ελάφι είχε έρθει σ' εμένα επειδή μίλησα σ'

αυτό, και το πρόσταξα; Σίγουρα, έτσι φαινόταν να έγινε.

Το αγρόκτημα που νοικιάζαμε στο Οχάιο είχε 300 στρέμματα που περιελάμβαναν δασώδεις εκτάσεις, θαμνώδεις εκτάσεις, και μερικά χωράφια. Τους χειμερινούς μήνες, και ειδικά αν υπήρχε χιόνι στο έδαφος, μας άρεσε να βγαίνουμε για κυνήγι κουνελιών. Το Οχάιο είχε μια κυνηγετική περίοδο φασιανών που έτρεχε παράλληλα με την κυνηγετική περίοδο των κουνελιών, αλλά σπάνια βλέπαμε φασιανό στη φάρμα μας.

Μια μέρα, βγήκαμε για κυνήγι κουνελιού, και κυνηγούσαμε στις εκβολές του ρυακιού όταν εμφανίστηκε ένας αρσενικός φασιανός. Γρήγορα στόχευσα το πουλί και πυροβόλησα. Τη στιγμή που πάτησα τη σκανδάλη κατάλαβα ότι πέτυχα μόνο ένα φτερό του πουλιού. Ο φασιανός έπεσε, αλλά, σχεδόν αμέσως, σηκώθηκε και άρχισε να τρέχει με όλη του τη δύναμη. Ένας φασιανός μπορεί να τρέξει με ταχύτητα 55 χιλιομέτρων την ώρα, κι αυτός έκανε ό,τι μπορούσε για να το αποδείξει. Το έδαφος ήταν καλυμμένο με φρέσκο χιόνι, και το πουλί έτρεχε στον ανοιχτό βοσκοτόπο ακολουθώντας μια ελαφρώς ανηφορική πορεία, και μπορούσα εύκολα να παρακολουθώ κάθε βήμα που έκανε καθώς προσπαθούσε να αποδράσει.

Το κοιτούσα και σκεφτόμουν ότι είχε ξεφύγει, όταν ξαφνικά θυμήθηκα τι έγινε όταν πρόσταξα το ελάφι να σταματήσει και να έρθει προς το μέρος μου. Ένιωσα ότι έπρεπε να το δοκιμάσω και τώρα, οπότε φώναξα δυνατά, «Φασιανέ, στο όνομα του Ιησού, ΣΤΑΜΑΤΑ!» Αμέσως, το πουλί σταμάτησε να κινείται προς τα εμπρός και προς τα πάνω. Μπορούσα να δω καθαρά όλο το χωράφι, και ο φασιανός σταμάτησε τη στιγμή που φώναξα. Ο γιος μου, ο Τιμ, που ήταν μαζί μου είπε, «Μπαμπά, ο φασιανός σταμάτησε μόλις φώναξες». Αλλά πού ήταν; Ο Τιμ κι εγώ ακολουθήσαμε τα ίχνη του στο χωράφι, και το βρήκαμε μισοθαμμένο στο χιόνι. Ήταν νεκρό; Το έπιασα με τα χέρια μου, και άρχισε αμέσως να κτυπά τα φτερά του με δύναμη. Το πουλί ήταν ζωντανό, πάρα πολύ ζωντανό, έχοντας μόνο ένα ξυστό τραύμα στο ένα φτερό! Κι εντούτοις, στεκόταν εκεί και δεν έφευγε. Ο Τιμ κι εγώ κοιταχτήκαμε με έκπληξη. Κανείς δεν θα πίστευε αυτό που μόλις είχαμε δει, κανείς.

Όπως ανέφερα προηγουμένως, το Οχάιο είχε όριο δύο ελαφιών, αλλά κάθε κυνηγός μπορούσε να κτυπήσει μόνο ένα αρσενικό ελάφι το χρόνο. Το Οχάιο προσπαθούσε να μειώσει τον πληθυσμό των ελαφιών στην πολιτεία και γι' αυτό ενθάρρυνε το κυνήγι των θηλυκών ελαφιών. Έτσι έσπερνα τον σπόρο μου για ένα αρσενικό και ένα θηλυκό ελάφι, και σαν καλοκουρδισμένο ρολόι, το αρσενικό ερχόταν 30 με 40 λεπτά μετά το ξεκίνημα της πρώτης φοράς που έβγαινα, και τη δεύτερη φορά ερχόταν και το θηλυκό. Μια μέρα σκέφθηκα, «Για μια στιγμή, τα ελάφια έρχονταν με τη σειρά που τα έγραφα όταν έσπερνα τον σπόρο μου. Τι θα γινόταν αν αντέστρεφα τη σειρά;» Συνήθως έσπερνα για ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, και εμφανίζονταν μ' αυτή τη σειρά. Εκείνη τη φορά, έσπειρα για ένα θηλυκό και για ένα αρσενικό, αντί για ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, κι αυτή τη φορά, ήρθε πρώτα το θηλυκό και μετά το αρσενικό. Το έκανα αυτό εναλλάξ για μερικά χρόνια, δοκιμάζοντας τη θεωρία μου, και κάθε φορά γινόταν σύμφωνα με το πώς έσπερνα. Καθώς έβλεπα να συμβαίνει αυτό, αισθανόμουν απόλυτο δέος για το Βασίλειο και για το πόσο λίγα ήξερα γι' αυτό. Ένα πράγμα ήταν σίγουρο, ο Κύριος μού έδειχνε ότι είχα πολύ περισσότερη εξουσία στο πώς θα πήγαινε η ζωή μου, απ' όσο νόμιζα.

Και μια υποσημείωση, τώρα είναι η περίοδος κυνηγιού των ελαφιών, για το 2015. Έσπειρα για ένα μεγάλο αρσενικό, ένα δίχρονο θηλυκό και ένα δίχρονο αρσενικό, για τροφή της οικογένειάς μου. Για άλλη μια φορά, το μεγάλο αρσενικό ήρθε κατευθείαν στο δέντρο μου, και όταν βγήκα πάλι να κυνηγήσω, πήρα ένα θηλυκό, το μόνο που ήρθε στο δέντρο μου. Ξέρω ότι την επόμενη φορά που θα βγω, θα εμφανιστεί και το δίχρονο αρσενικό. Καταλαβαίνω ότι αυτό που λέω μοιάζει τρελό. Αλλά, απλά διηγούμαι αυτό που βλέπω να συμβαίνει.

Υπήρξε, όμως, και ένα κυνήγι ελαφιού που τα έκανε όλα τόσο ξεκάθαρα που έμεινα άναυδος. Είχα σπείρει τον σπόρο μου για ένα μεγάλο αρσενικό, και στη συνέχεια για ένα αρσενικό περίπου δύο ετών (ένα αρσενικό έως δύο ετών υπολογίζεται ως θηλυκό, δεδομένου ότι τα κέρατά του δεν φαίνονται ακόμη). Βγήκα ως συνήθως, και πήρα το αρσενικό μου μέσα σε 15 λεπτά. Ήμουν σίγουρος πως την επόμενη φορά που θα έβγαινα, το δίχρονο θα ήταν, επίσης, εκεί.

Δύο εβδομάδες αργότερα ξαναπήγα να κυνηγήσω, και καθώς κάθισα στη θέση μου στο δέντρο, είδα ένα ωραίο μεγάλο αρσενικό να διασχίζει τον βοσκότοπο, περίπου 250 μέτρα μακριά από μένα. Κατευθυνόταν προς το δέντρο μου. Δεν άλλαξε καθόλου την πορεία του διασχίζοντας το χωράφι, έφτασε στο δέντρο μου και απλά στάθηκε εκεί για περίπου 20 δευτερόλεπτα. Μετά γύρισε και διέσχισε ξανά τον βοσκότοπο ακολουθώντας την ίδια διαδρομή από την οποία είχε έρθει. Θυμήσου, ότι μόνο ένα αρσενικό ήταν νόμιμο στο Οχάιο, και αφού είχα ήδη πάρει ένα μεγάλο, έπρεπε να κάτσω και να παρακολουθώ αυτό το ελάφι, χωρίς να μπορώ να το κυνηγήσω. Τώρα ήμουν τελείως μπερδεμένος. Ήταν η πρώτη φορά που βγήκα για κυνήγι και είδα να έρχεται κοντά μου ένα ελάφι που δεν ήταν ακριβώς αυτό για το οποίο είχα σπείρει τον σπόρο μου. Ο τρόπος που ενήργησε αυτό το ενήλικο αρσενικό, να έρθει σ' εκείνο το χωράφι και μετά να σταθεί ακριβώς κάτω από το δέντρο μου, και μετά να ξαναφύγει από τον βοσκότοπο ακολουθώντας την ίδια διαδρομή από την οποία είχε έρθει, ήταν πραγματικά περιέργος. Ήταν σαν το ελάφι να ήταν σε κάποια αποστολή. Περιμένα όλο το πρωί, αλλά το δίχρονο αρσενικό δεν εμφανίστηκε.

Εκείνο το βράδυ στο γραφείο μου, όλ' αυτά με προβλημάτιζαν. Κάτι δεν πήγαινε καλά, το δίχρονο ελάφι έπρεπε να είχε εμφανιστεί. Και γιατί εμφανίστηκε έτσι αυτό το ενήλικο; Άρχισα να προσεύχομαι με το Πνεύμα, ζητώντας από τον Θεό να μου δείξει τι είχε συμβεί. Άκουσα τη φωνή Του να μου λέει, «Κοίτα τον σπόρο σου». Να κοιτάξω τον σπόρο μου; Ήξερα για τι είχα σπείρει. Η τράπεζα μου είχε δώσει αντίγραφο της επιταγής μου, οπότε έβγαλα το αντίγραφο και άρχισα να διαβάζω τι έγραψα όταν έσπερνα για τα ελάφια μου. Νόμιζα ότι είχα σπείρει τον σπόρο μου για δύο αρσενικά, ένα ενήλικο, και ένα νεαρό που υπολογίζεται ως θηλυκό, όπως εξήγησα νωρίτερα. Αλλά, να τι υπήρχε γραμμένο στην επιταγή μου, «δύο αρσενικά, με τέσσερις κλάδους στα κέρατα, ένα αρσενικό χωρίς κέρατα». Ενώ αυτό που ήθελα να πω ήταν «δύο αρσενικά, ένα με τέσσερις κλάδους και ένα χωρίς κέρατα», δεν το έγραψα έτσι. Αυτό που έγραψα έλεγε, «δύο αρσενικά με τέσσερις κλάδους στα κέρατα, και ένα αρσενικό χωρίς κέρατα». Πόσα ελάφια είναι αυτά; Τρία, και το δεύτερο ήταν ενήλικο με μεγάλα κέρατα,

ακριβώς όπως το πρώτο. Όταν το είδα αυτό, έμεινα άναυδος. Εκείνο το μεγάλο ενήλικο αρσενικό, ήταν πράγματι σε αποστολή! Έπρεπε να ήταν εκεί, λόγω των νόμων του Βασιλείου. Πήδηξα επάνω, και άρχισα να φωνάζω και να τρέχω μέσα στο σπίτι. ΠΩ, ΠΩ!!!!

Την ίδια στιγμή, αυτή η διαπίστωση με τρόμαξε. Αν αυτό που μόλις είδα αποδείκνυε με πόση ακρίβεια και πόσο συγκεκριμένα λειτουργούσε το Βασίλειο, τότε έπρεπε να είμαι πάρα πολύ προσεκτικός. Άθελά μου, είχα θέσει σε κίνηση γεγονότα που στην πραγματικότητα δεν ήθελα να συμβούν, αλλά συνέβησαν επειδή τα είχα απελευθερώσει σύμφωνα με τον πνευματικό δίκαιο. Τώρα συνειδητοποίησα ότι πολλοί άνθρωποι, συμπεριλαμβανομένου και εμού, βίωναν πράγματα που δεν ήθελαν πραγματικά να δουν να συμβαίνουν, αλλά παρόλα αυτά, οι ίδιοι είχαν ενεργοποιήσει αυτά που βίωναν. Θυμήσου ότι με τα λόγια Του, ο Ιησούς σκότωσε μια συκιά, και με τα λόγια Του κάλεσε τον νεκρό Λάζαρο σε ζωή. Και στις δυο περιπτώσεις ενεργοποιήθηκε ο ίδιος νόμος, αλλά για διαφορετικούς σκοπούς. Την επόμενη φορά που βγήκα για κυνήγι, εμφανίστηκε το δίχρονο ελάφι ακριβώς όπως είχα σπείρει γι' αυτό.

Όλη αυτή η σειρά των γεγονότων με κατέπληξε, και είχε τεράστιο αντίκτυπο στο πώς αντιλαμβανόμουν το Βασίλειο. Ήξερα τώρα, χωρίς καμιά αμφιβολία, ότι το Βασίλειο ήταν πράγματι πολύ συγκεκριμένο. Αλλά, γιατί να μας εκπλήττει αυτό; Κάθε φυσικός νόμος στη γήινη σφαίρα είναι απόλυτα συγκεκριμένος. Υποθέτω ότι ποτέ δεν είχα συνειδητοποιήσει ότι και οι πνευματικοί νόμοι λειτουργούσαν ακριβώς όπως οι φυσικοί νόμοι που, ουσιαστικά, είχαν έρθει στην ύπαρξη μέσα από την πνευματική σφαίρα. Θα έπρεπε να το ήξερα, αλλά δεν το είχα συνειδητοποιήσει. Τώρα, όμως, ξέρω ότι το Βασίλειο είναι συγκεκριμένο, πολύ συγκεκριμένο.

Εντάξει, αφού το ζητάς, θα σου πω άλλη μια ιστορία κυνηγιού! (Λατρεύω αυτά τα μαθήματα που έμαθα ενώ κυνηγούσα, οπότε θα χρειαστεί να με ανεχτείς). Καθώς έβλεπα πόσο συγκεκριμένο ήταν το Βασίλειο, αποφάσισα να κάνω κι ένα άλλο πείραμα, ακόμα πιο συγκεκριμένο. Φέτος, αποφάσισα να σπείρω για ένα ελάφι με επτά κλάδους στα κέρατα. Συνήθως, τα αρσενικά ελάφια έχουν συμμετρικά

κέρατα. Ένα ελάφι με τέσσερις κλάδους έχει από δύο κλάδους σε κάθε κέρατο, ένα ελάφι με οκτώ κλάδους έχει τέσσερις κλάδους σε κάθε κέρατο, κλπ. Αλλά κάποιες φορές, για διάφορους λόγους, τα κέρατα ενός ελαφιού δεν είναι ομοιόμορφα και έχουν διαφορετικό αριθμό κλάδων σε κάθε πλευρά. Όπως είπα όμως, κανονικά έχουν τον ίδιο αριθμό.

Ήθελα να απελευθερώσω την πίστη μου για κάτι που ήταν ιδιαίτερο και όχι συνηθισμένο, εφόσον ήθελα να κάνω ένα πείραμα, αν θα

ΉΞΕΡΑ ΤΩΡΑ, ΧΩΡΙΣ

ΚΑΜΙΑ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ, ΟΤΙ

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ.

μπορούσα να το χαρακτηρίσω έτσι. Είχα ήδη μάθει ότι όσο πιο συγκεκριμένος είσαι, τόσο περισσότερο μπορεί να χρειαστεί να περιμένεις, και τόσο πιο ακριβείς θα είναι οι οδηγίες που θα λάβεις από το Άγιο Πνεύμα για να φτάσεις στο

αποτέλεσμα. Έτσι, την ημέρα που ξεκίνησε η περίοδος του κυνηγιού, ήξερα ότι δεν ήταν η ώρα βγω έξω. Ήξερα ότι δεν ήταν εκεί. Στην πραγματικότητα, περίμενα όλο τον Οκτώβριο, και ήξερα στο πνεύμα μου, «Όχι, δεν είναι ακόμη εδώ». Ήταν απογοητευτικό, τα χρώματα του φθινοπώρου, το δάσος, όλα με καλούσαν πραγματικά να βγω έξω. Αλλά όμως, περίμενα.

Και τότε, συνέβη. Ένα βράδυ, καθώς καθόμουν στο σαλόνι και μιλούσα με τους γονείς της γυναίκας μου, που είχαν έρθει να μας επισκεφτούν από τη πολιτεία της Τζόρτζια, το άκουσα. Αύριο το πρωί θα ήταν η ημέρα. Το ελάφι με τους επτά κλάδους θα ήταν εκεί! Είπα σε όλη την οικογένεια ότι την επόμενη ημέρα θα έπαιρνα το ελάφι μου. Ξύπνησα ενθουσιασμένος και βγήκα πριν καλά-καλά φέξει. Κυνηγούσα με τη βαλλίστρα μου από μια ξύλινη εξέδρα, επάνω σ' ένα δέντρο που είχε θέα σε έναν βάλτο 40 στρεμμάτων δίπλα στο δάσος. Είναι ένα πολύ όμορφο μέρος. Αν κάτσεις εκεί έξω, θα δεις να πετούν πολύχρωμες αγριόπαπιες, και να τρέχουν τριγύρω σου μοσχοπόντικες και χνουδωτά μινκ. Οι θάμνοι απλώνονται μέχρι το έλος, και είναι ένα από τα πιο ωραία σημεία για να ξεκουράζονται τα ελάφια στην ιδιοκτησία μου. Περίμενα να έρθει το ελάφι μου, δεν γινόταν τίποτε. Περίμενα 45 λεπτά, περίμενα μια ώρα, αλλά τίποτε.

Κάποια στιγμή άκουσα από τη μεριά του σπιτιού μου, πόρτες

αυτοκινήτων να ανοιγοκλείνουν, και κατάλαβα πως οι γονείς της Drenda ετοιμάζονταν να επιστρέψουν στη Τζόρτζια. Είχα υποσχεθεί ότι θα έτρωγα πρωινό μαζί τους πριν φύγουν, και ότι θα το ετοιμάζα εγώ. Το αρχικό μου σχέδιο ήταν να πάρω το ελάφι μου νωρίς, και μετά να επιστρέψω στο σπίτι για πρωινό. Αλλά το συγκεκριμένο ελάφι δεν είχε έρθει ακόμη, και απρόθυμα κατέβηκα από το δέντρο και κατευθύνθηκα προς το σπίτι. Γνώριζα από την εμπειρία μου με την ιδιοκτησία μου, ότι το ελάφι θα ερχόταν στην περιοχή του βάλτου αργότερα το πρωί, διότι, όπως ανέφερα, ήταν ένα από τα μέρη που χρησιμοποιούσαν για να ξεκουραστούν. Ήξερα ότι το ελάφι θα ερχόταν από στιγμή σε στιγμή, αλλά δεν μπορούσα να μείνω άλλο έξω. Θα έπρεπε να ξαναβγώ κάποιο άλλο πρωί.

Τους χαιρέτησα όλους στο σπίτι και άρχισα να ετοιμάζω το πρωινό. Εγώ μαγειρεύω πάντα το πρωινό στο σπίτι μου, και το κάνω από τότε που μπορώ να θυμηθώ. Έχω τη δική μου ειδική συνταγή για βάφλες ολικής άλεσης που είναι εκπληκτικές! Τα αυγά, τα λουκάνικα και τα τυριά κορυφώνουν το μενού, αλλά το κύριο στοιχείο που κάνει το πρωινό μου τόσο υπέροχο είναι το αυθεντικό σιρόπι σφενδάμου. Το Οχάιο είναι η χώρα του σιροπιού σφενδάμου, και οι άνθρωποι σε όλη την περιοχή μου παρασκευάζουν και πωλούν σιρόπι σφενδάμου. Δεν επιτρέπω καμμία απομίμηση του σιροπιού να μπει στο σπίτι μου, μόνο το γνήσιο. Ήμουν στην κουζίνα ετοιμάζοντας το πρωινό, και το παράθυρο της κουζίνας μας βλέπει στο δάσος και στον βάλτο, όταν ξαφνικά είδα ένα αρσενικό ελάφι να διασχίζει το χωράφι και να κατευθύνεται προς τον βάλτο. Φώναξα, «Να, το ελάφι μου!» Είπα στους υπόλοιπους να συνεχίσουν το μαγείρεμα, και βγήκα ξανά να ολοκληρώσω το κυνήγι μου!

Έχοντας δει ελάφια να διασχίζουν αυτό το χωράφι στο παρελθόν, ήξερα ακριβώς πού κατευθυνόταν, και για να φτάσει εκεί, θα περνούσε ακριβώς κάτω από το παρατηρητήριο που είχα φτιάξει στο δέντρο. Σκέφτηκα ότι αν μπορούσα να ανεβώ εκεί από την πίσω πλευρά, πριν προλάβει να φτάσει το ελάφι, θα είχα μια καλή ευκαιρία για βολή. Αλλά, για να προλάβω να βρεθώ εκεί, έπρεπε να φύγω ΤΩΡΑ! Άρπαξα τη βαλλίστρα μου και βγήκα έξω από το σπίτι τρέχοντας. Συνέχισα να τρέχω

μέχρι το χωράφι, και μετά, όσο πιο ήσυχα μπορούσα, έφτασα στο δέντρο και σιγά-σιγά ανέβηκα στην ξύλινη κατασκευή. Μέχρι εκείνη τη στιγμή όλα πήγαν καλά, αλλά δεν έβλεπα κανένα σημάδι τού ελαφιού.

Ανέβηκα στο παρατηρητήριο, και τη στιγμή που κάθισα είδα το ελάφι να έρχεται μέσα από τον βάλτο και να κατευθύνεται προς το δέντρο μου. Το ελάφι δεν έδινε προσοχή σε τίποτε άλλο εκτός από τη θηλυκιά ελαφίνα που ακολουθούσε, και δεν με είδε ούτε με μύρισε. Η ελαφίνα πέρασε κάτω από το παρατηρητήριό μου και μπήκε στον βάλτο, και το ελάφι ακολούθησε το ίδιο μονοπάτι. Δεν θα μπορούσα να ζητήσω καλύτερη διάταξη. Τώρα, έχοντας το αρσενικό στα 25 μέτρα, σημάδεψα προσεκτικά με τη βαλλίστρα μου και ελευθέρωσα το βέλος. Την ίδια στιγμή κατάλαβα ότι δεν είχα στοχεύσει καλά. Ήταν μάλλον φυσικό, καθώς ήμουν ακόμη λαχανιασμένος από το τρέξιμο.

Το ελάφι, κτυπημένο χαμηλά, έτρεξε πηδώντας στον θαμνότοπο που ήταν δίπλα στο έλος, και σιγά-σιγά χάθηκε μέσα στη βλάστηση. Αυτό που παρατήρησα σε προηγούμενα κυνήγια με τόξο, ήταν ότι μερικές φορές τα ελάφια δεν αντιλαμβάνονται τι έχει συμβεί. Πολλές φορές, αν δεν σε είδαν ή δεν σε μύρισαν, απλά θα φύγουν περπατώντας. Ήξερα επίσης ότι ένα τραυματισμένο ελάφι συνήθως δεν θα περπατήσει πολύ μακριά, και θα ξαπλώσει ανάμεσα στους θάμνους. Κι αφού αυτό το ελάφι δεν με είχε δει, θα πρέπει να έκανε ακριβώς αυτό. Κατέβηκα από το δέντρο πολύ ήσυχα, και κατευθύνθηκα προς το σπίτι από το μονοπάτι που είχα έρθει, για να μην τρομάξω το ελάφι.

Όταν γύρισα στο σπίτι όλοι άρχισαν να με ρωτάνε τι έγινε, και αν πήρα το ελάφι. Τους διηγήθηκα τι είχε συμβεί, και ζήτησα από τους γιους μου να έρθουν και να με βοηθήσουν να βγάλω το ελάφι από τους θάμνους. Περικυκλώσαμε τον θαμνότοπο και αρχίσαμε να προχωράμε προς το κέντρο, αργά και προσεκτικά. Ξαφνικά, είδα ότι ένας από τους γιους μου είχε κάνει το ελάφι να σηκωθεί, κι εκείνο πηδούσε ανάμεσα στους ψηλούς θάμνους. Ήταν περίπου 40 μέτρα μακριά μου, και κινούνταν με κατεύθυνση από τα δεξιά προς τ' αριστερά μου.

Ξαφνικά, το ελάφι εντόπισε και τον άλλο γιο μου στην άκρη του θαμνότοπου. Συνειδητοποιώντας ότι δεν ήταν το ίδιο άτομο που το είχε κάνει να σηκωθεί, σταμάτησε για λίγο, για να αξιολογήσει την

κατάσταση και να επιλέξει προς τα πού θα ήταν ασφαλές να τρέξει. Ήξερα ότι, αν ήθελα να το πάρω, αυτή ήταν η ευκαιρία μου. Δεν με είχα δει ακόμη. Στεκόταν 40 μέτρα μακριά μου, με το πλάι του στραμμένο προς εμένα και κοιτώντας προς τον γιο μου. Ένα βέλος έχει αρκετή δύναμη για να σκοτώσει ένα ελάφι από αυτήν την απόσταση, αλλά η βαλλίστρα μου δεν είχε μεγάλη ταχύτητα εκτόξευσης, και είχε ακρίβεια βολής μόνο στα 20 με 25 μέτρα. Σε μεγαλύτερη απόσταση, το βέλος ακολουθούσε καθοδική τροχιά, και στη συγκεκριμένη απόσταση θα κατέβαινε αρκετές δεκάδες εκατοστά χαμηλότερα ή ακόμη και ένα μέτρο.

Επειδή, όμως, σημάδευα το ελάφι στο πλάι, και ήταν ακίνητο, αποφάσισα να ρίξω. Σήκωσα τη βαλλίστρα, σημάδεψα το ελάφι υπολογίζοντας την πορεία που φανταζόμουν ότι θ' ακολουθούσε το βέλος, τράβηξα τη χορδή και απελευθέρωσα τη βολή. Είδα το βέλος να φεύγει προς το ελάφι, να πετυχαίνει τον λαιμό του (συγγνώμη για όλες αυτές τις λεπτομέρειες), και να τον διατρυπά όταν καρφώθηκε. Το ελάφι έπεσε μέσα στου θάμνους και δεν μπορούσα να δω πού ήταν. Άρχισα να βαδίζω αργά και αθόρυβα, για να πάω στο σημείο που το είχα χάσει από τα μάτια μου. Και ναι, ήταν εκεί! Η βολή ήταν αποτελεσματική, και εγώ είχα πάρει το ελάφι μου.

Πλησίασε και ο γιος μου, ο Τιμ, για να δει, αλλά εγώ εκείνη τη στιγμή ενδιαφερόμουν για τα κέρατα του ελαφιού περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο. Δεν τα είχα μετρήσει μέχρι τότε, αλλά καθώς τα μετρήσαμε τώρα, είδαμε ότι υπήρχαν επτά κλάδοι. Στην πραγματικότητα, ήταν ένα ενήλικο αρσενικό με κέρατα οκτώ κλάδων, αλλά ένας από αυτούς είχε σπάσει, και τώρα είχε επτά. Ο Τιμ κι εγώ, νιώθοντας δέος, αρχίσαμε να δοξάζουμε τον Κύριο. Το Βασίλειο ήταν εκπληκτικό! Κι ενώ στεκόμασταν εκεί, συνειδητοποιήσαμε επίσης, «Ποιος θα μας πίστευε; Ξέρει κανείς ότι το Βασίλειο λειτουργεί έτσι;»

Νομίζω ότι κατάλαβες. Το Βασίλειο λειτουργεί με πολύ συγκεκριμένους νόμους που έχουν οριστεί από τον Θεό, και μπορούμε να βασιστούμε ότι λειτουργούν με τον ίδιο τρόπο κάθε φορά. Ενθουσιάστηκα τόσο πολύ όταν συνειδητοποίησα πως αυτοί οι νόμοι θα λειτουργούσαν για οτιδήποτε, ακόμη και για τα χρήματα. Θα μπορούσα

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

να μάθω αυτούς τους νόμους. Θα γινόμεν «πνευματικός επιστήμονας», και θα ανακάλυπτα πώς λειτουργούσε αυτό το Βασίλειο. Ο Θεός θα με βοηθούσε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΓΑΛΑΖΙΑ ΟΜΙΧΛΗ

Όταν η Drenda κι εγώ αρχίσαμε να βλέπουμε το Βασίλειο να λειτουργεί και να επιδρά στη ζωή μας, απαλλαγίκαμε εντελώς από χρέη, και θέλαμε να μεταδίδουμε αυτά που είχαμε μάθει, σε όλους όσους συναντούσαμε. Μιλούσαμε σε όλους όσους ήταν πρόθυμοι να μας ακούσουν, καθώς ξεκινούσαμε την εκκλησία μας και λειτουργούσα τις επιχειρήσεις μου. Αλλά ένιωθα στο πνεύμα μου ότι υπήρχε και κάτι ακόμα. Δεν ήξερα τι ήταν αυτό, αλλά ήξερα ότι ο Θεός με οδηγούσε να κάνω κάτι περισσότερο, για να μοιραστώ με τους ανθρώπους όλα όσα έμαθα για το Βασίλειο.

Το 2005, αισθάνθηκα μια παρόρμηση στο πνεύμα μου να οργανώσω αυτό που αργότερα θα αποκαλούσα συνέδριο οικονομικής επανάστασης, μια σειρά πέντε συναντήσεων στις οποίες θα είχα τον χρόνο να εκθέσω μερικές από τις οικονομικές αρχές του Βασιλείου που είχαν αλλάξει τη ζωή μου. Μεγάλωσα στο περιβάλλον μιας Μεθοδιστικής εκκλησίας, όπου μερικές φορές οργανώναμε εβδομάδες αναζωπυρωτικών συναθροίσεων. Αυτό το πρότυπο συναθροίσεων είχα δει και στο πνεύμα μου, πέντε συνάξεις στις οποίες θα είχα τον χρόνο να εξηγήσω, και να οδηγώ τους ανθρώπους μέσα στις έννοιες και τις αρχές που μου είχε διδάξει ο Θεός στον οικονομικό τομέα. Μέχρι τότε, αυτές τις αρχές δεν τις είχα καταγράψει με συστηματική μορφή. Αλλά, με το πνεύμα μου, μπορούσα να δω τον εαυτό μου να διεξάγει ένα πενήθημερο συνέδριο για τα οικονομικά.

Καθώς προσευχόμουν γι' αυτό, συνάντησα τον Λάρι, έναν φίλο μου που είχα να δω αρκετό καιρό. Μου είπε ότι θα οργάνωνε ένα συνέδριο στην Αλβανία, και με κάλεσε να μιλήσω σ' αυτό. Ο Λάρι ήταν μέλος μιας

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

ιεραποστολής στην Αλβανία για σχεδόν 12 χρόνια, και είχε κάνει μεγάλο έργο σ' αυτή τη χώρα. Η σκέψη να ταξιδέψω τόσο μακριά ήταν κάτι καινούργιο για μένα. Δεν είχα ταξιδέψει πολύ, και δεν είχα πάει ποτέ στην Αλβανία, και δεν ήμουν καν σίγουρος ότι ήξερα πού βρισκόταν η Αλβανία. Ο Λάρι με ενθάρρυνε, λέγοντάς μου ότι επρόκειτο για ένα συνέδριο εθνικής εμβέλειας, στο οποίο θα συμμετείχαν πολλοί από τους θρησκευτικούς ηγέτες και ποιμένες της χώρας, και σκέφτηκε ότι οι ιδέες μου για τα οικονομικά του Βασιλείου θα ήταν χρήσιμες για τον Αλβανικό λαό. Ο Λάρι είπε ότι θα είχα στη διάθεσή μου δύο ή τρεις παρουσιάσεις, στο πρόγραμμα του συνεδρίου. Αν και δεν ήταν πέντε παρουσιάσεις, ανυπομονούσα να διδάξω για το συγκεκριμένο θέμα σε όσο χρόνο μού παραχωρούσαν. Έτσι, του είπα ότι θα ήθελα πολύ να συμμετάσχω.

Όταν έφθασα στην Αλβανία, ο Λάρι με υποδέχτηκε στο αεροδρόμιο λέγοντάς μου το εξής καταπληκτικό: «Gary, ένας από τους ομιλητές μου ακύρωσε την τελευταία στιγμή, και θα κάνεις πέντε παρουσιάσεις». Η καρδιά μου πήδηξε. Αυτό είναι, αυτό είναι! Ήξερα ότι ήταν οργανωμένο από τον Θεό, και τώρα θα μπορούσα να δω πώς θα εξελισσόταν στην πραγματική ζωή, αυτό που είχα δει στο πνεύμα μου. Είχα μαζί μου τις σημειώσεις μου, αλλά δεν τις είχα οργανώσει σε μορφή πέντε παρουσιάσεων. Έτσι, κάθε μέρα δίδασκα, και μετά επέστρεφα και προσευχόμουν με το Πνεύμα, και ετοιμάζα τις σημειώσεις μου για την επόμενη συγκέντρωση. Σε κάθε παρουσίαση, το χρίσμα ήταν απίστευτο.

Πριν προχωρήσω, πρέπει να σας πω ότι, τον καιρό τής επίσκεψής μου, η Αλβανία ήταν μια εξαιρετικά φτωχή χώρα. Ο μέσος μισθός ήταν περίπου 500 δολάρια το μήνα, και η δωροδοκία ήταν τρόπος ζωής για τον λαό. Καθώς σκεφτόμουν να διδάξω για το ζήτημα των οικονομικών, δεν ήμουν σίγουρος πώς θα δέχονταν οι ακροατές αυτά που θα έλεγα. Γνώριζα ότι ο Λόγος του Θεού ισχύει για όλους τους ανθρώπους, αλλά αυτή ήταν μια νέα εμπειρία για μένα. Την πρώτη φορά, σε όλη τη διάρκεια της διδασκαλίας, αισθανόμουν σαν να είχα απέναντί μου έναν τοίχο. Αλλά, τη δεύτερη φορά, άρχισα να νιώθω την πνευματική πείνα των ανθρώπων να περιμένει να τραφεί από εμένα, και στα πρόσωπά τους έβλεπα την πίστη να μεγαλώνει καθώς άκουγαν τα καλά νέα του Βασιλείου. Κάθε μέρα, ενώ δίδασκα, οι άνθρωποι γίνονταν όλο και πιο

χαρούμενοι, και γέμιζαν με ενθουσιασμό για το Βασίλειο του Θεού.

Το βράδυ, πριν κάνω την τελευταία παρουσίαση, ο Κύριος μού μίλησε και μου είπε να συλλέξω μια οικονομική εισφορά για τις τοπικές εκκλησίες. Δεν ήμουν σίγουρος γι' αυτό, διότι, πρώτα απ' όλα, δεν είχα οργανώσει εγώ το συνέδριο, και δεύτερον, δεν ήμουν σίγουρος πώς θα αντιδρούσε ο κόσμος. Ο Λάρι κι εγώ χρειάστηκε να πληρώσουμε ένα μεγάλο μέρος των εξόδων για την προσέλευση και τη στέγαση των τοπικών ποιμένων που συμμετείχαν στο συνέδριο. Συζήτησα το θέμα με τον Λάρι, και μου είπε να προχωρήσω και να συλλέξω την εισφορά.

Έτσι, στην τελευταία διδασκαλία μου, ζήτησα από τους συμμετέχοντες να εισφέρουν οικονομικά για το συνέδριο. Όλοι στην αίθουσα χόρευαν και φώναζαν καθώς έφερναν τα χρήματά τους μπροστά για να τα προσφέρουν. Οι βοηθοί που κρατούσαν τις τσάντες έκλαιγαν την ώρα που οι άνθρωποι έβαζαν τα χρήματά τους σ' αυτές. Δεν είχαν ξαναδεί κάτι τέτοιο την ώρα της προσφοράς. Εκείνη τη στιγμή, βλέποντας όλους αυτούς τους ανθρώπους να χορεύουν και να φωνάζουν με χαρά ενώ έδιναν, αισθάνθηκα να με κατακλύζει το χρίσμα, και να με συγκλονίζει η ειλικρινής πίστη αυτών που πρόσφεραν τόσο πολύτιμους σπόρους.

Όταν τελείωσε η συγκέντρωση, ο Λάρι ήταν εμφανώς συγκινημένος από όσα είχε δει. Ήταν επίσης έκπληκτος από το μέγεθος των προσφορών που είχαν γεμίσει δύο τσάντες, που τις πήγαμε στο διαμέρισμά του μετά τη βραδινή σύναξη. Ο Λάρι μού είπε ότι συνήθως μόνο μια τσάντα θα γέμιζε μερικώς, από τις προσφορές σε παρόμοιες συνάξεις στο παρελθόν. Περπατούσαμε γρήγορα, έχοντας καλά κρυμμένες τις τσάντες με τα χρήματα, καθώς βαδίζαμε μέσα από έναν πολυσύχναστο δρόμο για να φθάσουμε στο μικρό διαμέρισμα του Λάρι.

Όταν μπήκαμε μέσα, καθίσαμε στο σαλόνι και ανοίξαμε τις τσάντες προσφοράς για να μετρήσουμε τα χρήματα. Καθώς ο Λάρι άδειαζε το περιεχόμενο των τσαντών στο τραπέζι, συνέβη κάτι που μέχρι σήμερα είναι δύσκολο να το εξηγήσω με λόγια. Ξαφνικά, μια λεπτή μπλε ομίχλη γέμισε το δωμάτιο, και η παρουσία του Θεού μάς κάλυψε. Εντυπωσιαστήκαμε από το χρίσμα που γέμισε εκείνο το μέρος. Δεν έμοιαζε με κανένα χρίσμα που είχα νιώσει ποτέ ενώ κήρυττα ή

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

προσευχόμενοι για ανθρώπους. Αυτό το χρίσμα είχε μια παρουσία μέσα του. Ήταν άγιο, και με έκανε να αισθάνομαι σαν να ήμουν στην παρουσία του Θεού. Κι αυτό το χρίσμα γινόταν όλο και πιο δυνατό. Το μόνο που μπορούσαμε να κάνουμε ήταν να καθόμαστε και να κλαίμε. Και τότε, στη μέση του σωρού των χρημάτων που τώρα βρίσκονταν επάνω στο μικρό τραπέζι, είδα τη βέρα ενός άνδρα. Με συγκλόνησε το γεγονός ότι εκείνο το βράδυ, κάποιος που δεν είχε χρήματα, έδωσε το μόνο πολύτιμο πράγμα που διέθετε. Ο Κύριος μού μίλησε εκείνη τη στιγμή και μου είπε:

«Σε καλώ στα έθνη για να τους διδάξεις αυτές τις αρχές που σου δίδαξα για το Βασίλειο και τα οικονομικά. Αυτό το δαχτυλίδι προσφέρθηκε απόψε με μεγάλη πίστη. Αλλά θέλω να το πάρεις και να το κρατήσεις ως ανάμνηση αυτής της νύχτας. Επίσης, να ξέρεις ότι όπως μια βέρα είναι σύμβολο που διακηρύττει μια διαθήκη, κι εσύ θα διακηρύττεις την διαθήκη μου να προμηθεύσω στον λαό μου. Και να ξέρεις ότι όπου σε στείλω, θα σου προμηθεύω τα χρήματα».

Δεν μπόρεσα να κοιμηθώ όλη τη νύχτα. Διανυκτέρευσα στο διαμέρισμα του Λάρι, και το χρίσμα παρέμενε εκεί όλο το βράδυ. Την άλλη μέρα, καθώς πετούσα με το αεροπλάνο πάνω από τον Ατλαντικό, επιστρέφοντας στο σπίτι μου, και πάλι μου ήταν αδύνατο να κοιμηθώ. Το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να κοιτάζω έξω από το παράθυρο και να κλαίω σ' όλη τη διάρκεια της οκτάωρης πτήσης. Δεν κατόρθωσα να κοιμηθώ για 46 ώρες αφότου μου μίλησε ο Κύριος εκείνο το βράδυ. Για μήνες μετά από εκείνη τη νύχτα, όποτε το σκεφτόμουν, αισθανόμουν την ίδια παρουσία, και άρχιζα να κλαίω.

Δεν είπα στον Λάρι τι μου είχε πει ο Κύριος για το δαχτυλίδι. Τα χρήματα της προσφοράς ανήκαν στις εκκλησίες της Αλβανίας, και το δαχτυλίδι θα μπορούσε επίσης να πωληθεί και να αποδώσει επιπλέον χρήματα — αλλά ήξερα τι μου είπε ο Κύριος γι' αυτό. Έτσι, χάρηκα πάρα πολύ όταν ο Λάρι μού τηλεφώνησε και είπε ότι ο Κύριος τού μίλησε και του είπε να μου δώσει αυτό το δαχτυλίδι. Έβαλα το δαχτυλίδι σε μια

θήκη, και τώρα βρίσκεται επάνω στο γραφείο μου. Μέσα στα χρόνια που ακολούθησαν, πολλές φορές, όταν αντιμετώπιζα οικονομικές προκλήσεις που φάνταζαν ανυπέρβλητες, κοίταζα αυτό το δαχτυλίδι και θυμόμουν τα λόγια του Κυρίου για μένα εκείνο το βράδυ,. Και κάθε φορά, ο Θεός στάθηκε πιστός και μου προμήθευσε όλα όσα χρειαζόμουν για να συνεχίζω προς την κατεύθυνση που μου είχε δείξει στην Αλβανία. Εκείνο το βράδυ άλλαξε τη ζωή μου, αλλά υπήρχαν πολλά περισσότερα που θα μου έδειχνε ο Θεός στις ημέρες που θα ακολουθούσαν.

Όταν γύρισα από την Αλβανία, αισθανόμουν μια έντονη επιθυμία να μεταφέρω αυτό το μήνυμα του Βασιλείου όπου μπορούσα. Ποθούσα να διαδώσω όσα έμαθα, και ανυπομονούσα να διδάξω ξανά τα ίδια πέντε μαθήματα, και να δω αν θα συνέβαινε το ίδιο πράγμα. Δεν χρειάστηκε να περιμένω πολύ. Ένας πάστορας από τη Γιούτα με προσκάλεσε να πάω και να κάνω τις ίδιες πέντε παρουσιάσεις. Είχε ακούσει από τον Λάρι ότι άλλαζαν τη ζωή, και μου ζητούσε να πάω εκεί. Ήταν ποιμένας μιας μικρής ινδιάνικης εκκλησίας που ήταν πολύ φτωχή. Χρειάζονταν να βοηθηθούν οικονομικά, και αν αυτό που του είπε ο Λάρι ήταν αλήθεια, ένιωθε ότι μπορούσα να βοηθήσω.

Έτσι, πήγα εκεί και δίδαξα την Κυριακή το πρωί και το βράδυ, και μετά, κάθε βράδυ μέχρι την Τετάρτη. Έγιναν συνολικά πέντε συνεδρίες, όπως και στην Αλβανία, και είχα την ίδια ανταπόκριση. Οι άνθρωποι φώναζαν και χόρευαν την τελευταία νύχτα τού συνεδρίου, κάτω από ένα πολύ δυνατό χρίσμα, καθώς έδιναν την προσφορά τους. Δεν είδα την μπλε ομίχλη αυτή τη φορά, αλλά ένιωσα ένα ισχυρό χρίσμα και στις πέντε συναθροίσεις. Μετά την τελευταία συνάθροιση, σοκαρίστηκα, όπως και ο Λάρι στην Αλβανία, από τη μεγάλη προσφορά που έδωσαν μόνο 17 ζευγάρια ανθρώπων. Κλείδωσα την προσφορά σε μια τσάντα, και την επόμενη ημέρα, την πήγα στο γραφείο μου για επεξεργασία.

Αργότερα, το πρωί εκείνης της ημέρας, δέχτηκα ένα τηλεφώνημα από το γραφείο μου. Ήταν η γραμματέας μου, και κατάλαβα πως κάτι είχε συμβεί, διότι η φωνή της έτρεμε, και ακουγόταν σαν να έκλαιγε. Τα πρώτα λόγια της ήταν, «Ποιμένα, κάτι συμβαίνει με τα χρήματα που έφερες». «Τι εννοείς Τρέισι;», ρώτησα. Μου είπε ότι άνοιξε την τσάντα

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

με τα χρήματα για να μετρήσει και να τα καταθέσει, αλλά τη στιγμή που το έκανε, το χρίσμα ήρθε τόσο έντονα επάνω της, που έπεσε στο πάτωμα. Η άλλη γραμματέας μου, ακούγοντας την αναταραχή, ήρθε να δει τι γινόταν, και άρχισε, επίσης, να τρέμει κάτω από τη δύναμη του χρίσματος. Η Τρέισι είπε, «Τι έγινε μ' αυτά τα χρήματα στη Γιούτα;» Της είπα ότι δεν ήξερα.

Μερικές εβδομάδες αργότερα, δίδασκα τις ίδιες αρχές σε μια μικρή εκκλησία στο νότιο Οχάιο. Σ' αυτήν την εκκλησία, είχαμε στείλει τα DVD με τις πρώτες τέσσερις διδασκαλίες, και τις είχαν παρακολουθήσει τις τέσσερις εβδομάδες πριν την άφιξή μου. Το βράδυ της Κυριακής που θα ολοκληρώνα τις πέντε διδασκαλίες, το χρίσμα ήταν και πάλι έτοιμο να μας ρίξει κάτω. Όταν συνέλεξα την προσφορά εκείνο το βράδυ, υπήρξε η ίδια ανταπόκριση που είχα δει και στις άλλες συναντήσεις. Ο κόσμος ήταν ενθουσιασμένος που θα έδινε. Την ώρα της προσφοράς, οι διάκονοι τής εκκλησίας τοποθέτησαν μπροστά ένα καλάθι για να βάλουν οι άνθρωποι τα δώρα τους. Αυτή τη φορά, η μπλε ομίχλη ήταν πάλι εκεί. Μια σφαίρα με διάμετρο περίπου 1,5 μέτρο βρισκόταν γύρω από το καλάθι, την ώρα που οι άνθρωποι έδιναν τις προσφορές τους. Το χρίσμα

**ΟΜΩΣ, Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΣΕ
ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΑΣ ΝΑ
ΠΑΜΕ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ, ΑΛΛΑ
ΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΕΠΙΣΗΣ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ
ΖΟΥΜΕ ΩΣ ΓΙΟΣ Ή ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ,
ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΔΩ ΣΤΗ ΓΗΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.**

ήταν τόσο δυνατό που στο τέλος της συνάθροισης χρειάστηκε να με βοηθήσουν για να πάω στο αυτοκίνητό μου, διότι δυσκολευόμουν να περπατήσω μόνος μου.

Βλέποντάς τα όλα αυτά, πραγματικά δεν ήξερα τι συνέβαινε, και δεν είχα ακούσει να είχε συμβεί κάτι τέτοιο πουθενά αλλού. Συνέχισα να οργανώνω συνέδρια, και το χρίσμα ήταν πάντοτε δυνατό. Και ναι, η ίδια μπλε ομίχλη εμφανίστηκε και πάλι σε μερικά από τα συνέδρια. Αλλά αυτό που με μπέρδευε περισσότερο ήταν το γεγονός ότι το χρίσμα ήταν για τα χρήματα. Μετά από ένα συνέδριο, το προσωπικό μου δυσκολεύτηκε να μετρήσει την

προσφορά. Θυμάσαι πώς είχε έρθει το χρίσμα στο διαμέρισμα του Λάρι στην Αλβανία όταν άδειασε τις προσφορές στο τραπέζι; Αν έπαιρνες ένα κομμάτι από εκείνα τα χρήματα των προσφορών, θα αισθανόσουν αμέσως το χρίσμα και θα άρχιζες να τρέμεις. Ξέρω ότι ακούγεται τρελό, αλλά αυτό παρατήρησα.

Ως «πνευματικός επιστήμονας», ήμουν προβληματισμένος απ' όλη αυτά, και ρώτησα τον Κύριο. Μου μίλησε και μου είπε τον λόγο για τον οποίο αυτό το δυνατό χρίσμα εμφανιζόταν στην προσφορά. Μου είπε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι προσφέρουν από υποχρέωση ή νομικισμό. Μερικοί δίνουν ακολουθώντας μια φόρμουλα, αλλά δεν δίνουν με πίστη. Πολλοί δίνουν επειδή πιστεύουν ότι ο Θεός θα θυμώσει μαζί τους αν δεν το κάνουν. Κάποιοι άλλοι δίνουν σαν να εξοφλούν έναν λογαριασμό που οφείλουν. Μου είπε ότι καθώς διδάσκω ποιο είναι το Βασίλειό Του και αποκαλύπτω τις κρυφές οικονομικές αρχές του Βασιλείου, γεννιέται πίστη στις καρδιές του λαού, και στη συνέχεια, όταν δίνουν, το κάνουν με πραγματική πίστη, και μ' αυτόν τον τρόπο συνδέονται με το Βασίλειο, και αυτό κάνει το χρίσμα να ρέει.

Μετά από το ταξίδι μου στην Αλβανία, το 2005, η ζωή μου έχει αλλάξει πάρα πολύ. Η επιθυμία μου να διαδώσω στους ανθρώπους τα καλά νέα του Βασιλείου έκανε την Drenda κι εμένα να χρησιμοποιήσουμε την τηλεόραση για να διαδώσουμε στα έθνη αυτά τα καλά νέα. Τώρα ξοδεύουμε εκατομμύρια δολάρια τον χρόνο για να πούμε στους ανθρώπους γι' αυτό το Βασίλειο που ανακαλύψαμε πριν από χρόνια. Μπορεί, λοιπόν, κι εσύ να μην έχεις ακούσει ακόμη τα καλά νέα του Βασιλείου. Κι εμείς ήμασταν κάπως έτσι — ήμασταν πιστοί που οδεύαμε προς τον ουρανό, αλλά δεν γνωρίζαμε πώς να απελευθερώσουμε τον ουρανό εδώ στη γη. Όμως, ο Ιησούς δεν πλήρωσε μόνο για το δικαίωμά μας να πάμε στον ουρανό, αλλά μας έδωσε και τη δυνατότητα να ζούμε ως γιοί ή κόρες του Θεού, και να απολαμβάνουμε τα οφέλη του Βασιλείου του Θεού εδώ στη γήινη πραγματικότητα. Και το σημαντικότερο είναι ότι υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι που πρέπει να προσεγγίσουμε και να τους μεταδώσουμε τα καλά νέα τού Ευαγγελίου, και για να γίνει αυτό, χρειάζονται χρήματα. Οι άνθρωποι βλέπουν πώς ζούμε, και οι ζωές μας θα πρέπει να είναι

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

διαφορετικές!

Τι ήταν αυτό που δίδαξα στην Αλβανία, και έφερε αυτό το χρίσμα; Τι ήταν αυτό που μου είπε ο Θεός να κηρύττω στα έθνη; Αυτός είναι ο σκοπός αυτού του βιβλίου, και πιστεύω ότι θα αλλάξει τη ζωή σου όπως άλλαξε και η δική μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΘΕΕ, ΕΛΕΗΣΕ ΜΕ!

Ο Τζέρι τηλεφώνησε στο γραφείο μου και με ρώτησε αν θα μπορούσε να έρθει και να γευματίσουμε μαζί, όσο ήμουν στην περιοχή του. Έκανα μια συνέντευξη σ' έναν τηλεοπτικό σταθμό σε μια πόλη κοντά του, και ήθελε να μου πει πώς άλλαξε η ζωή του από το υλικό και την τηλεοπτική εκπομπή μου. Δεν είχα ξανασυναντήσει τον Τζέρι, αλλά του είχα μιλήσει στο τηλέφωνο μια-δυο φορές. Είπα, «Ασφαλώς». Ούτως ή άλλως έπρεπε να γευματίσω το μεσημέρι, και σκέφτηκα ότι θα ήθελα πολύ να τον γνωρίσω και να ακούσω την ιστορία του.

Στο γεύμα γνώρισα τον Τζέρι και τον γιο του, και ο Τζέρι άρχισε να μου λέει την ιστορία του. Είχε διακονήσει ως ποιμένας επί 30 χρόνια, αλλά αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη διακονία του λόγω ενός εγκεφαλικού επεισοδίου που τον είχε αφήσει με κάποια αναπηρία. Στο διάστημα που ακολούθησε μετά το εγκεφαλικό επεισόδιο, η ζωή του κατέρρευσε. Δεδομένου ότι δεν ήταν σε θέση να εργαστεί, δεν μπορούσε να πληρώσει τα δάνεια για το σπίτι και τη γη του, και τώρα, όλα αυτά έπρεπε να δημοπρατηθούν. Δυσκολεύονταν ακόμη και να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους και να αγοράσουν τρόφιμα. Στην πραγματικότητα, ο Τζέρι είπε ότι τα πράγματα έγιναν τόσο άσχημα που μια μέρα πήρε ένα γεμάτο 45άρι στο ένα χέρι και μια Βίβλο στο άλλο, και σκεπτόταν να αυτοκτονήσει.

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Μέσα σ' αυτήν την απελπισία του, ο Τζέρι είδε το τηλεοπτικό πρόγραμμά μας και παρήγγειλε ένα μέρος του υλικού των μαθημάτων μου. Όπως μου εξήγησε, όταν πήρε το υλικό μου, χρειαζόταν οπωσδήποτε περίπου 2.000 δολάρια για να καλύψει έξοδα για βασικούς λογαριασμούς του σπιτιού και για τρόφιμα. Άκουσε τα μαθήματα ξανά και ξανά, μέχρι που η πίστη άρχισε να μεγαλώνει στην καρδιά του. Αποφάσισε να πιστέψει τον Θεό για τα 2.000 δολάρια που χρειαζόταν. Έτσι, έκανε αυτό που κάναμε εγώ κι η Drenda με το πρώτο ελάφι που έλαβα. Έσπειρε έναν σπόρο για τα 2.000 δολάρια. Έγραψε σε ένα χαρτί την ημερομηνία και την ώρα που πίστευε ότι έλαβε αυτά τα χρήματα, σύμφωνα με το Κατά Μάρκον 11:24, και ταχυδρόμησε την επιταγή στη διακονία μας.

Δεν γνώριζα γι' αυτό, καθώς δεν είχα μιλήσει ποτέ με τον Τζέρι. Είπε ότι σε περίπου μιάμιση εβδομάδα, ένας άνδρας κτύπησε την πόρτα του και ζήτησε να του μιλήσει. Ο Τζέρι ήξερε τον άνδρα από το παρελθόν, αλλά είχαν αρκετό καιρό να μιλήσουν. Αφού συζητήσαν για λίγο, ο άνθρωπος είπε ότι ουσιαστικά είχε έρθει για να δώσει στον Τζέρι μια επιταγή 2.000 δολαρίων. Του εξήγησε ότι πριν από μιάμιση εβδομάδα, δίνοντας και τη συγκεκριμένη ημέρα και ώρα, είχε αισθανθεί ότι το Άγιο Πνεύμα τον παρακινούσε να του φέρει 2.000 δολάρια.

Ο Τζέρι έμεινε άναυδος. Αμέσως άνοιξε το πορτοφόλι του όπου είχε βάλει το μικρό κομμάτι χαρτί στο οποίο είχε καταγράψει την ημέρα και την ώρα που πίστευε ότι έλαβε τα 2.000 δολάρια που χρειαζόταν. Η ημερομηνία και η ώρα που ήταν γραμμένες στο χαρτί του Τζέρι ταίριαζαν απόλυτα με την ακριβή μέρα και ώρα στην οποία, όπως είπε εκείνος ο άνδρας, ένιωσε να τον παρακινεί το Άγιο Πνεύμα να του δώσει τα 2.000 δολάρια. Ο Τζέρι κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να ήταν σύμπτωση, ήταν μια άμεση ανταπόκριση στο Βασίλειο του Θεού, στους νόμους του Βασιλείου.

Συνέχισε να μου μιλά για τη ζωή του, λέγοντας ότι είχε επτά παιδιά, όλα παντρεμένα εκτός από τον 16χρονο γιο που ήταν μαζί μας εκείνο το μεσημέρι, και ο οποίος, ουσιαστικά, είχε απομακρυνθεί από τον Θεό όταν είδε όλα όσα περνούσε ο πατέρας του. Ο γιος ήταν θυμωμένος με τον Θεό, επειδή ο πατέρας του υπήρξε πιστός στον Θεό επί 30 χρόνια,

και τώρα, ο γιος αισθανόταν πως ο Θεός είχε εγκαταλείψει τον πατέρα του.

Ο Τζέρι ήθελε να βρει έναν τρόπο να του μιλήσει έτσι που να αγγιζόταν, και είχε μια ιδέα. Εγώ στα μαθήματά μου μιλάω πολύ για κυνήγι ελαφιών, και διηγούμαι πώς ο Θεός μου έμαθε να κυνηγώ με πίστη. Το κυνήγι ελαφιών ήταν το πάθος του γιου του, οπότε ο Τζέρι εξήγησε στον γιο του πώς να λάβει το ελάφι του εκείνο το φθινόπωρο, με τον τρόπο του Βασιλείου. Ο γιος το σκέφτηκε, και τελικά συμφώνησε. Κατόπιν, αυτός και ο Τζέρι απελευθέρωσαν την πίστη τους, όπως είχε κάνει ο Τζέρι για τα 2.000 δολάρια. Μέσα σε οκτώ λεπτά, το αγόρι πήρε ένα ωραίο αρσενικό ελάφι. Καθώς μετέφεραν το ελάφι στο χασάπικο, ο Τζέρι είχε βάλει να παίζει το CD μου. Την ώρα που ο Τζέρι κουβάλησε το ελάφι μέσα στο μαγαζί, το αγόρι θέλησε να μείνει στο αυτοκίνητο και να συνεχίσει να ακούει. Όταν βγήκε ο Τζέρι, ο γιος του είπε, «Μπαμπά, νομίζω ότι όλα αυτά τα χρόνια μάς είχε διαφύγει κάτι. Ξέρω ότι το ελάφι ήταν αποτέλεσμα του Βασιλείου του Θεού».

Στη συνέχεια, ο γιος αφιέρωσε ξανά τη ζωή του στον Κύριο και είπε στον πατέρα του ότι αν ο Θεός μπορούσε να φέρει τα 2.000 δολάρια και το ελάφι, τότε θα μπορούσε να φέρει και τα 17.000 δολάρια που χρειάζονταν για να γλυτώσουν το σπίτι από τον πλειστηριασμό. Σ' αυτό το σημείο βρίσκονταν, όταν συναντηθήκαμε. Θυμάμαι το γράμμα του Τζέρι που έφθασε με τον σπόρο του Τζέρι και του γιου του, για να σωθεί το σπίτι τους από τον πλειστηριασμό. Το γράμμα ήταν σύντομο, και απλά εξέθετε την ανάγκη τους. Δεν ανέφερε τίποτε άλλο, εκτός από το να σωθεί το σπίτι από την κατάσχεση. Θυμάμαι επίσης να απλώνω το χέρι μου σ' αυτό το γράμμα και να συμφωνώ μαζί τους. Θυμάμαι ακριβώς την ώρα και τη στιγμή που το έκανα.

Όπως μου είπε ο Τζέρι, περίπου δύο εβδομάδες αργότερα, ένας άλλος άνδρας ήρθε στο σπίτι του. Και πάλι, ήταν κάποιος που ο Τζέρι ήξερε στο παρελθόν. Ο άνδρας είπε ότι είδε το σπίτι να αναφέρεται στον κατάλογο του επικείμενου δημόσιου πλειστηριασμού, και ρώτησε τον Τζέρι πόσα χρήματα απαιτούνταν για να εξαιρεθεί από τον πλειστηριασμό. Ο Τζέρι τού είπε ότι απαιτούνταν περίπου 17.000 δολάρια. Ο άνθρωπος έγραψε μια επιταγή για ολόκληρο το ποσό και

έφυγε. Ο Τζέρι έμεινε αποσβολωμένος, κρατώντας την επιταγή στα χέρια του. Σε αυτό το σημείο της ιστορίας, ο Τζέρι, καθισμένος τώρα απέναντί μου στο εστιατόριο, άρχισε να κλαίει και να με ευχαριστεί που δίδασκα στους ανθρώπους για το Βασίλειο του Θεού. Ο Τζέρι είπε ότι ήταν τόσο χαρούμενος που όλα τα παιδιά του είδαν το χέρι του Θεού, και αυτό του έδωσε την ευκαιρία να τους μιλήσει για το Βασίλειο. Μου αρέσει τόσο πολύ αυτό! Αυτή είναι η πραγματικότητα του Βασιλείου του Θεού, και είμαι τόσο ευλογημένος που μπορώ να τη μοιραστώ με τους ανθρώπους, και μετά να ακούω τις ιστορίες τους. Βλέπεις, ο Τζέρι δεν είχε ανάγκη από λύπηση, είχε ανάγκη από απαντήσεις, και τις βρήκε στο Βασίλειο του Θεού.

Οστόσο, νιώθω ότι πρέπει να προσθέσω κάτι σχετικά με την ιστορία του Τζέρι. Αν και μπορεί να φάνηκε ότι οι άνθρωποι απλά ήρθαν στην

«ΕΠΕΙΔΗ, ΣΑΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΩ: ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΠΙΣΤΗ ΣΑΝ ΚΟΚΚΟΝ ΣΙΝΑΠΙΟΥ, ΘΑ ΠΕΙΤΕ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ: ΠΗΓΑΙΝΕ ΑΠΟ ΕΔΩ ΕΚΕΙ, ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΕΙ, ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΣΑΣ ΤΙΠΟΤΕ ΑΔΥΝΑΤΟ».

—ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 17:20

πόρτα του και του έδωσαν χρήματα, δεν θέλω να αποκομίσεις τη λανθασμένη εντύπωση ότι η απάντηση στο οικονομικό σου πρόβλημα θα εμφανιστεί έτσι απλά, ενώ εσύ θα κάθεται στον καναπέ και θα πίνεις κόκα κόλα. Όχι,

θα πρέπει να κάνεις το δικό σου μέρος για να λάβεις αυτό που χρειάζεσαι. Ο Τζέρι είχε υπηρετήσει ως ποιμένας επί 30 χρόνια. Είχε σπείρει στις καρδιές των ανθρώπων για πάρα πολύ καιρό. Και δεύτερον, ο Τζέρι δεν μπορούσε να φύγει από το σπίτι του, λόγω του εγκεφαλικού που είχε υποστεί. Ο Τζέρι θέρισε από εκεί που είχε σπείρει, από τους ανθρώπους της εκκλησίας του, στους οποίους είχε σπείρει όλα αυτά τα χρόνια.

Πρέπει να σου πω ότι ο Τζέρι θεραπεύτηκε πλήρως από το εγκεφαλικό, και είχε χάσει πάνω από 30 κιλά όταν τον συνάντησα για μεσημεριανό εκείνη την ημέρα. Δόξα στον Θεό, ο Τζέρι έμαθε πώς να λειτουργεί σύμφωνα με το Βασίλειο. Μπορεί να πεις, «Μα, ο Τζέρι ήταν

ποιμένας. Σίγουρα, θα ήξερε τα πάντα για το Βασίλειο». Όπως αποδείχτηκε, δεν τα ήξερε, και, με βάση όσα έχω δει, είμαι σίγουρος ότι δεν είναι ο μόνος. Δυστυχώς, πολλοί άνθρωποι της εκκλησίας δεν ξέρουν πώς να αξιοποιήσουν το Βασίλειο του Θεού και να λάβουν τις απαντήσεις τους. Μια ιστορία στον Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο δείχνει πώς σκέφτονται πολλοί άνθρωποι.

Και όταν ήρθαν προς το πλήθος, τον πλησίασε κάποιος άνθρωπος γονατίζοντας σ' αυτόν, και λέγοντας: Κύριε, ελέησέ μου τον γιο, επειδή παθαίνει σεληνιασμό, και υποφέρει φοβερά· με αποτέλεσμα να πέφτει στη φωτιά, και πολλές φορές στο νερό· και τον έφερα στους μαθητές σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν.

Και αποκρινόμενος ο Ιησούς, είπε: Ω, γενεά άπιστη και διεστραμμένη, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας υποφέρω; Φέρτε τον εδώ σε μένα. Και ο Ιησούς τον επιτίμησε, και το δαιμόνιο βγήκε απ' αυτόν, και το παιδί θεραπεύθηκε από εκείνη την ώρα.

Τότε, καθώς οι μαθητές πλησίασαν ιδιαίτερώς τον Ιησού, είπαν: Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε; Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Εξαιτίας της απιστίας σας· επειδή, σας διαβεβαιώνω: Αν έχετε πίστη σαν κόκκον σιναπιού, θα πείτε σ' αυτό το βουνό: Πήγαινε από εδώ εκεί, και θα πάει, και δεν θα είναι σε σας τίποτε αδύνατο.

—Κατά Ματθαίον 17:14-20

Σ' αυτήν την ιστορία, βλέπουμε έναν άνθρωπο που είναι απελπισμένος, καθώς ο γιος του βασανίζεται από κακά πνεύματα, σχεδόν μέχρι θανάτου. Ακούγοντας για τη διακονία τού Ιησού, και ότι είχε τη δύναμη να εκβάλλει δαιμόνια, αποφάσισε να πάει τον γιο του στον Ιησού για να θεραπευτεί. Ωστόσο, όταν έφτασε εκεί, ανακάλυψε

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

ότι ο Ιησούς απουσίαζε, διότι είχε ανεβεί με τρεις από τους μαθητές στο βουνό για να προσευχηθούν. Οι υπόλοιποι μαθητές που βρίσκονταν εκεί είπαν ότι δεν υπήρχε πρόβλημα. Κι εκείνοι μπορούσαν να εκβάλλουν δαιμόνια, από τότε που ο Ιησούς τούς έδωσε την εξουσία να το κάνουν, στο όνομά Του, και μπορούσαν να βοηθήσουν τον γιο του ανθρώπου. Αλλά όταν προσευχήθηκαν γι' αυτόν τον νεαρό, το δαιμόνιο δεν έφυγε. Παρόλο που προσπάθησαν, δεν κατάφεραν να εκβάλλουν το δαιμόνιο. Ο πατέρας απελπίστηκε, και το πλήθος που ακολουθούσε τον Ιησού απογοητεύτηκε.

Αλλά εκείνη τη στιγμή, φάνηκε ο Ιησούς, που κατέβηκε από το βουνό με τους τρεις μαθητές, και βλέποντας την αναταραχή, ρώτησε τι συμβαίνει. Ο πατέρας τού νεαρού εξήγησε ότι είχε φέρει το αγόρι του στους μαθητές, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν. Στη συνέχεια, ο πατέρας κάνει αυτό που κάνουν πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι άνθρωποι που αντιμετωπίζουν μια κρίση και δεν βλέπουν να υπάρχει κάποια απάντηση. Κράζει στον Ιησού για έλεος. Αν και το να ζητάς έλεος όταν είσαι απελπισμένος, μοιάζει να είναι καλό, δεν ήταν η απάντηση στο πρόβλημα αυτού του ανθρώπου, και δεν είναι ούτε δική σου. Στη συνέχεια, ο πατέρας, θέλοντας να προκαλέσει τη συμπόνια τού Ιησού για την κατάστασή του, περιγράφει στον Ιησού πώς ο δαίμονας βασανίζει τον γιο του, τον ρίχνει στη φωτιά και προσπαθεί να τον σκοτώσει. Ο Ιησούς σταματάει τον άνθρωπο. Δεν χρειαζόταν να ακούσει περισσότερο για το μαρτύριο που περνούσε το αγόρι. Απογοητευμένος ο Ιησούς λέει, *«Ω, γενεά άπιστη και διεστραμμένη, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας υποφέρω; Φέρτε τον εδώ σε μένα»*. Με μια πρόταση, ο Ιησούς εξήγησε πλήρως γιατί δεν βγήκε το δαιμόνιο.

Αλλά πριν εξετάσουμε σε βάθος τα λόγια του Ιησού, πρέπει να επαναβεβαιώσουμε τα θεμέλια στα οποία βασιζόμαστε, δηλαδή ότι ο Θεός δεν λέει ψέματα και δεν μπορεί να πει ψέματα. Τα λόγια Του είναι αλήθεια. Έχοντας θεμελιώσει αυτό, μπορούμε να κάνουμε την εξής εκτίμηση: *«Τα δαιμόνια ΠΡΕΠΕΙ να βγαίνουν!»* Αν δεν το κάνουν, τότε κάτι δεν πάει καλά, και αυτό το κάτι δεν βρίσκεται στην πλευρά του Θεού, αλλά στη δική μας. Να το θυμάσαι αυτό, όταν δεν λαμβάνουμε από τον Θεό, το πρόβλημα βρίσκεται πάντοτε σ' εμάς. Ο Ιησούς μάς λέει

ξεκάθαρα τον λόγο για τον οποίο δεν έφυγε το δαιμόνιο — λανθασμένη, διεστραμμένη σκέψη και απιστία. Θα αναλύσουμε αυτά τα δύο αίτια σε λίγο. Αλλά σ' αυτό το σημείο της συζήτησής μας, θέλω να επικεντρωθώ στον πατέρα και τον γιο της ιστορίας.

Ο πατέρας ήταν προφανώς απελπισμένος με την κατάσταση του γιου του. Όταν προσευχήθηκαν οι μαθητές, και δεν έγινε τίποτε, χάθηκε κάθε ελπίδα του. Δεν υπήρχε καμμιά σίγουρη απάντηση στην περίπτωση του παιδιού του. Η μόνη απάντηση που πίστευε ότι θα μπορούσε να βοηθήσει, δεν έφερε αποτέλεσμα. Πλέον, ένα πράγμα του έμενε να κάνει, κι αυτό ήταν να ικετεύσει για έλεος. Ο όρος «ικετεύω για έλεος» υποδηλώνει ότι κάποιος έχει τη δύναμη ή την εξουσία να με βοηθήσει, αλλά έχει επιλέξει να μην το κάνει. Έτσι, ο πατέρας άρχισε να εξηγεί λεπτομερώς τα φρικτά βάσανα που υπέφερε το αγόρι, προσπαθώντας να προκαλέσει τη συμπόνοια τον Ιησού για την κατάστασή του.

Και ειλικρινά, έτσι προσεύχονται οι περισσότεροι άνθρωποι — γνωρίζοντας ότι ο Θεός έχει τη δύναμη να τους βοηθήσει αλλά όντας αβέβαιοι για την αντίδρασή Του, ικετεύουν για έλεος. Έτσι, με μεγάλες προσευχές και πολλά λόγια, περιγράφουν τις λεπτομέρειες του πόνου και των καταστάσεων που αντιμετωπίζουν. «Πατέρα, ξέρεις ότι χρειάζομαι αυτά τα χρήματα μέχρι την Παρασκευή. Σε παρακαλώ, Θεέ μου, βοήθησέ με». Ή «Θεέ μου, Σε παρακαλώ, αν θεραπεύσεις το παιδί μου, θα Σε υπηρετώ όλες τις ημέρες της ζωής μου. Σε παρακαλώ, Θεέ μου». Δεν υποτιμώ τα προβλήματα των ανθρώπων, αλλά θέλω να προσέξεις πόσο γρήγορα έφερε ο Ιησούς τη δύναμη του Θεού να αναλάβει αυτήν την κατάσταση, και απελευθέρωσε το αγόρι. Αυτό έχει ο Θεός στην καρδιά Του, αυτή είναι η επιθυμία Του. Δεν υπάρχει έλλειψη συμπόνοιας, δύναμης ή εξουσίας από τη μεριά του Θεού. Και σ' αυτήν την ιστορία, το πρόβλημα δεν ήταν η έλλειψη ευσπλαχνίας από τον Θεό. Ο Ιησούς αποκάλυψε ότι το πρόβλημα ήταν η διεστραμμένη σκέψη και η απιστία των ανθρώπων. Με άλλα λόγια, ο λανθασμένος τρόπος σκέψης των ανθρώπων και η έλλειψη πίστης στην καρδιά τους, παρεμπόδισαν το δίκαιο του Βασιλείου να εφαρμοστεί σ' αυτήν την περίπτωση.

Σ' αυτήν την ιστορία βλέπουμε πολλά σημαντικά στοιχεία για το

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Βασίλειο του Θεού και για το πώς λειτουργεί. Αυτή τη στιγμή, δεν θα αναλύσω ορισμένα από τα πράγματα που πρέπει να γνωρίζεις, αλλά θα τα αναφέρω απλώς και θα μελετήσουμε αργότερα τους νόμους που βλέπουμε να λειτουργούν εδώ.

Για να αποκτήσουμε μια βασική κατανόηση του συστήματος δικαίου που διέπει το Βασίλειο, πρέπει να κατανοήσουμε αυτό το πρωταρχικό και θεμελιώδες σημείο: ο Θεός έδωσε στον Αδάμ πλήρη δικαιοδοσία επάνω στη γη. Τον έθεσε επάνω στη γη για να εξουσιάζει.

Μετά είπε ο Θεός: «Ας φτιάξουμε τον άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα τη δική μας και την ομοίωση, κι ας εξουσιάζει στις θάλασσας τα ψάρια, στου ουρανού τα πτηνά, στα ζώα και γενικά σ' όλη τη γη και στα ερπετά που σέρνονται πάνω σ' αυτήν».

—Γένεση 1:26, ΕΒΕ

Νομίζω ότι το Προς Εβραίους 2:7-9 το αποσαφηνίζει αυτό ακόμη περισσότερο:

*Τον έκανε λίγο κατώτερο απ' τους αγγέλους,
τον στεφάνωσε με δόξα και τιμή·
όλα τα υπέταξε κάτω απ' τα πόδια του.
Λέγοντας όλα τα υπέταξε σ' αυτόν, εννοεί πως τίποτε δεν άφησε
που να μην το υποτάξει σ' αυτόν (ΕΒΕ).*

Προς το παρόν, κατάλαβε ότι ο Θεός δεν μπορεί να ασκήσει την εξουσία Του στη γήινη σφαίρα (στο Βασίλειο των ανθρώπων) παρά μόνο αν **ένας άνδρας ή μια γυναίκα, που έχει νομική δικαιοδοσία εδώ στο γήινο βασίλειο, απελευθερώσει την εξουσία του ουρανού.**

Γι' αυτό ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του, στο Κατά Ματθαίον 18:18:

«Σας διαβεβαιώνω: Όσα αν δέσετε επάνω στη γη, θα είναι δεμένα στον ουρανό· και όσα αν λύσετε επάνω στη γη, θα είναι λυμένα στον ουρανό».

Και πάλι βλέπουμε ότι ο ουρανός ασκεί τη δικαιοδοσία του εδώ στη σφαίρα της γης, μέσω ενός ανθρώπου που την απελευθερώνει εδώ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Ιησούς λέει ότι αν κάποιος απελευθερώσει την εξουσία του ουρανού εδώ, ο ουρανός θα το στηρίξει αυτό. Αν δεν το κάνουμε εμείς, δεν μπορεί να το κάνει ο ουρανός. Αν θεωρείς παράξενη αυτήν την άποψη, σε παρακαλώ μην σταματήσεις εδώ. Πιο κάτω, θα καλύψω αυτό το θέμα λεπτομερέστερα. Αλλά προς το παρόν, δέξου αυτήν την αλήθεια ως τον λόγο για τον οποίο δεν βγήκε το δαιμόνιο από το αγόρι — **δεν ήταν υποχρεωμένο να το κάνει!** Εξασκούσε το νόμιμο δικαίωμά του να παραμείνει εκεί. Θα επαναλάβω ότι ο Ιησούς είπε πως ο λόγος που το δαιμόνιο δεν έφυγε ήταν η έλλειψη πίστης ή η έλλειψη δικαιοδοσίας. Ο Θεός έχασε τη δικαιοδοσία Του στις υποθέσεις των ανθρώπων, όταν ο Αδάμ με την ανταρσία του, ουσιαστικά έδωσε τον Θεό. Τότε, ο Σατανάς απέκτησε τα νόμιμα δικαιώματά του επάνω στην ανθρωπότητα.

**ΑΛΛΑ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ
ΣΕΝΑ, ΦΙΛΕ ΜΟΥ, ΕΣΥ ΕΧΕΙΣ
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ
ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΟΥ.**

Ύστερα ο διάβολος τον ανέβασε (τον Ιησού) σ' ένα ψηλό βουνό, του έδειξε σε μια στιγμή όλα τα βασίλεια της οικουμένης, και του είπε: «Θα σου δώσω όλη αυτήν την εξουσία και τη λαμπρότητα αυτών των βασιλείων· σ' εμένα έχει παραδοθεί (από τον Αδάμ) και τη δίνω σ' όποιον εγώ θέλω. Αν, λοιπόν, με προσκυνήσεις, θα είναι όλη δική σου».

—Κατά Λουκάν 4:5-7, ΕΒΕ

Κατά συνέπεια, ο Θεός, όταν έχασε τον άνθρωπο στον οποίο είχε αναθέσει την εκτέλεση των νόμων Του — τον Αδάμ —απώλεσε τη δικαιοδοσία της επικράτησης των νόμων Του στη γήινη σφαίρα. Όπως είπα, θα αναφερθώ εκτενέστερα σ' αυτούς τους νόμους αργότερα, αλλά ο κύριος λόγος που ανέφερα αυτήν την ιστορία ήταν για να επισημάνω

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

τη στάση και την απόγνωση του πατέρα, και πώς καταλήγει να ικετεύει για έλεος. Παρακαλώ, διάβασε πολύ προσεκτικά τις προτάσεις που ακολουθούν.

Αν δεν υπάρχουν εξουσία και νόμοι, και ένα σύστημα για τη διαχείριση της δικαιοσύνης και την απόδοση λύσεων σε όσους έχουν ανάγκη, τότε το μόνο που απομένει είναι να ικετεύεις για έλεος. Επίτρεψέ μου να το εκφράσω αλλιώς. Αν ένα άτομο δεν έχει δυνατότητα να προσφεύγει νομικά για ένα πρόβλημά του, και δεν έχει πρόσβαση σε ένα σύστημα απόδοσης δικαιοσύνης, τότε δεν υπάρχει καμιά σιγουριά ότι θα λάβει απαντήσεις. Το μόνο που του απομένει είναι η επαιτεία.

Αλλά αυτό δεν ισχύει για σένα, φίλε μου, εσύ έχεις πρόσβαση στη δικαιοσύνη μέσα στο Βασίλειο. Υπάρχουν απαντήσεις για τα προβλήματά σου. Να θυμάσαι, ένα βασίλειο είναι ένα οργανωμένο σύστημα διακυβέρνησης, και λειτουργεί με νόμους που είναι αμερόληπτοι, και είναι διαθέσιμοι σε κάθε πολίτη που ζει υπό τη δικαιοδοσία αυτού του βασιλείου. Όπως δήλωσα νωρίτερα σ' αυτό το βιβλίο, το Βασίλειο του Θεού βασίζεται στη δικαιοσύνη (τη νομική διαδικασία που έχει πρόσβαση στην εξουσία του Θεού, για να επιβληθεί ο νόμος Του) και το δίκαιο. Υπήρχε λόγος που το δαιμόνιο δεν βγήκε από το αγόρι, κι αυτός δεν ήταν η αδυναμία του Θεού ή κάποια αλλαγή στο θέλημά Του. Αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι ο Ιησούς επέπληξε αμέσως τους μαθητές, και κατευθείαν έβγαλε το δαιμόνιο.

Οι περισσότεροι Χριστιανοί, όταν δεν βλέπουν κάποια φανέρωση του Βασιλείου, αλλάζουν τα πιστεύω τους, και λένε, «Δεν εκβάλλονται όλα τα δαιμόνια». Ξέρουν ότι ο Θεός έχει όλη τη δύναμη, και συνεπώς μπορεί να κάνει ό,τι θέλει επάνω στη γη, οπότε, αν το δαιμόνιο δεν βγήκε, τότε ο Θεός θα πρέπει να επέλεξε να μην το κάνει να φύγει. Φίλε μου, αυτή η αντίληψη είναι εντελώς λανθασμένη. Ο Ιησούς είπε ότι σ' αυτήν την περίπτωση, εκείνο που εμπόδισε τη δικαιοδοσία του ουρανού ήταν ο λανθασμένος τρόπος σκέψης τους, και η απιστία τους. Επίτρεψέ μου να το διατυπώσω ως εξής: Ο λόγος που αυτό το δαιμόνιο δεν βγήκε ήταν ένα νομικό θέμα — τελεία και παύλα. Δεν ήταν υποχρεωμένο να βγει, επειδή κανείς εκεί δεν εισήγαγε σ' αυτήν την κατάσταση, την εξουσία και τη νομική δικαιοδοσία του ουρανού. Ίσως πεις, «Μα, Gary,

προσπαθούσαν να εκβάλουν το δαιμόνιο». Ναι, αλλά όπως είπα, νομικά, δεν ήταν υποχρεωμένο να βγει. Γιατί; Ο ουρανός δεν είχε τη δικαιοδοσία να κάνει αυτό το δαιμόνιο να βγει.

Επίτρεψέ μου να επαναδιατυπώσω αυτό που μόλις είπα. Είχαν διεστραμμένη σκέψη, θεωρούσαν καλό ή αποδεκτό κάτι που ήταν λάθος, ή σκέπτονταν για κάποιο θέμα αντίθετα με όσα έλεγε ο Θεός. Ένα άλλο σημαντικό ζήτημα ήταν η απιστία τους, διότι απαιτείται πίστη για να έχει ο ουρανός δικαιοδοσία στη γήινη σφαίρα. Οι μαθητές δεν ήταν απόλυτα πεπεισμένοι ότι το δαιμόνιο θα έβγαινε. Φοβόντουσαν.

Δεδομένου ότι ο άνθρωπος έχει τη νόμιμη δικαιοδοσία στη γήινη σφαίρα, η κυριαρχία και η εξουσία του Θεού δεν μπορούν να ενεργήσουν μέχρις ότου ένας άνδρας ή μια γυναίκα πεισθούν απόλυτα γι' αυτά που λέει ο ουρανός

και, στη συνέχεια, απελευθερώσουν αυτήν την εξουσία εδώ στη γη. Παρεμπιπτόντως, το να είναι οι καρδιές μας απόλυτα πεπεισμένες γι' αυτά που λέει ο ουρανός, ονομάζεται πίστη, και κανείς δεν είχε πίστη εκείνη την ημέρα. Ήταν δίνωμοι και γεμάτοι απιστία, εμποδίζοντας έτσι τη δικαιοδοσία τού ουρανού να ενεργήσει σ' αυτήν την κατάσταση. Αλλά ο Ιησούς είχε πίστη, και ήξερε ότι αυτό το δαιμόνιο μπορούσε να εκβληθεί! Ο Ιησούς ανέλαβε την κατάσταση, και το δαιμόνιο βγήκε. «Μα, Gary, ο λόγος που το δαιμόνιο βγήκε όταν το επιτίμησε ο Ιησούς ήταν ότι Αυτός ήταν ο Ιησούς!» Αλήθεια; Ας δούμε και τι συνέβαινε όταν Ιησούς διακονούσε στη γενέτειρά του, στο Κατά Μάρκον 6:5.

**ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΟΤΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΕΧΕΙ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΣΤΗ
ΓΗΙΝΗ ΣΦΑΙΡΑ, Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ Η
ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΕΝΕΡΓΗΣΟΥΝ ΜΕΧΡΙΣ ΟΤΟΥ
ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ Ή ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΕΙΣΘΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΑ ΓΙ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ
ΛΕΕΙ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ, ΣΤΗ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ, ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΥΝ
ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΔΩ ΣΤΗ ΓΗ.**

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Και δεν μπορούσε (ο Ιησούς) να κάνει εκεί κανένα θαύμα, παρά μονάχα βάζοντας τα χέρια του επάνω σε λίγους αρρώστους, τους θεράπευσε.

Θα πρέπει να συμφωνήσεις ότι ο Ιησούς είχε τη δύναμη να θεραπεύει, σωστά; Τότε θα πρέπει να μπορείς να απαντήσεις και γιατί, σ' αυτήν την περίπτωση, δεν μπορούσε να κάνει όλα όσα ήθελε να κάνει. Η ανάγκη υπήρχε, αλλά κάτι Τον εμπόδιζε. Η απάντηση βρίσκεται στο χωρίο 6, «Και θαύμαζε για την απιστία τους». Η πίστη (η συμφωνία με τον ουρανό) δίνει στον ουρανό τη δικαιοδοσία να ενεργήσει στη γήινη σφαίρα. Ένα παράδειγμα στο οποίο μπορείς εύκολα να δεις αυτήν την αρχή είναι το πώς σώθηκες και ήρθες στον Χριστό.

Πραγματικά, όποιος πιστεύει με την καρδιά του, οδηγείται στη δικαίωση, κι όποιος ομολογεί με το στόμα, οδηγείται στη σωτηρία.

—Προς Ρωμαίους 10:10, ΕΒΕ

Πιστεύεις στην καρδιά σου (αυτό που λέει ο ουρανός), και καθίστασαι δίκαιος. Το «δίκαιος» είναι ένας νομικός όρος που φανερώνει ότι εφαρμόστηκε ο νόμος, και υποδηλώνει ότι ο ουρανός έχει πλέον δικαιοδοσία στη γήινη σφαίρα. Αυτήν την αρχή του Βασιλείου την βλέπουμε να εφαρμόζεται στο γεγονός ότι ο Θεός έδωσε στον Αδάμ την κυριαρχία επάνω στη γη, και οι άνθρωποι εξακολουθούν να έχουν την κυριαρχία. Αυτό δεν πρέπει να το συγχέουμε με την αδυναμία του ανθρώπου να κυριαρχεί πνευματικά, διότι έχασε αυτό το προνόμιο όταν υπέκυψε στον Σατανά, στον Κήπο της Εδέμ. Ο Θεός δεν μπορεί να παραβιάσει τη νομική θέση που κατέχει τώρα ο άνθρωπος στη γήινη σφαίρα. Έτσι, ο Θεός πρέπει να βρει έναν άνθρωπο, άνδρα ή γυναίκα, που θα συμφωνήσει με τον ουρανό, και έτσι να λάβει ξανά την πνευματική δικαιοδοσία και να την εκφράσει στη γήινη σφαίρα.

Στο Προς Ρωμαίους 10:10, θα δεις ότι υπάρχουν δύο πράγματα που πρέπει να γίνουν πριν η εξουσία και η δύναμη του ουρανού απελευθερωθούν εδώ στη γήινη σφαίρα. Το πρώτο το ανέφερα ήδη: Πρέπει να είμαστε πλήρως πεπεισμένοι και να συμφωνούμε στις

καρδιές μας μ' αυτά που λέει ο ουρανός — αυτό λέγεται πίστη. Δεύτερον, πρέπει να καταλάβουμε ότι η πίστη μας μόνο δεν θα απελευθερώσει τον ουρανό εδώ. Απορείς; Άσε με να σου εξηγήσω. Σκέψου έναν διακόπτη φωτός. Το ρεύμα είναι ενεργό, αλλά για να ανάψει το φως, θα πρέπει να γυρίσεις και τον διακόπτη για να έρθει το ρεύμα στη λάμπα. Όταν πιστέψουμε ειλικρινά αυτό που λέει ο ουρανός, η σύνδεσή μας με τον ουρανό καθίσταται νόμιμη ή δικαιωματική. Αλλά, μετά, θα πρέπει να απελευθερώσουμε αυτήν την εξουσία εδώ. Θα πρέπει, δηλαδή, να ενεργοποιήσουμε τον διακόπτη, σύμφωνα με το παράδειγμα που ανέφερα. Αυτό το κάνουμε όταν ομολογούμε την εξουσία τού Βασιλείου και ενεργούμε σύμφωνα μ' αυτήν.

Ξέρω ότι επαναλαμβάνω τα λόγια μου, αλλά η κατανόηση αυτού του νόμου του Βασιλείου είναι ΖΩΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ για να μπορείς να λαμβάνεις ό,τι έχει για σένα ο ουρανός. Οτιδήποτε λάβεις από τον ουρανό, θα το λάβεις με τον ίδιο τρόπο που σώθηκες — πιστεύοντας στην καρδιά σου αυτό που λέει ο ουρανός, και έπειτα ομολογώντας ή ενεργώντας με βάση αυτό που λέει ο ουρανός.

Το Βασίλειο, όπως το δίδαξε και το αποκάλυψε ο Ιησούς, ήταν κάτι άγνωστο για τους μαθητές. Διαπιστώνουμε ότι, πολύ συχνά, οι μαθητές δεν κατανοούσαν αυτά που έβλεπαν. Στο προηγούμενο απόσπασμα των Γραφών που διαβάσαμε, πιστεύω ότι οι μαθητές φοβήθηκαν από την εκδήλωση του δαιμονίου, και άρχισαν να αμφιβάλλουν, ακυρώνοντας έτσι την πίστη τους. Υποθέτω ότι καθώς προσπάθησαν να διώξουν το δαιμόνιο, είναι πιθανόν, αυτό να εκδηλώθηκε ρίχνοντας κάτω το αγόρι και δημιουργώντας ένα μεγάλο επεισόδιο που, ίσως, τους προκάλεσε φόβο. Αυτές είναι απλά κάποιες υποθέσεις που κάνω, αλλά για ένα πράγμα είμαι σίγουρος: Κάτι συνέβη, που έκανε τις καρδιές τους να χάσουν τη συμφωνία με τον ουρανό, και να χάσουν και την πίστη τους.

**«ΓΙ' ΑΥΤΟ, ΣΑΣ ΛΕΩ: ΟΛΑ ΟΣΑ
ΖΗΤΑΤΕ, ΚΑΘΩΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΤΕ,
ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΤΑ ΠΑΙΡΝΕΤΕ,
ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΕ ΣΑΣ».**

—ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 11:24

Από την άλλη, ο Ιησούς ήταν απόλυτα πεπεισμένος για το τι λέει ο

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

ουρανόσ για μια τέτοια κατάσταση, και διέταξε το δαιμόνιο να φύγει. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι το πρόβλημα στην αποτυχία να εκβληθεί το δαιμόνιο βρισκόταν στη σφαίρα της γης και όχι στο Βασίλειο του ουρανού.

Αν έπρεπε να διαλέξω ένα κομμάτι της Αγίας Γραφής που απεικονίζει, χαρακτηριστικότερα από οποιοδήποτε άλλο, τη λειτουργία του Βασιλείου στη γήινη σφαίρα, θα έλεγα ότι αυτό είναι το Κατά Μάρκον 11:22-24. Για να περιγράψουμε τη σκηνή, πρέπει να πάμε μερικούς στίχους νωρίτερα, και να δούμε ότι ο Ιησούς είχε μιλήσει σε μια συκιά, και η συκιά ξεράθηκε. Μη βρίσκοντας καρπό στο δέντρο, ο Ιησούς είπε στη συκιά να μείνει για πάντα άκαρπη. Την επόμενη ημέρα, ενώ περνούσαν ξανά από το ίδιο σημείο, οι μαθητές διαπίστωσαν ότι η συκιά έχει πεθάνει. Ο Πέτρος, έκπληκτος από αυτό που είδε, στράφηκε στον Ιησού και Του έδειξε το ξεραμένο δέντρο.

Και ο Ιησούς, απαντώντας, λέει σ' αυτούς: Έχετε πίστη Θεού. Επειδή, σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος πει σ' αυτό το βουνό: Σήκω και πέσε μέσα στη θάλασσα, και δεν διστάσει στην καρδιά του, αλλά πιστέψει ότι εκείνα που λέει γίνονται, θα γίνει σ' αυτόν ό,τι και αν πει. Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας.

—Κατά Μάρκον 11:22-24

Πρόσεξε ότι ο Πέτρος είχε εκπλαγεί από το συμβάν. Πώς έγινε κάτι τέτοιο; Ο Ιησούς, απλά, είχε μιλήσει στο δέντρο. Κι ωστόσο, ήταν προφανές ότι το δέντρο ανταποκρίθηκε στα λόγια του Ιησού, και πέθανε. Τότε, ο Ιησούς είπε στον Πέτρο μια «αλήθεια», έναν «νόμο του Βασιλείου του Θεού». Η εξήγηση τού Ιησού μάς προσφέρει μια βαθύτερη κατανόηση για το πώς αλληλεπιδρούν το Βασίλειο του Θεού με το γήινο. Στο παράδειγμα αυτό, βλέπουμε να λειτουργεί για άλλη μια φορά ο ίδιος νόμος για τον οποίο μιλήσαμε: ένας άνθρωπος (άνδρας ή γυναίκα) επάνω στη γη, πλήρως πεπεισμένος για όσα λέει ο ουρανόσ (και έτσι, δίκαιος) διακηρύττει ή απελευθερώνει την εξουσία του ουρανού. Φυσικά, ο «άνδρας» σ' αυτήν την ιστορία είναι ο ίδιος ο

Ιησούς, αλλά καθώς εξηγεί τον νόμο στους μαθητές Του, ο Ιησούς καθιστά απόλυτα σαφές ότι «οποιοσδήποτε» θα μπορούσε να κάνει αυτό που μόλις έκανε Εκείνος.

Είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνούσες πως αν οι άνθρωποι γνώριζαν πραγματικά, και κατανοούσαν τον νόμο που τους δίδασκε ο Ιησούς, οι επιπτώσεις στη ζωή τους θα ήταν ριζικές. Έχω δει την επίδραση του Βασιλείου στη ζωή τής οικογένειάς μου, αλλά ήταν εξίσου συγκλονιστικό να βλέπω το Βασίλειο να επηρεάζει και άλλες οικογένειες, καθώς τους διδάσκαμε όσα είχαμε μάθει. Επίτρεψέ μου να διηγηθώ μια ιστορία από την εκκλησία, στην οποία αποδείχτηκε αυτός ο νόμος. Πολλές φορές, η γνώση του Βασιλείου και του πώς λειτουργεί κάνουν τη διαφορά ανάμεσα στη ζωή και τον θάνατο. Αυτό συνέβη σ' αυτήν την ιστορία.

Η Τζένιφερ άρχισε να έρχεται στην εκκλησία μου και να ακούει για την πίστη και το Βασίλειο. Ήταν ενθουσιασμένη που έμαθε για την εξουσία και τα δικαιώματά της στο Βασίλειο, καθώς ήταν έγκυος στο δεύτερο παιδί της, και επιθυμούσε να γεννήσει στο σπίτι της. Έτσι, άρχισε να μελετά τι έλεγε ο Λόγος του Θεού για τη γέννηση παιδιών, και τις υποσχέσεις του Βασιλείου που θα ίσχυαν για το παιδί της. Ήταν πεπεισμένη ότι θα μπορούσε να γεννήσει ένα υγιές παιδί στο σπίτι της. Συνεννοήθηκε με μια μαία, και παρακάλεσε μια από τις γυναίκες της εκκλησίας μας που είχε κάνει κι εκείνη μερικές γέννες στο σπίτι, να της συμπαρασταθεί και να την κατευθύνει κατά τη διάρκεια του τοκετού.

Στο διάστημα πριν από τον τοκετό, ερχόταν σε κάθε σύναξή μας και προσπαθούσε να απορροφήσει όλες τις αρχές του Βασιλείου. Αυτές οι έννοιες ήταν κάτι καινούργιο για την Τζένιφερ, και με ενθουσιασμό μάθαινε ότι υπήρχαν πραγματικές απαντήσεις στο Βασίλειο του Θεού. Δυστυχώς, εκείνη την περίοδο, ο σύζυγός της έπρεπε να εργάζεται τις Κυριακές και δεν μπορούσε να παρευρίσκεται στην εκκλησία μαζί της πολύ συχνά. Τελικά, έφθασε η ώρα να γεννηθεί το μωρό, και κάλεσε την μαία και την συμπαραστάτριά της.

Περίπου στις 2:00 ή 3:00 τα ξημερώματα, χτύπησε το τηλέφωνο δίπλα στο κρεβάτι μου. Στην άλλη άκρη, άκουσα την συμπαραστάτριά της Τζένιφερ να ουρλιάζει, «Ποιμένα, σε παρακαλώ προσευχήσου, το μωρό γεννήθηκε νεκρό!» Τα νέα με συντάραξαν και ξύπνησα στη στιγμή.

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Η γυναίκα συνέχισε να μου λέει ότι το νεογέννητο μωρό είχε μόλις φύγει με ασθενοφόρο για το νοσοκομείο. Μου ανέφερε ότι, στην πραγματικότητα, η ιατρική ομάδα, αμέσως μετά την άφιξή της, είχε κηρύξει το μωρό νεκρό.

Η Drenda κι εγώ πηδήξαμε από το κρεβάτι και ντυθήκαμε. Άρχισα να προσεύχομαι με το Πνεύμα, προσπαθώντας ν' ακούσω τι έπρεπε να κάνω. Ήξερα ότι ο διάβολος θα ήθελε πολύ να δυσφημίσει την εκκλησία μας μέσα από αυτό το γεγονός. Μπορούσα να φανταστώ τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, «Νεογέννητο πεθαίνει καθώς μια αιρετική εκκλησία ενθαρρύνει τις γεννήσεις στο σπίτι». Στην πραγματικότητα, εμείς δεν έχουμε πάρει κάποια θέση για το πώς πρέπει να γεννιούνται τα μωρά, στο σπίτι ή όχι, αλλά πολλές από τις γυναίκες επιλέγουν να γεννήσουν στο σπίτι, αυτό είναι αλήθεια. Καθώς κατευθυνόμασταν προς το νοσοκομείο, η Drenda κι εγώ συνεχίσαμε να προσευχόμαστε με το Πνεύμα στα 20 λεπτά που ήμασταν στο αυτοκίνητο. Περίπου στα μισά του δρόμου, ξαφνικά ένιωσα το Πνεύμα του Θεού να έρχεται επάνω μου, και ήξερα ότι το μωρό θα ήταν μια χαρά. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, η γυναίκα μου γύρισε και μου είπε ότι ο Κύριος μόλις της είπε ότι το μωρό θα ήταν μια χαρά.

Ήξερα τι είπε ο Κύριος στη γυναίκα μου και σ' εμένα, οπότε, καθώς έμπαινα στα επείγοντα, ήμουν περιέργος για το τι θα έβλεπα. Αυτό που είδα ήταν μια ομάδα επτά ή οκτώ νοσοκόμων να στέκονται γύρω από ένα ροδαλό μωρό, που έμοιαζε να είναι εντελώς φυσιολογικό και κλαψούριζε. Κοίταξα τα πρόσωπα των νοσοκόμων. Στις περισσότερες περιπτώσεις που ένα μωρό βρίσκεται με μια ομάδα γυναικών, θα δούμε πολλά χαμόγελα. Αλλά αυτή τη φορά, τα χαμόγελα έλειπαν, και στη θέση τους υπήρχαν έκπληξη και απορία.

Συναντήσαμε τη γυναίκα που μας είχε τηλεφωνήσει. Μας διαβεβαίωσε και πάλι ότι το μωρό είχε κηρυχθεί νεκρό στο σπίτι που απείχε 20 λεπτά από το νοσοκομείο. Κατά την άφιξη του στα επείγοντα, το μωρό κηρύχθηκε για δεύτερη φορά νεκρό, αλλά ξαφνικά, έτσι όπως ήταν, ξύπνησε. Δόξα στον Θεό! Η Drenda κι εγώ ήμασταν ενθουσιασμένοι που είδαμε το μωρό να είναι ζωντανό και μια χαρά, όπως μας είχε πει το Άγιο Πνεύμα.

Στο μεταξύ, η μητέρα του μωρού, η Τζένιφερ, είχε μεταφερθεί στο μαιευτήριο με διαφορετικό ασθενοφόρο, και ακόμη δεν γνώριζε για την κατάσταση του κοριτσιού της. Η γυναίκα μου, η Drenda, ανέβηκε στο μαιευτικό τμήμα για να την δει, και μόλις μπήκε στο δωμάτιο που νοσηλευόταν η Τζένιφερ, είπε, «Τζένιφερ, η κορούλα σου είναι μια χαρά, και είναι πανέμορφη». Η νοσοκόμα που στεκόταν δίπλα στην Τζένιφερ επέμβηκε και χωρίς καθόλου τακτ είπε απότομα, «Όχι, αυτό το μωρό είναι νεκρό μέσα σε σάκο!» Η γυναίκα μου διόρθωσε την νοσοκόμα με κατηγορηματικό τρόπο. Σήμερα, προς δόξα του Θεού, το κοριτσάκι, που ονομάστηκε Χέιλι, είναι μια όμορφη νεαρή κοπέλα χωρίς εγκεφαλική βλάβη ή οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα υγείας. Κατανοώντας ότι η Βασιλεία του Θεού λειτουργεί με βάση τον πνευματικό νόμο, ήξερα ότι αυτό το αποτέλεσμα δεν ήταν τυχαίο. Έτσι, όντας ο «πνευματικός επιστήμονας» που είμαι, (όχι, δεν είμαι μέλος της ομάδας Christian Science [Χριστιανική Επιστήμη], αλλά είμαι κάποιος που μελετά πώς λειτουργεί η Βασιλεία του Θεού), ήθελα να μάθω τι ακριβώς συνέβη.

Ήξερα ότι η μικρή Χέιλι είχε κηρυχθεί επίσημα «νεκρή κατά την άφιξη», από το πλήρωμα του ασθενοφόρου που ήρθε στο σπίτι. Ήξερα επίσης ότι το μωρό είχε κηρυχθεί νεκρό και κατά την άφιξή του και από το νοσοκομείο. Λοιπόν, τι συνέβη; Μίλησα με την συμπαραστάτρια του τοκετού, που ήταν εκεί, και της ζήτησα να μου πει τα πάντα λεπτομερώς. Έψαχνα για στοιχεία. Είπε ότι μέχρι να γεννηθεί το μωρό όλα είχαν πάει καλά. Αλλά, όταν βγήκε το μωρό, δεν είχε ζωτικά σημεία και ήταν μελανιασμένο. Η μαία προσπάθησε να το ανανήψει, αλλά δεν τα κατάφερε. Τότε, πολλά από τα μέλη τής οικογένειας της Τζένιφερ που παρευρίσκονταν εκεί, άρχισαν να πανικοβάλλονται. Αλλά η Τζένιφερ τούς είπε ήρεμα να κάνουν ησυχία, και μετά έβαλε το δάχτυλό της μπροστά στο στόμα τού συζύγου της, και είπε κατηγορηματικά: «Μην πεις λέξη — αυτό το μωρό θα είναι μια χαρά!»

Διέκοψα τη γυναίκα σ' αυτό το σημείο, και τη ρώτησα αν μπορούσε να μου επαναλάβει τα λόγια που είπε η Τζένιφερ στον άντρα της. Μου είπε ακριβώς τα ίδια λόγια, ότι η Τζένιφερ έβαλε το δάχτυλό της μπροστά στο στόμα τού συζύγου της και είπε, «Μην πεις λέξη — αυτό το μωρό θα είναι μια χαρά!»

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Πω πω! Αυτό ήταν! Αυτό ήταν το καθοριστικό στοιχείο, η δήλωση που έσωσε τη ζωή της νεογέννητης Χέλι. Ένωσα σαν ντετέκτιβ που μόλις είχε λύσει μια μεγάλη υπόθεση! Ήμουν ενθουσιασμένος. Ήταν τόσο απλό, αλλά ταυτόχρονα τόσο βαθύ. Η Τζένιφερ είχε απλά εφαρμόσει τον πνευματικό νόμο σ' αυτήν την κατάσταση, και είχε σώσει τη ζωή του μωρού της! Καθώς συλλογιζόμουν αυτά που άκουσα, συνειδητοποίησα πόσο λογικά ήταν.

Η Τζένιφερ ήξερε ότι, λόγω της δουλειάς του, ο σύζυγός της δεν είχε οικοδομήσει την πίστη του όπως εκείνη, μέσα στους προηγούμενους μήνες. Ήξερε επίσης ότι, επειδή εκείνος ήταν ο επικεφαλής της οικογένειάς τους, η συμφωνία του με την τραγική κατάσταση που προέκυψε κατά τον τοκετό θα σφράγιζε τη μοίρα του μωρού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η πρώτη της αντίδραση ήταν να μιλήσει στον σύζυγό της και να τον αποτρέψει να έρθει σε συμφωνία με τον θάνατο του παιδιού τους. Η Τζένιφερ ήταν πεπεισμένη ότι το παιδί θα ζούσε και θα ήταν καλά, και το δήλωσε με παρρησία και πίστη.

Μόλις πήρε εξιτήριο από το νοσοκομείο, η Τζένιφερ πήγε στο πλήρωμα του ασθενοφόρου και τους ρώτησε τι είχαν κάνει για το μωρό, ενώ το μετέφεραν στο νοσοκομείο εκείνο το βράδυ. Την κοίταξαν σαν χαμένοι.

«Τίποτε», είπε, τελικά, ένας από αυτούς.

«Τι εννοείς, τίποτε;», ρώτησε η Τζένιφερ. «Κάνατε τεχνητή αναπνοή, έτσι δεν είναι;»

«Όχι», της είπαν.

«Δεν κάνατε κάτι στο μωρό;»

«Όχι», επανέλαβαν εκείνοι.

Της εξήγησαν ότι το μωρό ήταν νεκρό, και δεν είχε καμία ελπίδα να ανανήψει. Ωστόσο, το μωρό απλά «ξύπνησε», όταν έφθασαν στο νοσοκομείο! Το πλήρωμα του ασθενοφόρου έλαβε επαίνους από το νοσοκομείο και τον πυροσβεστικό σταθμό για την καλύτερη ανταπόκριση της χρονιάς, ένα ετήσιο βραβείο που απονέμεται για την αντιμετώπιση πολύ δύσκολων καταστάσεων. Αλλά παραδέχθηκαν ότι δεν είχαν κάνει τίποτε.

Πρόσφατα φιλοξενήσαμε την Χέλι και την μητέρα της, στην

τηλεοπτική εκπομπή μας, και όλοι μαζί, με δάκρυα στα μάτια, δοξάσαμε και πάλι τον Θεό για το Βασίλειο Του. Γιορτάσαμε το γεγονός ότι σ' αυτήν την περίπτωση υπήρχε κάποιος που ήξερε πώς να λειτουργεί με στους πνευματικούς νόμους και την εξουσία του Βασιλείου.

Σε αυτήν την ιστορία βλέπουμε την Τζένιφερ, να είναι απόλυτα πεπεισμένη για το τι λέει ο ουρανός, και στη συνέχεια, με τα λόγια της, να απελευθερώνει αυτήν την εξουσία σ' αυτήν την κατάσταση. Ο νόμος λειτουργεί!

Μια άλλη οικογένεια στην εκκλησία μου είχε την ακόλουθη εμπειρία μ' αυτόν τον νόμο του Βασιλείου του Θεού. Δύο αδελφές είχαν αποφασίσει να γευματίσουν οι οικογένειές τους μαζί, κάτι που μάλλον δεν ήταν και τόσο εύκολο, καθώς και οι δυο μαζί είχαν 12 ή 13 παιδιά. Κάποια στιγμή, την ώρα που κάθισαν να φάνε, πρόσεξαν ότι έλειπε ο τετράχρονος Τζόελ. Έψαξαν όλο το σπίτι και δεν μπόρεσαν να τον βρουν. Σκέφτηκαν ότι ίσως κρύφθηκε, αλλά και πάλι μετά από ενδελεχή έρευνα, δεν κατόρθωσαν να τον εντοπίσουν. Ξαφνικά η Τίνα, η μητέρα του, έκανε μια φρικτή σκέψη. Η εσωτερική πισίνα στην πίσω αυλή! Θα μπορούσε να είναι εκεί; Έτρεξε προς την πίσω πόρτα, μαζί με την ανιψιά της, την 13χρονη Κόρτνεϊ. Η Τίνα πάγωσε όταν είδε τον μικρό Τζόελ στον πάτο της πισίνας, ακίνητο. Κανείς δεν ήξερε πόση ώρα ήταν εκεί. Η Τίνα φώναξε να καλέσουν το Κέντρο Άμεσης Βοήθειας, και βούτηξε στην πισίνα και έβγαλε έξω τον Τζόελ. Δεν ανέπνεε, ήταν κάτωχρος και ακίνητος.

Η 13χρονη, που είχε μεγαλώσει φοιτώντας στο κατηχητικό μας, είπε στη θεία της: «Όχι, θεία Τίνα, δεν χρειάζεται να τηλεφωνήσουμε το 166, έχουμε εξουσία εδώ. Αυτό που χρειάζεται είναι να προσευχηθούμε». Έτσι, και οι δύο άρχισαν να προσεύχονται, αλλά και πάλι δεν συνέβη τίποτα. Η Τίνα φώναξε ξανά, «Καλέστε το 166!» Η Κόρτνεϊ είπε στη θεία της, «Θεία Τίνα, πρέπει να μιλήσουμε ζωή σ' αυτόν». Έτσι η Κόρτνεϊ είπε, «Τζόελ, στο όνομα του Ιησού, ξύπνα!» Ξαφνικά ο Τζόελ έβηξε, έβγαλε νερό από το στόμα του, και ανέκτησε πλήρως τις αισθήσεις του.

Όταν σκέφτομαι αυτήν την ιστορία, πάντοτε μένω έκπληκτος. Δεν εκπλήσσομαι που το αγόρι έγινε καλά, αλλά εκπλήσσομαι από τη 13χρονη και το πόσο καθαρά λειτούργησε το μυαλό της εκείνη τη στιγμή.

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Σε μια πολύ αγχωτική κατάσταση ζωής και θανάτου, ήταν σε θέση να εκτιμήσει τι έπρεπε να γίνει, και δεν ενέδωσε στον φόβο. Η Κόρτνεϊ επιβεβαίωσε ότι η γνώση τού τρόπου λειτουργίας του Βασιλείου είναι κάτι περισσότερο από ένα ωραίο κήρυγμα, είναι ζωή ή θάνατος!

Και πάλι, πρόσεξε πώς λειτούργησε το δίκαιο του Βασιλείου. Στην αρχή η Κόρτνεϊ είπε ότι έπρεπε να προσευχηθούν, κάτι που έκαναν, αλλά δεν έγινε τίποτα. Αυτό συνέβη διότι όταν προσευχόμαστε δεν απελευθερώνουμε την εξουσία και τη δύναμη του Θεού. Προσευχόμαστε, όμως, για να λάβουμε καθοδήγηση. Αυτό ακριβώς χρειάζονταν εκείνη τη στιγμή. Στη συνέχεια, θα πρόσεξες ότι η Κόρτνεϊ είπε πως έπρεπε να μιλήσουν ζωή στον Τζόελ. Όταν το έκαναν, ξύπνησε εντελώς καλά, και εξακολουθεί να είναι καλά μέχρι σήμερα. Για άλλη μια φορά, βλέπουμε μια καρδιά που είναι εντελώς πεπεισμένη για το τι λέει ο ουρανός, αλλά τίποτε δεν συμβαίνει μέχρις ότου απελευθερωθεί η εξουσία του ουρανού στη γη, από έναν άνδρα ή μια γυναίκα που έχει την πίστη.

Επίτρεψέ μου να σου πω άλλη μια ιστορία, που συνέβη στην οικογένειά μου. Ο αδερφός της Drenda είχε πάει τη γυναίκα του, την

ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ, ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ, ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ!

Κάντι, στο νοσοκομείο για να γεννήσει το πέμπτο τους παιδί. Η Drenda κι εγώ σταματήσαμε στο νοσοκομείο το πρωί που γεννούσε η Κάντι για να δούμε το νέο μέλος της οικογένειας. Νομίζαμε ότι ο τοκετός θα είχε ολοκληρωθεί πολύ πριν φθάσουμε εκεί. Αλλά όπως ανακαλύψαμε, λόγω μερικών καθυστερήσεων, η γέννηση είχε μόλις συμβεί. Καθώς μπαίναμε στο μαιευτήριο, η νεογέννητη μικρή οδηγούταν στον θάλαμο των νεογνών. Όπως, πιθανόν, έχεις δει, ένας θάλαμος νεογνών έχει μεγάλα παράθυρα, που επιτρέπουν στους επισκέπτες να δουν τα νεογέννητα μωρά.

Καθώς έφερναν την μικρή μας, αμέσως παρατήρησα ότι φαινόταν σχεδόν λευκή. Όλα τα παιδιά του Τζόνι έχουν πολύ ξανθά μαλλιά, σχεδόν άσπρα, και στην αρχή, σκέφθηκα ότι η έλλειψη χρώματος μετά τη γέννα, ήταν ίσως φυσιολογική για τα παιδιά του. Αλλά έστω κι έτσι,

έμοιαζε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά με την μικρή Χόλαντ. Ξαφνικά οι γιατροί άρχισαν να τρέχουν πέρα δώθε. Οι νοσοκόμες τράβηξαν γρήγορα τις κουρτίνες για να με εμποδίσουν να βλέπω μέσα, και ήξερα ότι αυτό δεν ήταν καλό σημάδι. Καθώς τράβηξαν βιαστικά τις κουρτίνες, έμεινε ανάμεσά τους ένα κενό, από το οποίο μπορούσα να βλέπω όλα όσα διαδραματιζόνταν.

Οι νοσοκόμες έφεραν κάποιον εξοπλισμό, και ένας γιατρός άρχισε να κάνει καρδιοπνευμονική ανάνηψη στο βρέφος. Πήγα κοντά στην πόρτα του θαλάμου, απ' όπου μπορούσα ν' ακούω καθαρά τι έλεγαν οι γιατροί. Ακούγοντας τα λόγια τους σοκαρίστηκα, διότι έλεγαν ότι το μωρό δεν είχε καρδιακό παλμό και δεν μπορούσαν να κάνουν την καρδιά του ν' ανταποκριθεί. Συνέχιζα να αφουγκράζομαι, και μπορούσα να διακρίνω τον ήχο από το μόνιτορ της καρδιάς της να ακούγεται κάποιες στιγμές. Άκουγα έναν κτύπο και περνούσαν 15 ή 20 δευτερόλεπτα για να ακούσω τον επόμενο. Η καρδιά της μικρής Χόλαντ δεν χτυπούσε!

Ο γιατρός βγήκε από τον θάλαμο και πλησίασε τον Τζόνι, «Τα πράγματα δεν φαίνεται να πηγαίνουν καλά, Τζόνι. Λυπάμαι. Πάντως, συνεχίζουμε να προσπαθούμε». Δεν μας επέτρεπαν να μπούμε στον θάλαμο, κι έτσι, η Drenda και ο Τζόνι έβαλαν τα χέρια τους στην πόρτα που ήταν στη μία άκρη του θαλάμου των νεογνών, κι εγώ έβαλα τα χέρια μου στην πόρτα, στην άλλη άκρη. Αρχίσαμε να προσευχόμαστε και να διακηρύττουμε ότι η μικρή μας θα ζούσε και δεν θα πέθαινε, και ότι θα ήταν μια χαρά. Στο όνομα του Ιησού, διατάξαμε την καρδιά της ν' αρχίσει να χτυπάει.

Ξαφνικά, ο γιατρός που είχε μιλήσει με τον Τζόνι βγήκε από τον θάλαμο βιαστικός, και μας προσπέρασε χωρίς να πει λέξη.

Σε λίγα λεπτά, επέστρεψε με μια νοσοκόμα να τον ακολουθεί, και να του λέει με αυστηρή φωνή, «Γιατρέ, δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό. Δεν είμαστε εξουσιοδοτημένοι σ' αυτό το νοσοκομείο να κάνουμε αυτήν τη διαδικασία. Δεν μπορώ να σας επιτρέψω να πάρετε αυτό το αίμα». Ο γιατρός μπήκε στον θάλαμο με βιασύνη, χωρίς να μοιάζει να δίνει σημασία στις διαμαρτυρίες της νοσοκόμας. Άρπαξε ένα εγχειρίδιο και καταλάβαινα ότι μελετούσε προσεκτικά πώς να κάνει μια διαδικασία. Μέσα από το άνοιγμα στις κουρτίνες τον είδα να σηκώνεται και να

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

εισάγει έναν μακρύ σωλήνα στο μωρό, και συνειδητοποίησα ότι της έδινε αίμα.

Ξαφνικά, άκουσα τον χτύπο της καρδιάς της να ξεκινάει, και να γίνεται όλο και ταχύτερος, μέχρι που έφθασε στον κανονικό γρήγορο χτύπο της καρδιάς ενός νεογέννητου. Λίγα λεπτά αργότερα, ο γιατρός βγήκε και μας είπε, «Υπήρχαν άγγελοι εκεί μέσα! Ο Θεός με βοήθησε μ' αυτό το μωρό!» Φαινόταν να είναι πραγματικά συγκλονισμένος. Αργότερα, ανακαλύψαμε ότι δεν είχε βάρδια εκείνη την ώρα, και δεν είχε εμπλακεί στον τοκετό τής Κάντι. Είχε έρθει εκείνη τη στιγμή στο νοσοκομείο για να ελέγξει έναν άλλο ασθενή, και τότε συνέβησαν όλ' αυτά. Ο γιατρός ήταν ακόμα έκπληκτος με αυτό που είχε συμβεί, καθώς μας εξηγούσε ότι η μικρή Χόλαντ δεν είχε καρδιακό παλμό για 36 λεπτά!

Σήμερα η Χόλαντ είναι ένα όμορφο, φυσιολογικό τετράχρονο κοριτσάκι. Πιστεύω ότι η κατανόησή μας για τους νόμους και το δίκαιο του Βασιλείου ήταν το στοιχείο που έφερε τις απαντήσεις σ' εκείνη την κατάσταση. Θυμάμαι ακόμη ότι καθώς άπλωνα τα χέρια μου στην πόρτα του θαλάμου νεογνών, έλεγα μέσα μου, «Δεν πρόκειται να κάνουμε κηδεία για τη μικρή ανιψιά τής Drenda! Όχι, όσο η μάχη είναι στα δικά μας χέρια!»

Καθώς κάνουμε μια παύση για να συλλογιστούμε πώς το Βασίλειο επηρέασε κάθε μία από τις ιστορίες που διηγήθηκα, θα ήθελα να θυμάσαι ότι οι νόμοι του Βασιλείου λειτουργούν κάθε φορά, για κάθε άνθρωπο! Όπως είπα και στην αρχή αυτού του βιβλίου, οι φυσικοί νόμοι της γήινης σφαίρας λειτουργούν με τα ίδια αποτελέσματα κάθε φορά. Είναι σταθεροί και θα λειτουργήσουν προς όφελος καθενός που θα αφιερώσει χρόνο για να τους μάθει και να τους χρησιμοποιήσει. Η ηλεκτρική ενέργεια λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο, τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην Αφρική, δεν έχει καμία διαφορά.

Όταν άρχισα να συνειδητοποιώ ότι το Βασίλειο του Θεού ήταν ένα Βασίλειο με πολύ συγκεκριμένους νόμους, αν και αυτοί οι νόμοι είναι κρυμμένοι, ήξερα ότι είχα βρει την απάντηση στα προβλήματά μου. Κατάλαβα ότι ποτέ δεν ήταν ο Θεός που μου αποστερούσε πράγματα, επιλέγοντας να μην με ευλογεί ή να μην με βοηθά στον καιρό της ανάγκης μου. Όχι, τώρα συνειδητοποίησα ότι ο Θεός μου έχει δώσει όλα

όσα θα χρειαστώ στη ζωή μου, δια του Ιησού Χριστού, ο οποίος με τη θυσία Του μου έδωσε πρόσβαση σε όλα όσα έχει ο ουρανός. Κατάλαβα ότι το Βασίλειο λειτουργούσε με καθορισμένους νόμους που θα μπορούσα να μάθω ποιοι είναι, και πώς να τους εφαρμόζω στη ζωή μου.

Άρχισα να διαβάζω κάθε ιστορία στη Βίβλο, με διαφορετική νοοτροπία, αναζητώντας στοιχεία που αποκάλυπταν έναν ακόμη νόμο του Βασιλείου. Δεσμεύτηκα να γίνω «πνευματικός επιστήμονας», για να μάθω για ποιον λόγο έγιναν έτσι, όλα όσα έγιναν στις ιστορίες της Βίβλου που είχα διαβάσει τόσες φορές. Το παρακάτω απόσπασμα από τη πρώτη επιστολή του αποστόλου Ιωάννη φαίνεται κάπως περίεργο σε πολλούς ανθρώπους. Ξέρω ότι το διαβάσαμε νωρίτερα, αλλά ας το ξαναδιαβάσουμε γιατί σ' αυτό υπάρχει η αλήθεια που είναι η απάντηση στα ερωτήματά σου.

Και να γιατί έχουμε εμπιστοσύνη και θάρρος απέναντι στον Θεό: Αν του ζητήσουμε κάτι σύμφωνο με το θέλημά του, μας ακούει. Έτσι, ξέροντας ότι ακούει τα αιτήματά μας, ΕΙΜΑΣΤΕ ΒΕΒΑΙΟΙ πως θα εκπληρωθούν.

—Α' Ιωάννου 5:14-15, ΕΒΕ

Μου αρέσει αυτό το κομμάτι διότι περιέχει έναν νόμο, και ο νόμος μάς παρέχει την εμπιστοσύνη ότι θα απονεμηθεί δικαιοσύνη. Η εμπιστοσύνη μας είναι ότι — αν ζητήσουμε κάτι σύμφωνο με το θέλημα του Θεού (σύμφωνο με τον νόμο Του, με αυτό που ο Θεός αποκαλεί σωστό), τότε ο Θεός μάς ακούει. Και αυτό το «μας ακούει» δεν σημαίνει ότι ο Θεός απλά ακούει τον ήχο τής φωνής μας, πράγμα που βέβαια το κάνει, αλλά σημαίνει ότι ο Θεός αναλαμβάνει να επιλύσει την υπόθεσή μας. Αν φανταστείς έναν δικαστή να ακούει μια υπόθεση για να την επιλύσει σύμφωνα με τον νόμο, όχι σύμφωνα με τα αισθήματά του (τουλάχιστον έτσι θα πρέπει να γίνεται), τότε θα καταλάβεις αυτό το κομμάτι των Γραφών. Μας ακούει — αναλαμβάνει να εκδικάσει την υπόθεσή μας, και μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι θα μας αποδοθεί δικαιοσύνη, θα μας αποδοθεί ό,τι μας ανήκει δια νόμου.

Φίλε μου, νομίζω ότι πρέπει να σταματήσεις και να διαβάσεις και

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

πάλι την προηγούμενη φράση, αργά. Αν αυτό που μόλις διάβασες είναι αλήθεια — και είναι αλήθεια — τότε η ζωή σου θα γεμίσει με μια έκρηξη χαράς! Οι άνθρωποι που προσεύχονται χωρίς αυτήν τη γνώση, δεν αισθάνονται καμιά σιγουριά, και όταν προσεύχονται, απλά φλυαρούν. Ο Ιησούς μίλησε γι' αυτό στο Κατά Ματθαίον 6:7-13.

«Όταν προσεύχεστε, μη φλυαρείτε όπως οι ειδωλολάτρες, που νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν».

—Κατά Ματθαίον 6:7, ΕΒΕ

Η λέξη «φλυαρώ» σημαίνει ότι λέω λόγια χωρίς ουσιαστικό νόημα και περιεχόμενο. Έτσι προσεύχονται οι περισσότεροι άνθρωποι. Δεν έχουν ιδέα για τα νόμιμα δικαιώματά τους, ούτε και για το τι τους έχει δώσει ήδη ο Θεός, σύμφωνα με τον νόμο Του, στα πλαίσια του Βασιλείου Του. Δεν χρειάζεται να παρακαλός ή να κλαις για κάτι που ήδη έχεις!

Ας υποθέσουμε ότι ένας αστυνομικός στεκόταν στον δρόμο και έλεγε σε ένα φορτηγό να σταματήσει, και άρχιζε να κλαίει και να παρακαλάει το φορτηγό να σταματήσει. «Σε παρακαλώ, φορτηγό, σταμάτα. Δείξε έλεος σ' εμένα. Σε παρακαλώ, σε παρακαλώ, σταμάτα». Αυτή θα ήταν η πιο θλιβερή και επαίσχυντη προσβολή για το έθνος των Ηνωμένων Πολιτειών και το νομικό του σύστημα. Όχι, ο αστυνομικός στέκεται όρθιος και λέει επιτακτικά στο φορτηγό να σταματήσει, με βάση το γήινο νομικό σύστημα και τη θέση του ως αξιωματούχος που εκπροσωπεί την κυβέρνηση του έθνους, και το φορτηγό σταματάει.

Οι άνθρωποι που ικετεύουν τον Θεό δεν γνωρίζουν τους νόμους του Βασιλείου Του, ούτε τη θέση τους μέσα σ' αυτό. Ο λόγος που είναι προσβλητική η εικόνα ενός αστυνομικού να ικετεύει ένα φορτηγό να σταματήσει, είναι ότι φανερώνει μια χώρα χωρίς νόμο και εξουσία. Το μόνο που μπορεί να υπάρχει σε μια τέτοια χώρα είναι η αναρχία. Όταν οι Χριστιανοί βαδίζουν εκλιπαρώντας, δημιουργούν την εικόνα ότι το Βασίλειο του Θεού είναι αδύναμο, και ότι δεν μπορεί να προσφέρει απαντήσεις. Αυτό κάνει τους ανθρώπους να αμφιβάλουν για την προθυμία τού Θεού ή την ικανότητά Του να τους βοηθήσει, ενώ, ήδη,

από την αρχή έχουν νομικό δικαίωμα σ' αυτό που ζητούν. Ο Ιησούς μάς δίνει μια σαφή απάντηση σχετικά με αυτόν τον τύπο προσευχής απαιτείας — «ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟ!»

Και όταν προσεύχεστε, μη επαναλαμβάνετε τα ίδια και τα ίδια, όπως οι Εθνικοί· επειδή, νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν. Μη εξομοιωθείτε, λοιπόν, μ' αυτούς· επειδή, ο Πατέρας σας ξέρει από ποια πράγματα έχετε ανάγκη, πριν εσείς τα ζητήσετε απ' αυτόν.

Έτσι, λοιπόν, να προσεύχεστε εσείς:

«Πατέρα μας, που είσαι στους ουραμούς, ας αγιαστεί το όνομά σου· ας έρθει η βασιλεία σου· ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, έτσι και επάνω στη γη· το καθημερινό μας ψωμί δώσε μας σήμερα· και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως κι εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας· και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσε μας από τον πονηρό, επειδή δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα στους αιώνες. Αμήν».

—Κατά Ματθαίον 6:7-13

Να θυμάσαι ότι σ' αυτό το κομμάτι, ο Ιησούς μάς διδάσκει πώς να προσευχόμαστε. Δυστυχώς, πολλοί άνθρωποι έχουν βάλει αυτούς τους στίχους σε μια όμορφη κορνίζα που την κρέμασαν σ' έναν τοίχο του σπιτιού τους, αλλά δεν καταλαβαίνουν τη σημασία τους. Όπως παρατήρησες, στο κομμάτι αυτό περιέχεται το «Πάτερ ημών...» (σε απόδοση στα Νέα Ελληνικά), που ονομάζεται «Κυριακή προσευχή», διότι είναι η προσευχή που ο ίδιος ο Κύριος δίδαξε στους μαθητές Του, για να τους εξηγήσει πώς να προσεύχονται. Δεν είπε αυτά τα λόγια μηχανικά, όπως τα λέμε σήμερα εμείς στις λειτουργίες μας στην εκκλησία. Αυτά τα λόγια θα μπορούσαμε να τα χαρακτηρίσουμε ως κατευθυντήριες γραμμές για το πώς να προσευχόμαστε και να παίρνουμε απαντήσεις, δεν είναι μια προσευχή για να την

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

απομνημονεύσουμε και να την επαναλαμβάνουμε αυτολεξεί.

Το «Ας έρθει η βασιλεία σου· ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, έτσι και επάνω στη γη», είναι μια οδηγία για το πώς να προσεύχεσαι. Πρέπει να προσευχόμαστε για να φέρουμε επάνω στη γη και στις καταστάσεις της ζωής μας, το θέλημα του Θεού από τον ουρανό. Λοιπόν, πώς θα ανταποκριθείς σ' αυτό; Πίστεψε ότι αυτό που λέει ο Θεός είναι δικό σου, και χρησιμοποίησε την εξουσία σου στη Βασιλεία των Ουρανών για να φέρεις τον ουρανό στη γήινη σφαίρα και να λάβεις αυτά που έχεις ανάγκη εσύ και οι γύρω σου.

Κάνε μια μικρή παύση για λίγο και αναλογίσου. Αν ήξερες χωρίς καμιά αμφιβολία ότι η προσευχή σου είναι αποτελεσματική και όλος ο ουρανός την υποστηρίζει, αυτό θα σ' έκανε να έχεις σιγουριά όταν προσεύχεσαι; ΑΣΦΑΛΩΣ!!! Γνωρίζοντας επακριβώς τα νόμιμα δικαιώματα που έχεις ως πολίτης του ουρανού, γνωρίζοντας τι σου έχει ήδη δοθεί ελεύθερα, και κατανοώντας τη διαδικασία με την οποία λαμβάνεις και απολαμβάνεις το όφελος αυτών των νόμων, μπορείς να ζήσεις μ' έναν εντελώς νέο τρόπο — τον τρόπο του Βασιλείου. Τι θα απογίνει ο φόβος; Τι θα απογίνει η αβεβαιότητα; Πώς αυτή η γνώση θα αυξήσει την εμπιστοσύνη σου για το μέλλον, και τη σιγουριά σου μέσα στην καταιγίδα; Αυτός ήταν ο αντίκτυπος που είχε το Βασίλειο στην Drenda και σ' εμένα όταν αρχίσαμε να το ανακαλύπτουμε. Συχνά μέναμε έκπληκτοι μ' αυτά που βλέπαμε. Όχι, καλύτερα να το ξαναπώ. Διαρκώς μέναμε όλο και πιο έκπληκτοι και κατάπληκτοι! Και το σπουδαιότερο, μέναμε έκπληκτοι ανακαλύπτοντας την εξουσία που έχει δώσει ο Θεός στην εκκλησία, ώστε να λειτουργεί για λογαριασμό, και με τη δικαιοδοσία, του ουρανού εδώ στη γη.

Επειδή, ο ΝΟΜΟΣ τού Πνεύματος της ζωής, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό, με ελευθέρωσε από τον ΝΟΜΟ τής αμαρτίας και του θανάτου.

—Προς Ρωμαίους 8:2

Μας είχε συγκλονίσει η ανακάλυψη ότι απελευθερωθήκαμε από τον «νόμο της αμαρτίας και του θανάτου», και μας δόθηκε το Βασίλειο και η

πρόσβαση στον «νόμο του πνεύματος της ζωής». Και το πιο συγκλονιστικό για μας ήταν να παρακολουθούμε αυτόν τον νόμο να παράγει τη δικαιοσύνη του Βασιλείου στην ίδια τη ζωή μας.

Το Βασίλειο μού έδωσε τη δυνατότητα να θεραπευτώ σωματικά και συναισθηματικά, αποκτώντας μια νέα ελπίδα, και να ελευθερωθώ από τα αντικαταθλιπτικά. Μου έδωσε τη δυνατότητα να βγω απ' τη φτώχεια και την αγωνία πώς να πληρώνω 300 δολάρια το μήνα για το ενοίκιο μας διαλυμένης αγροικίας του 1800, και βρέθηκα στη θέση να χτίσω και να εξοφλήσω ένα σπίτι 700 τετραγωνικών μέτρων μέσα σε μια όμορφη έκταση 240 στρεμμάτων. Και η γυναίκα μου με αγάπησε ακόμη περισσότερο! Να οδηγώ αξιοπρεπή αυτοκίνητα που δεν κινδύνευαν να διαλυθούν σε καθημερινή βάση, ήταν μια ανεκτίμητη εμπειρία. Να μπορώ να δίνω εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια για τη διάδοση του Ευαγγελίου ήταν κάτι αδιανόητο για μένα, λίγα χρόνια νωρίτερα. Η ζωή, το φως του Βασιλείου, κατάπινε το σκοτάδι, και όπως είπε ο Θεός, στο βιβλίο της Γένεσης όταν ολοκλήρωσε τη δημιουργία, «Ήταν καλό!» Κι εγώ κοιτούσα έκπληκτος και έλεγα, «Αυτό είναι καλό, είναι πολύ καλό».

Η Drenda κι εγώ ήμασταν τόσο ενθουσιασμένοι με το Βασίλειο, που μιλούσαμε γι' αυτό σε όποιον ήταν διατεθειμένος να μας ακούσει, και τους λέγαμε την ιστορία μας. Οι άνθρωποι στην εκκλησία μας εφάρμοζαν κι αυτοί τη διδασκαλία μας, και είχαν τα ίδια αποτελέσματα μ' εμάς, και ένας από αυτούς τους ανθρώπους ήταν και η 12χρονη κόρη μας. Είχε δει τον Θεό να κάνει τόσα πολλά, και είχε δει τους νόμους της Βασιλείας να λειτουργούν σταθερά στη ζωή μας. Ήξερα ότι παρακολουθούσε και μάθαινε γι' αυτούς τους νόμους, αλλά μια ιστορία μού έδειξε πόσο καλά μάθαινε.

Μια μέρα πήγα στο δωμάτιό της για να την καληνυχτίσω, και κάτι είχε αλλάξει. Στον τοίχο υπήρχε η φωτογραφία ενός σκύλου πομεράνιαν. Τώρα, για κάθε γονιό με εμπειρία, μια τέτοια εικόνα ήταν ένα σίγουρο σημάδι ότι επρόκειτο να του ζητηθεί ένα σκυλί. Αποφάσισα, λοιπόν, να το εμποδίσω αυτό, καθώς δεν ήθελα ακόμα ένα σκυλί στο σπίτι. Η αδερφή τής Κίρστεν, η Πόλυ, είχε ήδη ένα σκυλί, και οι δυο τους μοιράζονταν το ίδιο δωμάτιο, και αυτό το σκυλί ήταν πάντα εκεί μαζί με την Πόλυ και την Κίρστεν.

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Είπα ευγενικά στην Κίρστεν πόσο μου άρεσε το πόστερ της, αλλά δεν ήθελα ακόμα ένα σκυλί μέσα στη σπίτι. Αν ήθελε να χαϊδεύει ένα σκυλί, θα έπρεπε να περνάει περισσότερο χρόνο χαϊδεύοντας το λουκανόσκυλο της αδελφής της. Η Κίρστεν δεν είπε τίποτα εκείνο το βράδυ, απλά αποδέχτηκε τα λόγια μου. Εγώ νόμιζα ότι το θέμα είχε τελειώσει, αλλά το πομεράνιαν αναφέρθηκε μερικές φορές μετά από αυτό, σε σχόλια όπως, «Δεν θα ήταν υπέροχο να έχουμε έναν πομεράνιαν;» ή «Είναι τόσο τριχωτά και χνουδωτά». Και σε κάθε τέτοια αναφορά, φυσικά, η Κίρστεν έδειχνε αμέσως μια φωτογραφία ενός πομεράνιαν, που είχε βρει στο διαδίκτυο. Κι εγώ ξανάλεγα, «Όχι». Ήμουν το αφεντικό του σπιτιού, και δεν θα βάζαμε ακόμα έναν σκύλο στο σπίτι.

Νόμιζα ότι το θέμα είχε τελειώσει μέχρι που μια μέρα, περίπου ένα μήνα αργότερα, όταν γυρίσαμε από την εκκλησία, η Κίρστεν με αυτοπεποίθηση με πλησίασε και, χαμογελώντας πλατιά μού είπε, «Μπαμπά, σήμερα έλαβα ένα κουτάβι πομεράνιαν, με την πίστη, όπως ακριβώς διδάσκεις». Της υπενθύμισα, τότε, τις προηγούμενες δηλώσεις μου για την απόκτηση κι άλλου σκύλου. Χωρίς να χάσει το χαμόγελό της, είπε με αυτοπεποίθηση: «Ναι μπαμπά, αλλά η μαμά λέει ότι ο Θεός μπορεί να αλλάξει την καρδιά ενός βασιλιά». Το σχολίο της δεν ήταν αντιδραστικό απέναντί μου. Απλά, συμφώνησε με τη μητέρα της και προσευχήθηκε στον Θεό να μου αλλάξει την καρδιά. Με είχαν στριμώξει. Κατάλαβα ότι αυτή και η μητέρα της είχαν συζητήσει, και η μητέρα της την είχε ενθαρρύνει ότι ο Θεός θα μπορούσε πράγματι να αλλάξει τη γνώμη μου.

Με βάση αυτήν την ενθάρρυνση, είχε απελευθερώσει την πίστη της εκείνο το πρωί στην εκκλησία, σπέρνοντας και ομολογώντας ότι είχε λάβει αυτό το σκυλί δια πίστεως. Εγώ επέμεινα στην άποψή μου και, αφού τη διαβεβαίωσα για την αγάπη μου, επανέλαβα την άποψή μου, «Δεν πρόκειται να βάλουμε άλλο σκυλί στο σπίτι». Είπα ότι λυπάμαι, αλλά αυτό δεν πρόκειται να συμβεί. Δεν φάνηκε να στενοχωρήθηκε από τα λόγια μου, και έφυγε χαμογελώντας. Και πάλι, νόμιζα ότι το θέμα είχε επιτέλους τελειώσει.

Αλλά περίπου ένα μήνα αργότερα, με κάλεσαν να διδάξω σε μια

μικρή εκκλησία στο Μισισσιπή. Ήταν μια πολύ μικρή εκκλησία που περιβαλλόταν από μίλια αγροτικής γης. Στο τέλος της πρώτης νύχτας, ο πάστορας με πλησίασε και είπε ότι ο Κύριος τού είχε μιλήσει κατά τη διάρκεια της συνάθροισης. Είπε, «Δεν ξέρω αν το ξέρεις, αλλά εκτρέφω πομεράνιαν εδώ δίπλα, και ο Κύριος μου είπε να σου δώσω ένα από τα κουτάβια που τώρα είναι έξι εβδομάδων και έτοιμα να βρουν το σπίτι τους». Έμεινα με το στόμα ανοιχτό. Ήμουν ακόμη αποφασισμένος να μην πάρω αυτό το σκυλί, οπότε είπα, «Θα σε ενημερώσω». Δεν είχα ιδέα ότι είχε εκτροφείο σκύλων, και μάλιστα πομεράνιαν, και σίγουρα δεν του είχα πει τίποτε για το κουτάβι που ήθελε η Κίρστεν.

Τελικά, δεν μπόρεσα να κρατηθώ άλλο, και αποκάλυψα στην Drenda τι είχε συμβεί, και ότι δεν ήθελα να πάρουμε τον σκύλο στο σπίτι. Μου είπε, «Θα αρνηθείς την πίστη της κόρης μας;» Η Drenda πραγματικά δεν ήθελε ένα δεύτερο σκυλί στο σπίτι, αλλά αγαπούσε την Κίρστεν περισσότερο από οποιαδήποτε ταλαιπωρία θα μας προκαλούσε ακόμη ένα σκυλί. Και τώρα που ο Θεός έφερε το σκυλί ως αποτέλεσμα της πίστης της Κίρστεν, πώς θα μπορούσαμε να της το αρνηθούμε; Έτσι είπα στον πάστορα ότι θα δεχτώ τον σκύλο.

Δεν το φανερώσαμε στην Κίρστεν, αλλά είπαμε στην αδερφή της να την φέρει στο αεροδρόμιο όταν θα ερχόταν να μας πάρει. Η Κίρστεν ήρθε στο αεροδρόμιο, και όταν συναντηθήκαμε, της δώσαμε τη μικρή ταξιδιωτική τσάντα που είχαμε αγοράσει για το κουτάβι. Μόλις είδε το μικροσκοπικό πομεράνιαν, η Κίρστεν ξέσπασε σε κλάματα. Όλα σταμάτησαν γύρω μας. Οι άνθρωποι έπαψαν να μιλούν και στράφηκαν να παρατηρήσουν τη σκηνή που εκτυλισσόταν. Σύντομα, αρκετός κόσμος είχε συγκεντρωθεί γύρω μας, ενώ η Κίρστεν έκλαιγε, κρατώντας τρυφερά το μικρό κουτάβι. Η Drenda έλεγε σε όλους πώς μας είχε δοθεί ο σκύλος, και πώς η Κίρστεν είχε πιστέψει τον Θεό γι' αυτό το σκυλί.

Τότε συνειδητοποίησα ότι με ένα κουτάβι στο χέρι, θα μπορούσες κάλλιστα να κάνεις μια αναζωπυρωτική συνάθροιση μέσα σ' ένα αεροδρόμιο! Όλοι ήθελαν να δουν το κουτάβι, και αρκετοί άνθρωποι συγκινήθηκαν από την αντίδραση της Κίρστεν, και δάκρυσαν, ακόμη και άνθρωποι της ασφάλειας του αεροδρομίου. Εκείνη τη στιγμή

αισθάνθηκα ότι ήμουν απαίσιος πατέρας. Όταν είδα τη χαρά που έδωσε το κουτάβι στην κόρη μου, και πώς ο Θεός έφερε αυτό το σκυλί ως αποτέλεσμα της πίστης της κόρης μου, αναρωτήθηκα πώς μπόρεσα να είχα εναντιωθεί σε κάτι που ήταν τόσο πολύτιμο για εκείνη. Ο Σαίξπηρ, όπως τον ονόμασε, ήταν αξιολάτρευτος. Έγινε πραγματικό μέλος τής οικογένειας. Αν και ήταν ένας ανεξάρτητος μικρούλης, ακολουθούσε την Κίρστεν όπου πήγαινε, μέρα και νύχτα.

Αν και αυτή είναι μια συγκινητική ιστορία, δεν πρέπει να την ολοκληρώσουμε χωρίς να κάνω μια ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί, και είναι πραγματικά ο σκοπός αυτού του βιβλίου. **Πώς εμφανίστηκε αυτός ο σκύλος;** Δεν μου είχε προσφερθεί ποτέ σκύλος, στο παρελθόν. Και πώς ήταν το συγκεκριμένο σκυλί για το οποίο η κόρη μου είχε απελευθερώσει την πίστη της; Ήταν ένα τυχαίο περιστατικό; Όχι, προφανώς όχι! Ήταν άμεσο αποτέλεσμα του Βασιλείου και των νόμων που το διέπουν, έτσι όπως αποδίδουν στη ζωή της οικογένειάς μου. Οι νόμοι απέδωσαν, ακριβώς όπως κάνουν κάθε φορά, για καθέναν που έχει πίστη και απελευθερώνει την εξουσία του Βασιλείου εδώ στη σφαίρα τής γης. Αν αναγνωρίζουμε ότι το Βασίλειο του Θεού έφερε αυτό το κουτάβι, το ερώτημα είναι, πώς το έκανε; Ποιοι ήταν οι νόμοι που λειτούργησαν και το πραγματοποίησαν; Ελπίζω ότι, καθώς θα προχωρά αυτό το βιβλίο, θα έχουμε κάποιες σαφείς απαντήσεις που θα σε βοηθήσουν να μάθεις ακριβώς πώς να απολαύσεις το Βασίλειο του Θεού. Εξάλλου, είσαι πολίτης αυτού του Βασιλείου με νόμιμα δικαιώματα και προνόμια! Αλλά πρώτα, επίτρεψέ μου να σου δώσω ακόμα ένα παράδειγμα του Βασιλείου, από την οικογενειακή μας ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΟ ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΨΑΡΙ

Καθώς η Drenda κι εγώ μαθαίναμε για τη Βασιλεία του Θεού, και την εξουσία που είχαμε στη σφαίρα της γης, συνειδητοποιούσαμε όλο και περισσότερο το γεγονός ότι πραγματικά εμείς καθορίζαμε πώς εξελισσόταν η ζωή μας. Η Βασιλεία του Θεού επιδρούσε σε κάθε τομέα της ζωής μας, αλλά εμείς ήμασταν αυτοί που έπρεπε να απελευθερώσουμε κάθε προμήθεια που χρειαζόμασταν ή θέλαμε στη ζωή μας. Δεν γινόταν από μόνο του. Όπως συνέβη με το σκυλάκι της κόρης μας, τίποτε δεν ήταν πολύ μικρό ή ασήμαντο για να το φέρουμε κάτω από τη δικαιοδοσία τού Βασιλείου. Όταν το συνειδητοποιήσαμε αυτό, δεν υπήρχε πραγματικά τίποτα που να ήταν αδύνατο ή απίθανο για μας. Για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου, ποτέ δεν κατάλαβα πραγματικά ότι ο Θεός μάς έδωσε το Βασίλειο, ΟΛΟΚΛΗΡΟ το Βασίλειο για να το απολαύσουμε. Έτσι, ήταν ευχάριστο να βλέπουμε το Βασίλειο να επηρεάζει όλες τις πτυχές τής ζωής μας, ακόμη και τις μικρές και λιγότερο ουσιώδεις. Η ακόλουθη ιστορία είναι ένα τέτοιο παράδειγμα. Την αποκαλώ ιστορία του γιγάντιου ψαριού.

Συνέβη καθώς η οικογένειά μας ήταν στην Αλάσκα για διακοπές. Το γεγονός ότι ήμασταν εκεί ήταν για μένα σαν όνειρο. Πετάξαμε στο Άνκορατζ και νοικιάσαμε ένα τροχόσπιτο για τρεις εβδομάδες και

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

περιδιαβήκαμε ένα μεγάλο μέρος της δυτικής ακτής. Ήταν τόσο όμορφα! Μια μέρα, ενώ κινούμασταν στη χερσόνησο Kenai, παρατηρήσαμε ένα τεράστιο ψάρι να προεξέχει από μια ενοικιαζόμενη βάρκα. Τα περισσότερα από τα ναυλωμένα σκάφη είχαν μόλις επιστρέψει στο λιμάνι, και παντού βλέπαμε να κρέμονται από τις βάρκες τέτοια μεγάλα ψάρια. Μου έμοιαζαν με μεγάλα καλκάνια. Ήταν υπόγλωσσοι. Δεν είχα ξαναδεί υπόγλωσσους μέχρι τότε, αλλά ήταν πραγματικά τεράστιοι (ΣΤΜ: ο υπόγλωσσος είναι πλατύψαρο που μπορεί να ζυγίζει έως και πάνω από 300 κιλά). Ήμασταν έκπληκτοι καθώς περνούσαμε μπροστά από τις εταιρείες ενοικίασης σκαφών, που ήταν στη σειρά και όλες διαφήμιζαν «μια μέρα για ψάρεμα υπόγλωσσου». Ξαφνικά, η γυναίκα μου γύρισε και μου είπε, «Θα ήθελα να πιάσω έναν υπόγλωσσο, και θα ήθελα να πιάσω έναν με τη βοήθεια εκείνου εκεί του καπετάνιου», δείχνοντας μια πινακίδα που διαφήμιζε την ενοικίαση αλιευτικών για ψάρεμα υπόγλωσσων, που είχε, επίσης, και το χριστιανικό σύμβολο του ψαριού.

Πρώτα απ' όλα έμεινα έκπληκτος! «Θέλεις να πιάσεις έναν υπόγλωσσο;» Ποτέ πριν δεν είχε εκφράσει την επιθυμία να ψαρέψει. Αλλά επέμενε, και σταματήσαμε και μπήκαμε στο γραφείο εκείνου του καπετάνιου. Το προσωπικό τού γραφείου ήταν απασχολημένο με έναν άλλο πελάτη, οπότε εμείς αρχίσαμε να κοιτάμε ολόγυρα, και αρχίσαμε να διαβάζουμε τις ανακοινώσεις που ήταν καρφίτωμένες στον πίνακα του γραφείου. Είδαμε ένα σημείωμα που μιλούσε για ένα Ντέρμπι Ιππόγλωσσων (Halibut Derby) που ήταν σε εξέλιξη, αλλά σύντομα θα έφθανε στο τέλος του. Αφού δεν ξέραμε τι ήταν αυτό, υπάρχει πιθανότητα να μην το ξέρεις κι εσύ, οπότε επέτρεψέ μου να σου εξηγήσω. Το Ντέρμπι Ιππόγλωσσων ήταν, και είναι, ένας διαγωνισμός ανάμεσα στους ιδιοκτήτες των ενοικιαζόμενων σκαφών, για το ποιος θα πιάσει τον μεγαλύτερο υπόγλωσσο μέσα στον μήνα. Ο νικητής έπαιρνε μια επιταγή και είχε τη χαρά να δει τη φωτογραφία του στην εφημερίδα. Η Drenda κι εγώ είπαμε να δηλώσουμε συμμετοχή στον διαγωνισμό, αφού θα πηγαίναμε για ψάρεμα, έτσι κι αλλιώς. Εκείνον τον καιρό, η συμμετοχή κόστιζε μόνο μερικά δολάρια.

Η Drenda, η γλυκιά γυναίκα μου, που δεν είναι ιδιαίτερα δυνατή και

στιβαρή, γυρίζει και μου λέει ότι αποφάσισε να κερδίσει το Ντέρμπι έτσι ώστε η επιχείρηση αυτού του καπετάνιου να πάρει την αναγνώριση όλων των ιδιοκτητών σκαφών, επειδή είναι Χριστιανός και ο Θεός θα πάρει τη δόξα. Έτσι, όταν ήρθε η σειρά μας να γραφτούμε στον διαγωνισμό, η Drenda δήλωσε θαρραλέα ότι θα κέρδιζε το Ντέρπι Ιππόγλωσσων, για να δοξαστεί ο Θεός και να τιμηθεί η επιχείρησή τους, επειδή ήταν χριστιανική επιχείρηση. Φυσικά, μπορείτε να φανταστείτε τι σκέφτηκε ο καπετάνιος των σκαφών. Βέβαια, καθέννας ήθελε να κερδίσει το Ντέρμπι, και είμαι βέβαιος ότι αυτό το είχε ακούσει από πολλούς, αν όχι από τους περισσότερους τουρίστες που έβγαζε στ' ανοικτά με τα σκάφη του. Αλλά δεν είμαι και τόσο σίγουρος ότι είχε συναντήσει πολλούς ανθρώπους να δηλώνουν ότι θα κέρδιζαν για τη δόξα του Θεού.

Ωστόσο, δεν σχολίασε τα λόγια τής Drenda. Όταν, όμως, βγήκαμε στ' ανοικτά για να ψαρέψουμε, αρχίσαμε να πιάνουμε ιππόγλωσσους, και η Drenda συνέχισε να ρωτάει τον καπετάνιο μας, πόσο μεγάλο έπρεπε να είναι το ψάρι για να κερδίσει τον διαγωνισμό. Της είπε ότι θα έπρεπε να είναι όλο και πιο μεγάλο από τα προηγούμενα, κι έτσι κάθε φορά που έπιανε ένα έκανε την ίδια ερώτηση, «Είναι αρκετά μεγάλο;». Όταν έπιασε ένα που ζύγιζε 20 κιλά, της είπε ότι δεν ήταν αρκετά μεγάλο. Όταν έπιασε ένα που ζύγιζε 35 κιλά, δεν ήταν αρκετά μεγάλο. Φυσικά, όλοι ξέρουν πόσο εύγευστος είναι ο ιππόγλωσσος, και γι' αυτό σχεδιάζαμε να στείλουμε στο σπίτι τα ψάρια που θα πιάναμε. Το όριο ήταν δύο ψάρια ανά άτομο, οπότε κρατήσαμε αυτό που ήταν 35 κιλών.

Συνεχίσαμε το ψάρεμα μέχρι που άρχισε να σουρουπώνει. Ο γιος μου, ο Τομ, η κόρη μου, η Πόλυ, κι εγώ είχαμε φθάσει στο όριο των δύο ιππόγλωσσων. Τα άλλα δύο παιδιά μου, η Έιμι και ο Τιμ, δεν ήταν μαζί μας, διότι είχαν φύγει νωρίτερα να πάνε σε κάποιο συνέδριο. Η Drenda είχε το ψάρι των 35 κιλών, αλλά, ωστόσο, κανένα από τα ψάρια που είχαμε στο σκάφος δεν ήταν αρκετά μεγάλο για να κερδίσει το Ντέρμπι. Η Drenda, όμως, εξακολουθούσε να είναι σίγουρη ότι θα έπιανε το μεγαλύτερο ψάρι. Πλησίαζε να πέσει το σκοτάδι, κι ο καπετάνιος μάς είπε να μαζέψουμε τις πετονιές των καλαμιών μας, διότι είχε έρθει η ώρα να κατευθυνθούμε προς την αποβάθρα. Η Drenda αγνόησε την

εντολή του καπετάνιου, παρόλο που αυτός είχε ήδη αρχίσει να μας βοηθάει να μαζέψουμε τον εξοπλισμό μας και να τον στοιβάξουμε. Τον παρακάλεσε να της δώσει λίγα λεπτά ακόμα, δηλώνοντας και πάλι ότι θα έπιανε το ψάρι που θα κέρδιζε το Ντέρμπι. Ο καπετάνιος περίμενε λίγα λεπτά, αλλά τελικά άρχισε να πηγαίνει προς το μέρος της, λέγοντας, «Λυπάμαι, αλλά πραγματικά πρέπει να πηγαίνουμε».

Λίγο πριν απλώσει το χέρι του στο καλάμι ψαρέματος της Drenda, αυτό ξαφνικά λύγισε προς τα κάτω. Έμοιαζε να έχει τσιμπήσει ένα μεγάλο ψάρι καθώς το καλάμι λύγισε πολύ, και τα φρένα του άρχισαν να τσιρίζουν. Ο καπετάνιος σήκωσε το καλάμι για να αισθανθεί πόσο μεγάλο ήταν το ψάρι και συμφώνησε ότι ήταν ένα μεγάλο ψάρι, αλλά μάλλον ήταν καρχαρίας. Είπε ότι μπορούσε να το καταλάβει από τον τρόπο που το ψάρι τραβούσε την πετονιά. Λοιπόν, πήρε αρκετό χρόνο στην Drenda να σηκώσει το ψάρι. Χρειάστηκε να βάλει όλη τη δύναμή της για να ανεβάσει αυτό το ψάρι από τον πυθμένα της θάλασσας που είχε περίπου εκατό μέτρα βάθος. Όταν το ψάρι έφτασε στην επιφάνεια, όλοι είδαμε ότι ήταν πράγματι ένας πολύ μεγάλος ιππόγλωσσος, ήταν μεγαλύτερος κι από την ίδια την Drenda.

Καθώς τραβούσαμε το ψάρι στη βάρκα, ο καπετάνιος είπε ότι το ψάρι ήταν πολύ μεγάλο για να το βάλουμε στη βάρκα ζωντανό, διότι θα κτυπιόταν, και καθώς ήταν όσο μεγάλο, θα μπορούσε να βλάψει κάποιον ή και το ίδιο το σκάφος. Είχε ένα ειδικό κοντάρι για τόσο μεγάλα ψάρια, με λίγη εκρηκτική ύλη στη μύτη, που το πίεζε στο κεφάλι του ψαριού, και με μια μικρή έκρηξη το σκότωνε. Την ώρα που ο καπετάνιος πίεσε το κοντάρι στο κεφάλι του μεγάλου ψαριού, το ψάρι πήδηξε και η έκρηξη δεν το πέτυχε.

Τρομαγμένο, το ψάρι ξαναβούτηξε με όλη του τη δύναμη και πήγε πάλι στον πυθμένα. Πήγε μέχρι κάτω, σε εκατό μέτρα βάθος, ενώ ο μηχανισμός της πετονιάς γρούλιζε και γυρνούσε φρενιασμένα. Φοβηθήκαμε ότι η πετονιά ή το αγκίστρι δεν θα μπορούσαν να κρατήσουν το ψάρι, σ' αυτήν την τρελή πορεία του. Η Drenda έπρεπε να ανεβάσει το μεγάλο ψάρι γι' ακόμη μια φορά. Αγωνιζόταν να το κάνει, καθώς είχε ήδη παλέψει μια φορά μ' αυτό το ψάρι. Έτσι, έβαλα τα χέρια μου γύρω της, και βάζοντας τις παλάμες μου πάνω από τις δικές της,

κρατήσαμε δυνατά το καλάμι και ξαναφέραμε το ψάρι στην επιφάνεια. Αυτή τη φορά ο καπετάνιος κατάφερε να το ανεβάσει στη βάρκα, όπου όλοι θαυμάσαμε το μέγεθός του.

Πήγαμε το ψάρι στην πλατεία τής πόλης όπου βρισκόταν μια μεγάλη ζυγαριά, για να το ζυγίσουν. Το ψάρι ήταν 60 κιλά, και το μήκος του ήταν μεγαλύτερο από το ύψος της Drenda. Ο άνθρωπος που το ζύγισε είπε ότι, μέχρι εκείνη τη στιγμή, ήταν το μεγαλύτερο ψάρι που συμμετείχε στο διαγωνισμό. αλλά ο διαγωνισμός είχε ακόμα δύο εβδομάδες για να ολοκληρωθεί, οπότε δεν μπορούσαμε να είμαστε βέβαιοι αν το ψάρι θα κέρδιζε ή όχι. Αλλά, όπως το περιμέναμε, μια μέρα έφτασε μια επιταγή με το όνομα της Drenda, και ένα αντίγραφο του άρθρου που είχε μπει στην εφημερίδα, μαζί με τη φωτογραφία της. Ήμασταν ενθουσιασμένοι. Το Βασίλειο λειτούργησε ξανά!

Και πάλι πρέπει να κάνω την ερώτηση, «Πώς έπιασε αυτό το ψάρι η Drenda;» Την έχω δει να ψαρεύει μόνο άλλες δύο φορές στη διάρκεια του έγγαμου βίου μας, και το ψάρεμα δεν ήταν κάτι που αγαπούσε. Ακόμη απορούσα με το γεγονός ότι θέλησε να πιάσει έναν ιππόγλωσσο. Αλλά είχε τους λόγους της, ήθελε να ψαρέψει τον νικητή τού Ντέρμπι! Και το έκανε. Καθώς αποχαιρετούσαμε τον καπετάνιο, εκεί στην Αλάσκα, δεν παραλείψαμε να μοιραστήσουμε μαζί του όσα είχαμε μάθει για το Βασίλειο του Θεού, και πώς πιάσαμε αυτό το ψάρι. Αν και την ημέρα που φύγαμε δεν ήταν επισήμως το νικητήριο ψάρι, ήταν αρκετά μεγάλο για να τραβήξει την προσοχή του καπετάνιου και ιδιοκτήτη της επιχείρησης, και φυσικά, όταν ολοκληρώθηκε ο διαγωνισμός, το ψάρι αυτό κέρδισε το Ντέρμπι.

Μπορεί να νομίζεις ότι η ιστορία μας με το γιγάντιο ψάρι, ή μάλλον η ιστορία τής Drenda, τελειώνει εκεί. Ξέρω ότι πολλοί θα σκεφθούν πως ήταν απλά τυχερή, αλλά τι μπορούμε να πούμε αν συμβεί δυο φορές; Περίπου πέντε χρόνια αργότερα, η Drenda κι εγώ είχαμε προσκαλέσει έναν φίλο μας, ποιμένα, για να πάμε στην Αλάσκα για ψάρεμα σολομού. Δεν είχαμε ξαναπάει από τότε που είχαμε ταξιδέψει οικογενειακώς με το τροχόσπιτο, και διαρκώς προσπαθούσαμε να βρούμε μια δικαιολογία για να επιστρέψουμε. Νοικιάσαμε και πάλι ένα τροχόσπιτο, και σχεδιάσαμε να ψαρέψουμε σολομούς κατά τη διάρκεια του

μεταναστευτικού ταξιδιού τους. Έτσι, ενώ ψαρεύαμε σολομούς, η συζήτηση πήγε και στο ψάρεμα των υπόγλωσσων, και στα ψάρια που έπιασε η Drenda. Ο φίλος μας δεν πάει ποτέ για ψάρεμα υπόγλωσσου, οπότε είπαμε, «Ε, τότε, ας πάμε». Αποφασίσαμε ότι θέλαμε να επιστρέψουμε στο ίδιο σημείο και στον ίδιο καπετάνιο, αν εξακολουθούσε να διατηρεί την επιχείρηση.

Όταν φθάσαμε στο μέρος που τον είχαμε συναντήσει, διαπιστώσαμε ότι δεν ήταν πλέον εκεί και σκεφτήκαμε ότι ίσως χρειαστεί να ψαρέψουμε με άλλον καπετάνιο. Πριν το κάνουμε, είπαμε να ελέγξουμε το Διαδίκτυο για να δούμε αν μπορούσαμε να βρούμε το όνομά του, καθώς δεν θυμόμασταν το όνομα του σκάφους ή της εταιρείας του. Μετά από κάποια έρευνα, μπορέσαμε να βρούμε ένα αντίγραφο του άρθρου της εφημερίδας που έλεγε για το ψάρι της Drenda, με τη φωτογραφία της πέντε χρόνια νωρίτερα. Ανέφερε το σκάφος και το όνομα της εταιρείας, οπότε μ' ένα γρήγορο τηλεφώνημα, τον εντοπίσαμε και καταλάβαμε τι είχε συμβεί. Η εταιρεία του λειτουργούσε ακόμη, αλλά την είχε μεταφέρει περίπου δέκα χιλιόμετρα πιο κάτω.

Καθώς μπαίναμε στην επιχείρηση, η γυναίκα στο γραφείο, που ήταν και η σύζυγος του ιδιοκτήτη, μας είδε και είπε, «Η νικήτρια του υπόγλωσσου!» Χαρήκαμε μιλώντας λίγα λεπτά μαζί της για το μεγάλο ψάρι, και για το τι είχε συμβεί μέσα στα τελευταία πέντε χρόνια. Ήταν η περίοδος της οικονομικής ύφεσης και οι επιχειρήσεις δεν πήγαιναν τόσο καλά. Είπε ότι οι άνθρωποι δεν ταξίδευαν και δεν ξόδευαν τα χρήματά τους για ψάρεμα όπως παλιά, και ο σύζυγός της ήταν απογοητευμένος. Της υπενθυμίσαμε το Βασίλειο, και είπε ότι ο σύζυγός της δεν ενδιαφερόταν να υπηρετήσει τον Θεό.

Όταν πήγαμε στη βάρκα και συναντηθήκαμε μαζί του, θυμήθηκε κι αυτός την Drenda και το μεγάλο ψάρι. Η Drenda τον ρώτησε πώς πήγαινε το ψάρεμα, και της απάντησε ότι έπιαναν μικρά ψάρια σε σύγκριση μ' εκείνο που είχε πιάσει για το Ντέρμπι. Της είπε ότι σ' αυτήν την περιοχή δεν ζούσαν μεγάλοι υπόγλωσσοι διότι τα νερά ήταν ρηχά, και της εξήγησε ότι είχε αναγκαστεί να μεταφέρει την επιχείρησή του εκεί επειδή στο σημείο που είχε πιάσει η Drenda τον νικητή του Ντέρμπι, η θάλασσα ήταν πολύ βαθύτερη αλλά είχε γεμίσει καρχαρίες. Οι

καρχαρίες έτρωγαν το δόλωμα πριν φτάσει στον πυθμένα, όπου βρίσκονται συνήθως οι ιππόγλωσσοι, και έτσι ξόδευε πολύ δόλωμα, αλλά και πολύ χρόνο.

Ρωτήσαμε, λοιπόν, τι μέγεθος έπιαναν σ' αυτήν τη νέα περιοχή, και είπε ότι δεν είχε δει ψάρι μεγαλύτερο από 10-15 κιλά εδώ κι ένα μήνα. Έτσι, η Drenda τον κοίταξε και είπε, «Λοιπόν, θα πιάσω ένα μεγάλο σήμερα, το μεγαλύτερο που έχεις δει εδώ και καιρό, για να γνωρίσεις ότι ο Θεός είναι πιστός». Εκείνος γέλασε κάπως ειρωνικά. Όλη την ημέρα πιάναμε ψάρια 10 κιλών, ακριβώς όπως είπε ο καπετάνιος, και όλη την ημέρα ο καπετάνιος έκανε περιπαικτικά σχόλια για το «μεγάλο ψάρι που θα έπιανε η Drenda». Ήταν μια επανάληψη του προηγούμενου ταξιδιού.

Στο τέλος της ημέρας, ο καπετάνιος μάς είπε να τραβήξουμε όλες τις πετονιές, και η Drenda, και πάλι δεν έδωσε σημασία, δηλώνοντας ότι χρειαζόταν μόνο ένα ή δύο λεπτά για να πιάσει το μεγάλο ψάρι. Και πάλι, ο καπετάνιος περιέμενε ένα λεπτό, αλλά στη συνέχεια τής είπε ότι έπρεπε να επιστρέψουμε. Και τότε το καλάμι της βυθίστηκε, και για να μην τα πολυλογούμε, έπιασε έναν ιππόγλωσσο 35 κιλών. Ο καπετάνιος έμεινε έκπληκτος, για άλλη μια φορά.

Μετά το ψάρεμα, πήγαμε σ' ένα εστιατόριο, κι έτυχε να μιλήσουμε με έναν άλλο καπετάνιο που ναύλωνε βάρκες, και δειπνούσε, επίσης, εκεί. Όταν έμαθε ότι η Drenda είχε πιάσει ένα 35κιλο, δεν μπορούσε να το πιστέψει. «Πού ψάρευες; Σε τι απόσταση από την ακτή;» Ήθελε να μάθει που είχαμε πιάσει εκείνο το μεγάλο ψάρι. Φεύγοντας από το εστιατόριο, έπρεπε να πάμε για μια τελευταία φορά στο γραφείο απ' όπου νοικιάσαμε τη βάρκα, και να συμπληρώσουμε το έντυπο για την αποστολή των ψαριών στο σπίτι.

Πριν αποχαιρετίσουμε τον καπετάνιο, είχαμε άλλη μια ευκαιρία να του μιλήσουμε για το Βασίλειο του Θεού. Κοίταξα τον καπετάνιο και είπα, «Πρέπει να μάθεις πώς έπιασε αυτά τα δύο ψάρια. Οι νόμοι του Βασιλείου λειτουργούν και για τα χρήματα». Αυτή τη φορά είχαμε την προσοχή του, και έδειχνε να ενδιαφέρεται. Του αφήσαμε το βιβλίο μου «Fixing the Money Thing» (Τακτοποιώντας το ζήτημα των χρημάτων), και φύγαμε.

Αυτά τα δύο ψάρια ήταν αποτέλεσμα τύχης ή ήταν αποτέλεσμα του

νόμου του Βασιλείου; Εσύ αποφασίζεις, αλλά η Drenda κι εγώ το αποφασίσαμε ήδη εδώ και πολύ καιρό. Είτε επρόκειτο για ταξίδια για ψάρεμα, είτε για την απαλλαγή από τα χρέη, είτε για τις θεραπείες, η εμπειρία μας με το Βασίλειο του Θεού ήταν συναρπαστική, και η ζωή μας άλλαξε. Και άλλοι άνθρωποι βιώνουν την εμπειρία του Βασιλείου του Θεού. Αμέσως μετά, παραθέτω ένα γράμμα από μια γυναίκα που άκουσε την ιστορία της Drenda.

Gary και Drenda, γεια σας.

Αφού διάβασα το βιβλίο σας, όπου η Drenda έπιασε τον βραβευμένο υπόγλωσσο, σκέφθηκα ότι θα ήταν καλή ιδέα να μοιραστώ κι εγώ μαζί σας την «ιστορία των ψαριών» μου. Πρόσφατα κάναμε οικογενειακές διακοπές στο Cocoa Beach/ Ακρωτήριο Κανάβεραλ της Φλόριντα. Ο σύζυγός μου, ο Ρόμπερτ, ήθελε να πάει με μια βάρκα για ψάρεμα στα βαθιά, ελπίζοντας να πιάσει μερικά ψάρια για να τα φέρουμε πίσω στο σπίτι, στο Κολοράντο. Σχεδιάζαμε το ταξίδι μερικούς μήνες, οπότε όταν μου είπε ότι ήθελε να πάει για ψάρεμα, ενθουσιάστηκα και είπα, «Ας το κάνουμε! Και ας πιστέψουμε τον Θεό για μια μεγάλη ψαριά!» Ρώτησα τον Μπομπ τι είδους ψάρια μπορούσαμε να ψαρέψουμε στη Φλόριντα. Από τα ψάρια που μου ανέφερε, επέλεξα να προσευχηθώ και να πιστέψω για τον γιγαντιαίο κόκκινο λουτιάνο (red snapper).

Ήρθε εκείνη η ημέρα, και περιμέναμε να πάρουμε τις οδηγίες μας από τον καπετάνιο και το πλήρωμα του σκάφους. Είχα ομολογήσει ότι θα έπιανα έναν τεράστιο κόκκινο λουτιάνο, και όσο μιλούσε ο καπετάνιος, ο ενθουσιασμός μου όλο και μεγάλωνε. Απογοητεύτηκα όταν άκουσα τον καπετάνιο να λέει ότι αυτή τη στιγμή τα μόνα ψάρια που δεν θα μπορούσαμε να κρατήσουμε, και έπρεπε να τα ξαναρίξουμε στη θάλασσα, ήταν το λαβράκι, το καλκάνι και ο κόκκινος λουτιάνος! Ω, σκέφθηκα, για τι άλλο να πιστέψω;

Δεν θα έχανα την ευκαιρία να εξασκήσω την πίστη μου. Είπα, «Κύριε, όλον αυτόν τον καιρό πίστευα για έναν τεράστιο κόκκινο λουτιάνο, και έτσι ας γίνει, θα πιάσω έναν, και θα φέρω και

κάποιο είδος ψαριών στο σπίτι!

Έτσι, ενώ ήμουν στο πλοίο, γύρισα στην 8χρονη κόρη μου, τη Ρέιτσελ, και είπα, «Να θυμάσαι ότι μπορείς να προσεύχεσαι και να πιστεύεις στον Θεό ότι θα πιάσεις ένα ψάρι σήμερα. Πιστεύεις;» Χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι της συμφωνώντας. Είπα τα ίδια λόγια ενθάρρυνσης και στην 21χρονη κόρη μου, την Τζόρνταν. Με κοίταξε με έκπληξη, αλλά μετά συμφώνησε. Κοίταξα τον Μπομπ και είπα, «Ας πιστέψουμε τον Θεό για μια μεγάλη ψαριά!»

Πέρασαν λίγες ώρες και τίποτε δεν είχε τσιμπήσει στις πετονιές που είχαμε ρίξει. Και ξαφνικά, κάτι τσίμπησε στο καλάμι τής Ρέιτσελ, και ενθουσιάστηκε τόσο πολύ. Φώναξε τον πατέρα της να τη βοηθήσει. Λίγα λεπτά αργότερα, τράβηξαν επάνω στο σκάφος έναν καρχαρία του Ατλαντικού! Ουάου, η Ρέιτσελ είχε πίστη! Έτσι την επαινέσαμε. Τι αγωνίστρια!

Θυμάμαι ότι άρχισα να σκέπτομαι πως μπορεί να μην πάρω τίποτε, αλλά σταμάτησα αυτήν τη σκέψη και ομολόγησα ότι είχα ήδη τα ψάρια μου. Ησύχασα, και άκουσα τον Θεό να λέει, «Αν ειρηνεύσεις και αφήσεις Εμένα να σου φέρω τα ψάρια, θα τα πάρεις». Ήξερα ότι δεν ήμουν έμπειρη ψαράς, οπότε δεν μπορούσα να βασιστώ στις ικανότητές μου, έτσι κι αλλιώς. Κάθισα και πήρα μια βαθιά ανάσα εμπιστοσύνης στον Θεό, και περίμενα. Περίπου 20-30 λεπτά αργότερα, κάτι συνέβη στην πετονιά μου, νόμισα ότι μπλέχτηκε σε εμπόδιο, αλλά αποδείχθηκε ότι ήταν ένα ψάρι.

Ο άντρας μου άρχισε να με καθοδηγεί, και μετά ήρθε κοντά μου κι ο καπετάνιος για να με βοηθήσει. Μου είπε, καθώς μάζευα την πετονιά, ότι μάλλον είχα ένα μεγάλο κοκκινόψαρο στην άκρη της πετονιάς μου. Έμεινα έκπληκτη με το γεγονός ότι ήξερε τι ψάρι ήταν, πριν το δούμε ακόμη! Και βέβαια είχε δίκαιο, καθώς συνέχισα να τραβάω, ένας κόκκινος λουτιάνος 10 κιλών βγήκε από τα νερά της θάλασσας! Ευχαριστούσα τον Θεό με τόση χαρά και ενθουσιασμό. Ήξερα ότι είχα μια νίκη, μέσα από την πίστη μου. Θυμώμουν την εμπιστοσύνη τής Drenda και

πίστευα ότι μπορούσα κι εγώ να έχω την ίδια εμπιστοσύνη και πίστη. Επέμενα και απέδωσε.

Σας ευχαριστώ για τη διακονία σας και για τη συγγραφή των βιβλίων, συμπεριλαμβανομένου και του *Faith Hunt (Κυνήγι πίστης)*. Είμαι ευγνώμων στον Θεό και Τον ευχαριστώ για τη διακονία σας, που με βοήθησε να προχωρήσω σε μεγαλύτερες ευλογίες. Ανυπομονώ για το μέλλον με ακόμα περισσότερη πίστη και ενθουσιασμό. Ξέρω ακόμα πόσο πολύ αυτή η εμπειρία διακόνησε όλη την οικογένειά μου!

Με εκτίμηση,
Σ.Τ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΤΙΝΟΣ ΗΤΑΝ Η ΕΠΙΛΟΓΗ;

Στις προηγούμενες ιστορίες, είδαμε το Βασίλειο του Θεού να προμηθεύει εδώ στη γη, ένα σκυλί, ένα ψάρι, τα χρήματα για να αποφευχθεί ένας πλειστηριασμός, τα χρήματα για να πληρωθούν αυτοκίνητα και σπίτια, να σώζονται οι ζωές τριών παιδιών, και πολλά άλλα. Όλες αυτές οι ιστορίες γεννήθηκαν από το Βασίλειο του Θεού ή, για να το κάνω πιο προσωπικό, από το Βασίλειο του Θεού ΜΑΣ! Δεν πρέπει να εκπληττόμαστε, καθώς το Βασίλειό Του ξεπερνά κάθε μέτρο.

Το Β' Πέτρου 1:3α λέει:

Καθώς η θεία δύναμή του χάρισε σε μας όλα τα απαραίτητα προς ζωή και ευσέβεια.

Για όλες τις ιστορίες που είδαμε, θα ήθελα να θέσω μια πολύ σημαντική ερώτηση, «Τίνος ήταν η επιλογή;» Αυτό που εννοώ είναι: Ο Θεός αποφάσισε ξαφνικά να φέρει αυτό το σκυλί στην Κίρστεν, ή εκείνο το ψάρι στην Drenda, τη γυναίκα μου; Αυτά τα γεγονότα συνέβησαν επειδή ο Θεός μέσα στο κυρίαρχο θέλημά Του αποφάσισε να τα πραγματοποιήσει για μας; Ή υπήρχε κάποιος άλλος λόγος που συνέβησαν αυτά τα πράγματα; Νομίζω ότι η απάντηση θα σοκάρει τους περισσότερους ανθρώπους. Τουλάχιστον, αυτό συνέβη μ' εμένα.

Για να απαντήσουμε αυτήν την ερώτηση, ας δούμε μια ιστορία από

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

την Αγία Γραφή, από το 8ο κεφάλαιο του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου.

Την ώρα που ο Ιησούς βάδιζε προς το σπίτι, τα πλήθη τον περιέβαλλαν ασφυκτικά. Κάποια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια και είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους γιατρούς, χωρίς κανένα να μπορέσει να την κάνει καλά, πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη του ρούχου του, κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε.

Τότε ο Ιησούς είπε: «Ποιος με άγγιξε;» Ενώ όλοι αρνιούνταν, ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του έλεγαν: «Διδάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν κι εσύ λες ποιος με άγγιξε;» Ο Ιησούς όμως είπε: «Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει από μένα δύναμη».

Μόλις η γυναίκα είδε ότι δεν ξέφυγε την προσοχή του, ήρθε τρέμοντας κι έπεσε στα πόδια του και μπροστά σ' όλο τον κόσμο τού είπε για ποια αιτία τον άγγιξε κι ότι είχε γιατρευτεί αμέσως.

Εκείνος της είπε: «Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό».

—Κατά Λουκάν 8:42-48, ΕΒΕ

Η Αγία Γραφή περιγράφει παραστατικά ότι ο Ιησούς πιεζόταν ασφυκτικά από το πλήθος γύρω Του, και ακόμη και ο Πέτρος εξεπλάγη με την ερώτηση του Ιησού, «Ποιος με άγγιξε;» Ως πνευματικός επιστήμονας, θέλω να ξέρω, πρέπει να ξέρω, γιατί θεραπεύτηκε αυτή η γυναίκα, και κανείς άλλος. Γιατί το χρίσμα έπεσε μόνο σ' αυτήν, και όχι σε όλους τους άλλους που Τον άγγιζαν εκείνη τη στιγμή; Η απάντηση είναι εδώ, αλλά πριν απαντήσω σ' αυτήν την ερώτηση, ας θέσουμε ακόμα μία. Ο Ιησούς επέλεξε να διακονήσει εκείνη τη γυναίκα; Έβαλε επάνω της τα χέρια Του; Η απάντηση είναι όχι. Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς δεν της έδωσε καμιά ιδιαίτερη σημασία. Ρώτησε ποιος είχε

τραβήξει το χρίσμα από Αυτόν, επειδή δεν την είχε δει. Συνεπώς, τίνος ήταν η επιλογή να θεραπευτεί η συγκεκριμένη γυναίκα εκείνη τη μέρα;

Για να θέσω το ερώτημα και διαφορετικά: Ο Θεός επέλεξε να την θεραπεύσει εκείνη τη στιγμή ή η απόφαση να λάβει θεραπεία από τον Θεό ήταν δική της; Αυτό είναι ένα σημαντικό ερώτημα, καθώς τόσο πολλοί άνθρωποι «περιμένουν» τον Θεό να κάνει κάτι στη ζωή τους. Πιστεύω ότι το γεγονός ότι ο Ιησούς δεν ήξερε καν ότι ήταν εκεί, αποδεικνύει ότι ήταν δική της απόφαση να λάβει και όχι απόφαση του Ιησού να την θεραπεύσει.

Τώρα, αυτό ανοίγει μια εξαιρετικά σημαντική αποκάλυψη, η οποία είναι η εξής — ο Θεός δεν επιλέγει να θεραπεύσει τυχαία ένα άτομο, και όχι κάποιο άλλο. Έχει ήδη δώσει σε όλους μας πρόσβαση στη θεραπεία, μέσω της νομικής μας θέσης στο Βασίλειό Του. Έτσι, στην πραγματικότητα, εμείς επιλέγουμε. Αλλά θέλω να ξέρω, πώς επωφελήθηκε από αυτήν τη δύναμη; Πώς «αποφάσισε» να λάβει; Ο Ιησούς μας λέει ακριβώς πώς αξιοποίησε την εξουσία και τη δύναμη του Βασιλείου. Είπε, «Κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε. Πήγαινε στο καλό/(σε ειρήνη)». Αυτή η πρόταση μάς λέει όλα όσα πρέπει να γνωρίζουμε, και απαντά στην ερώτησή μας σχετικά με το γιατί έλαβε αυτή, θεραπεία, και γιατί δεν έλαβε κανείς άλλος απ' όσους βρίσκονταν εκεί, εκείνη την ημέρα. Ως πνευματικοί επιστήμονες, ας αρχίσουμε να εξετάζουμε προσεκτικά αυτήν την ιστορία, για να δούμε αν μπορούμε να βρούμε κάποια στοιχεία αναφορικά με το γιατί έλαβε.

Πρώτα απ' όλα, ο Ιησούς την αποκαλεί «κόρη», που σημαίνει ότι εκείνη η γυναίκα μέλος του έθνους του Ισραήλ. Συνεπώς, βρίσκονταν κάτω από μια διαθήκη με τον Θεό. Ή θα μπορούσαμε να πούμε ότι, ως πολίτης του έθνους του Ισραήλ, είχε νόμιμο δικαίωμα ενώπιον του ουρανού να λαμβάνει από τον Θεό. Αλλά, αυτός δεν μπορεί να είναι ο μόνος λόγος που έλαβε, διότι όλοι όσοι βρίσκονταν εκεί τη συγκεκριμένη ημέρα, και περιέβαλλαν ασφυκτικά τον Ιησού, ανήκαν στο έθνος του Ισραήλ και είχαν τα ίδια νόμιμα δικαιώματα ενώπιον του ουρανού. Πρέπει να υπήρχε και κάποιος άλλος λόγος που προκάλεσε να έρθει επάνω της η δύναμη από τον Ιησού. Αυτόν τον λόγο μάς τον αποκάλυψε ο ίδιος ο Ιησούς. Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς είπε ότι αυτός ήταν ο

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

καθοριστικός λόγος που έλαβε αυτή η συγκεκριμένη γυναίκα. Είπε ότι η πίστη της την έσωσε.

Τώρα ξέρουμε πλήρως γιατί έλαβε τη θεραπεία της. Πρώτον, ήταν νόμιμο δικαίωμά της να την λάβει, εφόσον ήταν κόρη του Αβραάμ, και δεύτερον, η πίστη της ήταν ο διακόπτης που άνοιξε τον δρόμο για να περάσει αυτή τη δύναμη στο σώμα της, εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή. Το γεγονός ότι ήταν κόρη του Αβραάμ, που σημαίνει ότι στεκόταν ενώπιον του ουρανού κάτω από τη διαθήκη που έκανε ο Θεός με τον Αβραάμ, μπορεί να συγκριθεί με την εταιρεία ηλεκτρισμού που διαθέτει την ενέργεια και τα καλώδια που έρχονται στο σπίτι σου. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τα φώτα σου είναι αναμμένα. Πρέπει να ενεργοποιήσεις και τον διακόπτη για να ανάψουν τα φώτα. Οπότε, το μόνο που χρειάζεται να μάθουμε τώρα, είναι το πού βρίσκεται ο διακόπτης ή το ποιος είναι ο διακόπτης. Ο Ιησούς προσδιόρισε ποιος είναι ο διακόπτης, είναι η πίστη της. Αλλά τι είναι η πίστη και πώς μπορώ να την ενεργοποιήσω; Αυτό είναι το καίριο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί.

Τι είναι η πίστη;

Εμείς οι Χριστιανοί χρησιμοποιούμε τον όρο πίστη, εύκολα και με κάποια προχειρότητα, θα έλεγα. Και είμαι πεπεισμένος ότι πολλοί Χριστιανοί, αν όχι οι περισσότεροι, δεν γνωρίζουν τι είναι η πίστη, γιατί την χρειάζονται, πώς να ξέρουν αν στέκονται με πίστη, και πώς να αποκτήσουν πίστη. Αν η πίστη είναι ο διακόπτης που άνοιξε τον δρόμο να περάσει η δύναμη που θεράπευσε εκείνη τη γυναίκα, τότε πρέπει να μελετήσουμε με ιδιαίτερη προσοχή την πίστη! Τον ορισμό της πίστης τον βρίσκουμε στο Προς Ρωμαίους 4:18-21. Ξέρω τι σκέφτεσαι, «Όχι, Gary! Το Προς Εβραίους 11:1 είναι ο ορισμός της πίστης μας».

Πίστη σημαίνει σιγουριά γι' αυτά που ελπίζουμε και βεβαιότητα γι' αυτά που δεν βλέπουμε.

—Προς Εβραίους 11:1, EBE

Ναι, αυτή είναι η παραδοσιακή απάντηση, αλλά αν κοιτάξεις προσεκτικά τις γραφές, το Προς Εβραίους 11:1 αναφέρεται στα αποτελέσματα τής πίστης, όχι στο τι είναι πραγματικά η πίστη. Πιστεύω ότι το απόσπασμα από την Προς Ρωμαίους θα μας δώσει μια σαφέστερη εικόνα για το τι είναι στην πραγματικότητα η πίστη.

Ο Αβραάμ, παρ' όλο που δεν είχε λόγο να ελπίζει, έδειξε εμπιστοσύνη και στήριξε την ελπίδα του στο Θεό· έτσι έγινε πατέρας πολλών λαών, όπως του είπε ο Θεός: Τόσο πολλοί θα είναι οι απόγονοί σου. Σ' αυτά τα λόγια δεν απίστησε ο Αβραάμ. Αν και ήταν τότε κάπου εκατό ετών, δε σκέφτηκε πως δεν μπορούσε πια να κάνει παιδιά, όπως εξάλλου δεν μπορούσε και η Σάρρα· δεν αμφιταλαντεύτηκε ως προς την εκπλήρωση της επαγγελίας του Θεού, αλλ' αντίθετα, η πίστη του δυνάμωσε και δόξασε το Θεό. Ήταν τελείως βέβαιος πως ο Θεός, ο οποίος του έδωσε την επαγγελία, είχε και τη δύναμη να την εκπληρώσει.

—Προς Ρωμαίους 4:18-21, ΕΒΕ

Ας δούμε πώς εκτυλίχθηκε αυτή η ιστορία. Ο Αβραάμ και η Σάρρα δεν μπορούσαν να κάνουν παιδιά. Δεν εννοώ ότι δυσκολεύονταν να συλλάβουν παιδιά, και έπρεπε να συνεχίσουν να προσπαθούν. Εννοώ ότι ήταν σχεδόν 100 ετών, και δεν υπήρχε δυνατότητα κάνουν παιδιά. Το σώμα τους δεν μπορούσε να τεκνοποιήσει. Ήταν αδύνατον! Κι ωστόσο, ο Θεός είχε υποσχεθεί στον Αβραάμ ένα παιδί, παρόλο που από φυσική άποψη κάτι τέτοιο ήταν εντελώς αδύνατο. Η Βίβλος λέει ότι ο Αβραάμ ήταν πλήρως πεπεισμένος ότι ο Θεός είχε τη δύναμη να πραγματοποιήσει αυτό που είπε, παρόλο που τα φυσικά δεδομένα έλεγαν το αντίθετο. Να, λοιπόν, ποιος είναι ο δικός μας ορισμός της πίστης: «να είσαι πλήρως πεπεισμένος ότι ο Θεός έχει τη δύναμη να κάνει αυτό που είχε

**«ΠΙΣΤΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΣΙΓΟΥΡΙΑ
ΓΙ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ,
ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙ' ΑΥΤΑ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ»**

—ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 11:1, ΕΒΕ

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

υποσχεθεί». Εγώ το λέω μ' αυτόν τον τρόπο: **Να είσαι σε συμφωνία με τον ουρανό**, όχι μόνο διανοητικά αλλά να είσαι πλήρως πεπεισμένος, η καρδιά σου να είναι σταθερή και ολοκληρωτικά πεπεισμένη γι' αυτό που είπε ο Θεός, παρόλο που στη φυσική σφαίρα φαίνεται να ισχύει κάτι άλλο.

Ο ορισμός μας για το τι είναι πίστη:

Πίστη είναι να είσαι πλήρως πεπεισμένος γι' αυτά που λέει ο Θεός! Είναι η καρδιά και το μυαλό μας να βρίσκονται σε συμφωνία με τον ουρανό, και η ολοκληρωτικά πεπεισμένη καρδιά μας να έχει σιγουριά και ειρήνη.

Γιατί είναι απαραίτητη η πίστη;

Γιατί ο Θεός δεν θεραπεύει όλους τους αρρώστους, αφού το θέλει; Γιατί δεν σταματά τους πολέμους; Γιατί δεν στέλνει τους αγγέλους να μας κηρύξουν το Ευαγγέλιο; Είμαι βέβαιος ότι έχεις ακούσει όλες αυτές τις ερωτήσεις. Η απάντηση είναι ότι δεν μπορεί. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Θεός δεν έχει τη δυνατότητα να το πράξει, αλλά δεν έχει τη δικαιοδοσία ή την εξουσία να το πράξει. «Gary, λες ότι ο Θεός δεν μπορεί να κάνει ό,τι θέλει;» Ξέρω ότι σου φαίνεται πολύ παράξενο αυτή τη στιγμή, αλλά ας κοιτάξουμε στη Βίβλο για να βρούμε την απάντησή μας σ' αυτό.

Αντίθετα, όπως λέει κάπου η Γραφή,

Τι είναι ο άνθρωπος για να τον σκέφτεσαι; ή ο υιός του ανθρώπου για να τον φροντίζεις; Τον έκανες λίγο κατώτερο απ' τους αγγέλους, τον στεφάνωσες με δόξα και τιμή· όλα τα υπέταξες κάτω απ' τα πόδια του.

Λέγοντας όλα τα υπέταξες σ' αυτόν, εννοεί πως τίποτε δεν άφησε που να μην το υποτάξει σ' αυτόν. Ως τώρα όμως δε βλέπουμε να είναι όλα υποταγμένα σ' αυτόν.

—Προς Εβραίους 2:6-8, ΕΒΕ

Σ' αυτό το απόσπασμα των Γραφών μπορούμε να δούμε ότι ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο πλήρη νομική δικαιοδοσία σε ολόκληρο το γήινο βασίλειο, όταν τον τοποθέτησε εδώ. Δεν υπήρχε τίποτε που να μην ήταν κάτω από τη δικαιοδοσία του. Κυβερνούσε αυτό το βασίλειο με απόλυτη νομική δικαιοδοσία και εξουσία. Η δυνατότητά του να εξουσιάζει εδώ στη γη, υποστηριζόταν από την εξουσία που τον είχε τοποθετήσει εδώ. Στην ουσία, ήταν εξουσιοδοτημένος να ασκεί την εξουσία τού Βασιλείου του Θεού. Του είχε δοθεί το στέμμα αυτής της εξουσίας, που αντιπροσώπευε τη δόξα του Θεού, το χρίσμα και την τιμητική θέση που του είχε δοθεί.

Για να κατανοήσουμε τι σημαίνουν όλ' αυτά, ας πάρουμε το παράδειγμα ενός γήινου βασιλιά στο φυσικό βασίλειο. Ως φυσικός άνθρωπος, δεν έχει πολλή δύναμη, αλλά φοράει ένα στέμμα που συμβολίζει ότι αντιπροσωπεύει όχι μόνο τον εαυτό του αλλά και ένα ολόκληρο βασίλειο και μια κυβέρνηση. Τα λόγια του έχουν εξουσία επειδή υποστηρίζονται από όλη τη δύναμη, τον πλούτο και τις δυνατότητες της κυβέρνησης και του βασιλείου που εκπροσωπεί.

Σκέψου έναν αξιωματούχο που ελέγχει την κυκλοφορία. Μπορεί να σταματήσει ένα τεράστιο ρυμουλκό όχημα, με την εντολή, «Σταμάτα, εν ονόματι του νόμου». Το ρυμουλκό είναι πολύ μεγαλύτερο από τον άνθρωπο, κι ο άνθρωπος είναι τελείως αδύναμος απέναντί του, αλλά το φορτηγό σταματά. Σταματά όχι εξαιτίας του ανθρώπου, αλλά λόγω της στολής που φορά και αντιπροσωπεύει μια κυβέρνηση. Η κυβέρνηση είναι πολύ πιο σημαντική από αυτόν που φοράει τη στολή. Ο οδηγός του φορτηγού δεν φοβάται τον άνθρωπο, αλλά φοβάται την κυβέρνηση που εκπροσωπεί ο άνθρωπος, και γι' αυτό σταματά το φορτηγό. Το ίδιο ισχύει κι εδώ. Ο Αδάμ εξουσίαζε όλα τα δημιουργήματα στη γήινη σφαίρα. Η δύναμη και η κυριαρχία τού Θεού αντιπροσωπεύονταν στο στέμμα της δόξας και της τιμής που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο, και

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

έδιναν στον άνθρωπο τη σιγουριά ότι τα λόγια του είχαν την εξουσία τού Βασιλείου του Θεού.

Είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε πως όταν ο Αδάμ έχασε την εξουσία του να κυβερνά τη γη, επειδή επαναστάτησε απέναντι στην εξουσία τού Θεού, έχασε και το στέμμα του. Το γήινο βασίλειο μολύνθηκε με την αμαρτία, και άλλαξε. Ο θάνατος μπήκε στη γήινη σφαίρα, και ο Σατανάς απέκτησε νόμιμη δικαιοδοσία στις υποθέσεις των ανθρώπων. Ωστόσο, είναι πάρα πολύ σημαντικό να καταλάβεις ότι ο άνθρωπος εξακολουθεί να είναι ο νόμιμος ηγέτης επάνω στη, όπως τον είχε θέσει ο Θεός από την αρχή, αλλά τώρα δεν έχει την εξουσία να κυβερνά πνευματικά όπως τότε. Αλλά, ακόμα και στην κατάσταση της πτώσης που βρίσκεται τώρα, εξακολουθεί να ηγείται στη γη. Ναι, δεν έχει πλέον το στέμμα της εξουσίας τού Θεού για να τον υποστηρίξει. Δεν έχει εξουσία να κυβερνά με τη δύναμη και τη δόξα του Θεού, έχει χάσει την τιμητική θέση του, αλλά εξακολουθεί να είναι η μόνη νόμιμη πόρτα πρόσβασης του ουρανού στο γήινο βασίλειο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Θεός πρέπει να χρησιμοποιήσει ανθρώπους γεμάτους με το Άγιο Πνεύμα, για να πραγματοποιήσει το θέλημά Του στη ζωή των ανθρώπων. Αντίστοιχα, και ο Σατανάς χρησιμοποιεί ανθρώπους που καθοδηγούνται από δαιμονικά πνεύματα, για να επηρεάσει τη γήινη σφαίρα σύμφωνα με τα σχέδιά του για τον άνθρωπο. Αυτή η αρχή τής δικαιοδοσίας του ανθρώπου επάνω στη γη είναι καίριο στοιχείο για να κατανοήσεις πώς λειτουργεί το δίκαιο του Βασιλείου, και μόλις τα κατανοήσεις αυτά, θα έχεις την απάντηση σε πολλά ερωτήματα που ίσως σου γεννηθούν στο μέλλον, σχετικά με το γιατί συμβαίνουν μερικά πράγματα ή γιατί συμβαίνουν ή δεν συμβαίνουν κάποια πνευματικά πράγματα.

Ίσως πεις, *«Μα νόμιζα ότι του Θεού είναι η γη και ό,τι τη γεμίζει»* (Ψαλμός 24:1, ΕΒΕ). Αυτό είναι αλήθεια, όλα είναι του Θεού. Το παράδειγμα που ακολουθεί ελπίζω να σε βοηθήσει να καταλάβεις τι ακριβώς εννοώ. Αν νοικιάσω ένα σπίτι μου σ' εσένα, τότε, ενώ μου ανήκει νόμιμα, παραιτούμαι από το δικαίωμά μου να μπαίνω σ' αυτό το σπίτι όποτε θέλω. Στις περισσότερες μισθώσεις υπάρχει όρος που καθορίζει πότε μπορούν οι ιδιοκτήτες να εισέλθουν νόμιμα στους

χώρους που νοικιάζουν σε άλλους — για παράδειγμα, για ν' αντιμετωπίσουν μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή να κάνουν επισκευές — και επίσης προσδιορίζεται και ο χρόνος που πρέπει να υπάρξει προειδοποίηση. Αν προσπαθούσα να μπω στο σπίτι με άλλο τρόπο, θα λογιζόταν διάρρηξη, παρόλο που είμαι ο ιδιοκτήτης. Αν παραβίαζα τις διατάξεις που καθορίζονται στο μισθωτήριο, τότε θα εξαναγκαζόμουν από τον νόμο να εγκαταλείψω το κτίριο παρόλο που μου ανήκε. Αυτό το παράδειγμα αποδεικνύει το γιατί ο Σατανάς έπρεπε να περάσει από τον Αδάμ για να αποκτήσει πρόσβαση στη γήινη σφαίρα.

**ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΟΠΟΙΟ Ο ΘΕΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΓΕΜΑΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ,
ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΟ
ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ.**

Μόνο ο Αδάμ είχε το κλειδί! Ο Σατανάς έπρεπε να περάσει την πόρτα, κι αυτή η πόρτα ήταν ο Αδάμ. Αν ο Σατανάς προσπαθούσε να παρακάμψει τον Αδάμ, δεν θα μπορούσε να μπει, διότι δεν θα είχε το νόμιμο δικαίωμα.

Και ο διάβολος, ανεβάζοντάς τον [τον Ιησού] σε ένα ψηλό βουνό, του έδειξε όλα τα βασίλεια της οικουμένης μέσα σε μια στιγμή χρόνου· και ο διάβολος είπε σ' αυτόν: Σε σένα θα δώσω ολόκληρη αυτή την εξουσία και τη δόξα τους· επειδή, σε μένα είναι παραδομένη, και τη δίνω σε όποιον θέλω· εσύ, λοιπόν, αν προσκυνήσεις μπροστά μου, όλα θα είναι δικά σου.

—Κατά Λουκάν 4:5-7

Σ' αυτό το απόσπασμα μπορείς να δεις ότι ο Σατανάς ισχυρίζεται πως η εξουσία και η δύναμη (η δόξα) των βασιλείων των ανθρώπων έχουν παραδοθεί σ' αυτόν. Ποιος του παρέδωσε αυτήν την εξουσία; Αυτός που την κατείχε, ο Αδάμ! Έτσι, ο Θεός δεν μπορεί απλά να εισβάλει στις υποθέσεις των ανθρώπων χωρίς να περάσει από μια νόμιμη οδό. Αν το έκανε, ο Σατανάς θα ισχυριζόταν ότι αποτελούσε παραβίαση του

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

δικαίου. Όχι, ο Θεός θα έπρεπε να περάσει από την ίδια πόρτα που χρησιμοποίησε ο Σατανάς, προκειμένου να φέρνει τη δική Του διακυβέρνηση και εξουσία επάνω στη γη, κι αυτή η πόρτα ήταν ένας άνθρωπος. Αλλά υπήρχε τέτοιος άνθρωπος;

Και ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Βγες έξω από τη γη σου, και από τη συγγενειά σου, και από την οικογένεια του πατέρα σου, στη γη που θα σου δείξω· και θα σε κάνω να γίνεις ένα μεγάλο έθνος· και θα σε ευλογήσω, και θα μεγαλώνω το όνομά σου· και θα είσαι για ευλογία· και θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταριούνται· και μέσα από σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές τής γης.

—Γένεση 12:1-3

Ο Αβραάμ αποκαλείται «ο πατέρας της πίστης μας», επειδή είναι ο άνθρωπος που άνοιξε την πόρτα τού γήινου βασιλείου στον Θεό, για να ευλογηθούν, μέσα από αυτόν, όλα τα έθνη τής γης. Φυσικά, όταν αυτός ο στίχος μιλάει για την ευλογία των εθνών, μιλάει για τον Ιησού Χριστό, ο οποίος αργότερα θα άνοιγε έναν δρόμο για να έχει και πάλι, η διακυβέρνηση του Θεού, νόμιμη πρόσβαση στη σφαίρα τής γης, διαμέσου της πίστης του Αβραάμ. Η πίστη του Αβραάμ άνοιξε μια νόμιμη πόρτα για τον ουρανό, την οποία ο Θεός ασφάλισε για να παραμένει μόνιμα ανοικτή, κάνοντας μια νομική συμφωνία (μια διαθήκη), με τον Αβραάμ και τους απογόνους ή τους κληρονόμους του.

Επίτρεψέ μου να το ξαναπώ αυτό, με διαφορετικό τρόπο. Η κυβέρνηση του ουρανού μπορεί να αποκτήσει πρόσβαση στη γη μόνο μέσω ενός άνδρα ή μιας γυναίκας στη γη, επειδή αυτοί έχουν νόμιμη δικαιοδοσία εδώ. Αυτή η νόμιμη δικαιοδοσία μπορεί να εκτελεστεί μόνο αν ένας άνδρας ή μια γυναίκα είναι πλήρως πεπεισμένοι στην καρδιά τους για όσα λέει ο Θεός (πίστη).

Ένας άλλος τρόπος για να το πούμε αυτό είναι ότι ο ουρανός μπορεί να επηρεάσει έναν άνδρα ή μια γυναίκα στη σφαίρα τής γης, μόνο αν αυτοί επιθυμούν και θέλουν να μπουν κάτω από την κυριαρχία και την εξουσία του Θεού. Αυτή ήταν και η αρχή που χρησιμοποίησε ο Σατανάς

για να αποκτήσει πρόσβαση στη γη, χρησιμοποίησε τον Αδάμ για να το κάνει. Έπεισε τον Αδάμ ότι ο Θεός δεν ήταν αξιόπιστος, και έκανε την καρδιά του Αδάμ να σπάσει τη συμφωνία της με τον Θεό. Έτσι, ο Αδάμ πίστεψε τα λόγια του Σατανά και απέρριψε την εξουσία του Θεού.

«ΕΠΟΜΕΝΩΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ν' ΑΚΟΥΣΕΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ, ΚΑΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ».

—ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10:17, ΕΒΕ

Αυτήν την ίδια αρχή χρησιμοποίησε ο Θεός για να φέρει την εξουσία Του πίσω στη γη, διαμέσου του Αβραάμ. Ο Αβραάμ πίστεψε τον Θεό, και η συμφωνία του με όσα είπε ο Θεός λογίστηκε από τον Θεό ως δικαιοσύνη για τον Αβραάμ, πράγμα που σημαίνει ότι υπήρχε η απαιτούμενη νομική συμφωνία. Αυτή η συμφωνία ανάμεσα στα δύο μέρη, στον Θεό και τον Αβραάμ, έδωσε στον Θεό τη δυνατότητα να θέσει σε εφαρμογή ένα νομικό συμβόλαιο (μια διαθήκη) που εξασφάλιζε την πρόσβαση του ουρανού στη σφαίρα της γης, ΑΛΛΑ είναι πολύ σημαντικό να σημειώσουμε ότι αυτή η συμφωνία ίσχυε μόνο για τον Αβραάμ και τους απογόνους του. Ένα σημάδι αυτής της διαθήκης δόθηκε σε όλους τους απογόνους του Αβραάμ, κι αυτό το σημάδι ήταν η περιτομή. Περιτομή ήταν η αφαίρεση του δέρματος που καλύπτει την άκρη του ανδρικού γεννητικού οργάνου. Έτσι, καθώς ένας άνδρας έδινε το σπέρμα του σε μια γυναίκα, αυτό το σπέρμα περνούσε μέσα από την περιτομή, πράγμα που δήλωνε στον Σατανά, αλλά και στον πατέρα και τη μητέρα, ότι αυτό το παιδί στεκόταν μπροστά στον ουρανό ως κληρονόμος της νομικής συμφωνίας που είχαν συνάψει ο Θεός και ο Αβραάμ.

Ωστόσο, όπως διαβάσαμε προηγουμένως, κάθε άνδρας ή γυναίκα, παρόλο που είχε αυτή τη νομική συμφωνία στη διάθεσή του, έπρεπε να εκπληρώνει και τη νομική απαίτηση να είναι η καρδιά του πλήρως πεπεισμένη για όσα είπε ο Θεός, προκειμένου να απολαύσει προσωπικά τα οφέλη της συμφωνίας που έκαναν ο Θεός και ο Αβραάμ. Στην ουσία, η διαθήκη είχε τοποθετήσει τα ηλεκτροφόρα καλώδια στο σπίτι τους, αλλά έπρεπε κι αυτοί να ενεργοποιήσουν τον διακόπτη, πιστεύοντας και ενεργώντας σύμφωνα στο Λόγο του Θεού.

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Εντάξει, τώρα ξέρουμε τι είναι πίστη και γιατί η πίστη είναι νομικά απαραίτητη. Οπότε, είναι πλέον επιτακτική ανάγκη να ξέρουμε πώς να αποκτήσουμε πίστη, και πώς να στεκόμαστε με πίστη.

Πώς αποκτάμε πίστη;

Να ένα στοιχείο: Δεν μπορείς να προσευχηθείς για πίστη. Εκπλήσσεσαι; Το φαντάστηκα.

Επομένως, για να πιστέψει κανείς χρειάζεται να ακούσει το κήρυγμα και το κήρυγμα γίνεται με το λόγο του Θεού.

—Προς Ρωμαίους 10:17, ΕΒΕ

Πώς έρχεται η πίστη όταν ακούμε τον Λόγο του Θεού; Μόνο αυτό πρέπει να κάνουμε; Ποια είναι η διαδικασία; Το να ακούς τον Λόγο είναι το μόνο που απαιτείται για να αναπτυχθεί η πίστη στο ανθρώπινο πνεύμα; Για να καταλάβουμε πώς έρχεται η πίστη και τι λέει το Προς Ρωμαίους 10:17, μπορούμε να κοιτάξουμε το 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον Ευαγγελίου. Αν πέταγες ψηλά τη Βίβλο σου, όταν προσγειωνόταν στο πάτωμα θα έπρεπε ν' ανοίξει μόνη της στο 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, από τις πολλές φορές που θα το είχες διαβάσει. Τόσο σημαντικά είναι τα λόγια αυτού του κεφαλαίου! Στο Κατά Μάρκον 4:13, ο Ιησούς είπε ότι αν δεν καταλαβαίνουμε τι διδάσκει μ' αυτήν την παραβολή που είπε, δεν θα μπορούσαμε να καταλάβουμε ούτε τις άλλες παραβολές Του. Θα έλεγα ότι αυτό σημαίνει πως πρόκειται για κάτι εξαιρετικά σημαντικό!

Γιατί είναι τόσο σημαντικό αυτό το κεφάλαιο; Επειδή μας λέει πώς συνδέεται το ουράνιο Βασίλειο με το γήινο, πώς αποκτά νομιμότητα, και πού συμβαίνει αυτό. Τίποτε δεν είναι πιο σημαντικό για τη ζωή σου από το να ξέρεις τι λέει όλο αυτό το κεφάλαιο. Ίσως αναρωτιέσαι, «Πώς λειτουργεί το Βασίλειο του Θεού;». Διάβασε το 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον! Σ' αυτό το κεφάλαιο, ο Ιησούς μάς λέει τρεις παραβολές σχετικά με το πώς παράγεται η πίστη στο ανθρώπινο πνεύμα, πράγμα

που όπως γνωρίζεις τώρα, αποτελεί προϋπόθεση για να έχει δικαιοδοσία ο ουρανός να επέμβει στη γη.

Οι τρεις παραβολές αυτού του κεφαλαίου είναι η παραβολή του σπορέα, η παραβολή του ανθρώπου που ρίχνει τον σπόρο στη γη, και η παραβολή του σπόρου του σιναπιού.

Ας ξεκινήσουμε ρίχνοντας μια ματιά στη δεύτερη ιστορία που λέει ο Ιησούς στο 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, την ιστορία του ανθρώπου που ρίχνει τον σπόρο στη γη.

Και έλεγε [ο Ιησούς]: «Έτσι είναι η βασιλεία τού Θεού, ωσάν ένας άνθρωπος να έχει ρίξει τον σπόρο επάνω στη γη, και κοιμάται και σηκώνεται νύχτα και ημέρα· και ο σπόρος βλαστάνει, και αυξάνει, με τρόπο που αυτός δεν ξέρει. Επειδή, η γη από μόνη της καρποφορεί, πρώτα χορτάρι, έπειτα στάχυ, έπειτα πλήρες σιτάρι μέσα στο στάχυ. Και όταν ο καρπός ωριμάσει, αμέσως στέλνει το δρεπάνι, επειδή ήρθε ο θερισμός».

—Κατά Μάρκον 4:26-29

Πριν μπούμε σ' αυτό το απόσπασμα, ας προσδιορίσουμε πρώτα τους όρους που περιέχονται. Τι είναι ο σπόρος που αναφέρει ο Ιησούς, και ποιο είναι το έδαφος; Ο Ιησούς ορίζει αυτές τις έννοιες στην προηγούμενη παραβολή, στο ίδιο κεφάλαιο, στην παραβολή του σπορέα. Ο σπόρος είναι ο Λόγος του Θεού, και το έδαφος είναι η καρδιά του ανθρώπου ή το πνεύμα του ανθρώπου. Έτσι, χρησιμοποιώντας τον ορισμό που έδωσε ο ίδιος ο Ιησούς γι' αυτές τις δύο λέξεις, θα λέγαμε πως, σ' αυτήν την παραβολή, ο Ιησούς λέει ότι ένας άνθρωπος διασκορπίζει τον Λόγο του Θεού στην καρδιά του. Κατόπιν, από μόνο του το έδαφος, η καρδιά του ανθρώπου, αρχίζει να παράγει πίστη (συμφωνία με τον ουρανό), στη γήινη σφαίρα.

Πριν προχωρήσω, είναι απόλυτα σημαντικό να έχεις κατά νου ποιος είναι ο ορισμός μας για την πίστη: η καρδιά ενός άνδρα ή μιας γυναίκας που είναι απόλυτα πεπεισμένη γι' αυτό που λέει ο ουρανός. Το απόσπασμα που παραθέσαμε προηγουμένως λέει ότι, έστω κι αν ο άνθρωπος δεν ξέρει πώς λειτουργεί η διαδικασία, ο Λόγος που έσπειρε

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

στην καρδιά του αρχίζει να αναπτύσσεται και να παράγει συμφωνία από μόνος του. Αυτό συμβαίνει είτε όταν κοιμάται είτε όταν είναι ξύπνιος, δεν έχει σημασία, η διαδικασία συνεχίζεται. Καθώς ο άνθρωπος κρατά τον Λόγο στην καρδιά του, σιγά-σιγά η καρδιά του έρχεται σε συμφωνία μ' αυτά που λέει ο ουρανός, και αναπτύσσεται η πίστη μέσα του.

Το κομμάτι αυτό μάς λέει, επίσης, ότι η καρδιά έρχεται σε συμφωνία με τον ουρανό μέσα από μια διαδικασία. Η ιστορία μας λέει ότι, αρχικά, όταν η καρδιά μας λαμβάνει τον Λόγο, αρχίζει να γεννιέται πίστη. Ο Ιησούς συγκρίνει αυτή τη φάση με έναν βλαστό. Ο βλαστός, κατόπιν, συνεχίζει να μεγαλώνει και γίνεται μίσχος. Τελικά, σχηματίζεται η κεφαλή τού μίσχου, ο τερματικός οφθαλμός του, αλλά ακόμα και σ' αυτήν την προχωρημένη φάση ανάπτυξης, δεν υπάρχει καρπός — δεν υπάρχει συμφωνία και δεν συμβαίνει κάποια αλλαγή στη φυσική σφαίρα. Αλλά, η διαδικασία συνεχίζεται ώσπου να σχηματιστεί το στάχυ και μετά, λέει ο Ιησούς, το στάχυ ωριμάζει και παράγει το μεστωμένο στάρι. Όταν η διαδικασία φτάσει σ' αυτό το σημείο, όταν σχηματιστεί ο ώριμος καρπός στην κεφαλή τού βλαστού, υπάρχει συμφωνία και υπάρχει πίστη, κι εκείνος ο άνδρας ή η γυναίκα μπορούν να θερίσουν εδώ στη γη αυτό που φύτεψε ο ουρανός στην καρδιά τους.

Τώρα, δώσε ιδιαίτερη προσοχή. Ας ξαναδούμε πώς εξελίσσεται αυτή η διαδικασία της καρποφορίας στην καρδιά ενός ανθρώπου. Ο ουρανός σπέρνει τον Λόγο του Θεού στη σφαίρα της γης, στην καρδιά ενός άνδρα ή μιας γυναίκας, και θα πρέπει να δημιουργηθεί συμφωνία. Αρχικά, η καρδιά τού ανθρώπου δεν συμφωνεί με τον ουρανό, αλλά μια διαδικασία ξεκινά να αναπτύσσεται στην καρδιά του ανθρώπου, που την φέρνει, από μόνη της, σε συμφωνία μ' αυτό που σπάρθηκε από τον ουρανό. Ο Ιησούς χρησιμοποιεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα για να μας παρουσιάσει αυτήν τη διαδικασία. Συγκρίνοντάς την με έναν αγρότη που σπέρνει σπόρους και με το πώς αναπτύσσονται οι σπόροι που έσπειρε, ο Ιησούς μάς δίνει μια εικόνα για το τι είναι η πίστη. Στο φυσικό βασίλειο, όταν ωριμάσει ο σπόρος του φυτού, θα μοιάζει ακριβώς με τον σπόρο που φυτεύτηκε στο έδαφος. Επίτρεψέ μου να το ξαναπώ αυτό.

Ο σπόρος που θα σχηματιστεί στην κεφαλή τού φυτού, όταν

ωριμάσει, θα είναι ακριβώς — ΑΚΡΙΒΩΣ — ίδιος με τον σπόρο που φυτεύτηκε στο έδαφος.

Φύτεψε έναν κόκκο καλαμποκιού, και ο ώριμος καρπός του θα είναι ακριβώς ίδιος με τον σπόρο που φύτεψες. Σπόρος και καρπός θα είναι ίδιοι, θα μοιάζουν εμφανισιακά, και θα έχουν την ίδια γεύση. Δεν βλέπεις καμιά διαφορά μεταξύ τους, είναι πανομοιότυποι.

Με βάση τα παραπάνω, επέτρεψέ μου, να παραφράσω τα λόγια του Ιησού ως εξής: Όταν ακούμε τον Λόγο (Προς Ρωμαίους 10:17), στην πραγματικότητα σκορπίζουμε τον Λόγο του Θεού στο πνεύμα μας και στην καρδιά μας. Αν κρατήσουμε αυτόν τον Λόγο στην καρδιά μας, θα ωριμάσει. Και όταν ωριμάσει, οι εικόνες που θα σχηματιστούν στην καρδιά μας (το βασίλειο της γης) θα συμφωνούν μ' αυτά που λέει ο ουρανός. Αν το εκφράσουμε με διαφορετικούς όρους, θα μπορούσαμε να πούμε ότι καθώς σπέρνεις μια υπόσχεση από τον ουρανό στην καρδιά σου, αυτή σιγά-σιγά, από μόνη της, παράγει εμπιστοσύνη σ' αυτό που είπε ο Θεός. Τελικά, η καρδιά σου θα πειστεί πλήρως για όσα λέει ο ουρανός, και θα προκύψει η συμφωνία. Για παράδειγμα, αν αντιμετωπίζεις ασθένεια, το σώμα σου και όσα συμβαίνουν σ' αυτό, σου μιλούν και σου λένε ότι είσαι άρρωστος. Καθώς σπέρνεις τον Λόγο του Θεού που λέει ότι ο Θεός, διαμέσου του Ιησού Χριστού, έχει πληρώσει το τίμημα για τη θεραπεία σου, η καρδιά σου αρχίζει σιγά-σιγά να πείθεται από μόνη της γι' αυτό που λέει ο Θεός.

Όταν αυτός ο λόγος από τον Θεό ωριμάσει στην καρδιά σου, η σιγουριά ότι έχεις θεραπεία **γίνεται αυτό που πιστεύεις και αυτό που λες**. Δεν επαναλαμβάνεις απλά αυτά που λέει ο ουρανός. Η καρδιά σου τώρα είναι απόλυτα πεπεισμένη. Όταν λες, «Είμαι θεραπευμένος», δεν το κάνεις μηχανικά, ακολουθώντας μια «συνταγή». Αντίθετα, είναι αυτό που πιστεύεις και ξέρεις ότι είναι γεγονός. Αυτό που λέει ο ουρανός έγινε τώρα η πεποίθησή σου για το πώς αντιλαμβάνεσαι την πραγματικότητα.

Αυτός είναι ο λόγος που το Προς Εβραίους 11:1 λέει:

Πίστη σημαίνει σιγουριά γι' αυτά που ελπίζουμε και βεβαιότητα γι' αυτά που δεν βλέπουμε. (ΕΒΕ)

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Όταν υπάρχει πίστη, υπάρχει μια υπερφυσική βεβαιότητα γι' αυτό που λέει ο ουρανός, αλλά ωστόσο, η διαδικασία περιλαμβάνει ακόμα ένα βήμα.

Ο άνθρωπος πρέπει τώρα να χρησιμοποιήσει το δρεπάνι του για να συνάξει τον καρπό του, ώστε να φέρει στη σφαίρα τής πραγματικότητάς του, αυτό για το οποίο είναι βέβαιος στην καρδιά του.

Και όταν ο καρπός ωριμάσει, αμέσως στέλνει το δρεπάνι, επειδή ήρθε ο θερισμός.

—Κατά Μάρκον 4:29

Παρατήρησε ότι παρόλο που η καρδιά συμφωνεί με τον ουρανό, και η πραγματικότητα του ουρανού έχει γίνει η πραγματικότητα του άνδρα ή της γυναίκας, καμμιά χειροπιαστή αλλαγή δεν έχει συμβεί ακόμη στη φυσική σφαίρα. Επειδή τη δικαιοδοσία εδώ στη γη την έχει ο άνθρωπος, αυτός θα πρέπει να απελευθερώσει την εξουσία τού ουρανού στο γήινο βασίλειο. Ο Θεός δεν θα το κάνει χωρίς τον άνθρωπο. Μπορώ να σου το δείξω αυτό μέσα από τα πολύ γνωστά αποσπάσματα της Αγίας Γραφής που αναφέραμε νωρίτερα.

Πραγματικά, όποιος πιστεύει με την καρδιά του, οδηγείται στη δικαίωση, κι όποιος ομολογεί με το στόμα, οδηγείται στη σωτηρία.

—Προς Ρωμαίους 10:10

Με την καρδιά ο άνθρωπος πιστεύει τον Λόγο, και γεννιέται πίστη μέσα του, και αποκτά δικαίωση. Η δικαίωση είναι ένας νομικός όρος, πράγμα που σημαίνει ότι βλέπουμε να εφαρμόζεται ο νόμος. Έτσι, όταν η καρδιά ενός ανθρώπου συμφωνεί με τον ουρανό, και η καρδιά του είναι πλήρως πεπεισμένη γι' αυτό που λέει ο ουρανός, τότε είναι δικαιωμένος. Και τότε καθίσταται νόμιμο για τον ουρανό να ενεργήσει στη ζωή αυτού του ανθρώπου, στη γήινη σφαίρα. Αλλά η απόκτηση της δικαίωσης δεν επαρκεί για να απελευθερωθεί η δύναμη του Θεού. Όπως για το σπίτι που έχει λάβει ρεύμα από το εργοστάσιο παραγωγής

ενέργειας, υπάρχει ένα ακόμα βήμα — η ενεργοποίηση του διακόπτη για να απελευθερωθεί το ρεύμα και να ανάψουν τα φώτα — έτσι και για τον άνθρωπο που δικαιώθηκε με την πίστη, υπάρχει ένα ακόμα βήμα μετά τη δικαίωση, όπως επισημαίνει το Προς Ρωμαίους 10:10.

Ένας άνθρωπος που στέκει δικαιωμένος μπροστά στον ουρανό και τη γη, πρέπει στη συνέχεια να ομολογήσει ή να ενεργήσει με βάση αυτήν τη συμφωνία του με τον ουρανό, προκειμένου να απελευθερώσει τη δύναμη και το χρίσμα τού Θεού, στην πραγματικότητα της γήινης σφαίρας. Σε παρακαλώ να διαβάσεις ξανά και ξανά αυτό το κομμάτι της Αγίας Γραφής, μέχρι να καταλάβεις πλήρως τι λέω. Έτσι λειτουργούν τα πράγματα! Έτσι αποκτά ο ουρανός νομιμότητα στη γήινη σφαίρα — η καρδιά είναι το σημείο επαφής του ουρανού με τη σφαίρα της γης, και στη συνέχεια, τα λόγια και οι πράξεις μας είναι οι διακόπτες που ουσιαστικά απελευθερώνουν τη δύναμη του ουρανού. Παρακαλώ, δώσε και πάλι ιδιαίτερη προσοχή στο δεύτερο μέρος αυτού του χωρίου: Εμείς είμαστε αυτοί που πρέπει να απελευθερώσουμε την εξουσία του ουρανού εδώ στη γη.

Την άποψη ότι ο ουρανός περιμένει έναν άνδρα ή μια γυναίκα να του δώσει, πρώτον, νομιμότητα και, δεύτερον, δικαιοδοσία στη σφαίρα της γης, μπορούμε να τη δούμε μέσα στη διδασκαλία του Ιησού που περιέχεται στο 16ο και το 18ο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου.

Σας διαβεβαιώνω: Όσα αν δέσετε επάνω στη γη, θα είναι δεμένα στον ουρανό· και όσα αν λύσετε επάνω στη γη, θα είναι λυμένα στον ουρανό.

—Κατά Ματθαίον 18:18

Ο Ιησούς δηλώνει εδώ ότι θα δώσει στην εκκλησία τα κλειδιά (την εξουσία) της Βασιλείας των ουρανών στη γήινη σφαίρα. Είπε πως στιδήποτε δέσουμε στη γη, ο ουρανός θα το δέσει, και στιδήποτε λύσουμε στη γη, ο ουρανός θα το λύσει επίσης. Και πάλι σκέψου έναν αστυνομικό που έχει την εξουσία, αλλά την εκτελεστική δύναμη την έχει η κυβέρνηση. Ο αστυνομικός κατέχει το κλειδί, ή την εξουσία τής κυβέρνησης, διότι ορκίστηκε να είναι λειτουργός αυτής της κυβέρνησης.

Αυτό που αποφασίζει ο αστυνομικός, το στηρίζει η κυβέρνηση. Να
**ΕΤΣΙ ΑΠΟΚΤΑ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ
ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΓΗΙΝΗ ΣΦΑΙΡΑ —
Η ΚΑΡΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ
ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΜΕ ΤΗ ΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ
ΓΗΣ, ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ, ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ
ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΤΕΣ
ΠΟΥ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΟΥΝ
ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ.**

το στηρίζει η κυβέρνηση. Να θυμάσαι ότι μόνο ο άνθρωπος έχει νομική δικαιοδοσία εδώ, και έτσι μόνο ένας άνθρωπος μπορεί να δώσει στον ουρανό νομική δικαιοδοσία στη γη.

Υπάρχει και κάτι ακόμα, πολύ σημαντικό, που πρέπει να γνωρίζεις για την πίστη. Επίτρεψέ μου να αναφερθώ ξανά στα Βιβλικά αποσπάσματά μας από το 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον

Ευαγγελίου.

Επειδή, η γη από μόνη της καρποφορεί, πρώτα χορτάρι, έπειτα στάχυ, έπειτα πλήρες σιτάρι μέσα στο στάχυ.

— Κατά Μάρκον 4:28, ΕΒΕ

Θυμήσου ότι το έδαφος σ' αυτήν την παραβολή, ο Ιησούς το όρισε ως συμβολική εικόνα της καρδιάς ή του πνεύματος του ανθρώπου, όπως εξηγήσαμε νωρίτερα. Παρατήρησε πού παράγεται η πίστη. Σε εκπλήσσει αυτό; Δεν είναι προϊόν τού ουρανού, όπως πιστεύουν οι περισσότεροι άνθρωποι, αλλά παράγεται εδώ στη γη, και είναι προϊόν τής καρδιάς σου. Δεν μπορείς να προσεύχεσαι για πίστη ή να τη ζητάς από τον Θεό. Η πίστη δεν είναι απαραίτητη στον ουρανό. Δεν θα χρειαστούμε συμφωνία στον παράδεισο. Όχι, απαιτείται μόνο εδώ στο γήινο βασίλειο, και μπορεί να αναπτυχθεί μόνο στις καρδιές των ανθρώπων εδώ στη γη. Όπως διδάσκει η παραβολή στο 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να αποκτήσεις πίστη, κι αυτός ο τρόπος είναι να βάλεις τον Λόγο του Θεού στην καρδιά σου και να αφήσεις να αναπτυχθεί η διαδικασία της συμφωνίας. Έτσι, αν χρειαζόμαι πίστη, τι θα κάνω; Θα σκορπίσω τον Λόγο του Θεού στην καρδιά μου και θα τον αφήσω να μεγαλώσει μέχρι να αναπτυχθεί η

πίστη. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο έρχεται η πίστη.

Πριν φύγω από το 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, θέλω να μιλήσω ξανά για το δρεπάνι που αναφέρεται εδώ.

Και όταν ο καρπός ωριμάσει, αμέσως στέλνει το δρεπάνι, επειδή ήρθε ο θερισιμός.

—Κατά Μάρκον 4:29

Πιστεύω ότι οι περισσότεροι άνθρωποι της Εκκλησίας δεν έχουν διδαχτεί πώς να χρησιμοποιούν το δρεπάνι, πράγμα που σημαίνει ότι δεν έχουν διδαχτεί πώς να θερίζουν και να συνάγουν αυτό που χρειάζονται. Η Εκκλησία γενικά έχει διδαχτεί πώς να δίνει, αλλά όχι πώς να καλλιεργεί και να συνάγει τη συγκομιδή από τους σπόρους που έχει σπείρει. Ο Ιησούς μιλάει πολύ καθαρά σ' αυτό το χωρίο, και λέει πως όταν η σοδειά τής πίστης μας είναι διαθέσιμη, πρέπει ΕΜΕΙΣ να βάλουμε το δρεπάνι. Παρόλο που μπορεί να έχουμε κάνει εξαιρετική δουλειά φυτεύοντας τον σπόρο μας με πίστη, αν δεν ξέρουμε πώς να βάλουμε το δρεπάνι, δεν θα υπάρξει συγκομιδή. Ειλικρινά, κι εγώ δεν ήξερα τίποτε γι' αυτό μέχρις ότου ο Κύριος άρχισε να με διδάσκει πώς λειτουργεί το Βασίλειο. Επίτρεψέ μου να σου δώσω μερικά παραδείγματα για το πώς γίνεται αυτό.

Με κάλεσαν να μιλήσω σε μια εκκλησία στην Ατλάντα. Ήταν μια μεσοεβδομαδιαία συνάθροιση το βράδυ της Τετάρτης, και η εκκλησία δεν ήταν και τόσο μεγάλη, αλλά αυτό δεν με πείραζε. Μου άρεσε να μιλώ στους ανθρώπους για το Βασίλειο. Όταν έφθασα στην εκκλησία, παραξενεύτηκα που οι πόρτες ήταν κλειδωμένες και κανείς δεν ήταν εκεί. Σε δέκα λεπτά έπρεπε ν' αρχίσει η συνάθροιση. Άκουσα έναν πολύ δυνατό ήχο πίσω μου, από κάποιο φορτηγό που έμοιαζε να μην έχει σιγαστήρα. Στράφηκα να κοιτάξω και είδα ένα παλιό, τρακαρισμένο φορτηγάκι να σταματάει στο δρομάκι πίσω από την εκκλησία. Δεν έδωσα ιδιαίτερη σημασία, στο κάτω-κάτω, βρισκόμουν στο κέντρο της Ατλάντα. Έτσι, συνέχισα να περιμένω, όταν ένας άντρας ήρθε περπατώντας από την πίσω πλευρά του κτιρίου και με χαϊρέτισε λέγοντάς μου ότι είναι ο ποιμένας. Μου ζήτησε συγγνώμη για την

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

αργοπορία του, αλλά το παλιό φορτηγάκι του δεν έπαιρνε μπροστά. Μου είπε ότι για να ξεκινήσει το φορτηγάκι έπρεπε να το κυλίσει σε μια κατηφόρα, και όταν έπαιρνε κάποια ταχύτητα, άφηνε τον συμπλέκτη απότομα, επειδή η μίζα δεν λειτουργούσε. Ακόμη κι έτσι, μου είπε ότι πολλές φορές δεν κατόρθωνε να το βάλει μπρος, και αναγκαζόταν να περπατήσει μέχρι την εκκλησία, περίπου οκτώ χιλιόμετρα.

Καθώς μου μιλούσε για την εκκλησία του, είπε ότι αν και ήταν ο ποιμένας της εκκλησίας, αυτό που κατά κύριο λόγο έκανε η εκκλησία ήταν να ταΐζει τους ανθρώπους της πόλης. Πρόσφεραν πάνω από 10.000 γεύματα το μήνα σ' εκείνο το μέρος. Καθώς τον άκουγα να μου μιλάει, άρχισα να στενοχωριέμαι. Είχα μπροστά μου έναν άνθρωπο του Θεού που τάζε 10.000 χιλιάδες ανθρώπους κάθε μήνα, και δεν είχε καν ένα αξιόπιστο αυτοκίνητο; Αυτή είναι η μόνη εικόνα του Θεού που θα δουν πολλοί από εκείνους τους ανθρώπους που ταΐζει. Αν τον δουν να τα βγάζει πέρα μόλις και μετά βίας, και να αναγκάζεται να περπατήσει 8 χιλιόμετρα μέχρι την εκκλησία, μια καλοκαιρινή μέρα με 40 βαθμούς, τι εμπιστοσύνη θα είχαν ότι ο Θεός θα τους βοηθούσε; Θα μπορούσα να το φροντίσω αυτό. Είχα ένα αρκετά καινούργιο αυτοκίνητο, με 30.000 χιλιόμετρα, που θα μπορούσα να του το χαρίσω. Του είπα για το σχέδιό μου, και ότι θα έστελνα έναν συνεργάτη μου στην Ατλάντα, με το αυτοκίνητο. Αυτός, φυσικά, ενθουσιάστηκε. Πέρασα εκείνη τη νύχτα διδάσκοντας αυτόν και τη μικρή εκκλησία του για το Βασίλειο του Θεού και πώς λειτουργούσε σε σχέση με τα χρήματα.

Όταν επέστρεψα στο σπίτι, κανόνισα να του πάμε το αυτοκίνητο στην Ατλάντα. Όταν το μέλος του προσωπικού μου ήρθε για να πάρει το αυτοκίνητο, ήξερα ότι έκανα μια πνευματική συναλλαγή στον ουρανό. Ήξερα ότι καθώς απελευθέρωνα αυτό το αυτοκίνητο στο Βασίλειο του Θεού, θα μπορούσα να πιστέψω τον Θεό για ένα όχημα που θα χρειαζόμουν. Δεν είμαι άνθρωπος του αυτοκινήτου, που σημαίνει ότι δεν τρελαίνομαι για τα αυτοκίνητα. Μερικοί άνθρωποι είναι κολλημένοι με τα αυτοκίνητα, αλλά εγώ δεν είμαι. Για μένα, ένα αυτοκίνητο είναι απλά ένα εργαλείο. Μου αρέσει να έχω ένα ωραίο αυτοκίνητο, φυσικά, αλλά συνήθως το κρατώ μέχρι να χρειάζεται αντικατάσταση.

Όταν ήρθε ο συνεργάτης μου, πήγα στο γκαράζ μου, και έβαλα τα

χέρια μου στο αυτοκίνητο και είπα, «Πατέρα, απελευθερώνω αυτό το αυτοκίνητο στο έργο της διακονίας Σου, και καθώς απελευθερώνω αυτό το αυτοκίνητο, παίρνω πίσω ένα αυτοκίνητο...». Δίστασα. Ξέρω πόσο συγκεκριμένη είναι η Βασιλεία του Θεού, και ήξερα ότι μόνο η λέξη «αυτοκίνητο» δεν θα αρκούσε. Ήξερα ότι έπρεπε να είμαι συγκεκριμένος, αλλά και ότι η Drenda κι εγώ έπρεπε να είμαστε σε συμφωνία γι' αυτό που θα λαμβάναμε. Καθώς στεκόμουν εκεί, στη μέση της πρότασης, συνειδητοποίησα ότι δεν είχα ιδέα τι είδους αυτοκίνητο ήθελα. Έτσι ξεκίνησα από την αρχή, «Κύριε, σήμερα απελευθερώνω αυτό το αυτοκίνητο στη διακονία Σου, και πιστεύω ότι, καθώς σπέρνω, λαμβάνω ένα πολύ ωραίο αυτοκίνητο, αλλά θα πρέπει να Σου μιλήσω ξανά για το μοντέλο και τον τύπο του, όταν συνειδητοποιήσω τι είναι αυτό που χρειαζομαι». Αυτό ήταν, το αμάξι έφυγε. Πραγματικά δεν είχα κανένα συγκεκριμένο αυτοκίνητο στο μυαλό μου για το οποίο θα μπορούσα να πω, «Ναι, θέλω ΕΚΕΙΝΟ το αυτοκίνητο».

Πέρασαν μερικοί μήνες. Φυσικά, η Drenda ήταν σε συμφωνία μαζί μου να δώσω το αυτοκίνητο, αλλά κι αυτή, όπως εγώ, δεν είχε ιδέα τι αυτοκίνητο ήθελε. Τους επόμενους δύο μήνες μιλήσαμε για αυτοκίνητα, και τελικά μια μέρα είπε, «Ξέρεις, νομίζω ότι θα μου άρεσε να έχω ένα κάμπριο». Της είπα ότι συμφωνούσα, θα ήταν ωραίο, αλλά τι μάρκα; Αλλά δεν ξέραμε καν τι είδους κάμπριο υπήρχαν. Μια μέρα, όμως, καθώς πηγαίναμε για φαγητό, η γυναίκα μου ξαφνικά είπε, «Αυτό είναι!» «Τι συμβαίνει;» ρώτησα. «Αυτό είναι», ξανάπε, δείχνοντας στο πάρκινγκ του εστιατορίου που είχαμε σταματήσει. «Τι εννοείς;» Είπα. «Αυτό είναι το αυτοκίνητο, αυτό είναι το αυτοκίνητο που θέλω!» Και τότε, είδα ένα πολύ κομψό κάμπριο, μέσα στο πάρκινγκ. «Πάμε να δούμε τι μάρκα είναι», είπα. Έτσι κατευθυνθήκαμε προς το αυτοκίνητο και παρκάραμε από πίσω του.

Δεν ήταν παράξενο που μας άρεσε. Ήταν μια BMW 645Ci, ένα ωραίο κάμπριο, σίγουρα, αλλά και πολύ ακριβό, επίσης. Για να είμαι ειλικρινής, όταν είδα αυτό το αυτοκίνητο, σκέφτηκα, «Εντάξει, Κύριε, δείξε μας τι να κάνουμε». Ήξερα ότι δεν επρόκειτο να πληρώσω 115.000 δολάρια για μια νέα BMW, αλλά ήξερα επίσης ότι ο Θεός μπορεί να κάνει εκπληκτικά πράγματα. Η Drenda κι εγώ δεν είπαμε σε κανέναν για το αυτοκίνητο, κι

ούτε είχαμε αναφέρει ότι ψάχναμε για αυτοκίνητο.

Περίπου δύο εβδομάδες αργότερα, ο αδερφός της Drenda μάς τηλεφώνησε και μας είπε, «Βρήκα το αμάξι της Drenda!» «Τι εννοείς ότι βρήκες το αμάξι της Drenda;», ρώτησα. Είπε, «Είδα ένα αυτοκίνητο που πωλείται, και ξαφνικά, ένιωσα ότι αυτό θα ήταν το αυτοκίνητο της Drenda, κι έπρεπε να σας το πω». «Τι αμάξι είναι;», ρώτησα. «Είναι μια BMW 645Ci, και είναι σε τέλεια κατάσταση. Τέλεια! Είναι δύο ετών, έχει λίγα χιλιόμετρα, και δεν έχει ούτε μια γρατσουσιά. Είναι τέλειο αμάξι, τέλειο. Επιπλέον, ξέρεις και τον άνθρωπο που το πουλάει». «Τον ξέρω;», ρώτησα με απορία. «Ναι», μου είπε. «Πρέπει να του τηλεφωνήσεις». Όταν μου είπε τη μάρκα και το μοντέλο του αυτοκινήτου, γνωρίζοντας ότι ήταν ακριβώς το αυτοκίνητο που η Drenda κι εγώ είχαμε πει ότι μας άρεσε, μόλις λίγες εβδομάδες νωρίτερα, ήξερα ότι ο Θεός επρόκειτο να κάνει κάτι.

Τηλεφώνησα στον άνθρωπο που είχε το αυτοκίνητο. Ναι, τον γνώριζα, και μιλήσαμε λίγο για το αυτοκίνητο, και μου είπε σε πόσο καλή κατάσταση ήταν. Και μετά, μου είπε αυτά τα λόγια: «Ξέρεις, όλη την ώρα που μιλάμε στο τηλέφωνο για το αυτοκίνητο, νιώθω ότι αυτό θα είναι το κατάλληλο αυτοκίνητο για την Drenda». Δεν του είχα αναφέρει καν ότι ρωτούσα για το αμάξι επειδή έψαχνα αυτοκίνητο για την Drenda. Ο άνθρωπος συνέχισε και είπε, «Θα σου πω τι θα κάνω, θα σ' το πουλήσω για 28.000 δολάρια» Δεν πίστευα σ' αυτιά μου. Το αμάξι άξιζε πολύ περισσότερο. Όταν το είπα στην Drenda, κατενθουσιάστηκε. Πληρώσαμε μετρητά για το αμάξι και το έχουμε ακόμα και σήμερα. Εξακολουθεί να κινείται και να είναι πανέμορφο. Εξακολουθεί να μην έχει ούτε μια γρατσουσιά, ενώ έχουμε κάνει πάρα πολλές διαδρομές μ' αυτό, έχοντας ανοικτή την οροφή του, με το στερεοφωνικό να παίζει, και τον ήλιο να μας αναζωογονεί μετά από μια κουραστική ημέρα.

Το αγαπημένο μας ταξίδι μ' αυτό το φοβερό κάμπριο ήταν η διαδρομή ανάμεσα στα βουνά του Κολοράντο, έχοντας φορτώσει το πορτ μπαγκάζ με όλα τα απαραίτητα για κάμπινγκ. Η κόρη μας η Κίρστεν ήταν μαζί μας σ' εκείνο το ταξίδι, και θυμάμαι να οδηγώ στον κεντρικό λεωφορειόδρομο του Κάνσας, μέσα στη νύχτα, με την οροφή κατεβασμένη. Η Κίρστεν ήταν ξαπλωμένη στις πίσω θέσεις και κοιμόταν.

Τ' αστέρια έλαμπαν τόσο έντονα πάνω από τα κεφάλια μας, και ο δρόμος ήταν άδειος εκτός από κάποια φορτηγά που συναντήσαμε περιστασιακά. Ήταν μια από εκείνες τις τέλειες νύχτες που ο αέρας είναι όπως ακριβώς θα έπρεπε, και όλος ο κόσμος έμοιαζε να είναι υπέροχος. Περάσαμε τις επόμενες δύο εβδομάδες ταξιδεύοντας ανάμεσα στα Βραχώδη Όρη, και ανακάλυψα πόσο υπέροχο ήταν να οδηγείς αυτό το αυτοκίνητο. Με μια λέξη, ήταν καταπληκτικό!

Αλλά, η καίρια ερώτηση είναι, «Πώς ήρθε αυτό το αμάξι;» Γιατί ήταν ακριβώς το ίδιο αυτοκίνητο για το οποίο η Drenda είχε πει, «Αυτό είναι»; Ήξερα ότι το Βασίλειο του Θεού έφερε αυτό το αυτοκίνητο στη ζωή μας. Ήξερα πως όταν έσπειρα, δίνοντας το αυτοκίνητό μου σ' εκείνον τον ποιμένα, έθετα έναν πνευματικό νόμο σε εφαρμογή. Θυμάμαι πως είπα ότι λάμβανα ένα αυτοκίνητο, όχι ένα SUV, όχι ένα τζιπ, αλλά ένα αυτοκίνητο. Θυμάμαι πως είπα «ένα ωραίο αυτοκίνητο». Αλλά η Drenda κι εγώ έπρεπε να βάλουμε το δρεπάνι μέσα σ' αυτό που είχαμε σπείρει. Το αμάξι δεν εμφανίστηκε μέχρι που είπαμε, «Αυτό είναι!» Παρόλο που παρέδωσα το αυτοκίνητό μου έχοντας πίστη, δεν είχαμε βάλει το δρεπάνι μέχρι τη στιγμή που η Drenda είπε, «Αυτό είναι!».

Ένα άλλο περιστατικό που μου συνέβη, τόνισε αυτήν την αρχή με ακόμη πιο ισχυρό τρόπο. Όπως θα γνωρίζετε, πλέον, μου αρέσει να κυνηγώ. Ζω σε μια περιοχή πολύ κατάλληλη για κυνήγι, και είμαι ευλογημένος να έχω τη δική μου κυνηγετική γη. Στα 240 στρέμματα της γης μου, έχω περίπου 80 στρέμματα δάσους και περίπου 40 στρέμματα βάλτου. Κυνηγώ ελάφια και σκίουρους κάθε χρόνο με μεγάλη επιτυχία. Υπάρχουν πάντα πάπιες και χήνες που πετούν γύρω, αλλά για κάποιο λόγο, ποτέ δεν σκέφτηκα πραγματικά να τις κυνηγήσω. Μόνο μια-δυο φορές, όλα αυτά τα χρόνια, τ' αγόρια μου κι εγώ περπατήσαμε στον βάλτο και κτυπήσαμε μερικές χήνες για δείπνο. Όμως, ποτέ δεν βγήκαμε για να κυνηγήσουμε πάπιες.

Αλλά, πριν από μερικά χρόνια, καθώς έβλεπα σμήνη με πολλές δεκάδες πάπιες να πετούν στον βάλτο, σκέφθηκα να δοκιμάσω λίγο να κυνηγήσω πάπιες. Ήταν τόσο συναρπαστικό! Μου άρεσε πολύ. Εκείνο το φθινόπωρο, όμως, συνειδητοποίησα ότι χρειαζόμουν κάποια σοβαρή εξάσκηση στο κυνήγι πάπιας. Κατάφερα να κτυπήσω μερικές, και

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

διαπίστωσα ότι το κρέας τους ήταν πολύ νόστιμο. Παρατήρησα ότι πολλές φορές οι πάπιες ήταν εκτός εμβέλειας ή στην άκρη της εμβέλειας της караμπίνας μου, πράγμα που μου προκαλούσε μερικές αστοχίες. Χρησιμοποιούσα την караμπίνα που είχα, ένα Ρέμινγκτον 11-87, για όλα τα θηράματα, από κουνέλια μέχρι ελάφια. Μου αρέσει αυτό το όπλο, και είναι εξαιρετικό, αλλά είχα ακούσει ότι υπήρχαν νέα μοντέλα όπλων ειδικά φτιαγμένα για κυνήγι πάπιας. Ήταν καμουφλαρισμένα και έπαιρναν φυσίγγια 9 χιλιοστών, που ήξερα ότι θα βοηθούσαν σ' αυτές τις μακρινές βολές. Σκέφθηκα ότι θα έπρεπε να κάνω μια έρευνα αγοράς πριν αρχίσει η επόμενη κυνηγετική περίοδος πάπιας.

Αφού τέλειωσε η κυνηγετική περίοδος, τον επόμενο Ιανουάριο, ενώ βρισκόμουν μέσα στο κατάστημα μιας μεγάλης αλυσίδας κυνηγετικών ειδών, σκέφτηκα να κάνω μια βόλτα και στο τμήμα με τις караμπίνες για να δω πώς ήταν αυτά τα όπλα. Όταν μπήκα στο τμήμα με τις караμπίνες, είδα ότι είχαν ένα ολόκληρο τμήμα αφιερωμένο μόνο στις караμπίνες για κυνήγι πάπιας. Κοίταξα μερικά μοντέλα και σκέφτηκα να αγοράσω αυτό που μου άρεσε, αλλά κόστιζε 2.000 δολάρια και η κυνηγετική σεζόν αργούσε ακόμη. «Θα περιμένω», σκέφθηκα. Όμως, καθώς ήμουν έτοιμος να φύγω, έκανα κάτι παράξενο. Πραγματικά δεν συνειδητοποίησα τι έκανα, όταν το έκανα. Το έκανα χωρίς να το σκεφθώ. Έδειξα με το δάχτυλό μου την караμπίνα που ήθελα, και είπα δυνατά, «Θα το πάρω αυτό το όπλο, στο όνομα του Ιησού». Ήταν κάτι που δεν το έκανα προμελετημένα. Έκανα μια δήλωση ότι θα έπαιρνα αυτό το όπλο. Είχα μια ξεκάθαρη εικόνα του όπλου που ήθελα.

Μερικές εβδομάδες αργότερα, με κάλεσαν να μιλήσω σ' ένα επιχειρηματικό συνέδριο, και εκεί συνέβη κάτι που τράβηξε την προσοχή μου. Αφούμίλησα, ο ιδιοκτήτης τής εταιρείας με πλησίασε και μου είπε ότι ήθελαν να μου κάνουν ένα δώρο για να με ευχαριστήσουν που ανταποκρίθηκα στην πρόσκλησή τους και πήγα εκεί. Είπε, «Ξέραμε ότι σου αρέσει να κυνηγάς, οπότε σου πήραμε αυτήν την караμπίνα». Έμεινα άναυδος όταν είδα να μου προσφέρει μια ολοκαίνουργια ημιαυτόματη Benelli για κυνήγι πάπιας, ακριβώς το ίδιο όπλο που είχα δει στο κατάστημα, ακριβώς αυτό που είχα δείξει! Βλέπεις τι έγινε; Πώς εμφανίστηκε αυτό ακριβώς το όπλο; Είχα χαρίσει δεκάδες όπλα όλ' αυτά

τα χρόνια, αλλά ποτέ δεν είχα βγάλει το δρεπάνι. Με άλλα λόγια, είχα σπείρει αυτά τα όπλα με πίστη και γενναιοδωρία, αλλά ποτέ δεν είχα βγάλει το δρεπάνι για να θερίσω. Ποτέ δεν είχα πει, «Θεέ μου, αυτό είναι! Αυτό θέλω». Αλλά από τη στιγμή που το έκανα, εμφανίστηκε η σοδειά!

Διηγήθηκα την ιστορία τής καραμπίνας σ' έναν φίλο μου ποιμένα, ο οποίος μου είπε, «Ναι, υποθέτω ότι ο Θεός το κάνει αυτό μερικές φορές. Θα σε ευλογήσει μ' ένα ξεχωριστό μικρό δώρο για να σου πει ότι σ' αγαπάει». Καθώς σκεφτόμουν τα λόγια του, συνειδητοποίησα, «Όχι, αυτό δεν είναι σωστό. Ναι, ο Θεός με αγαπάει, αλλά δεν ήθελε απλά να μου κάνει μια έκπληξη μ' ένα μικρό δώρο». Ο σκύλος, τα ψάρια, τα ελάφια που ήρθαν ακριβώς με τη σειρά, τα αυτοκίνητα, όλα είχαν έρθει στη ζωή μου όχι επειδή ο Θεός ήθελε απλά να μου δείξει ότι με αγαπούσε. Μου έδειξε την αγάπη Του όταν έστειλε τον Ιησού για χάρη μου και μου έδωσε τη Βασιλεία Του!

Θέλω να σου πω άλλη μια ιστορία για τη συγκομιδή. Όπως ανέφερα ήδη, δεν τρελαίνομαι για τα αυτοκίνητα. Τα κρατώ και τα χρησιμοποιώ μέχρι να χρειάζονται αντικατάσταση. Για παράδειγμα έχουμε ένα Honda Pilot οκτώ ετών. Μας αρέσει αυτό το αυτοκίνητο, μας εξυπηρετεί, τρέχει καλά, φαίνεται καινούργιο, και έτσι το κρατάμε. Αλλά συχνά

...Ο ΘΕΟΣ ΗΘΕΛΕ ΑΠΛΑ ΝΑ ΜΟΥ ΔΕΙΞΕΙ ΟΤΙ ΜΕ ΑΓΑΠΟΥΣΕ. ΜΟΥ ΕΔΕΙΞΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΟΤΑΝ ΕΣΤΕΙΛΕ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΜΟΥ ΕΔΩΣΕ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ!

σκεφτόμασταν ν' αγοράσουμε ένα μεγαλύτερο SUV για να μεταφέρουμε επιβάτες και επισκέπτες. Πριν λίγο καιρό, νοικιάσαμε μια Cadillac Escalade για μια από τις εκδηλώσεις που οργανώσαμε στο Now Center, και η Drenda κι εγώ το οδηγήσαμε. Μας άρεσε.

Μας άρεσε σε λευκό περλέ χρώμα, και μας άρεσε το μικρότερο μοντέλο που οδηγούσαμε, και όχι η μεγαλύτερη έκδοσή του. Είπαμε, «Αυτό θέλουμε, μια Κάντιλακ Εσκαλέιντ, σε λευκό περλέ, **στη μικρότερη έκδοση. Χρειαζόμαστε να αγοράσουμε ένα τέτοιο**». Ήμασταν πολύ απασχολημένοι, και πραγματικά δεν είχαμε χρόνο να κάνουμε μια

έρευνα και να εξετάσουμε το ενδεχόμενο να αγοράσουμε ένα.

Περίπου ένα μήνα αργότερα, μόλις βγήκα από την είσοδο του σπιτιού μου και έσκυψα να πάρω την πρωινή εφημερίδα μου, χτύπησε το κινητό μου. Ένας άντρας είπε, «Ποιμένα, θέλω να σου αγοράσω μια Κάντιλακ Εσκαλέιντ. Τι χρώμα θέλεις να είναι;» Έκπληκτος, είπα, «Πω πω, αυτό είναι φοβερό! Μας αρέσει το λευκό περλέ, και στην Drenda και σ' εμένα». «Εντάξει», είπε, «άσε με να κοιτάξω και να δω τι μπορώ να βρω». Μέσα στον ενθουσιασμό μου, ξέχασα να του πω ότι μας άρεσε πολύ η μικρότερη έκδοση. Η πρόθεσή του ήταν να βρει ένα μεταχειρισμένο, ενός ή δύο ετών, σε τέλεια κατάσταση και με πολύ λίγα χιλιόμετρα.

Για περίπου ένα μήνα δεν είχαμε κανένα νέο απ' αυτόν τον άνθρωπο, ώσπου τελικά τηλεφώνησε και μας είπε, «Έχω το Εσκαλέιντ σας». Συνέχισε, λέγοντάς μας πού και πότε να τον συναντήσουμε, και πρόσθεσε «Ελάτε, και θα μπορέσετε να το πάρετε άμεσα». Έτσι, τον συναντήσαμε, και είχε μαζί του το λευκό περλέ Εσκαλέιντ στη μικρότερη έκδοση. Ήταν πανέμορφο! «Λυπάμαι που άργησα τόσο να σας ξαναπάρω», είπε. «Προσπάθησα πραγματικά να βρω τη μεγαλύτερη έκδοση, αλλά έχουν τόσο μεγάλη ζήτηση που δεν υπήρχαν διαθέσιμα. Το μόνο που μπόρεσα να βρω ήταν το μικρότερο. Ελπίζω να μην σας πειράζει». Να μας πειράζει; Μα ήταν αυτό ακριβώς θέλαμε, και αυτό ακριβώς που είπαμε!

Και πάλι, ρωτώ: Πώς εμφανίστηκε το Εσκαλέιντ που θέλαμε; Πρώτα απ' όλα, είχα χαρίσει οκτώ αυτοκίνητα, εκτός από το αυτοκίνητο που έδωσα στον ποιμένα που ανέφερα νωρίτερα. Αλλά ποτέ δεν είχα πει, «Αυτό θέλω!» για ένα αυτοκίνητο, μέχρις ότου το είπε η Drenda για εκείνη τη BMW. Αυτήν τη φορά, και πάλι, η Drenda κι εγώ συμφωνήσαμε και είπαμε δυνατά, «Αυτό θέλουμε!» Λέω εδώ και χρόνια ότι η Εκκλησία έχει κάνει αρκετά καλή δουλειά να διδάξει τους ανθρώπους να προσφέρουν, αλλά φρικτή δουλειά να τους διδάξει πώς να θερίζουν. Μπορείς να καταλάβεις τι είναι το δρεπάνι από τις προηγούμενες ιστορίες; Ελπίζω να είναι προφανές! Είχα σπείρει πολλά αυτοκίνητα με πίστη για μια επιστροφή, αλλά η Drenda κι εγώ ποτέ δεν καταλήξαμε σε συμφωνία για ένα νέο αυτοκίνητο, όμως τη στιγμή που είπαμε, «Αυτό

είναι!», εμφανίστηκε. Το δρεπάνι είναι τα λόγια μας!

Θάνατος και ζωή είναι στο χέρι τής γλώσσας· και εκείνοι που την αγαπούν, θα φάνε από τους καρπούς της.

—Παροιμίες 18:21

Υπήρξε μια εποχή που η Εκκλησία φαινόταν να διδάσκει πολλά για την ομολογία. Έχω βρεθεί με ανθρώπους, και ίσως έχεις βρεθεί κι εσύ, που έλεγαν κάτι, και μετά κάλυπταν το στόμα τους και θα έλεγαν, «Πρέπει να προσέξω τι ομολογώ!». Αυτό ακούγεται σαν καλή πρόθεση, και συμφωνώ ότι σε βοηθά να κρατήσεις τον Λόγο στην καρδιά σου. Ωστόσο, το να προσέχεις τι ομολογείς, στην ουσία, δεν έχει καμμία σχέση με το δρεπάνι. «Τι; Μα νόμιζα ότι μόλις είπες ότι το δρεπάνι είναι τα λόγια μας», θα αναρωτιέσαι. Ναι, αυτό έκανα, αλλά το να μάθεις να λες το σωστό δεν είναι το κλειδί από μόνο του.

Επειδή, σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος πει σ' αυτό το βουνό: Σήκω και πέσε μέσα στη θάλασσα, και δεν διστάσει στην καρδιά του, αλλά πιστέψει ότι εκείνα που λέει γίνονται, θα γίνει σ' αυτόν ό,τι και αν πει.

—Κατά Μάρκον 11:23

Και στο 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, το δρεπάνι είναι τα λόγια σου! Μέχρι να αναφερθεί στο δρεπάνι, το 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, έχει ήδη αναφερθεί στη διαδικασία τής πίστης και πώς μπορείς να την αποκτήσεις. Λέει πως όταν ο σπόρος είναι ώριμος, βγάζεις το δρεπάνι επειδή η σοδειά είναι έτοιμη για συγκομιδή. Η ώρα της συγκομιδής έρχεται επειδή πιστεύεις, συμφωνώντας στην καρδιά σου με τον ουρανό. Ο παραπάνω στίχος από το 11ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον επιβεβαιώνει την ίδια αρχή. Η καρδιά σου πιστεύει τον Λόγο, και μετά μιλάς, και απελευθερώνεις την εξουσία του Ουρανού. Πρόσεξε, όμως, τη φράση, «αλλά πιστέψει ότι εκείνα που λέει γίνονται». Το τεστ για την πίστη είναι το αν πιστεύεις αυτά που λες. Το να λες ή να ομολογείς τον Λόγο του Θεού δεν είναι από μόνο του πίστη. Αν η καρδιά

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

σου δεν συμφωνεί με τον ουρανό, μπορείς να ομολογείς και να ομολογείς μέχρι να κοκκινήσει το πρόσωπό σου, αλλά τίποτε δεν θα συμβεί. Άρα, τι είναι αυτό που θα πρέπει να προσέχουμε, το τι ομολογούμε ή το τι έχουμε μέσα στην καρδιά μας;

Ο αγαθός άνθρωπος βγάζει το αγαθό από τον αγαθό θησαυρό της καρδιάς του· και ο κακός άνθρωπος βγάζει το κακό από τον κακό θησαυρό της καρδιάς του· επειδή, από το περίσσειμα της καρδιάς μιλάει το στόμα του.

—Κατά Λουκάν 6:45

Πρόσεχε ακόμα πιο πολύ τις μύχιες σκέψεις της καρδιάς σου, γιατί απ’ αυτήν καθορίζεται η ζωή.

—Παροιμίες 4:23-24, EBE

Βλέπουμε καθαρά ότι αυτό που λέμε με το στόμα μας βγαίνει από την καρδιά μας και από αυτά που πιστεύουμε. Ακολουθώντας τη διαδικασία που αναφέρει το 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, ξέρουμε πώς να αλλάξουμε πραγματικά αυτό που πιστεύει η καρδιά μας και να την ευθυγραμμίσουμε με τον ουρανό και την πίστη. Στη συνέχεια, όταν είμαστε πλήρως πεπεισμένοι, βγάζουμε το δρεπάνι, με τα λόγια και τις πράξεις μας. Ωραία, ας προχωρήσουμε.

Καθώς συνεχίζουμε τη συζήτησή μας για την πίστη, θέλω να θέσω μια ερώτηση στην οποία πρέπει να είσαι σε θέση να απαντήσεις.

Πώς μπορώ να ξέρω αν πραγματικά έχω πίστη;

Αυτό είναι ένα σημαντικό ερώτημα για το οποίο πρέπει να γνωρίζεις την απάντηση, καθώς είναι αδύνατο να προσευχηθείς την προσευχή της πίστης χωρίς πρώτα να έχεις πίστη. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να διαπιστώσεις αν στέκεσαι με πίστη, πολλά χαρακτηριστικά που πρέπει να τα γνωρίζεις και να τα αναζητήσεις μέσα σου. Αν δεν στέκεσαι με πίστη, ενδέχεται να πάρεις πολλές αποφάσεις που βασίζονται στον

φόβο. Οι αποφάσεις που βασίζονται στον φόβο θα σε κρατούν πάντα όμηρο στην κατάρρα της γης, και θα σε κάνουν να αποτύχεις να γίνεις αυτό που θέλει ο Θεός για σένα. Ποιες είναι, λοιπόν, οι αποδείξεις της πίστης; Το πρώτο αποδεικτικό στοιχείο είναι εύκολο: μπορείς να κοιτάξεις πάλι τον ορισμό μας για την πίστη, και να κατανοήσεις ότι ένα πραγματικό κλειδί είναι να είσαι πλήρως πεπεισμένος στην καρδιά σου. Όμως, πολλές φορές πιστεύουμε ότι είμαστε πεπεισμένοι, αλλά συμφωνούμε μόνο διανοητικά με τον Λόγο, με τον νου και όχι με την καρδιά μας. Πρέπει να είσαι σε θέση να καταλάβεις τη διαφορά. Όταν είσαι πλήρως πεπεισμένος, τότε υπάρχει, φυσικά, μια ψυχική συμφωνία μ' αυτά που λέει ο Λόγος, αλλά και μια αίσθηση βεβαιότητας, μια εμπιστοσύνη που σου φέρνει ειρήνη και προσδοκία.

Πίστη σημαίνει σιγουριά γι' αυτά που ελπίζουμε και βεβαιότητα γι' αυτά που δεν βλέπουμε.

—Προς Εβραίους 11:1, ΕΒΕ

Αν έχεις αποδείξεις ότι κατέχεις κάποιο πράγμα, θα χρειαζόσουν κάποια διαβεβαίωση ότι το κατέχεις; Φυσικά και όχι. Αντίστοιχα, κι όταν πιστεύεις πραγματικά, έχεις τη γνώση, την ειρήνη, και την εμπιστοσύνη ότι κατέχεις αυτό που λέει ο Λόγος του Θεού, παρόλο που μπορεί να μην το βλέπεις ακόμη. Πολλοί άνθρωποι το λένε μ' αυτόν τον τρόπο: «Ξέρω ότι ξέρω πως ξέρω ότι το έχω». Αυτή η γνώση προέρχεται από μέσα σου, και όχι από αυτά που σου λένε οι καταστάσεις. Είναι στο πνεύμα σου, ή στην καρδιά σου. Ο φόβος έφυγε, όχι άλλες σκέψεις ανησυχίας, όχι άλλες αμφιβολίες και παράπονα να βομβαρδίζουν το μυαλό σου. Γνωρίζεις ότι έγινε.

Κάποια άλλα στοιχεία της πίστης είναι η χαρά και η προσδοκία. Η απάντησή σου ήρθε. Το έλαβες! Η πίστη είναι κάτι περισσότερο από ένα αίσθημα ειρήνης ή εμπιστοσύνης, που ασφαλώς θα έχεις. Θα πρέπει, όμως, να μπορείς και να υπερασπιστείς τη θέση σου πνευματικά. Αυτό που εννοώ είναι το εξής, φαντάσου μια αίθουσα δικαστηρίου κι εσένα ως τον μάρτυρα που εξετάζεται από τον δικηγόρο. Γιατί πιστεύεις αυτά που πιστεύεις για την κατάστασή σου; Πώς μπορείς να υπερασπιστείς τη

θέση που έχεις πάρει; Υπάρχει μόνο μια απάντηση: ο Λόγος του Θεού.

Για παράδειγμα, αν κάποιος ερχόταν στο σπίτι σου και έλεγε, «Φύγε από το σπίτι μου», μήπως θα έλεγες, «Ω, σου ζητώ συγγνώμη. Δώσε μου μια μέρα διορία και θα φύγω»; Ασφαλώς, όχι. Μάλλον θα γελούσες. Αν ο τύπος επέμενε, λέγοντας, «Αυτό είναι το σπίτι μου. Βγες έξω, διαφορετικά θα τα πούμε στο δικαστήριο», εσύ θα απαντούσες, «Ευχαρίστως να τα πούμε στο δικαστήριο!» Στην ακροαματική

**«ΠΙΣΤΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΣΙΓΟΥΡΙΑ
ΓΙ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ
ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ».**

—ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 11:1, ΕΒΕ

διαδικασία, απόλυτα ήρεμος, θα έδειχνες στον δικαστή το συμβόλαιο του σπιτιού σου. Ο δικαστής θα του έριχνε μια ματιά και θα διέτασσε τη σύλληψη του αντιδίκου σου για παρενόχληση, και θα του επέβαλε να πληρώσει όλα τα δικαστικά έξοδα. Η σιγουριά σου για την έκβαση του

πράγματος δεν θα βασιζόταν στο πώς ένιωθες για το όλο θέμα, αλλά στον νόμο και στο γεγονός ότι κατείχες νόμιμα το σπίτι.

Σχετικά με την πίστη, διαπιστώνω ότι, πολλές φορές, οι άνθρωποι που δεν κατανοούν τι είναι η πίστη μπερδεύονται εύκολα, και θέτουν την εμπιστοσύνη τους στις πράξεις τους αντί στηριχτούν στη μόνη πηγή τής πίστης, που είναι ο Λόγος του Θεού. Είναι εύκολο να συγχέεται η δράση ή ένας συγκεκριμένος τρόπος δράσης με βάση τον Λόγο του Θεού, με την πραγματική δύναμη του Βασιλείου, που πηγάζει από μια καρδιά απόλυτα πεπεισμένη γι' αυτά που λέει ο ουρανός. Για παράδειγμα, αν έχεις σπείρει χρήματα στο Βασίλειο του Θεού, και σε ρωτούσα γιατί πιστεύεις ότι θα λάβεις μια επιστροφή γι' αυτή τη δωρεά, η απάντησή σου δεν θα έπρεπε να είναι, «Γιατί εκείνη τη συγκεκριμένη ημέρα έδωσα αυτό το συγκεκριμένο ποσό χρημάτων». Αυτή η ομολογία επικεντρώνεται μόνο στο πώς έδρασες εσύ, στην ενέργεια που έκανες εσύ, και δεν στηρίζεται πουθενά. Η βεβαιότητά σου μπορεί να στηριχτεί μόνο στον Λόγο του Θεού.

Πραγματικά αδυνατώ να μετρήσω τον αριθμό των ανθρώπων με τους οποίους προσευχήθηκα, και όταν τους ρώτησα γιατί πιστεύουν ότι θα λάβουν μετά την προσευχή, απλά με κοιτούσαν χωρίς να έχουν μια

απάντηση. Όταν τους κάνω αυτήν την ερώτηση, ψάχνω να βρω αν στηρίζονται στην πίστη, αν είναι σε συμφωνία με τον ουρανό. Θέλω να τους ακούσω να λένε, «Ξέρω ότι θα λάβω επειδή ο Θεός μου έχει υποσχεθεί στο τάδε βιβλίο του Λόγου Του και στο τάδε χωρίο ότι αυτό είναι δικό μου». Αν δεν μπορούν να μου δώσουν ένα χωρίο, το πιθανότερο είναι πως δεν έχουν πραγματικό στήριγμα και δεν έχουν ιδέα προς τα πού βαδίζουν.

Να θυμάσαι, η πίστη μπορεί να υπάρχει μόνο όταν γνωρίζεις το θέλημα του Θεού. Γιατί; Διότι η πίστη μπορεί να υπάρχει μόνο όταν η καρδιά σου συμφωνεί με το θέλημα του Θεού. Πιστεύω ότι πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι έχουν πίστη, ενώ στην πραγματικότητα δεν έχουν. Αυτό συμβαίνει διότι ο νους τους μπορεί να συμφωνεί ότι ο Λόγος του Θεού είναι αληθινός και αγαθός, αλλά η πίστη υπάρχει μόνο όταν η καρδιά τους είναι απόλυτα πεπεισμένη. Σε πολλούς, υπάρχει συμφωνία τού νου τους με τον Λόγο του Θεού, αλλά η καρδιά τους δεν έχει βεβαιότητα.

Θα σου δώσω ένα παράδειγμα γι' αυτό που λέω, το οποίο πιστεύω ότι θα διευκρινίσει τι εννοώ λέγοντας ότι πολλοί νομίζουν ότι πιστεύουν ενώ στην ουσία δεν πιστεύουν πραγματικά. Τι θα γινόταν αν σου έλεγα ότι πρόσφατα ανακάλυψα πως ο ουρανός δεν είναι μπλε, όπως πιστεύουν οι άνθρωποι, αλλά ότι αυτό που θεωρούν ως μπλε χρώμα, στην πραγματικότητα είναι το κίτρινο χρώμα; Με άλλα λόγια, θα σου έλεγα ότι όλη μας τη ζωή έχουμε διδαχτεί τα χρώματα λανθασμένα, και ότι το μπλε δεν είναι μπλε, αλλά κίτρινο. Εσύ τι θα έκανες; Θα αιφνιδιαζόσουν και θα έπαιρνες γρήγορα το κινητό σου και θα τηλεφωνούσες στον δάσκαλο της πρώτης δημοτικού και θα του φώναζες, κατηγορώντας τον ότι σου χάλασε τη ζωή, διδάσκοντάς σου τα χρώματα λανθασμένα; Δεν νομίζω. Δεν θα αντιδρούσες συναισθηματικά, ούτε θα εκτυλισσόταν κάποιο δράμα. Θα καταλάβαινες απλά ότι ήμουν ηλίθιος, θα απέρριπτες το σχόλιό μου ως παράλογο, και θα συνέχιζες τη δουλειά σου. Γιατί; Επειδή είσαι απόλυτα πεπεισμένος ότι το μπλε είναι μπλε!

Τώρα, ας αντιπαραβάλλουμε το παράδειγμά μου με όσα συζητήσαμε για την πίστη. Τι θα γινόταν αν ήσουν απόλυτα πεπεισμένος γι' αυτά που

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Λέει ο Θεός για την θεραπεία, και ένας γιατρός σου έλεγε ότι θα πέθαινες από καρκίνο; Θα κοίταζες τον γιατρό και θα θεωρούσες ότι δεν ήξερε τι έλεγε επειδή εσύ ήξερες ότι δεν υπάρχει περίπτωση να συμβεί αυτό. Γιατί; Επειδή θα ήσουν πλήρως πεπεισμένος ότι ο Ιησούς έχει προμηθεύσει τη θεραπεία σου. Βλέπεις; Φυσικά, πολλοί άνθρωποι προσεύχονται, αλλά μετά από την ιατρική εξέταση, διαπιστώνω ότι οι προσευχές τους δεν είναι προσευχές πίστης, αλλά ελπίδας, και δεν έχουν βεβαιότητα για το αποτέλεσμα. Φίλε μου, γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να οικοδομήσουμε τους εαυτούς μας με τον Λόγο του Θεού. Πρέπει να μάθουμε ποιο είναι το θέλημα του Θεού, προκειμένου να είμαστε σίγουροι για το τι λέει ο Θεός, αλλά και για να απορρίψουμε αυτό που δεν είναι θέλημά Του. Επίτρεψέ μου να σου δώσω ένα παράδειγμα από τη ζωή μου, που δείχνει πόσο σημαντικό είναι να τρεφόμαστε μ' αυτά που λέει ο Θεός για τη ζωή.

Ήμουν κουρασμένος, επειδή είχα περάσει μερικές δύσκολες εβδομάδες ως ιδιοκτήτης επιχείρησης (αυτό συνέβη πριν αρχίσω να ποιμαίνω μια εκκλησία). Το πρόγραμμά μου ήταν γεμάτο με κλήσεις για πωλήσεις και, φυσικά, με την οικονομική πίεση να βγάλω τα προς το ζην μέσα από τις προμήθειες επί των πωλήσεων. Πήγαινα στον οδοντίατρό μου για ένα σφράγισμα ρουτίνας. Όλα ήταν φυσιολογικά μέχρι που ο οδοντίατρος μου έκανε μια ένεση νοβοκαΐνης. Την ώρα που έμπηξε τη βελόνα, τραντάχτηκα απότομα, κι αμέσως μούδιασε το σαγόνι μου, αντί ν' αρχίσει να μουδιάζει σιγά-σιγά. Εξεπλάγην και είπα στον οδοντίατρο τι είχε συμβεί. Είπε, «Μάλλον χτύπησα το νεύρο». Τον ρώτησα, «Είναι φυσιολογικό αυτό;», και μου απάντησε, «Συνήθως περνάει». Τι; Τον άκουσα σωστά; «Γιατρέ, τι εννοείς συνήθως περνάει;» Είπε, «Κοιτάξτε, σε περίπου 80 με 85 τοις εκατό των περιπτώσεων, αποκαθίσταται εντελώς χωρίς κανένα μόνιμο αρνητικό αποτέλεσμα».

Πώς; Ξαφνικά άρχισε μέσα μου να φουντώνει ο φόβος. Και τώρα τι θα γίνει; Θα γιατρευτεί; Το μυαλό μου είχε αρχίσει να κατακλύζεται από φοβικές σκέψεις. Μετά το ραντεβού μου, το πρόσωπό μου εξακολουθούσε να είναι μουδιασμένο, σε αντίθεση με ένα κανονικό οδοντιατρικό μούδιασμα που σιγά-σιγά εξασθενεί. Είχα ένα ραντεβού με πελάτη περίπου μια ώρα αργότερα, οπότε υπήρχε αρκετός χρόνος να

σκεφτώ τι είχε μου συμβεί. Μέχρι το ραντεβού, βασανιζόμουν, όχι από πόνο, αλλά από την αγωνία και από **τον φόβο που μου τρυπούσε το μυαλό**.

Αργότερα, καθώς επέστρεφα στο σπίτι από το ραντεβού, σταμάτησα στο σπίτι ενός φίλου. Το πρόσωπό μου ήταν ακόμη μουδιασμένο, και έψαχνα μια διαβεβαίωση από κάποιον ότι αυτό το πράγμα θα περνούσε. Πρόσεξε το λάθος μου: Δεν στράφηκα στον Λόγο του Θεού για να αντλήσω εμπιστοσύνη, αλλά σε έναν άνθρωπο που δεν ήταν καν δυνατός πιστός. Είπα σ' αυτό το άτομο τι είχε συμβεί και περίμενα κάτι σαν, «Δεν είναι τίποτα σπουδαίο, Gary, θα περάσει!» Αντ' αυτού, άκουσα τα εξής: «Ω, όχι, όχι! Έχω έναν φίλο που του συνέβη αυτό, και το πρόσωπό του δεν θεραπεύτηκε ποτέ, το πρόσωπό του έχει παραλύσει από τότε». Δεν πίστευα σ' αυτιά μου! Το μυαλό μου είχε πάρει φωτιά από τον φόβο. Προσποιήθηκα ότι πίστευα πως όλα θα πήγαιναν καλά, και τον ευχαρίστησα για τον χρόνο που μου διέθεσε. Ήμουν πλέον σε απόγνωση, και πέρασα από το σπίτι ενός άλλου φίλου και έκανα την ίδια ερώτηση, και σοκαρίστηκα πραγματικά όταν άκουσα την ίδια απάντηση, «Ω, όχι», είπε, «Έχω έναν φίλο που του είχε συμβεί αυτό, και το πρόσωπό του δεν θεραπεύτηκε ποτέ, το πρόσωπό του εξακολουθεί να είναι παράλυτο μέχρι σήμερα».

Μετά κι από αυτήν την επίσκεψη, ήμουν έτοιμος να καταρρεύσω. Ήξερα (διανοητικά) ότι ο Θεός θεραπεύει, αλλά δεν μπορούσα να διώξω τον φόβο. Η καρδιά μου σίγουρα δεν ήταν πεπεισμένη. Εκείνο το βράδυ, πονούσα πραγματικά! Το μυαλό μου ήταν γεμάτο φόβο, και το πρόσωπό μου ήταν ακόμα τόσο μουδιασμένο όσο ήταν και στο οδοντιατρείο. Καθώς προσπαθούσα να κοιμηθώ έστω και λίγο, άρχισα να νιώθω έναν μικρό πόνο κάτω από το δεξί αυτί μου. Μήπως ήταν...; Ο πατέρας μου είχε δώσει μάχη με την παράλυση Μπελ (Bell's palsy, παράλυση της μιας πλευράς του προσώπου) ένα ή δύο χρόνια νωρίτερα, και μου είχε πει ότι όλα ξεκίνησαν με έναν πόνο ακριβώς κάτω από το αυτί του. Η παράλυση Μπελ εμφανίζεται όταν το νεύρο που ελέγχει τους μύες του προσώπου, και περνάει μέσα από μια μικρή τρύπα στο οστό ακριβώς κάτω από το αυτί, εμφανίσει κάποια φλεγμονή ή υποστεί κάποια λοίμωξη.

Καθώς ξάπλωνα προσπαθώντας να καταφέρω να κοιμηθώ, το μυαλό

μου κατακλυζόταν από μια σκέψη που ερχόταν και ξαναρχόταν βασανιστικά, «Θα πάθεις παράλυση Μπελ, σαν τον μπαμπά σου». Όταν

ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΚΑΤΑΛΑΒΑ

ΟΤΙ Η ΜΟΝΗ ΜΟΥ ΕΛΠΙΔΑ

ΗΤΑΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ξύπνησα το πρωί, είχα πλήρη παράλυση Μπελ! Τώρα, όχι μόνο ήταν μουδιασμένο το σαγόνι μου, αλλά και ολόκληρη η δεξιά πλευρά του προσώπου μου, και δεν

μπορούσα να κλείσω ούτε τα μάτια ούτε το στόμα μου. Ήμουν χάλια.

Πήγα σ' έναν τοπικό γιατρό για να επιβεβαιώσω τις υποψίες μου. Μετά την εξέταση, με κοίταξε και είπε ότι ήταν μια τυπική περίπτωση παράλυσης Μπελ. Τον ρώτησα, «Τι θα συμβεί από δω και πέρα;» Είπε, «Λοιπόν, σε περίπου 80 με 85 τοις εκατό των περιπτώσεων, θεραπεύεται χωρίς να αφήσει μόνιμη παράλυση ή άλλη βλάβη». «Πώς; Άκουσα καλά; Είπε αυτό που νομίζω ότι είπε;»

Εκείνη τη στιγμή, συνειδητοποίησα ότι είχα πρόβλημα. Ήξερα ότι ο διάβολος δεν θα σταματούσε εκεί, και δεν ήθελα να δω τι θ' ακολουθούσε. Ήξερα αρκετά για τον πνευματικό πόλεμο ώστε να αντιληφθώ ότι βιάδιζα σε λάθος κατεύθυνση. Θυμήσου ότι αυτό συνέβη πριν από χρόνια, όταν δεν ήξερα πάρα πολλά γι' αυτά τα πράγματα. Αλλά ήξερα αρκετά για να καταλάβω ότι έπρεπε να αντιμετωπίσω αυτό το πράγμα πνευματικά, αν ήθελα να καταφέρω να το νικήσω. Συνειδητοποίησα, επίσης, ότι ήταν μια δαιμονική παγίδα, για να με πιάσει ανέτοιμο, την ώρα που ήμουν κουρασμένος και δεν περίμενα κάποιο πρόβλημα.

Εκείνη τη στιγμή κατάλαβα ότι η μόνη μου ελπίδα ήταν ο Λόγος του Θεού. Από μόνος μου ήμουν απόλυτα ανίσχυρος να σταματήσω τον φόβο που βασάνιζε το μυαλό μου. Έτσι, πήρα μερικές μικρές κάρτες και έγραψα σ' αυτές χωρία της Αγίας Γραφής σχετικά με τη θεραπεία, και τις κόλλησα σε όλους τους χώρους του σπιτιού μου. Μετανόησα και ζήτησα από τον Κύριο να με συγχωρέσει για την απιστία μου, και άρχισα τη διαδικασία ανάπτυξης πίστης στην καρδιά μου. Ήξερα ότι έπρεπε να σπείρω τον Λόγο στην καρδιά μου για να αναπτυχθεί η πίστη, και γι' αυτό αναλογιζόμουν τον Λόγο του Θεού καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Στην αρχή τίποτε δεν άλλαξε. Το πρόσωπό μου παρέμενε μουδιασμένο, και συνεχώς πολεμούσα το πνεύμα του φόβου. Μετά από μια βδομάδα, όμως, χωρίς να έχει αλλάξει τίποτε στο πρόσωπό μου, συνέβη! Όμοια με τη διαδικασία που διδάσκει η Αγία Γραφή μας, στο Κατά Μάρκον 4:26, καθώς έσπερνα τον Λόγο στην καρδιά μου, άρχισε να γεννιέται πίστη μέσα μου, πρώτα ο βλαστός, μετά ο μίσχος, μετά η κεφαλή του μίσχου, και μετά ο ώριμος κόκκος.

Σε όλη αυτή τη διαδικασία, δεν υπάρχει ακόμα συμφωνία και συνεπώς δεν υπάρχει πίστη — ακόμη. Ωστόσο, παρόλο που δεν βλέπω αλλαγή ή δεν ξέρω πώς λειτουργεί αυτή η διαδικασία, σύμφωνα με το απόσπασμα από το 4ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον, τα πράγματα όντως αλλάζουν. Η αλλαγή για την οποία μιλάω δεν έχει εκδηλωθεί ακόμη στον ορατό, φυσικό κόσμο, αλλά η αλλαγή συμβαίνει στις καρδιές μας. Αν μένουμε στον Λόγο, ο Λόγος αλλάζει σιγά-σιγά τα πιστεύω της καρδιάς μας, και οι σκέψεις απιστίας μετατρέπονται από μόνες τους σε σκέψεις συμφωνίας με τον ουρανό. Έτσι, σ' εκείνη την περίπτωση, έμεινα σταθερός στον Λόγο, γνωρίζοντας ότι ήταν η μόνη λύση και η μόνη απάντηση στο πρόβλημά μου.

Ξαφνικά, μια μέρα, καθώς βάδιζα μέσα στο σπίτι μου, με όλες αυτές τις κάρτες με τα χωρία για θεραπεία, κολλημένα σε κάθε χώρο, η ματιά μου έπεσε σε μία από αυτές που την είχα δει εκατό φορές. Αλλά αυτή τη φορά, όταν διάβασα το χωρίο, ΜΠΑΜ! Ξαφνικά, ήρθε το χρίσμα επάνω μου, κι ο φόβος αμέσως έφυγε, και ήξερα ότι θεραπεύτηκα. Ναι, το πρόσωπό μου ήταν ακόμα μουδιασμένο, δεν υπήρχε αλλαγή, αλλά ήξερα ότι θεραπεύτηκα. Μέσα σε λίγες ώρες, έφυγε όλο το μουδιασμα, και το πρόσωπό μου ήταν εντελώς φυσιολογικό. Δόξα στον Θεό! Η Λόγος ενεργεί και είναι λειτουργικός!

Παρόλο που είχα επιτρέψει στην πνευματική μου ζωή να αποδυναμωθεί λόγω παραμέλησης και υπεραπασχόλησης με τη δουλειά μου, τελικά συνειδητοποίησα το λάθος μου και μετάνιωσα για την ανοησία μου. Αυτό έγινε πολύ πριν μάθω για πρώτη φορά πώς λειτουργεί πραγματικά η πίστη, όταν δεν είχα μεγάλη εμπειρία σ' αυτόν τον τομέα. Κοιτάζω πίσω, και βλέπω πόσο ανόητος ήμουν, να ζητώ από ανθρώπους να μου πουν τι έμελλε να μου συμβεί λόγω του

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

προβλήματός μου, αντί να πάω κατευθείαν στον Λόγο του Θεού. Όταν, όμως, κατάλαβα τι έκανα, στράφηκα στον Λόγο του Θεού με εμπιστοσύνη. Δυστυχώς, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν εμπιστοσύνη σ' αυτήν τη διαδικασία επειδή δεν έχουν διδαχθεί ποτέ για την πίστη και για το πώς αναπτύσσεται. Κι επειδή δεν γνωρίζουν τη διαδικασία, όταν βρίσκονται κάτω από πίεση, εγκαταλείπουν τον Λόγο, νομίζοντας ότι δεν λειτουργεί.

Κατανόησε την αντεπίθεση του Σατανά

Η Κριστίν ήρθε στην εκκλησία μας χωρίς να ξέρει πολλά για τον Θεό. Πίστεψε και αναγεννήθηκε, σε μια από τις κυριακάτικες πρωινές συνάξεις μας, και η ζωή της άλλαξε ριζικά. Στα πλαίσια της μελέτης μας στην εκκλησία μας, έχουμε ένα μάθημα με επίκεντρο και κατεύθυνση το Βασίλειο του Θεού. Ένα από τα θέματα για τα οποία μιλάμε και διδάσκουμε είναι το νόμιμο δικαίωμά μας να λαμβάνουμε θεραπεία. Η Κριστίν είχε πρόβλημα με την ακοή της για χρόνια. Φορούσε ακουστικό βαρηκοΐας επί 40 χρόνια και είχε ήδη χάσει πάνω από το 50% της ακοής της. Η μητέρα της ήταν κουφή, και ο αδελφός της υπέφερε επίσης από το ίδιο πρόβλημα σταδιακής απώλειας της ακοής. Όταν η Κριστίν άκουσε ότι, ως πιστή, είχε νόμιμο δικαίωμα να θεραπευτεί, ενθουσιάστηκε!

Σε κάποιο μάθημα, η γυναίκα μου έβαλε τα χέρια της επάνω στην Κριστίν και προσευχήθηκε ν' ανοίξουν τ' αυτιά της, και αμέσως, ποπ, μπορούσε να ακούει τέλεια. Η Κριστίν άρχισε να φωνάζει και να κλαίει και να δοξάζει τον Θεό. Όταν η γυναίκα μου, η Drenda, και η Κριστίν ήρθαν και μου είπαν τα καλά νέα, ένιωσα μια επιθυμία να την προειδοποιήσω για την αντεπίθεση του Σατανά. Είπα στην Drenda να καθοδηγήσει την Κριστίν, σε περίπτωση που τα συμπτώματα άρχιζαν να επιστρέφουν, να μιλήσει με τόλμη στην κατάσταση, να διακηρύξει ότι θεραπεύτηκε και να πει στον Σατανά να φύγει. Το επόμενο πρωί ήρθε η δοκιμασία. Η ακοή της είχε επανέλθει στην πρότερη κατάσταση, και δεν μπορούσε ν' ακούει καλά. Έτσι, έκανε αυτό ακριβώς που της είπαμε, «ΟΧΙ! Σατανά, δεν το δέχομαι αυτό. Είμαι καλά και έχω θεραπευτεί, στο όνομα του Ιησού Χριστού!» Ποπ! Τα αυτιά της άνοιξαν, και από τότε

παραμένουν ανοιχτά.

Να θυμάσαι ότι ο Σατανάς θα αντεπιτεθεί και θα προσπαθήσει να ανακαταλάβει την περιοχή. Μην τον αφήσεις να το κάνει. Στάσου στον Λόγο του Θεού!

Σ' αυτό το κεφάλαιο, διέθεσα λίγο χρόνο για να παρουσιάσω μια βασική κατανόηση του τι είναι πίστη, πώς λειτουργεί, πώς να ξέρεις αν στέκεσαι με πίστη και πώς αναπτύσσεται η πίστη. Για να λειτουργήσει το Βασίλειο του Θεού στη ζωή σου, πρέπει να τα ξέρεις αυτά. Θυμήσου ότι ο Ιησούς είπε στη γυναίκα που θεραπεύτηκε από την αιμορραγία, «Η πίστη σου σε έσωσε». Έτσι θα γίνει και για σένα: Η πίστη σου, και η καρδιά σου πλήρως πεπεισμένη γι' αυτά που λέει ο ουρανός, και το δρεπάνι που θα βάλεις, θα είναι η απάντηση σε οποιοδήποτε πρόβλημα ή ανάγκη πρόκειται να αντιμετωπίσεις στη ζωή σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Καθόμουν σ' ένα εστιατόριο με τη γυναίκα μου και μια προσκεκλημένη ομιλήτρια, ήταν περίπου 10:00 το βράδυ, και μόλις είχαμε ολοκληρώσει μια πολύ δυνατή βραδινή συνάθροιση. Ο σερβιτόρος ήρθε να πάρει την παραγγελία μας, και πιάσαμε κουβέντα μαζί του. Η προσκεκλημένη μου άρχισε να του μιλάει για το πόσο εξαιρετική ήταν εκείνη η συνάθροιση, και για την εκκλησία μας. Μετά τον ρώτησε, «Σου αρέσει να κυνηγάς;», κι ο σερβιτόρος απάντησε ότι του άρεσε. Η προσκεκλημένη μου πάντοτε ενθουσιαζόταν με τις κυνηγετικές ιστορίες μου. Μάλιστα θα της έδινα κι ένα αντίτυπο του βιβλίου μου «*Faith Hunt*» (*Κυνήγι πίστης*), εκείνο το βράδυ, για να το πάρει μαζί της και να το δώσει σ' έναν φίλο της. Αυτό το αντίτυπο το είχα μαζί μου.

Ο σερβιτόρος μάς είπε ότι είχε κυνηγήσει πολλές φορές, αλλά ποτέ δεν είχε πιάσει ένα ελάφι. Η καλεσμένη μου κι εγώ αρχίσαμε να του εξηγούμε πώς λειτουργούσε το Βασίλειο του Θεού και ότι μπορούσε να περιμένει να παίρνει τα ελάφια που δικαιούτο κάθε φορά που έβγαινε για κυνήγι. Μας κοίταξε καχύποπτα, μη ξέροντας τι να σκεφθεί για μας. Αλλά θυμήθηκα το βιβλίο που είχα μαζί μου, και προσφέρθηκα να του το δώσω. Είπα στην καλεσμένη μας ότι θα της έδινα ένα άλλο αντίτυπο, και

συμφώνησε. Ο σερβιτόρος με ευχαρίστησε και υποσχέθηκε να θα έριχνε μια ματιά το βιβλίο. Σκέφθηκα ότι αυτή θα ήταν ίσως η τελευταία φορά που θα είχαμε κάποια επικοινωνία. Αλλά όχι, δεν ήταν η τελευταία φορά.

Έναν χρόνο αργότερα, η ίδια προσκεκλημένη ομιλήτρια ήρθε στην εκκλησία μας και μου είπε ότι της άρεσε το εστιατόριο που είχαμε πάει την προηγούμενη χρονιά, και ρώτησε αν θα μπορούσαμε να ξαναπάμε εκεί. Όταν καθίσαμε, μας εξέπληξε το γεγονός ότι ο ίδιος σερβιτόρος ήρθε να μας εξυπηρετήσει. Μόλις ήρθε στο τραπέζι μας, μας κοίταξε και είπε, «Εί, εσείς δεν ήσασταν εδώ πριν ένα χρόνο, και μιλήσαμε για το κυνήγι ελαφιών;» «Ναι, το θυμόμαστε», του απαντήσαμε. Είπε, «Διάβασα το βιβλίο που μου δώσατε, και έκανα ό,τι έλεγε. Πήρα δύο ελάφια πέρυσι, και περιμένω να πάρω τα ελάφια μου κι εφέτος». Ακούγοντας την ιστορία του ενθουσιαστήκαμε, αλλά δεν εκπλαγήκαμε. Το Βασίλειο δουλεύει κάθε φορά!

Είχα οργανώσει μια συνάντηση με περίπου 25 πάστορες, και τους εξηγούσα για το Βασίλειο του Θεού, και πώς λειτουργεί. Ήταν μια υπέροχη συνάντηση, και τη στιγμή που ήμουν έτοιμος να φύγω από την αίθουσα συσκέψεων, και το προσωπικό είχε αρχίσει να καθαρίζει, ένας από τους πάστορες επέστρεψε. Αυτός και η γυναίκα του είχαν πάει στη γυναίκα μου και ρώτησαν αν μπορούσαν να μας μιλήσουν. Ο πάστορας άρχισε να μας λέει ότι μέχρι το τέλος της εβδομάδας θα έχανε το σπίτι του, αν δεν μπορούσε να βρει 6.900 δολάρια. Εξήγησε ότι δεν είχε αυτά τα χρήματα, είχε μόνο 100 δολάρια, που τα κρατούσε τώρα στο χέρι του. «Αυτά είναι τα μόνα που έχω», είπε, «αλλά θέλω να τα σπείρω, όπως μας διδάξατε απόψε, και να συμφωνήσετε μαζί μας, εσείς και η γυναίκα σας, για τα χρήματα που χρειαζόμαστε αυτήν την εβδομάδα». Ενώσαμε και οι τέσσερις τα χέρια μας και προσευχηθήκαμε, ευχαριστώντας τον Θεό για τα χρήματα που θα ερχόταν.

Περίπου έναν μήνα αργότερα, είδα τον ίδιο πάστορα σε μια άλλη εκδήλωση, κι έτρεξε προς εμένα ενθουσιασμένος. «Πρέπει να σου πω τι συνέβη», είπε. «Όταν μιλήσαμε την προηγούμενη φορά, δεν είχα αναφέρει ότι η γυναίκα μου κι εγώ έχουμε στήσει μια μικρή επιχείρηση στο γκαράζ του σπιτιού μας, που την λειτουργούμε περιστασιακά, και

τυπώνουμε μεταξοτυπίες σε μπλουζάκια. Δεν έχουμε πολλή δουλειά, αλλά κατά καιρούς παίρνουμε κάποιες παραγγελίες. Την επόμενη ημέρα από την προσευχή μαζί σας, λάβαμε αρκετές παραγγελίες συνολικού ύψους 8.900 δολαρίων. Χρειάστηκε να δουλέψουμε πολύ σκληρά εκείνη την εβδομάδα, αλλά μέχρι την Παρασκευή, είχαμε τα 6.900 δολάρια που χρειαζόμασταν για να κρατήσουμε το σπίτι μας. Σας ευχαριστούμε!»

Είχα πάει σ' ένα συνέδριο ποιμένων στη Βόρεια Καρολίνα με περίπου 500 άλλους ποιμένες. Δεν ήμουν ομιλητής, απλά συμμετείχα. Ένας άνδρας με πλησίασε και μου είπε, «Πρέπει να σου μιλήσω». Ήταν ποιμένας από τη Γερμανία, και είπε ότι είχε μια ενδιαφέρουσα ιστορία να μου διηγηθεί.

Είχε έναν έφηβο γιο που, με κάποιον τρόπο, είχαν φθάσει στα χέρια του τα CD μου. Αφού τα άκουσε, αποφάσισε να λάβει με πίστη ένα PlayStation 3, καθώς δεν είχε τα χρήματα να το αγοράσει. Νομίζω ότι μάλλον γνωρίζεις τι είναι το PlayStation 3, αλλά σε περίπτωση που δεν το γνωρίζεις, είναι μια κονσόλα ηλεκτρονικών παιχνιδιών. Ο ποιμένας μου είπε ότι ο γιος του ήρθε στο γραφείο του μια μέρα και τον ρώτησε αν θα συμφωνούσε μαζί του για το PlayStation 3. Ο γιος εξήγησε στον πατέρα του τι είχε μάθει από τα CD μου, και είπε ότι ήθελε να σπείρει έναν σπόρο και να προσευχηθεί μαζί του γι' αυτό. Ο ποιμένας, όπως μου είπε, δεν έδωσε και μεγάλη σημασία στα λόγια του γιου του, αλλά ως ποιμένας της εκκλησίας, έλαβε έναν σπόρο από αυτόν, μια οικονομική προσφορά για την εκκλησία. Έτσι, αυτός και ο γιος του προσευχήθηκαν μαζί και συμφώνησαν ότι ο γιος τώρα είχε λάβει ένα PlayStation 3, και θεώρησαν το θέμα ως τελειωμένο.

Την επόμενη ημέρα, ένας άνδρας από την εκκλησία τηλεφώνησε τον ποιμένα και ρώτησε αν ο γιος του θα ενδιαφερόταν να βγάλει κάποια χρήματα, καθώς είχε αναλάβει ένα έργο μικρής διάρκειας και χρειαζόταν βοήθεια. Ο γιος ενθουσιάστηκε, και στη διάρκεια του διημέρου που εργάστηκε, έβγαλε τα χρήματα για ν' αγοράσει το PlayStation 3.

Αυτό το συμβάν εντυπωσίασε τον γιο, και μερικές εβδομάδες αργότερα, ξαναπήγε στο γραφείο του πατέρα του και τον ρώτησε αν θα μπορούσε να συμφωνήσει μαζί του για κάτι άλλο. Ο πατέρας του είπε, «Βεβαίως», αλλά ξεπλάγη λίγο όταν ο γιος του τού ζήτησε να

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

συμφωνήσει μαζί του για να αποκτήσει μεγαλύτερους μύες. Ο ποιμένας μου είπε ότι δεν ήξερε τι ακριβώς ν' απαντήσει στον γιο του γι' αυτό το θέμα. Τελικά, τού είπε ότι αν ζητούσε μεγαλύτερους μύες, θα έπρεπε να κάνει κι ο ίδιος το δικό του μέρος, και ότι θα συμφωνούσε μαζί του, αρκεί να το καταλάβαινε αυτό. Ο γιος του συμφώνησε. Έτσι και πάλι ο γιος έσπειρε, για να λάβει μεγαλύτερους μυς, και προσευχήθηκαν γι' αυτό με συμφωνία.

Την επόμενη μέρα, ένα αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά στο σπίτι τού ποιμένα. Ήταν μια οικογένεια από την εκκλησία, και όταν βγήκε να τους μιλήσει, του είπαν ότι καθάριζαν το γκαράζ τους και βρήκαν ένα σετ με μπάρες γυμναστικής που σκέφθηκαν ότι ίσως να τις ήθελε ο γιος του ποιμένα. Αν όχι, θεώρησαν ότι ο ποιμένας ίσως ήξερε κάποιον άλλον στην εκκλησία που θα του ήταν χρήσιμες. Ο ποιμένας μου είπε ότι κανείς δεν ήξερε τίποτε για την επιθυμία του γιου του να αποκτήσει μεγαλύτερους μύες, και ότι είχαν προσευχηθεί με συμφωνία γι' αυτό το θέμα, το προηγούμενο βράδυ. Σοκαρίστηκε! Μπήκε στο σπίτι και είπε στον γιο του, «Πού είναι αυτά τα CD;»!

Αυτού του είδους οι ιστορίες είναι συχνές. Τις ακούω όλη την ώρα, και θέλω να είναι συχνές και στη δική σου ζωή. Μέχρι στιγμής έχουμε προσδιορίσει και συζητήσει αρκετές βασικές πτυχές για τον τρόπο που λειτουργούν οι νόμοι του Βασιλείου του Θεού, καθώς και για την απαίτηση για συμφωνία, ή πίστη, προκειμένου να αποκτήσει ο ουρανός νομιμότητα ή δικαιοδοσία στη γήινη σφαίρα. Τώρα όμως, ας προχωρήσουμε λίγο βαθύτερα, και ας πάμε στο πώς ακριβώς αυτοί οι νόμοι του Βασιλείου μπορούν να βοηθήσουν στις οικονομικές μας ανάγκες.

*Πλούτο χαρίζει του Κυρίου η ευλογία, δεν την ακολουθεί θλίψη
καμιά.*

—Παροιμίες 10:22, EBE

Όταν πρωτοείδα αυτό το χωρίο, σκέφτηκα, «Σίγουρα, δεν εννοεί αυτό που λέει, έτσι δεν είναι;» Αλλά ανακάλυψα ότι εννοεί αυτό ακριβώς που λέει! Για να καταλάβουμε για τι πράγμα μιλάει αυτό το χωρίο, θα πρέπει

να κοιτάξουμε πίσω στην αρχή, στη δημιουργία του ανθρώπου.

Αντίθετα, όπως λέει κάπου η Γραφή,

*Τι είναι ο άνθρωπος για να τον σκέφτεσαι;
ή ο υιός του ανθρώπου για να τον φροντίζεις;
Τον έκανες λίγο κατώτερο απ' τους αγγέλους,
τον στεφάνωσες με δόξα και τιμή·
όλα τα υπέταξες κάτω απ' τα πόδια του.*

*Λέγοντας όλα τα υπέταξες σ' αυτόν, εννοεί πως τίποτε δεν
άφησε που να μην το υποτάξει σ' αυτόν...*

—Προς Εβραίους 2:6-8, ΕΒΕ

Έχουμε ξαναδιαβάσει αυτό το απόσπασμα και νωρίτερα, αλλά είναι εξαιρετικά σημαντικό για τη συζήτησή μας αυτή τη στιγμή. Κάνοντας μια ανασκόπηση, είδαμε πως όταν δημιουργήθηκε ο άνθρωπος, τα πάντα στη γη τέθηκαν υπό την κυριαρχία του. Δεν υπήρχε τίποτε στη γη που να μην υποτασσόταν σ' αυτόν. Κυβερνούσε το γήινο βασίλειο από μια θέση εξουσιοδοτημένης εξουσίας, και φορούσε το στέμμα τής κυβέρνησης που εκπροσωπούσε. Ήταν ντυμένος με το χρίσμα της, και τιμημένος με τη θέση της εξουσίας που του δόθηκε. Ο Σατανάς, που είχε επαναστατήσει εναντίον του Θεού, είχε ήδη ριχτεί στη γη πριν εμφανιστεί ο Αδάμ. Μισούσε τον άνθρωπο, διότι βρέθηκε να

**«ΕΠΟΜΕΝΩΣ, ΠΛΟΥΤΟ ΧΑΡΙΖΕΙ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Η ΕΥΛΟΓΙΑ, ΔΕΝ ΤΗΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΘΛΙΨΗ ΚΑΜΙΑ».**

—ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 10:22, ΕΒΕ

κυβερνάται από αυτόν, που τώρα έφερε το στέμμα τής εξουσίας του Θεού. Έτσι, ο Σατανάς έπρεπε να υποταχθεί σ' αυτό το πλάσμα που από τη φύση του, τη φυσική κατάσταση στην οποία δημιουργήθηκε, ήταν πολύ πιο αδύναμο από τον ίδιο. Κι ωστόσο, κάθε λόγος που έλεγε ο Αδάμ ήταν σαν να έβγαινε από το στόμα του Θεού, είχε την ίδια εξουσία. Ο Αδάμ, ο γιος του Θεού, κυβερνούσε τη γη από αυτήν την επιβλητική

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

θέση εξουσίας και μεγαλείου.

Γι' αυτό, ο Σατανάς απεχθανόταν τον άνθρωπο, και ποθούσε να του πάρει την εξουσία που είχε επάνω στη γη. Το μίσος του θα μπορούσε μόνο να ικανοποιηθεί αν κατόρθωνε να αφαιρέσει από τον Αδάμ το στέμμα του, τη θέση εξουσίας που κατείχε. Αλλά, υπήρχε ένα «μικρό» πρόβλημα. Ο Σατανάς δεν είχε καμιά δύναμη να αφαιρέσει το στέμμα του Αδάμ, η μόνη του ελπίδα ήταν να μπορέσει να εξαπατήσει τον Αδάμ, ώστε να βγάλει εκείνος το στέμμα από μόνος του. Πείθοντας, αρχικά, την Εύα ότι ο Θεός δεν ήταν αξιόπιστος, και ότι η ζωή είχε να προσφέρει πολλά περισσότερα από αυτά που τους παρείχε ο Θεός, ο Σατανάς έκανε τον Αδάμ και η Εύα να υπακούσουν σ' αυτόν, και να διαπράξουν προδοσία κατά του Θεού. Το αποτέλεσμα ήταν, ο Αδάμ και η Εύα να χάσουν τη νομική θέση εξουσίας που κατείχαν στο Βασίλειο του Θεού, και ο Σατανάς να γίνει ο θεός αυτού του κόσμου, όπως βλέπουμε να τον αποκαλεί ο απόστολος Παύλος, στη Β' Επιστολή Προς Κορινθίους.

...στους οποίους, καθώς είναι άπιστοι, ο θεός τούτου τού κόσμου τύφλωσε τον νου, για να μη λάμψει επάνω σ' αυτούς ο φωτισμός τού ευαγγελίου τής δόξας τού Χριστού, που είναι εικόνα τού Θεού.

—Β' Προς Κορινθίους 4:4

Πριν επαναστατήσει, ο Αδάμ απολάμβανε τα προνόμια τού να είναι γιος. Όλα όσα είχε ο Θεός ήταν στη διάθεσή του για να τα χαρεί, και ποτέ δεν είχε γνωρίσει κάποια έλλειψη ή κάποιον φόβο, ούτε μια μέρα της ζωής του. Όλα όσα του χρειάζονταν για να ζήσει επάνω στον πλανήτη Γη είχαν ήδη τοποθετηθεί εδώ, πριν δημιουργηθεί.

Αν κοιτάξουμε τις έξι ημέρες της δημιουργίας στο βιβλίο τής Γένεσης, διαπιστώνουμε ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε στο τέλος της έκτης ημέρας, και ήταν το τελευταίο έργο του δημιουργικού σχεδίου του Θεού. Προοριζόταν να ζήσει την έβδομη ημέρα, που ο Θεός κήρυξε ως ημέρα ανάπαυσης. Ο Θεός δεν το έκανε αυτό επειδή ο Θεός ήταν κουρασμένος, αλλά επειδή είχε ολοκληρώσει τη Δημιουργία, και όλα ήταν τέλεια. Σκέψου για μια στιγμή τι είχε ολοκληρώσει ο Θεός, και το

ένδοξο σχέδιο που είχε για τον άνθρωπο.

Όταν ο Θεός πλησίασε τον Αδάμ, μετά την απόφασή του να Τον παρακούσει, του είπε:

«Επειδή άκουσες τη γυναίκα σου κι έφαγες από το δέντρο, απ' το οποίο σε είχα διατάξει να μη φας, καταραμένη θα είναι η γη εξαιτίας σου. Με μόχθο θα την καλλιεργείς σ' όλη σου τη ζωή. Αγκάθια και τριβόλια θα σου βλασταίνουν και θα τρως το χορτάρι του αγρού. Με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, ώσπου να ξαναγυρίσεις στη γη από την οποία προήλθες, γιατί χώμα είσαι, και στο χώμα θα επιστρέψεις».

—Γένεση 3:17β-19, ΕΒΕ

Το πρώτο πράγμα που θέλω να δεις είναι ότι ο Θεός δεν καταράστηκε τη γη, ο Αδάμ το έκανε. Είχε πλήρη κυριαρχία επάνω της. Ήταν ο επιστάτης της. Ο Αδάμ, έχοντας πλήρη και απόλυτη κυριαρχία επάνω στη γη, διέπραξε προδοσία κατά της διακυβέρνησης του Θεού, και ουσιαστικά έδωσε τον Θεό. Αυτή η απόφαση είχε τεράστιες επιπτώσεις, όχι μόνο στον Αδάμ, αλλά και σε ολόκληρη τη γη, και σε κάθε άνδρα ή γυναίκα που θα ζούσε στη γη από εκείνη την ημέρα και μετά. Αν και διατήρησε τη δικαιοδοσία που του είχε δώσει ο Θεός επάνω στο γήινο βασίλειο, ήταν πλέον ανίκανος να κυβερνήσει κάτω από το στέμμα και τη διακυβέρνηση που κάποτε αντιπροσώπευε, και η οποία στήριζε την εξουσία του. Αποχωρίστηκε από την πηγή τής ζωής, και ο θάνατος, που ήταν μια ξένη έννοια για τον Αδάμ, πήρε τώρα εξουσία.

Ο Θεός έλεγξε τον Αδάμ για την πράξη του, και τον έφερε αντιμέτωπο με τις συνέπειες της απόφασής του. Εξαιτίας της αμαρτίας του, έχασε τη θέση που κατείχε στη διακυβέρνηση του Θεού. Κι επειδή ο Αδάμ ήταν ο εκπρόσωπος αυτής τής διακυβέρνησης στον πλανήτη Γη, ο ουρανός έχασε τη νόμιμη εκπροσώπηση που του έδινε δικαιοδοσία στη γήινη σφαίρα. Δεύτερον, η ίδια η γη υπέφερε τις συνέπειες της αμαρτίας του Αδάμ, και δεν θα έδινε τον καρπό της όπως πριν, στον Κήπο της Εδέμ. Τώρα θα απαιτούνταν ο κόπος και ο ιδρώτας του Αδάμ, για να του δίνει η γη όσα είχε ανάγκη για να επιβιώσει. Τα αγκάθια και τα ζιζάνια

γερμίζουν τα χωράφια και η ζωή γίνεται σκληρή, καθημερινός αγώνας.

Αυτήν τη σκληρή ζωή του καθημερινού αγώνα για επιβίωση, με τη διαρκή παρουσία του φόβου και του θανάτου, που βαραίνει κάθε άνθρωπο μετά τον Αδάμ, την αποκαλώ «γήινο σύστημα κατάρας». Μέσα σ' αυτό μεγαλώσαμε, κι εσύ κι εγώ, και όλοι μας γνωρίζουμε αυτό το σύστημα πολύ καλά. Ο Δαβίδ, στον 23ο Ψαλμό, το αποκαλεί «κοιλιάδα σκιάς θανάτου».

Και μέσα σε κοιλιάδα σκιάς θανάτου αν περπατήσω, δεν θα φοβηθώ κακό· επειδή, εσύ είσαι μαζί μου...

—Ψαλμός 23:41

Είναι ένα βασίλειο όπου ο φόβος του θανάτου διαποτίζει την ατμόσφαιρα. Αλλά υπάρχει και μια ακόμα αρνητική συνέπεια. Ο άνθρωπος, επειδή έχει χάσει τη σχέση του με τον Θεό, δεν γνωρίζει τον εαυτό του — έχει χάσει τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε, και την ταυτότητά του. Όταν δημιουργήθηκε ο άνθρωπος, του δόθηκε ένας σκοπός, μια αποστολή. Θα κυβερνούσε τη γη ως εκπρόσωπος του Θεού. Με άλλα λόγια, είχε μια θεόσταλη αποστολή και έναν σκοπό στη ζωή του. Αλλά τώρα, όλη η ζωή του ανθρώπου έχει επικεντρωθεί στην προσπάθεια να επιβιώσει. Η επιβίωση έχει γίνει ο σκοπός του και η νέα του αποστολή της ζωής του.

Τώρα, κάθε απόφαση που παίρνει ο άνθρωπος φιλτράρεται μέσα από αυτή την κατάρρα της επιβίωσης, και αποβλέπει στην εξεύρεση ή στην αποθήκευση προμηθειών. Δεν υπάρχει ειρήνη, κάθε ημέρα είναι γεμάτη με πόνο και ιδρώτα. Η μόνη δυνατή απόδραση από αυτόν τον

**ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΗΙΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ,
ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΚΟΥΡΑΣΤΕΙ ΝΑ
ΤΡΕΧΟΥΝ.**

καθημερινό αγώνα επιβίωσης, τη βιοπάλη, όπως λέμε, είναι να κατορθώσουμε να αποθηκεύσουμε αρκετά αγαθά, για να μπορέσουμε επιτέλους να σταματήσουμε να τρέχουμε. Αυτό είναι το όνειρο κάθε άνδρα και γυναίκας, μετά την πτώση

τού ανθρώπου στον Κήπο της Εδέμ. Αυτός είναι ο νούμερο ένα στόχος

τους, να σταματήσουν να τρέχουν.

Όποιος έχει την τύχη να αποκομίζει επιπλέον αγαθά τώρα, τα συσσωρεύει και τα αποθηκεύει με μεγάλη επιμέλεια, προκειμένου να τα διασφαλίσει για το μέλλον. Τα φυλάνε με μεγάλο φόβο μην τα χάσουν, διότι αν συμβεί αυτό, θ' αναγκαστούν να ξαναρχίσουν να τρέχουν με πολύ κόπο και ιδρώτα.

Το όνειρο του ανθρώπου, ο στόχος της επιβίωσής του, όπως είπα, είναι να κατορθώσει, με κάποιον τρόπο, να αποκτήσει αρκετά αγαθά, για να μπορέσει να σταματήσει να τρέχει σαν σκλάβος και να κατορθώσει, επί τέλους, να ξεκουραστεί. Θέλω να βεβαιωθώ ότι έχεις κατανοήσει απόλυτα αυτήν την πραγματικότητα της ανθρώπινης ζωής: Μέσα στο γήινο σύστημα της κατάρτας της επιβίωσης, όλοι έχουν κουραστεί να τρέχουν.

Θυμάμαι μια συνάντησή μου μ' έναν ποιμένα, ο οποίος μου έλεγε ότι κάθε πρωί που ξυπνούσε σκεφτόταν με πολλή αγάπη τη διακονία του, μέχρι τη στιγμή που θυμόταν την κατάσταση των οικονομικών του, τα χρέη του και την έλλειψη χρημάτων. Είπε ότι τα οικονομικά του προβλήματα ήταν σαν μια υγρή κουβέρτα που τον τύλιγε και απειλούσε να πνίξει τη ζωή του και να του στερήσει όλη τη χαρά για το έργο του. Δεν είναι μόνο οι ποιμένες που αντιμετωπίζουν αυτήν την δυσάρεστη κατάσταση. Για την πλειοψηφία των οικογενειών, αυτός είναι ο συνηθισμένος τρόπος ζωής, καθώς είναι αιχμάλωτοι του χρέους τους και περιμένουν τον επόμενο μισθό για να ζήσουν.

Όλοι ψάχνουν μια διέξοδο, και η μόνη διέξοδος είναι ο πλούτος, να αποκτήσουν παραπάνω από αρκετά. Μέσα στο γήινο σύστημα της κατάρτας, η ταυτότητα του ανθρώπου ορίζεται από το τι έχει και πόσα χρήματα κερδίζει. Πρώτα, ο άνθρωπος προσπαθεί απεγνωσμένα να καλύψει τη γύμνια του, την απώλεια του πραγματικού σκοπού και της ταυτότητάς του, υιοθετώντας μια πλαστή ταυτότητα. Και μετά, προσπαθεί να αντικαταστήσει το χρίσμα του Θεού, που κάποτε τον κάλυπτε με τόση δόξα, συσσωρεύοντας πλούτο. Δεύτερον, προσπαθεί να αντικαταστήσει τη θέση τιμής και το στέμμα της δόξας που του είχαν δοθεί για να κυβερνά το Βασίλειο του Θεού, με την υπερηφάνεια για τη ζωή του, και την κυριαρχία επάνω σε άλλους ανθρώπους. Έτσι τώρα, ο

άνθρωπος καταναλώνεται από ένα πράγμα — την απόκτηση ή τη συσσώρευση πλούτου. Κι επειδή η ταυτότητά του πηγάζει από το μέγεθος του πλούτου του, και από το μέγεθος της δύναμης που έχει επάνω στους άλλους, η κοινωνική θέση έχει γίνει πολύ σημαντική για την αυτοεκτίμηση του ανθρώπου, μετά την πτώση.

Σκέψου λίγο. Ποια είναι συνήθως η πρώτη ερώτηση που θα κάνει ένας άντρας σ' έναν άλλον άντρα: «Με τι ασχολείσαι;» Γιατί; Υπάρχει κάποιο πραγματικό ενδιαφέρον για τον συνομιλητή; Όχι ακριβώς, αλλά η ερώτηση αυτή προσδιορίζει το επίπεδο σεβασμού μας γι' αυτό το άτομο. Με άλλα λόγια, αναρωτιόμαστε, «Ποιος είναι αυτός ο άλλος άνθρωπος; Ποια είναι η θέση ή το ανάστημά του, μέσα στο γήινο βασίλειο; Πόσο σεβασμό θα πρέπει να του αποδώσω;» Εδώ, όπως βλέπετε, μιλάω μόνο από την πλευρά των ανδρών. Απ' όσο καταλαβαίνω, εσείς κυρίες μου, λειτουργείτε από μια εντελώς διαφορετική οπτική γωνία για την ταυτότητα.

Σήμερα αυτό το γήινο σύστημα κατάρας εξακολουθεί να είναι σε ισχύ! Οι άνθρωποι φιλτράρουν όλες τις αποφάσεις τους μέσα από το φίλτρο απόκτησης ή συσσώρευσης χρημάτων. Οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να αλλάξουν τόπο ή και χώρα διαμονής, προκειμένου να αναλάβουν μια καλύτερα αμειβόμενη εργασία, χωρίς να σκεφθούν καθόλου ποιος μπορεί να είναι ο σκοπός της ζωής τους. Όλοι θέλουν να γίνουν ροκ σταρ. Γιατί; Λόγω της ταυτότητας (της κοινωνικής θέσης) και του πλούτου που έχουν οι ροκ σταρ.

Σε μια έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε χιλιάδες μαθητές γυμνασίου σχετικά με το επάγγελμα που θα ήθελαν να κάνουν όταν μεγαλώσουν, το εξήντα πέντε τοις εκατό είπαν ότι ο στόχος στην επαγγελματική τους επιλογή ήταν να γίνουν διάσημοι. Διάσημοι; Απ' όσο ξέρω, το να είσαι διάσημος δεν είναι επάγγελμα.

Μια άλλη μελέτη διαπίστωσε ότι το 30 τοις εκατό των εργαζομένων μισούν τη δουλειά τους, και μια άλλη, ότι το 40 τοις εκατό δεν αγαπούν πραγματικά τη δουλειά τους. Έτσι, έχουμε ένα 70 τοις εκατό από τους εργαζόμενους στις ΗΠΑ που δεν τους αρέσει αυτό που κάνουν! Τότε γιατί βρίσκονται εκεί; Βρίσκονται εκεί επειδή είναι σκλάβοι της επιβίωσης — τρέχουν, κοπιάζουν και ιδρώνουν, μόνο και μόνο για να

επιβιώσουν. Ο σκοπός και η επιθυμία δεν περιέχονται σ' αυτήν την εξίσωση, για τους περισσότερους από τους εργαζόμενους. Η πληρωμή των λογαριασμών είναι το ζητούμενο και ο βασικός παράγοντας. Η υποδούλωση στην ανάγκη εξεύρεσης χρημάτων δεν αφήνει πολλά περιθώρια για επιλογές. Όποιος πληρώνει τα περισσότερα χρήματα τούς προσελκύει. Είναι η αγωνιώδης κούρσα της βιοπάλης! Σ' αυτήν τρέχουμε κι εγώ κι εσύ. Σκέψου την εικόνα ενός χάμστερ σε κλουβί, τρέχει αγωνιωδώς, αλλά η ρόδα του δεν το πηγαίνει πουθενά. Το θεωρούμε χαριτωμένο. Αλλά στον πραγματικό κόσμο, δεν είναι χαριτωμένο, δεν είναι καθόλου χαριτωμένο. Οι άνθρωποι πεθαίνουν σ' αυτήν τη ρόδα, και ποτέ δεν καταλήγουν εκεί όπου ήλπιζαν να φθάσουν.

Μη σας απασχολεί, λοιπόν, τι θα φάτε και τι θα πιείτε, και μη σας πιάνει άγχος. Για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό. Ο Πατέρας σας όμως ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' αυτά.

—Κατά Λουκάν 12:29-31, ΕΒΕ

Το τρέξιμο με επώδυνο κόπο και ιδρώτα, είναι το μόνο σύστημα που γνωρίζουμε. Αν σου έλεγα ότι έπρεπε να ξεπληρώσεις τα χρέη σου μέσα 12 μήνες, αν δεν θα είχες άλλη επιλογή, διαφορετικά ολόκληρη η οικογένειά σου θα εξοριζόταν στον Βόρειο Πόλο για πάντα (χρησιμοποιώ ένα ακραίο παράδειγμα για να τονίσω κάτι), τι θα έκανες; Θα σου πω τι θα έκανες. Θα άρχιζες αμέσως να σχεδιάζεις, να ιδρώνεις και να τρέχεις όσο πιο γρήγορα μπορείς. Θα σκεφτόσουν, «Ίσως μπορώ να κάνω και κάποιες δουλειές μερικής απασχόλησης. Η γυναίκα μου θα μπορούσε να κάνει κι αυτή κάποια επιπρόσθετη δουλειά μερικής απασχόλησης, και τα παιδιά θα μπορούσαν κι αυτά να βοηθήσουν». Βλέπεις, αυτό είναι το μόνο σύστημα που έχεις μάθει για την απόκτηση χρημάτων και για την κάλυψη των αναγκών σου, το επώδυνο σύστημα του μόχθου και ιδρώτα. Επίτρεψέ μου να σου δώσω και μια άλλη εικόνα αυτού του συστήματος.

Ας υποθέσουμε ότι έκανα τζόγκικ στον δρόμο σου, και βρήκα μια καφέ χάρτινη σακούλα στην απέναντι πλευρά από το σπίτι σου, με δέκα

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

εκατομμύρια δολάρια μέσα. Ενθουσιάστηκα, αλλά ήξερα πολύ καλά ότι πρέπει να το αναφέρω στην αστυνομία. Επειδή σε γνώριζα, έτρεξα στο σπίτι σου και ζήτησα να χρησιμοποιήσω το τηλέφωνό σου. Τηλεφώνησα στο αστυνομικό τμήμα, ενώ εσύ στεκόσουν κοντά και άκουγες. Τους είπα τι είχε συμβεί και τι είχα βρει. Μετά από μια σύντομη σιωπή, για να ελέγξουν τα αρχεία τους, μου είπαν ότι δεν είχαν καμία αναφορά για την απώλεια αυτών των χρημάτων και ότι θα μπορούσα να τα κρατήσω. (Δεν νομίζω ότι αυτό θα έλεγαν, αλλά για χάρη του παραδείγματός μου, ας πούμε ότι θα έλεγαν έτσι). Όταν το άκουσα αυτό, πήδηξα επάνω και φώναξα ενθουσιασμένος. Μετά σου είπα τι μου είπε η αστυνομία, και έφυγα τρελός από χαρά.

Χαμογελούσες ευγενικά καθώς χαιρόμουν και σου τα εξηγούσα όλ' αυτά, αλλά τι πιστεύεις ότι θα έκανες στο τραπέζι εκείνο το βράδυ καθώς θα διηγούσουν την ιστορία στη σύζυγό σου; Θα χαμογελούσες; Δεν νομίζω. Θα έλεγες, «ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ _____!» Το συμπλήρωσες το κενό; Πώς ήξερες ότι η λέξη «ΔΙΚΑΙΟ» ήταν η σωστή απάντηση; Θα σου πω πώς: Επειδή έτσι μεγάλωσες. Αυτό είναι το σύστημα με το οποίο μεγάλωσες. Ο επώδυνος κόπος και ο ιδρώτας είναι ο τρόπος με τον οποίο γίνονται τα πράγματα.

Στο παράδειγμά μου, απέκτησα χρήματα χωρίς κόπο, και έτσι παρέκαμψα το σύστημα. Δεν είναι δίκαιο. Δεν ήταν δίκαιο γιατί δεν είχα εργαστεί γι' αυτά τα χρήματα. Απλά, τα βρήκα. Αντιλαμβανόμενος ότι πιθανότατα δεν θα είχες ποτέ τέτοια τύχη, βασανιζόσουν από τη ζήλεια και την πικρία, επειδή γνώριζες ότι οι μέρες σου θα εξακολουθούσαν να είναι γεμάτες με την αναγκαστική δουλειά της επιβίωσης.

Αντίστοιχα, αν ερχόμουν στην εκκλησία μια μέρα, με τα ρούχα μου σκισμένα και βρώμικα, και σηκωνόμουν κι έλεγα, «Τα καταφέραμε! Η Drenda κι εγώ δουλεύαμε 22 ώρες την ημέρα τα τελευταία δέκα χρόνια, και καταφέραμε να ξεχρεώσουμε το σπίτι μας!», όλοι οι παρευρισκόμενοι θα ξεσπούσαν σε επευφημίες και χειροκροτήματα. Γιατί; Επειδή κάποιος τα κατάφερε, και αυτό είναι ενθαρρυντικό. Κάποιος τα κατάφερε, υπάρχει διέξοδος! Ίσως αν σφίξουμε τα δόντια, αν το αποδεχτούμε αδιαμαρτύρητα, αν πληρώσουμε το τίμημα, θα καταφέρουμε κι εμείς να ελευθερωθούμε. Αλλά γιατί δεν θα

επευφημούσαν όλοι για τα χρήματα που βρήκα να κείτονται επάνω στον δρόμο; Και γιατί ήταν τόσο εύκολο για σένα να συμπληρώσεις το κενό; Επειδή σκέφτεσαι μ' αυτόν τον τρόπο, επειδή αυτό ονειρεύεσαι κι εσύ. Δίκαιο είναι το επώδυνο σύστημα του μόχθου και του ιδρώτα που όλοι έχουμε μάθει. Τα χρήματα που δεν συνδέονται με εργασία δεν θεωρούνται δίκαια.

Αλλά μια απόδραση από το επώδυνο σύστημα του μόχθου και του ιδρώτα είναι το όνειρο όλων. Το να γίνεις πλούσιος, να γίνεις εκατομμυριούχος είναι μια δελεαστική σκέψη για τους περισσότερους ανθρώπους. Ένα εκατομμύριο δολάρια, δεν είναι αυτό που ήταν κάποτε, αλλά και μόνο ως αριθμός, εξακολουθεί να δηλώνει πλούτο. Ο πλούτος προσφέρει τη δυνατότητα για ελευθερία, που έρχεται σε αντίθεση με την καθημερινή πίεση που βιώνει η πλειοψηφία των ανθρώπων. Όλοι έχουν κουραστεί να τρέχουν, κι αν είχαν ένα εκατομμύριο δολάρια θα μπορούσαν να σταματήσουν και να κάνουν αυτό που πάντα ήθελαν. Σκέψου το: Ποιο είναι το δέλεαρ ενός λαχείου; Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ! Ελευθερία να μπορείς να επιλέγεις, να παίρνεις αποφάσεις που δεν περιστρέφονται γύρω από την πληρωμή των λογαριασμών ή την κάλυψη των απαραίτητων αναγκών.

Το τηλεπαιχνίδι, «Ποιος θέλει να γίνει Εκατομμυριούχος;», είναι εξαιρετικά δημοφιλές. Αρέσει στους ανθρώπους, επειδή όλοι ονειρεύονται αυτήν την ελευθερία. Όταν βλέπουν την εκπομπή, εμπλέκονται συναισθηματικά, επευφημούν τον διαγωνιζόμενο, εύχονται να κερδίσει.

Από την άλλη, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η κλοπή αποτελεί την απλούστερη μορφή απόκτησης αγαθών χωρίς εργασία. Με έναν στρεβλό τρόπο, προσφέρει επίσης ελευθερία από το σύστημα της γήινης κατάρας. Όπως και να 'χει, νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε πως όλοι θέλουν να σταματήσουν να τρέχουν! Αλλά υπάρχει κάποια διέξοδος; Οικονομικά πλάνα υπάρχουν άφθονα. Παίρνω τουλάχιστον δέκα μηνύματα την ημέρα από ανθρώπους στο εξωτερικό που μου λένε τον πόνο τους, για το πώς κληρονόμησαν 20 εκατομμύρια δολάρια και χρειάζονται κάποιον να τους βοηθήσει να τα διασφαλίσουν σε μια σίγουρη τοποθέτηση. Μου προσφέρουν τα μισά, μόνο και μόνο αν

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

δεχτώ να αναλάβω τα χρήματά τους και να τα προστατεύσω. Φυσικά, στη συνέχεια θέλουν να τους στείλω την ηλεκτρονική μου διεύθυνση, και μου ζητούν να πληρώσω τον φόρο κληρονομιάς, το τέλος αποστολής, την ασφάλιση, και οποιαδήποτε άλλη οικονομική υποχρέωση προκειμένου να απελευθερωθεί η κληρονομιά τους. Σοβαρά, τώρα; Φαίνομαι για ηλίθιος;

Μου τηλεφώνησε ένας πελάτης και ήθελε επενδυτικές συμβουλές. Του έκανα τις συνηθισμένες ερωτήσεις που κάνω σε τέτοιες περιπτώσεις, και ανακάλυψα ότι είχε περίπου πέντε εκατομμύρια δολάρια για να τα επενδύσει. Μου είπε ότι δεν τα είχε στα χέρια του εκείνη τη στιγμή, διότι προέρχονταν από μια κληρονομιά. Τον ρώτησα πόσο σύντομα πίστευε ότι θα τακτοποιηθεί η κληρονομιά, και μου είπε σε περίπου δύο εβδομάδες. Έτσι, του τηλεφώνησα σε περίπου δύο εβδομάδες, και είπε ότι θα πάρει λίγο περισσότερο. Δυσκολευόταν να αποδεσμεύσει την κληρονομιά από την ευρωπαϊκή τράπεζα που την παρακρατούσε. Κατάλαβα ότι κάτι δεν πήγαινε καλά και άρχισα να του κάνω κι άλλες ερωτήσεις. Λοιπόν, η ιστορία ήταν ότι είχε στη Γαλλία έναν θείο για τον οποίο δεν γνώριζε. Αυτός ο θείος πέθανε και του άφησε 5.000.000 δολάρια. Ωστόσο, υπήρχε μια φορολογική υποχρέωση 50.000 δολαρίων που εξακολουθούσε να εκκρεμεί, και έπρεπε να καταβληθεί πριν του αποδοθεί η κληρονομιά. Μου είπε ότι ακόμη προσπαθούσε να βρει τα χρήματα και είχε κάνει αίτηση για στεγαστικό δάνειο.

Τον ρώτησα αν είχε δικηγόρο, και είπε, «Ναι, ο δικηγόρος που μου τηλεφώνησε από τη Γαλλία, αυτός χειρίζεται το ζήτημα». «Δεν έχεις Αμερικανό δικηγόρο που να δουλεύει πάνω σ' αυτό;» Είπε, «Όχι, έχω μόνο αυτόν που μου τηλεφώνησε από τη Γαλλία». Μετά μου εξήγησε ότι επειδή δυσκολευόταν να βρει τα 50.000 δολάρια, ο δικηγόρος στη Γαλλία είπε ότι θα πλήρωνε τα μισά, και ότι θα μπορούσε να τον ξεπληρώσει μόλις αποδεσμεύονταν τα χρήματα. «Όχι», είπα δυνατά, «αυτό είναι απάτη!» Αν και δεν είχε ξανακούσει για τον υποτιθέμενο θείο του, πίστευε ότι η ιστορία ήταν αληθινή. Του τηλεφώνησα δύο εβδομάδες αργότερα, και είπε ότι σχεδόν είχε συγκεντρώσει όλα τα χρήματα για να τα στείλει στην τράπεζα. Και πάλι, του είπα, «Έχουν ήδη

τα πέντε εκατομμύρια δολάρια. Εάν ήθελαν πραγματικά τα χρήματα του φόρου, θα μπορούσαν απλά να σου στείλουν ένα email ή ένα έντυπο για να το υπογράψεις και να τους το επιστρέψεις, εξουσιοδοτώντας τους να πάρουν τα 50.000 δολάρια από τα χρήματα που έχουν ήδη». Αλλά δεν ήθελε να με πιστέψει, ήταν σίγουρος ότι του έλεγαν την αλήθεια.

Μόλις την περασμένη Κυριακή στην εκκλησία, αντιμετώπισα ένα παρόμοιο συμβάν. Ένας νεαρός μού ζητούσε επενδυτικές συμβουλές για κάποια χρήματα που θα έπαιρνε από μια κληρονομιά στο εξωτερικό. Δεν τον άφησα να τελειώσει την φράση του. Είπα, «Ξέρω, ξέρω, θέλουν να τους στείλεις κάποιο ποσό για να απελευθερώσουν τα χρήματα, σωστά;» «Ε.. ναι. Πώς το ήξερες;» Του είπα το ίδιο πράγμα, ότι ήταν απάτη. Αν και δεν ήξερε τον άνθρωπο που υποτίθεται ότι πέθανε, και δεν είχε δικηγόρο εδώ στις ΗΠΑ, συνέχιζε να αντιλογεί μαζί μου για την ύπαρξη των χρημάτων. Για ποιον λόγο πέφτουν θύματα αυτοί οι άνθρωποι; Επειδή θέλουν να είναι ελεύθεροι! Δεν μπορούν να το βγάλουν απ' το μυαλό τους, διότι αν υπάρχει έστω και μία πιθανότητα στο δισεκατομμύριο να είναι αλήθεια, το θέλουν.

Επίτρεψέ μου να σου δώσω ακόμα ένα παράδειγμα. Η επιχείρηση οικονομικών υπηρεσιών που έχουμε με την Drenda καλύπτει όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες. Είναι μια μεγάλη επιχείρηση! Οι ευκαιρίες που προσφέρει η εταιρεία μου είναι πραγματικές. Έχω ανθρώπους που βγάζουν εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια το χρόνο. Αλλά υπάρχουν, επίσης, και πολλά που πρέπει να μάθω στη δουλειά μου. Όταν διαχειρίζεσαι την περιουσία των ανθρώπων, πρέπει να γνωρίζεις νόμους και διατάξεις, καθώς και στρατηγικές για την εκμετάλλευση ακινήτων.

Είχα κάνει ραδιοφωνικές διαφημίσεις στην περιοχή Κολούμπους του Οχάιο, σ' έναν τοπικό χριστιανικό ραδιοφωνικό σταθμό, ζητώντας βιογραφικά, για καλούς πιθανούς υποψηφίους συνεργάτες. Λάβαμε περίπου 50. Αντί να ξεκινήσω αμέσως τις συνεντεύξεις, αποφάσισα να πραγματοποιήσω μια συνεδρία προσανατολισμού σε ένα κοντινό ξενοδοχείο, για να με βοηθήσει να κρίνω τους υποψήφιους. Η συνάντηση θα κάλυπτε τις τεράστιες δυνατότητες που έχει η εταιρεία μας στην αγορά, το πώς μοιραζόμαστε όχι μόνο τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα οικονομικά, αλλά εντάσσουμε αυτές τις συμβουλές στα

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

πλαίσια της χριστιανικής κοσμοθεωρίας. Καλύψαμε επίσης τον τρόπο λειτουργίας της εταιρείας, τις διαδικασίες που ακολουθούμε, την αποζημίωση που δίνουμε, την εκπαίδευση και τις απαιτήσεις αδειοδότησης. Ήξερα εκ πείρας ότι πολλοί από τους υποψηφίους μου θα έκαναν πίσω όταν έβλεπαν πόση δουλειά θα απαιτούταν για να βγάλουν 200.000 δολάρια τον χρόνο.

Μετά τη συνάντηση, περπατούσα στο σαλόνι του ξενοδοχείου και πρόσεξα ότι η μεγάλη κύρια αίθουσα χορού ήταν γεμάτη με πάνω από 1.000 άτομα. Όλοι είχαν έρθει για τον ίδιο λόγο. Μια δημοφιλής πολυεπίπεδη εταιρία (ΣΤΜ: εταιρία που λειτουργεί με σύστημα πυραμίδας) έκανε μια παρουσίαση για την ένταξή τους στην εταιρία. Αλλά γιατί ήταν τόσο πολλοί άνθρωποι εκεί, σε σύγκριση με τους 50 στη δική μου αίθουσα; Η απάντηση είναι απλή — τα χρήματα! Δυστυχώς, παρόλο που η πολυεπίπεδη εταιρία δεν το έλεγε αυτό, οι άνθρωποι ουσιαστικά αντιλαμβάνονταν ότι «Αν μπω μέσα στο σύστημα, τότε μπορώ να συστήσω τρία ακόμα άτομα, και μπαμ, θα γίνω εκατομμυριούχος». Δεν είμαι καινούργιος στις επιχειρήσεις, και ξέρω καλά ότι όποιος βγάζει πολλά χρήματα σε πολυεπίπεδες επιχειρήσεις εργάζεται πολύ σκληρά! Ναι, υπάρχουν οι δυνατότητες, αλλά αυτό που κυριαρχεί είναι η αντίληψη για εύκολο χρήμα, και η λογική «Αν αφήσω αυτήν την ευκαιρία να μου ξεφύγει, κάτι που δεν έκαναν όλοι αυτοί οι άνθρωποι, θα χάσω την ευκαιρία της ζωής μου!» Σε παρακαλώ, μη με παρεξηγείς. Έχω πολλούς καλούς φίλους που έχουν βγάλει εκατομμύρια από τέτοιες εταιρίες, και υπάρχουν πολλές μεγάλες εταιρίες αυτού του είδους. Αλλά απλά επισημαίνω τη νοοτροπία που γενικά έχουν όσοι εντάσσονται σ' αυτές. Μέσα στο γήινο σύστημα της κατάρτας της επιβίωσης, το εύκολο χρήμα δίνει μεγάλα κέρδη σ' αυτούς που το πουλάνε.

Αν σταματήσεις μια στιγμή και αναρωτηθείς πόσον χρόνο ξοδεύεις για τα χρήματα, είτε για να τα αποκτήσεις είτε για να προστατεύσεις αυτά που έχεις, θα εκπλαγείς. Θα το ξαναπώ για να συνειδητοποιήσεις καλά τι εννοώ: Όλοι θέλουν να σταματήσουν να τρέχουν, και έχουν κουραστεί να αφιερώνουν τη ζωή τους στην προσπάθεια για επιβίωση! Αυτό που κάνει το σαββατοκύριακο τόσο επιθυμητό είναι ότι σταματάμε

να τρέχουμε. Επιθυμούμε τις διακοπές διότι μπορούμε να σταματήσουμε. Η συνταξιοδότηση φαντάζει τόσο ωραία επειδή μπορούμε επιτέλους να σταματήσουμε, και να κάνουμε αυτά που θέλουμε. Μη με παρεξηγείς. Η άποψη των περισσότερων ανθρώπων για τη ζωή δεν είναι ότι θέλουν απλά να κάθονται και να μην κάνουν τίποτε. Και ούτε λέω ότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού για σένα. Όχι, δημιουργηθήκαμε για να δραστηριοποιούμαστε για την εκπλήρωση της αποστολή μας, για τον σκοπό που μας δόθηκε και είναι μοναδικός για τον καθένα μας. Δυστυχώς, οι περισσότεροι άνθρωποι είναι τόσο απασχολημένοι να τρέχουν μόνο και μόνο για να επιβιώσουν, που εγκατέλειψαν τα όνειρά τους εδώ και χρόνια.

**ΑΝ ΔΕΝ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟ
ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ, ΘΑ
ΤΡΕΧΕΙΣ ΣΕ ΟΛΗ ΣΟΥ ΤΗ ΖΩΗ,
ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΗΙΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΑΣ, ΕΧΟΝΤΑΣ ΤΗ
ΝΟΟΤΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ.**

Είμαι βέβαιος ότι θα έχεις ακούσει κάποιον να λέει, ή ίσως το έχεις πει κι εσύ: «Πρέπει να πάω στη δουλειά σήμερα». Και, ασφαλώς, έχεις καταλάβει ότι οι άνθρωποι δεν ευημερούν συναισθηματικά όταν «πρέπει» να πάνε στη δουλειά. Αλλά ανθίζουν πραγματικά, όταν κάνουν κάτι που θέλουν, και όταν πηγαίνουν στη δουλειά τους με ζήλο και αγάπη γι' αυτό που κάνουν. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι αυτό δεν συμβαίνει στη ζωή των περισσότερων. Στη μεγάλη τους πλειοψηφία οι άνθρωποι συνήθως λένε, «Πρέπει να πάω στη δουλειά σήμερα». Απλά δουλεύουν για να βγάλουν χρήματα, άλλη μια μέρα στο γραφείο, άλλη μια μέρα για να επιβιώσουν και να καταφέρουν να προχωρήσουν. Οι περισσότεροι ξεκινούν τη ζωή τους γεμάτοι ενθουσιασμό. Η δουλειά που δέχτηκαν να κάνουν μόνο και μόνο για να πληρώνουν τους λογαριασμούς τους είναι προσωρινή, μέχρι να στρώσουν λίγο τα πράγματα, και μετά θα κάνουν αυτό που πραγματικά θέλουν. Αλλά με το πέρασμα του χρόνου, αυτό που θέλουν αρχίζει να θολώνει και να ξεμακραινεί, και κάπου μετά τα σαράντα τους, συνειδητοποιούν ότι δεν υπάρχει διέξοδος. Είναι η αποκαλούμενη «κρίση της μέσης ηλικίας», και είναι η πρώτη φορά που διαπιστώνουν ότι έχουν παγιδευτεί.

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Φίλε μου, αυτή δεν είναι η ζωή που σχεδίασε ο Θεός για μας. Το ξέρεις ήδη. Για να ξεφύγεις από αυτό το θλιβερό μέλλον, η Drenda κι εγώ έχουμε πει εδώ και χρόνια ότι δεν θα βρεις ποτέ τον σκοπό σου, τον μοναδικό σκοπό της δικής σου ζωής, αν δεν τακτοποιήσεις το ζήτημα των χρημάτων σου. Αν δεν το τακτοποιήσεις, θα τρέχεις σε όλη σου τη ζωή, μέσα στο γήινο σύστημα της κατάρας, έχοντας τη νοοτροπία της επιβίωσης.

Αν δεν τακτοποιήσεις το ζήτημα των χρημάτων σου, δεν θα ανακαλύψεις ποτέ τον σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκες!

Σε σύγκριση μ' αυτόν τον τρόπο ζωής, ας μιλήσουμε για το πώς θα μπορούσε να είναι η ζωή σου. Ας σκεφτούμε το χόμπι σου. Ας πούμε ότι είναι γκολφ. Έχεις ακούσει ποτέ κάποιον να λέει, «Να πάρει η ευχή, πρέπει να πάω να παίξω γκολφ σήμερα!»; Ή άκουσες κάποιον να λέει, «Να πάρει η ευχή, είναι Παρασκευή βράδυ! Μισώ τα βράδια της Παρασκευής. Μακάρι να ήταν Δευτέρα πρωί, για να επιστρέψω στη δουλειά»; Ή ας πούμε ότι το χόμπι σου είναι το ψάρεμα. Υπάρχει περίπτωση να σ' ακούσω ποτέ να λες, «Φτου, να πάρει! Πρέπει να πάω για ψάρεμα σήμερα!»; Αμφιβάλλω αν θα άκουγα ποτέ κάτι τέτοιο από σένα, επειδή έχεις πάθος για το ψάρεμα. Τι θα συνέβαινε αν ζούσες τη ζωή σου με το ίδιο πάθος και τον ίδιο ζήλο γι' αυτό που κάνεις, και ήσουν σε θέση να επικεντρωθείς στο πάθος σου και να αντλείς ευχαρίστηση, αντί να χύνεις ιδρώτα; Κι αν είχες τα χρήματα που χρειαζόσουν για να φροντίσεις την οικογένειά σου και να ζήσεις μια ζωή χωρίς οικονομικό άγχος; Υπάρχει τρόπος να το κάνουμε αυτό; Η Drenda κι εγώ ανακαλύψαμε ότι υπάρχει!

Πλούτο χαρίζει του Κυρίου η ευλογία, δεν την ακολουθεί θλίψη καμιά.

—Παροιμίες 10:22, EBE

Ξαναδιάβασε αργά αυτό το χωρίο των Γραφών. Στο αρχικό Εβραϊκό κείμενο μιλάει για τον κυριολεκτικό πλούτο, χωρίς σκληρή εργασία. Το

βλέπεις; Το Βασίλειο του Θεού παρέχει έναν τρόπο διαφυγής από το οδυνηρό σύστημα του κόπου και του ιδρώτα που μας κληροδότησε ο Αδάμ. Θα μπορούσε αυτός ο στίχος να σημαίνει πραγματικά αυτό που λέει; Νομίζω ότι θα συμφωνούσε πως αν το έκανε, τότε μόλις διάβασες τα καλύτερα καλά νέα που έχεις ακούσει εδώ και πολύ καιρό. Ακριβώς! Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το Ησαΐας 61, μιλώντας προφητικά για τον Ιησού και τη διακονία Του, δηλώνει:

Το Πνεύμα με κατέχει Κυρίου του Θεού, γιατί ο Κύριος μ' έχρισε. Μ' έστειλε μήνυμα χαρμόσυνο να φέρω στους φτωχούς.

—Ησαΐας 61:1, ΕΒΕ

Ποια είναι τα καλά νέα για έναν άνθρωπο που είναι παγιδευμένος στον τρόπο επιβίωσης του γήινου συστήματος της κατάρας; Η οικονομική ελευθερία, φυσικά! Ο Ιησούς κυριολεκτικά λέει ότι η Βασιλεία του Θεού παρέχει έναν δρόμο διαφυγής από τους περιορισμούς του γήινου συστήματος της κατάρας, που αναγκάζει τον άνθρωπο να τρέχει με επώδυνο κόπο και ιδρώτα. Ας το παραδεχτούμε. Μπορείς να τρέξεις μόνο μέχρι ένα όριο, και οι πιο πολλοί άνθρωποι τρέχουν αρκετά σκληρά και διαπιστώνουν ότι αυτό δεν αρκεί για να ελευθερωθούν. Έτρεχα όσο πιο γρήγορα μπορούσα, στα 9 χρόνια που η Drenda κι εγώ είχαμε σοβαρό χρέος. Οι εκατοντάδες χιλιάδες πελάτες που έχει δει η εταιρεία μας τα τελευταία 27 χρόνια έτρεχαν κι αυτοί όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Ωστόσο, παρά τις επιμελείς προσπάθειές τους, εξακολουθούσαν να είναι παγιδευμένοι σε μια ζωή οικονομικής δουλείας. Όλοι τους μας προσέγγισαν επειδή με τρόπο είχαν συνειδητοποιήσει ότι ήταν σε απελπιστική οικονομική κατάσταση, και τα όνειρά τους για οικονομική ελευθερία φαίνονταν όλο και πιο δύσκολο να επιτευχθούν, και οι οραματισμοί τους είχαν αντικατασταθεί με την απλή επιβίωση. Δες για λίγο και εξέτασε μαζί μου το νόημα της λέξης προμήθεια.

Η λέξη «προμήθεια» είναι παράγωγο του ρήματος «προμηθεύω». Σήμερα, αυτό το ρήμα, στα Ελληνικά, σημαίνει δίνω σε κάποιον κάτι, αλλά η αρχική σημασία του ήταν «προνοώ», από το πρόθεμα «προ-»

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

που σημαίνει πριν, και το ουσιαστικό «μήτις» που σήμαινε σκέψη, σοφία.

Χωρίς προμήθειες δεν μπορείς να πραγματοποιήσεις τα όνειρα που έχεις σκεφθεί, επειδή αν δεν έχεις προμήθειες, η απόκτηση προμηθειών γίνεται η μόνη σκέψη και ο μόνος οραματισμός σου. Δυστυχώς, έτσι ζουν οι περισσότεροι άνθρωποι — έχοντας χάσει τον οραματισμό τους, με μόνη σκέψη την επιβίωσή τους. Αυτό αποτελεί δουλεία στην πιο ύπουλη μορφή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Η ΠΟΡΤΑ

Ας συνοψίσουμε για λίγο όσα μάθαμε μέχρι τώρα για το Βασίλειο του Θεού. Πρώτον, μάθαμε ότι ο άνθρωπος τέθηκε επάνω στη γη σε θέση εξουσίας, για να την κυβερνά. Είδαμε στο Προς Εβραίους 2:7-8 ότι δεν υπήρχε τίποτε στη γη που δεν υποτασσόταν στον άνθρωπο. Λόγω αυτής της θέσης του, διαπιστώσαμε ότι ο άνθρωπος ήταν το κλειδί, ή η πόρτα, που έδινε την είσοδο στο γήινο βασίλειο. Ο Σατανάς το ήξερε αυτό, κι έτσι, έβαλε τον Αδάμ και την Εύα στο στόχαστρό του, προκειμένου ν' αποκτήσει εξουσία επάνω στη γη. Όταν ο Αδάμ και η Εύα εξαπατήθηκαν και υπέκυψαν στο πονηρό σχέδιό του, αμάρτησαν και απόκοψαν την εξουσία του Θεού από τη ζωή τους. Το Πνεύμα του Θεού, που τους κάλυπτε από τη στιγμή που δημιουργήθηκαν, έπρεπε να αποχωρήσει. Βρέθηκαν να είναι γυμνοί, όχι μόνο σωματικά αλλά και πνευματικά. Φαντάζομαι το σοκ που δοκίμασαν όταν διαπίστωσαν ότι το Πνεύμα του Θεού είχε φύγει από αυτούς. Η Αγία Γραφή λέει ότι άρχισαν αμέσως να ράβουν φύλλα συκιάς, για να καλύψουν το σώμα τους, επειδή ένιωθαν γυμνοί.

Αν και ο άνθρωπος συνέχισε να διατηρεί τη θέση τού κυβερνήτη της

γης, όπως ακριβώς του είχε δοθεί στη δημιουργία, έχασε, πλέον, την εξουσία και τη δύναμη να κυβερνά πνευματικά το γήινο βασίλειο. Επειδή επέλεξε να επαναστατήσει ενάντια στον Θεό, και επέλεξε να πιστέψει και να συμφωνήσει με τον Σατανά αντί για τον Θεό, ο άνθρωπος μπήκε κάτω από την εξουσία του Σατανά και, κατά συνέπεια, κάτω από την ίδια κρίση που είχε υποστεί ο Σατανάς (ο Εωσφόρος) όταν εκδιώχθηκε από τον ουρανό. Αυτή η κρίση ήταν ένα μέρος που ονομαζόταν κόλαση, ένας τόπος βασανισμού και αιώνιου αποχωρισμού από την παρουσία του Θεού. Πρέπει να σημειώσουμε ότι η κόλαση δεν δημιουργήθηκε για τον άνθρωπο. Ποτέ δεν ήταν πρόθεση του Θεού να πάει έστω και ένας άνθρωπος εκεί.

*Τότε, θα πει και σ' εκείνους που θα είναι από τα αριστερά:
«Πηγαίνετε από μένα, οι καταραμένοι, στην αιώνια φωτιά, που
είναι ετοιμασμένη για τον διάβολο και για τους αγγέλους του».*

—Κατά Ματθαίον 25:41

Για να σώσει τον άνθρωπο από αυτήν την καταδίκη, ο Θεός θα έπρεπε να αποκαταστήσει την εξουσία της διακυβέρνησής Του στη γη. Θα έπρεπε να πάρει πίσω την εξουσία που είχε τώρα ο Σατανάς. Υπήρχε μόνο ένας τρόπος για να συμβεί αυτό. Κάποιος που δεν ήταν ένοχος για αμαρτία, θα έπρεπε να προσφερθεί εθελοντικά να πάρει επάνω του την τιμωρία του θανάτου, στη θέση του Αδάμ. Αλλά το πρόβλημα ήταν πως κάτι τέτοιο ήταν αδύνατο, διότι κάθε άνθρωπος που γεννιέται στη γη, όντας απόγονος του Αδάμ, έχει μολυνθεί από την αμαρτία, και δεν θα μπορούσε να έχει το Πνεύμα και την εξουσία του Θεού. Όμως, ο Θεός είχε ένα σχέδιο για να ξεπεράσει αυτό το πρόβλημα. Το σχέδιο του Θεού απαιτούσε να θεμελιωθούν και να γραφτούν οι δίκαιες διατάξεις Του, ο νόμος Του, μέσα στο γήινο βασίλειο, και, αν είναι δυνατόν, ένας άνθρωπος που ζει στη γη να μπορέσει να κριθεί αθώος με βάση αυτόν τον νόμο. Τότε, και μόνο τότε, θα μπορούσε αυτός ο αθώος άνθρωπος να σταθεί στη θέση του Αδάμ, και να πάρει επάνω του την ποινή και την τιμωρία του Αδάμ.

Αλλά εδώ υπήρχε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα, διότι ο άνθρωπος που

θα μπορούσε να υλοποιήσει αυτό το σχέδιο δεν θα έπρεπε να είναι απόγονος του Αδάμ, καθώς όλοι οι απόγονοι του Αδάμ θα ήταν μολυσμένοι από την αμαρτία, και αποκομμένοι από την παρουσία του Θεού. Πώς θα ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί ένα τέτοιο σχέδιο και να σωθεί ο άνθρωπος; Για να πραγματοποιηθεί, θα έπρεπε να φέρει ο Θεός έναν άνθρωπο στη γη, που δεν θα ήταν από την γενεαλογία του Αδάμ, και που θα ήταν πρόθυμος να θυσιαστεί για χάρη των ανθρώπων. Αλλά το γήινο βασίλειο είχε δοθεί στον Αδάμ και στους απογόνους του, οπότε, υπό αυτό το νομικό καθεστώς, δεν υπήρχε τέτοιος άνθρωπος. Για να υπάρξει τέτοιος άνθρωπος, θα έπρεπε να γεννηθεί εδώ, αλλά να μην ανήκει στη γενεαλογία του Αδάμ.

Με την πρώτη ματιά, θα συμφωνήσεις κι εσύ, ότι κάτι τέτοιο φαντάζει και πάλι αδύνατο, αλλά στην πραγματικότητα, υπάρχει τρόπος να γίνει. Ο Θεός θα μπορούσε να τοποθετήσει έναν αρσενικό σπόρο σε μια γυναίκα στη γη, αν μπορούσε να βρει έναν άνθρωπο που θα Τον πίστευε να το κάνει αυτό, δίνοντάς Του έτσι τη νομική δικαιοδοσία να το κάνει. Θυμήσου, ο άνθρωπος κρατούσε το κλειδί του γήινου βασιλείου. Ο Σατανάς είχε χρησιμοποιήσει το ίδιο κλειδί για να αποκτήσει πρόσβαση στη γήινη σφαίρα και να κλέψει την πνευματική θέση εξουσίας που κατείχε ο Αδάμ. Για να λειτουργήσει το σχέδιο του Θεού μέσα στη νομιμότητα της γήινης σφαίρας, ώστε να μην μπορεί να το προσβάλει ο Σατανάς, ο Θεός θα έπρεπε να βρει έναν άνδρα και μια γυναίκα που θα Τον πίστευαν για να αποκτήσουν ένα παιδί όταν κάτι τέτοιο θα ήταν παντελώς αδύνατο γι' αυτούς. Θα έπρεπε να πιστέψουν ότι ο Θεός θα έκανε το αδύνατο.

Η γέννηση αυτού του παιδιού θα ήταν συνδεδεμένη με την υπόσχεση για το μέλλον, ότι μέσα από τη γενιά του θα ευλογούνταν όλα τα έθνη, διότι μέσα από τη γενιά του ο Θεός θα είχε τη νομιμότητα και τη δικαιοδοσία να φέρει τον Ιησού στον κόσμο. Αν υπήρχε ένα ζευγάρι που θα μπορούσε να πιστέψει ότι ο Θεός θα το έκανε αυτό, ότι θα έκανε μια νεκρή μήτρα να συλλάβει ένα παιδί, και θα πίστευαν ότι μέσω αυτού του παιδιού κάθε έθνος θα ευλογούταν, και ότι η γέννησή του θα τους έδινε περισσότερους απογόνους από τους κόκκους της άμμου στην ακτή της θάλασσας, τότε ο Θεός θα είχε τη νομιμότητα που χρειαζόταν για να

τοποθετήσει, αργότερα, τον ουράνιο σπόρο στη Μαρία, τη μητέρα του Ιησού. Αλλά βρήκε ο Θεός έναν τέτοιο άνθρωπο; Το όνομά του ήταν Αβραάμ, και είναι ο πατέρας της πίστης μας.

Ο Αβραάμ, παρ' όλο που δεν είχε λόγο να ελπίζει, έδειξε εμπιστοσύνη και στήριξε την ελπίδα του στο Θεό: έτσι έγινε πατέρας πολλών λαών, όπως του είπε ο Θεός: Τόσο πολλοί θα είναι οι απόγονοί σου. Σ' αυτά τα λόγια δεν απίστησε ο Αβραάμ. Αν και ήταν τότε κάπου εκατό ετών, δε σκέφτηκε πως δεν μπορούσε πια να κάνει παιδιά, όπως εξάλλου δεν μπορούσε και η Σάρρα: δεν αμφιταλαντεύτηκε ως προς την εκπλήρωση της επαγγελίας του Θεού, αλλ' αντίθετα, η πίστη του δυνάμωσε και δόξασε το Θεό. Ήταν τελείως βέβαιος πως ο Θεός, ο οποίος του έδωσε την επαγγελία, είχε και τη δύναμη να την εκπληρώσει.

—Προς Ρωμαίους 4:18-21, ΕΒΕ

Ο Αβραάμ και η Σάρρα πίστεψαν τα λόγια του Θεού, και γέννησαν τον Ισαάκ όταν ήταν πολύ γέροι και ανίκανοι να κάνουν παιδιά. Επειδή ο Αβραάμ πίστεψε τον Θεό, η υπόσχεση μπορούσε να περάσει από την πόρτα που άνοιξε ο Αβραάμ. Ο Ιησούς θα έπρεπε να περάσει από την γενεαλογία του Αβραάμ. Επίτρεψέ μου να το ξεκαθαρίσω απόλυτα.

Για να φέρει ο Θεός τον Ιησού στον κόσμο, έπρεπε να περάσει από την γενεαλογία του Αβραάμ. Αυτός ήταν ο μόνος νόμιμος δρόμος. Γι' αυτό και, αν κοιτάξεις το πρώτο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου, θα βρεις μια μεγάλη γενεαλογική λίστα με ονόματα, όπου

**ΔΕΝ ΖΟΥΣΑΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΡΑ ΤΟΥ ΕΠΩΔΥΝΟΥ ΚΟΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΔΡΩΤΑ, ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ
ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΝ.**

καταγράφεται ποιος γέννησε ποιον. Αυτό το κεφάλαιο είναι το πρώτο κεφάλαιο για κάποιον λόγο. Επιβεβαιώνει το γεγονός ότι, εδώ στη γη, ο Ιησούς ήταν απόγονος του Αβραάμ. Αυτό έπρεπε να

καταγραφεί εδώ στη γη, όπου ο Σατανάς διεκδικεί την κυριαρχία και την εξουσία που νόμιμα πήρε όταν εξαπάτησε τον Αδάμ. Αν αυτή η λίστα

δεν είναι ακριβής, ή αν ο Ιησούς δεν ήρθε πραγματικά μέσα από τη γενεαλογία του Αβραάμ, τότε ο Σατανάς θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι η γέννηση και η ζωή του Ιησού ήταν απάτη, και δεν είχε τη νομιμότητα να πληρώσει το τίμημα της αμαρτίας μας.

Αν θυμάσαι, ο λαός Ισραήλ είχε πολλούς νόμους που απαγόρευαν το γάμο εκτός του έθνους τους, ο Θεός τούς είχε προειδοποιήσει για τις ολέθριες συνέπειες αν παράκουγαν. Έτσι, μπορείς να καταλάβεις γιατί αυτή η γενιά έπρεπε να παραμείνει αμιγής, και γιατί την παρακολουθούσαν τόσο πολύ. Ναι, βρίσκουμε κάποιες εξαιρέσεις που αφορούν σε γυναίκες εκτός του έθνους του Ισραήλ που παντρεύτηκαν κάποιον Ισραηλίτη, όπως η Ραάβ, που ζούσε στην Ιεριχώ και έκρυψε τους κατασκόπους που στάλθηκαν για να κατασκοπεύουν τη γη. Ναι, η Ραάβ κατονομάζεται στο πρώτο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον, καθώς παντρεύτηκε έναν Ισραηλίτη, έναν άνδρα που ανήκε στη γενεαλογία του Αβραάμ, διότι στην εβραϊκή κουλτούρα, η γενιά συνεχιζόταν μέσα από τον άνδρα.

Επίτρεψέ μου, με την ευκαιρία, να κάνω και μια επισήμανση, που είναι «εκτός θέματος», όπως λέμε. Τα τελευταία χρόνια γίνεται πολύς λόγος για το πόσον καιρό βρίσκεται ο άνθρωπος στη γη. Υπάρχει τρόπος να μάθουμε την απάντηση; Ναι! Σε διαβεβαιώνω! Αυτή η λίστα στο πρώτο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον πρέπει να είναι ακριβής. Δεν μπορεί να λείπει κάποιος, διαφορετικά, εσύ κι εγώ δεν θα απολαμβάναμε τη σωτηρία που απολαμβάνουμε τώρα. Ο Σατανάς θα ισχυριζόταν ότι υπήρξε παράβαση των νόμων του ουρανού. Αυτή η λίστα πρέπει να είναι τέλεια! Έτσι, με βάση αυτό, μπορούμε να κάνουμε μια εκτίμηση του συνολικού χρόνου που έχει ο άνθρωπος στη γη. Απλά σκέφτηκα ότι θα ήταν καλό να το προσθέσω κι αυτό το σχόλιο.

«Και θα σε κάνω να γίνεις ένα μεγάλο έθνος· και θα σε ευλογήσω, και θα μεγαλύνω το όνομά σου· και θα είσαι για ευλογία· και θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταριούνται· και μέσα από σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές τής γης».

—Γένεση 12:2-3

Όπως μπορείς να δεις σ' αυτό το Βιβλικό απόσπασμα, η πόρτα που άνοιξε ο Αβραάμ στη γήινη σφαίρα, είναι η νόμιμη πόρτα μέσα από την οποία θα περνούσε, αργότερα, ο Ιησούς Χριστός, και θα έφερνε ευλογία σε όλους τους ανθρώπους της γης. Παρόλο που ο Αβραάμ και οι απόγονοί του έδωσαν στον Θεό τη νομιμότητα και τη δικαιοδοσία για να φέρει ξανά στη γη, τη δύναμη και τη διακυβέρνησή Του, ο άνθρωπος εξακολουθούσε να είναι παγιδευμένος κάτω από το βάρος της αμαρτίας και του πνευματικού θανάτου μέχρι να έρθει ο καιρός που ο Θεός θα μπορούσε να φέρει στον κόσμο μας τον Ιησού Χριστό, που θα πλήρωνε την ποινή τής αμαρτίας του Αδάμ. Αλλά σε ό,τι αφορά στις προμήθειες για τη ζωή τους, διαπιστώνουμε ότι ο Αβραάμ και οι κληρονόμοι τής ευλογίας του, αυτοί που έφεραν το σημάδι τής περιτομής, ευημερούσαν. Δεν ζούσαν κάτω από την κατάρα τού οδυνηρού κόπου και του ιδρώτα, αγωνιζόμενοι να επιβιώσουν.

Και ο Άβραμ ήταν υπερβολικά πλούσιος σε κτήνη, σε ασήμι, και σε χρυσάφι.

—Γένεση 13:2

Σ' αυτό το χωρίο βλέπουμε μια μεγάλη αλλαγή που επέφερε αυτή η διαθήκη, σχετικά με τις προμήθειες. Βλέπεις κάποια διαφορά ανάμεσα σ' αυτά που λέει ο Θεός στον Αβραάμ σε σύγκριση μ' αυτά που είπε στον Αδάμ στο Γένεση 3:17; Θυμήσου ότι μετά που αμάρτησε ο Αδάμ, ο Θεός τού είπε ότι στο εξής θα επιβίωνε με τον μόχθο και τον ιδρώτα του. Αλλά τώρα, στην περίπτωση του Αβραάμ, βλέπουμε μια διαφορά. Ο Θεός λέει, «Θα σε κάνω!» Δεν λέει ότι άφησε τον Αβραάμ να τρέχει μόνος του, και να ιδρώνει και να μοχθεί. Λέει ότι τώρα ο Θεός επέμβηκε. Ο Θεός είπε, «Θα σε κάνω!» Βλέπουμε τον Αβραάμ να δυσκολεύεται και να επιβιώνει μόλις και μετά βίας, μετά από αυτό; Δεν θα το έλεγα!

Ο Αβραάμ ήταν πλούσιος! Τα παιδιά του ήταν πλούσια. Ο Αβραάμ έζησε μια ζωή έξω από το γήινο σύστημα της κατάρας. Είχε παραπάνω από αρκετά! Δεν χρειάστηκε να περάσει πολύς χρόνος για να δει ο κόσμος γύρω του τη διαφορά. Αυτή η διαφορά συνεχίστηκε σε όλη τη

διάρκεια της γενεαλογίας του. Στην πραγματικότητα, λίγες γενιές μετά τον Αβραάμ, ο εγγονός του, ο Ιακώβ, εργαζόταν για τον Λάβαν, τον πεθερό του. Ο Λάβαν είδε την

**«Ο ΚΥΡΙΟΣ ΘΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙ ΤΗΝ
ΕΥΛΟΓΙΑ ΝΑ ΄ΝΑΙ ΜΑΖΙ ΣΟΥ ΣΤΙΣ
ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΣΟΥ ΚΑΙ Σ' Ο,ΤΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΣ...»**

—ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 28:8Α

ευλογία που απολάμβανε ο Ιακώβ και προσπάθησε να τον εξαπατήσει για να επωφεληθεί από την ευημερία του. Αλλά ο Θεός έστρεψε τα σχέδια του Λάβαν να κλέψει την ευλογία του Ιακώβ, και απέβηκαν εναντίον του,

ενώ συνέχισε να ευλογεί τον Ιακώβ με ακόμη περισσότερο πλούτο. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι παρόλο που το ανθρώπινο χέρι προσπάθησε να σταματήσει αυτήν την ευλογία, δεν το κατόρθωσε. Όσο οι απόγονοι του Αβραάμ έμεναν πιστοί στη διαθήκη τους, και λάτρευαν τον Θεό, ο Θεός τούς χάριζε ευημερία.

Σκέψου τις συνέπειες αυτού που λέω! Παίρνω πολλά και διάφορα γράμματα και e-mail από ανθρώπους που μου λένε ότι μιλάω πάρα πολύ για τα χρήματα. Μου λένε ότι η ευημερία δεν είναι θέλημα Θεού. Τονίζουν ότι όλοι πρέπει να υποφέρουμε στη ζωή, και να πληρώσουμε μεγάλο κόστος για να υπηρετήσουμε τον Θεό. Μπορώ να συμφωνήσω εν μέρει, μ' αυτήν την άποψη. Στο Κατά Μάρκον 10:30, ο Ιησούς είπε ότι η ευημερία μας θα μας έκανε να υποστούμε διώξεις. Δυστυχώς, πολλοί Χριστιανοί πιστεύουν ότι ο Θεός είναι ένα σκληρό αφεντικό, και θα πρέπει βασανιστούμε για να επιβιώσουμε, δίνοντας όρκο φτώχειας και υποφέροντας από ασθένειες και αδυναμίες. Όχι, αυτό είναι η κατάρα της γης, δεν είναι ευλογία! Ο Θεός θέλει να στερεώσει τα οικονομικά σου.

Ο Θεός θέλει να σε στερεώσει!

Αν τα οικονομικά σου είναι ασταθή και αβέβαια, είσαι αναγκασμένος να τρέχεις για να επιβιώσεις σε όλη σου τη ζωή, μη μπορώντας να εκπληρώσεις την πνευματική σου αποστολή, και ζώντας, ουσιαστικά, μια ζωή δουλείας. Διάβασε προσεκτικά τα λόγια τού Θεού στους

απογόνους τού Αβραάμ, στο Δευτερονόμιο 28:8-13:

«Ο Κύριος θα διατάξει την ευλογία να 'ναι μαζί σου στις αποθήκες σου και σ' ό,τι επιχειρείς, και θα σε ευλογήσει στη χώρα που σου δίνει. Ο Κύριος, ο Θεός σου θα σε αναδείξει σε δικό του λαό, αφιερωμένον σ' αυτόν, όπως με όρκο σου υποσχέθηκε, αν εκτελείς τις εντολές του και βαδίζεις στο δρόμο του. Τότε θα δουν όλοι οι λαοί της γης, ότι ο Κύριος σε προστατεύει, και θα σε φοβούνται. Ο Κύριος θα σου δώσει άφθονα τ' αγαθά, πλούσιο της κοιλιάς σου τον καρπό, και τον καρπό των ζωντανών σου και τον καρπό της γης σου, στη χώρα που ο Κύριος υποσχέθηκε στους προγόνους σου πως θα σου δώσει.

Ο Κύριος για χάρη σου θ' ανοίγει τις δεξαμενές του νερού στον ουρανό, για να δίνει βροχή στη χώρα σου, στον κατάλληλο καιρό και να ευλογεί όλα σου τα έργα. Σε πολλά έθνη θα δανείζεις, ενώ εσύ δεν θα 'χεις ανάγκη να δανείζεσαι. Έτσι ο Κύριος, ο Θεός σου θα σε κάνει αρχηγό και όχι ουραγό. Πάντα θα υπερέχεις και ποτέ δεν θα μειονεκτείς, αν τηρείς τις εντολές του που εγώ σήμερα σου δίνω κι αν φροντίζεις να τις εφαρμόζεις» (ΕΒΕ).

Έχε υπόψη ότι ακόμη δεν είχαν ακόμη εγκατασταθεί και στερεωθεί στη νέα χώρα τους, αλλά είχαν μόνο την υπόσχεση. Κι ο Μωυσής τούς λέει ότι ο Θεός θα τους στερεώσει μέσα στη γη τους! Ας καταλάβουμε τι προσπαθεί να τους πει ο Θεός, μέσα από την εικόνα μιας βελανιδιάς. Όταν είναι ένα μικρό δενδρύλλιο, δεν είναι στεριωμένο, και ο καθένας αν θέλει μπορεί να το μετακινήσει όπου θέλει. Αλλά όταν αυτό το δενδρύλλιο μεγαλώσει και ωριμάσει, κανείς δεν έχει τη δύναμη να μετακινήσει το δέντρο μιας βελανιδιάς. Έχει στερεωθεί και έχει εδραιωθεί στον τόπο του.

Ο Κύριος θα διατάξει την ευλογία να 'ναι μαζί σου στις αποθήκες σου και σ' ό,τι επιχειρείς, και θα σε ευλογήσει στη χώρα που σου δίνει. Ο Κύριος, ο Θεός σου θα σε αναδείξει...

—Δευτερονόμιο 28:8-9α

Πώς είναι να είσαι στερεωμένος και εδραιωμένος οικονομικά; Ο Θεός μάς το λέει εδώ, στο χωρίο 12β:

Σε πολλά έθνη θα δανείζεις, ενώ εσύ δεν θα 'χεις ανάγκη να δανείζεσαι. Έτσι ο Κύριος, ο Θεός σου θα σε κάνει αρχηγό και όχι ουραγό [Στο κείμενο: «θα σε καταστήσει κεφάλι και όχι ουρά»].

Ο Θεός είπε ότι θα τους ευλογούσε τόσο πολύ που θα γίνονταν δανειστές, και ποτέ ξανά δανειολήπτες. Θα ήταν κεφάλι και όχι ουρά. Η ουρά δεν μπορεί να καθορίσει πού πηγαίνει, πηγαίνει μόνο εκεί που την οδηγεί το κεφάλι.

Ο πλούσιος εξουσιάζει τους φτωχούς· κι αυτός που δανείζεται, είναι δούλος τού δανειστή.

—Παροιμίες 22:7

Ο δανειζόμενος δεν είναι στερεωμένος. Είναι στο έλεος του δανειστή, δουλεύει σαν σκλάβος χωρίς ελευθερία. Αλλά ο Θεός λέει, «ΟΧΙ! Θα σε στερεώσω! Κανείς δεν θα μπορεί να σου πει να φύγεις από το σπίτι σου γιατί θα είναι πληρωμένο. Κανείς δεν μπορεί να σου πάρει το αυτοκίνητό σου, γιατί θα το έχεις ξοφλήσει. Η κουζίνα σου θα είναι γεμάτη με τρόφιμα, και θα περπατάς επάνω στη δική σου αγορασμένη γη, εκπληρώνοντας την πνευματική αποστολή σου, με τέλεια οικονομική ειρήνη. Θα στερεωθείς και θα εδραιωθείς!»

Ο Θεός θέλει να ευημερείς!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΑΣ

Αυτό που πρόκειται να διαβάσεις είναι μια τόσο ισχυρή αρχή τού Βασιλείου, που ένιωσα ότι άξιζε να αποτελέσει τον υπότιτλο αυτού του βιβλίου. Την εντοπίζουμε στην ιστορία και τη ζωή του Ιωσήφ, του δισέγγονου του Αβραάμ. Μια σύντομη περίληψη της ιστορίας είναι ότι τον Ιωσήφ τον μισούσαν τ' αδέρφια του, και ήθελαν να τον ξεφορτωθούν. Σκέφθηκαν να τον σκοτώσουν, αλλά ένας από τους αδελφούς δεν ήθελε να φθάσουν σε τέτοιο σημείο και, αντ' αυτού, τον πούλησαν σε κάποιους νομάδες εμπόρους που τον μετέφεραν στην Αίγυπτο, όπου τον πούλησαν κι αυτοί, στον διοικητή της φρουράς του Φαραώ, τον Πετεφρή.

Και κατέβασαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο· και ο Πετεφρής, ο αυλικός τού Φαραώ, ο άρχοντας των σωματοφυλάκων, άνθρωπος Αιγύπτιος, τον αγόρασε από τα χέρια των Ισμαηλιτών, που τον κατέβασαν εκεί. Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, και ήταν άνθρωπος που ευοδωνόταν· και βρισκόταν στο σπίτι τού κυρίου του, του Αιγυπτίου. Και ο κύριός του είδε, ότι ο Κύριος ήταν μαζί

του, και ο Κύριος ευόδωνε στα χέρια του όλα όσα έκανε. Και ο Ιωσήφ βρήκε χάρη μπροστά του, και τον υπηρετούσε· και τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του· και όλα όσα είχε, τα παρέδωσε στα χέρια του.

Και από εκείνο τον καιρό, αφού τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του, και σε όλα όσα είχε, ο Κύριος ευλόγησε το σπίτι τού Αιγυπτίου εξαιτίας του Ιωσήφ· και η ευλογία τού Κυρίου ήταν σε όλα όσα είχε, στο σπίτι και στα χωράφια. Και όλα όσα είχε τα παρέδωσε στα χέρια τού Ιωσήφ· και δεν ήξερε από τα υπάρχοντά του τίποτε, εκτός από το ψωμί που έτρωγε.

—Γένεση 39:1-6α

Δώσε προσοχή στο χωρίο 2, που λέει «Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ...» Τι σημαίνει αυτό; Ο Θεός δεν είναι μαζί με όλους; Στο πλαίσιο των όσων συζητήσαμε σε προηγούμενα κεφάλαια σχετικά με τη γενεαλογία, η απάντηση είναι όχι. Θυμήσου ότι η πίστη του Αβραάμ και η διαθήκη με τον Θεό, που ακολούθησε, έδωσαν στον Θεό νόμιμη πρόσβαση στον Αβραάμ και τους κληρονόμους του — μόνο. Ετσι δεν πρέπει να συγχέουμε το γεγονός ότι ο Θεός αγαπά όλους τους ανθρώπους, που πράγματι έτσι είναι, και να λέμε ότι ο Θεός είναι με όλους. Διότι, για εκείνους που δεν στέκονται μπροστά στον Θεό με βάση το δίκαιο του Θεού, τα χέρια Του είναι δεμένα.

Μην ξεχνάτε ότι εκείνα τα χρόνια ζούσατε χωρίς Χριστό· ήσασταν αποκλεισμένοι από την κοινότητα του λαού του Θεού κι από τις υποσχέσεις που έδωσε ο Θεός· ζούσατε στον κόσμο χωρίς ελπίδα και χωρίς Θεό. Τώρα όμως, με το έργο του Ιησού Χριστού, εσείς, που τότε ήσασταν μακριά από το Θεό, έχετε έρθει κοντά του· σας έφερε κοντά του η σταυρική θυσία του Χριστού.

—Προς Εφεσίους 2:12-13, ΕΒΕ

Παρατήρησε ότι αυτό το κομμάτι τής Αγίας Γραφής αναφέρεται στη

ζωή χωρίς διαθήκη με τον Θεό, που σημαίνει ότι ο Θεός και η δύναμή Του είναι νομικά αποκομμένοι από τον άνθρωπο που ζει χωρίς διαθήκη. Γιατί; Επειδή ο Θεός δεν έχει τη νομιμότητα ή τη δικαιοδοσία στη γήινη σφαίρα χωρίς μια νομική συμφωνία, μια συμφωνία σε ισχύ, με έναν άνδρα ή μια γυναίκα στη γη. Αυτό το απόσπασμα λέει ξεκάθαρα ότι χωρίς διαθήκη, οι άνθρωποι είναι σ' αυτόν τον κόσμο χωρίς ελπίδα και χωρίς τον Θεό. Θυμήσου ότι από τη στιγμή που ο Ιησούς εγκαινίασε για μας, και έθεσε σε ισχύ μια νέα διαθήκη, είμαστε κι εμείς, τώρα, μέλη τής οικογένειας του Θεού, και πολίτες του ένδοξου Βασιλείου Του. (Προς Εφεσίους 2:19). Έτσι τώρα, ξανακοιτάζοντας το απόσπασμα από το Γένεση 39, καταλαβαίνουμε ότι η φράση «*Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ*» σήμαινε ότι νομικά, ο Θεός είχε δικαιοδοσία στη ζωή του Ιωσήφ μέσω της διαθήκης που είχε συνάψει με τον Θεό, ο παππούς του, ο Αβραάμ. Αυτή η διαθήκη που συνάφθηκε με κάθε

νομιμότητα, επέτρεπε στην ευλογία και στην επέμβαση του Θεού, να αναιρούν το οδυνηρό σύστημα μόχθου και ιδρώτα του γήινου βασιλείου. Ήταν νόμιμο για τον Θεό να ευλογεί τον Ιωσήφ.

Θυμήσου τι είπε ο Θεός στον Αβραάμ νωρίτερα, «*Θα σε κάνω*». Επειδή ο Θεός ήταν με τον Ιωσήφ, και τον βοηθούσε στη ζωή, είχε επιτυχία σε ό,τι έκανε, τόσο πολύ που ο ειδωλολάτρης κύριός του, ο Πετεφρής, παρατήρησε μια τεράστια διαφορά στην ικανότητα του Ιωσήφ σε σύγκριση με τους άλλους άνδρες που είχε στη δούλεψή του. Θα πρέπει να αναφέρω εδώ πως όταν ευημερούμε με τη βοήθεια του Θεού, οι άνθρωποι που ζουν κάτω από το γήινο σύστημα της κατάρτας της επιβίωσης, παρατηρούν τη διαφορά! Ο Πετεφρής εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ, που τοποθέτησε τον Ιωσήφ υπεύθυνο για όλη την περιουσία του.

Υπάρχουν πολλές αρχές του Βασιλείου που εμπεριέχονται σ' αυτό το απόσπασμα των Γραφών, αλλά εδώ αποκαλύπτεται το κλειδί των

**ΕΠΕΙΔΗ Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΗ
ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ Ή ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ
ΣΤΗ ΓΗΙΝΗ ΣΦΑΙΡΑ ΧΩΡΙΣ ΜΙΑ
ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ, ΜΙΑ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΕ ΙΣΧΥ, ΜΕ ΕΝΑΝ
ΑΝΔΡΑ Ή ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗ ΓΗ.**

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

κλειδιών. Το αποκαλώ «Η Δύναμη της Υπηκοότητας», ή θα μπορούσες να το πεις «Η Αρχή του Πετεφρή». Βρίσκεται στο Γένεση 39:5:

Και από εκείνο τον καιρό, αφού τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του, και σε όλα όσα είχε, ο Κύριος ευλόγησε το σπίτι τού Αιγυπτίου εξαιτίας του Ιωσήφ· και η ευλογία τού Κυρίου ήταν σε όλα όσα είχε, στο σπίτι και στα χωράφια.

Θέλω να έχεις μια σαφή εικόνα για το τι συνέβη. Τη μια μέρα ο Ιωσήφ δεν ήταν επιστάτης, και την άλλη ήταν. Η Αγία Γραφή σημειώνει μια χρονική στιγμή κατά την οποία συνέβη αυτή η αλλαγή. Η ευλογία του Κυρίου ήρθε σε όλα τα πράγματα του Πετεφρή, σε όλη την περιουσία του! Αλλά πώς μπορούσε να συμβεί αυτό, αφού ο Πετεφρής δεν γνώριζε τον Θεό τού Ιωσήφ, και δεν ήταν μέλος τού λαού Ισραήλ και κληρονόμος τής διαθήκης; Πώς συνέβη αυτό, και τι σημαίνει; Να, ποια είναι η απάντηση: Όταν ο Πετεφρής έθεσε την περιουσία του κάτω από την εξουσία του Ιωσήφ, χωρίς να το γνωρίζει, η περιουσία του πέρασε και κάτω από τη διαθήκη που είχε ο Ιωσήφ με τον Θεό.

Τα πράγματα του Πετεφρή, τα κτήματά του, και όλη η περιουσία του άλλαξαν βασιλείο!!

Βλέπεις, η περιουσία τού Πετεφρή ήταν νομικά δεμένη με το γήινο σύστημα της κατάρας, μέχρι τη στιγμή που τέθηκε κάτω τη φροντίδα του

**ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ,
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΠΟΥ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΘΑ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ, ΠΛΕΟΝ,
ΜΕ ΚΟΠΟ ΚΑΙ ΙΔΡΩΤΑ, ΜΟΝΟ ΚΑΙ
ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΝΕΙ.**

Ιωσήφ. Όταν ο Πετεφρής έθεσε την περιουσία του κάτω από την εξουσία και τη δικαιοδοσία τού Ιωσήφ, δεν συνειδητοποίησε ότι την έβαζε, επίσης, και κάτω από τη δικαιοδοσία της ευλογίας τού Θεού. Η Αγία Γραφή συνεχίζει λέγοντας ότι με τον

Ιωσήφ υπεύθυνο, ο Πετεφρής δεν χρειαζόταν καν να ασχολείται με τα

προσωπικά του ζητήματα, δεν ήξερε καν τι συνέβαινε με την περιουσία του, τόσο σίγουρος ήταν. Δεν είχε καμιά ανησυχία! Χωρίς άλλες σκοτούρες, ο Πετεφρής έπρεπε μόνο να επικεντρωθεί στον σκοπό της ζωής του και να επιτελέσει την αποστολή του ως αρχηγός της αιγυπτιακής φρουράς. Πολλά θα μπορούσαμε να σημειώσουμε εδώ, αλλά αυτό που βίωσε ο Πετεφρής, χωρίς να το γνωρίζει, ήταν αυτό που αποκαλείται ανάπαυση του Σαββάτου, στο 4ο κεφάλαιο της Προς Εβραίους Επιστολής, και είναι στη διάθεση των πιστών της Καινής Διαθήκης.

Αν μελετήσεις το Σάββατο, θα διαπιστώσεις ότι ο Θεός δεν επέτρεπε στους Ισραηλίτες να κάνουν καμιά εργασία εκείνη την ημέρα, δεν υπήρχε ούτε ιδρώτας ούτε επώδυνος μόχθος. Το Σάββατο, φυσικά, ήταν η έβδομη ημέρα της εβδομάδας και αντιστοιχούσε στην έβδομη ημέρα της δημιουργίας. Ίσως θυμάσαι ότι η έβδομη ημέρα της δημιουργίας ήταν η ημέρα που ο Θεός ανακήρυξε ως ημέρα ανάπαυσης. Ο Θεός δεν το έκανε αυτό επειδή ήταν κουρασμένος, αλλά επειδή είχε ολοκληρώσει τη δημιουργία, και όλα ήταν τέλεια. Η έβδομη ημέρα, σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο του Θεού, ήταν η ημέρα στην οποία θα ζούσε ο άνθρωπος, μια ημέρα χωρίς ανησυχία, με όλα όσα χρειαζόταν ο άνθρωπος να είναι ήδη στη θέση τους, πριν ακόμη τα χρειαστεί. Αλλά βέβαια, ξέρουμε ότι ο Αδάμ έχασε αυτήν την ανάπαυση, όταν επαναστάτησε ενάντια στον Θεό. Με την επανάστασή του ενάντια στο Θεό, ο Αδάμ απέκοψε τη δυνατότητα του Θεού να του προμηθεύει για τις ανάγκες του. Έχασε αυτόν τον τόπο της προμήθειας που του είχε προσφέρει ο Θεός, και τώρα ήταν αναγκασμένος να προμηθεύει ο ίδιος για τον εαυτό του, ξοδεύοντας όλο τον χρόνο του δουλεύοντας με κόπο και ιδρώτα, μόνο και μόνο για να επιβιώσει.

Αλλά ο Θεός δεν άφησε τον άνθρωπο χωρίς ελπίδα. Έδωσε στον άνθρωπο μια εικόνα της ανάπαυσης που κάποια μέρα θα αποκαθιστούσε. Αποκαλείται Ημέρα του Σαββάτου, και είναι η εικόνα της ημέρας που ο άνθρωπος δεν θα χρειάζεται, πλέον, να αγωνίζεται με κόπο και ιδρώτα, για να επιβιώνει. Όταν ο Πετεφρής καρπώθηκε την ευλογία του Κυρίου που είχε ο Ιωσήφ μέσω της διαθήκης, επωφελήθηκε από τη δυνατότητα που είχε ο Θεός να προμηθεύει διαμέσου του

Ιωσήφ, και βρήκε ανάπαυση. Όλα τακτοποιήθηκαν, δεν είχε τίποτε να τον ανησυχεί.

Και όλα όσα είχε τα παρέδωσε στα χέρια του Ιωσήφ· και δεν ήξερε από τα υπάρχοντά του τίποτε, εκτός από το ψωμί που έτρωγε.

—Γένεση 39:6

Για να κατανοήσεις τη σημασία τής Ημέρας του Σαββάτου και του τι ήθελε να δείξει ο Θεός στον άνθρωπο, πρέπει να κάνεις μια απλή ερώτηση. Πώς ήταν δυνατόν να υπάρχει η Ημέρα του Σαββάτου; Θέλω να πω, κάτω από το γήινο σύστημα κατάρτας, ο άνθρωπος έτρεχε κάθε μέρα για να επιβιώσει. Αν αυτό είναι αλήθεια, τότε πώς θα μπορούσε ο άνθρωπος να μην τρέχει το Σάββατο; Πώς θα μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες του το Σάββατο αν δεν θα μπορούσε να δουλεύει; Αυτή είναι μια καλή ερώτηση και πρέπει να απαντηθεί, και στην απάντησή της βρίσκουμε ολόκληρη την αποκάλυψη της «ευλογίας του Κυρίου» μέσα στην οποία πορευόταν ο Ιωσήφ.

Νομίζω ότι μια πολύ καλή απεικόνιση αυτής της αρχής βρίσκεται στο 25ο κεφάλαιο του Λευιτικού, όταν ο Θεός εξηγεί το Ιωβηλαίο έτος στον λαό Ισραήλ. Για να σου δώσω να καταλάβεις τι είναι το Ιωβηλαίο έτος, θα αναφέρω περιληπτικά ότι το Ιωβηλαίο έτος ερχόταν κάθε 50 χρόνια, και ήταν μια πολύ σημαντική χρονιά, αλλά δεν θα το περιγράψω αναλυτικά αυτή τη στιγμή. Το στοιχείο στο οποίο θέλω να επικεντρωθώ είναι ότι εκείνο το έτος δεν μπορούσαν να σπείρουν και να καλλιεργήσουν τη γη τους. Στην πραγματικότητα, δεν μπορούσαν να σπείρουν τις σοδειές τους ούτε στο 49ο έτος, καθώς ήταν σαββατιανό έτος ανάπαυσης της γης. Έτσι, τώρα μπορείς να έχεις μια σαφή εικόνα για το τι συνέβαινε: ο λαός Ισραήλ πληροφορήθηκε ότι δεν μπορούσε να σπείρει τα χωράφια του το 49ο και το 50ο έτος. Στη συνέχεια, αφού έσπερναν στην αρχή του 51ου έτους, θα έπρεπε να περιμένουν μέχρι να τελειώσει κι αυτό το έτος, για να ωριμάσουν όλες οι καλλιέργειές τους και να τις συλλέξουν. Έτσι, ουσιαστικά, ο Θεός τούς έλεγε ότι θα περνούσαν τρία χρόνια χωρίς να έχουν σοδειές. Αν σου έλεγα ότι δεν θα

είχες μισθό για τρία χρόνια, υποθέτω ότι θα ανησυχούσες λιγάκι! Και ο λαός Ισραήλ ανησύχησε. Στο φυσικό επίπεδο, δεν θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο. Αλλά ο Θεός ήθελε να τους δείξει κάτι.

«Αλλά κάποιος μπορεί να ρωτήσει: 'Τι θα φάμε τον έβδομο χρόνο, αφού δε θα σπείρουμε ούτε θα συνάξουμε τη συγκομιδή μας;' Εγώ θα σας στέλνω την ευλογία μου τον έκτο χρόνο και η γη θα παράγει σοδειά για τρία χρόνια. Όταν θα σπέρνετε τον όγδοο χρόνο, θα έχετε ακόμη να τρώτε από την παλιά σοδειά. Ως τον ένατο χρόνο, που θα έρθει η νέα σοδειά, θα τρώτε ακόμη από την παλιά».

—Λευιτικό 25:20-22, ΕΒΕ

Ο λαός Ισραήλ μπορούσε να τηρήσει το Σάββατο μόνο επειδή ο Θεός ευλόγησε την έκτη ημέρα με διπλή μερίδα, ή με περισσότερο από αρκετό. Επεξεργάσου για λίγο αυτήν τη φράση στο μυαλό σου. Το «περισσότερο από αρκετό» δεν είναι αυτό που λαχταρά κάθε άντρας και κάθε γυναίκα; Όταν ο Θεός έδινε στον άνθρωπο διπλή μερίδα την έκτη ημέρα, υπενθύμιζε στον άνθρωπο ότι Αυτός ήταν ο Προμηθευτής του, και πάντα παρείχε περισσότερα από αρκετά. Ας είμαστε ειλικρινείς, το περισσότερο από αρκετό παρέχει ελευθερία από την αγωνιώδη κούρσα της βιοπάλης. Μας παίρνει από το καθεστώς της δουλείας και μας πηγαίνει στη δυνατότητα επιλογών. Και το σημαντικότερο, μας απελευθερώνει να αναζητήσουμε τον σκοπό της ζωής μας, και να ευημερήσουμε μέσα σ' αυτό που πραγματικά αγαπάμε. Αυτό απολάμβανε ο Πετεφρής. Καμμιά έγνοια. Κάθε ανάγκη του καλυμμένη και τακτοποιημένη. Το μόνο πράγμα στο οποίο έπρεπε να επικεντρωθεί ήταν ο σκοπός του. Και πάλι, όπως έχουμε πει, η Drenda κι εγώ, «Μέχρι να τακτοποιήσεις τα οικονομικά σου, δεν θα μπορέσεις ποτέ να βρεις το σκοπό σου». Αλλά υπάρχουν σπουδαία νέα! Η ανάπαυση του Σαββάτου είναι ακόμη διαθέσιμη σήμερα, και είναι ένας τόπος όπου οι ανάγκες μας ικανοποιούνται και μπορούμε να ευημερούμε, και όχι μόνο να επιβιώνουμε.

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Επομένως, υπολείπεται κάποια μέρα που θα αναπαυθεί ο λαός του Θεού, όπως ο Θεός το Σάββατο. Γιατί αυτός που θα μπει στη γη της επαγγελίας, θα αναπαυθεί κι ο ίδιος από τα έργα του [από το επώδυνο σύστημα του μόχθου και του ιδρώτα], όπως ακριβώς κι ο Θεός αναπαύθηκε από τα δικά του.

—Προς Εβραίους 4:9-10, ΕΒΕ,
το κείμενο στην παρένθεση έχει προστεθεί.

Το Βασίλειο του Θεού υπερέβη τον νόμο της γης για τον οδυνηρό μόχθο και τον ιδρώτα, στη ζωή του Πετεφρή, και θα κάνει το ίδιο στη δική σου ζωή. Καθώς μαθαίνουμε πώς να αξιοποιούμε το Βασίλειο του Θεού, μπορούμε να ευημερούμε και να βρίσκουμε το σκοπό μας. Η ζωή, πράγματι, μπορεί να είναι ευχάριστη, γεμάτη πάθος και χαρά!

Πλούτο χαρίζει του Κυρίου η ευλογία, δεν την ακολουθεί θλίψη καμιά.

—Παροιμίες 10:22, ΕΒΕ

Η ευλογία του Κυρίου φέρνει πλούτο, και ο Θεός δεν προσθέτει θλίψη σ' αυτό!!! Μπορούμε να ζήσουμε πάνω από το επώδυνο σύστημα

**ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΖΕΣΑΙ ΜΕ
ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΠΙΣΤΙΑ ΓΥΡΩ ΣΟΥ. ΔΗΛΩΣΕ ΠΙΣΤΗ
ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΥ
ΟΥΡΑΝΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕ ΤΟ
ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ!**

του μόχθου και του ιδρώτα που περιγράφει το Γένεση 3:17. Έζησα κάτω από αυτό το παλιό σύστημα επιβίωσης για πολλά χρόνια, μέχρι να μάθω πώς λειτουργεί το Βασίλειο του Θεού. Μπορείς να το μάθεις κι εσύ. Ο Θεός είναι μαζί σου! Μπορεί να σε

βοηθήσει! Μπορείς να ευημερήσεις. Όχι, θα ήθελα να το επαναδιατυπώσω: Πρέπει να ευημερήσεις. Οι «Πετεφρήδες» τού κόσμου, αυτοί που δεν γνωρίζουν τον Θεό και περπατούν σκυμμένοι κάτω από την κατάρα τής απελπισίας και της σκληρής εργασίας, προσπαθώντας να επιβιώσουν, σε παρακολουθούν. Δεν

εντυπωσιάζονται από τη θρησκεία σου, την εκκλησία σου, τα μεγαλοπρεπή κτίρια ή τα λόγια που επαναλαμβάνεις από τις Γραφές, επειδή βλέπουν την έλλειψη των απαντήσεων στη ζωή σου. Δεν μπορείς να περιμένεις από τους ανθρώπους να σε ακούσουν όταν τους λες πόσο μεγάλος είναι ο Θεός, ενώ ταυτόχρονα ζεις μέσα στο ίδιο τρομερό οικονομικό άγχος και τις ελλείψεις, και μοχθείς για την επιβίωση, όπως κι εκείνοι. Όχι, πρέπει να δείξεις πώς είναι το Βασίλειο, όπως έγινε με τον Ιωσήφ. Δεν θέλω να είμαι σκληρός, αλλά οι άνθρωποι δεν είναι ηλίθιοι. Ψάχνουν να βρουν απαντήσεις.

Δεν είχα φωνή επιρροής επί πολλά χρόνια. Κανείς δεν μου είχε ζητήσει να μιλήσω στην τηλεόραση. Δεν ήμουν ηγέτης σε μια εκκλησία χιλιάδων. Γιατί; Επειδή δεν είχα τίποτε να πω στους άλλους, ούτε λύσεις, ούτε απαντήσεις, καμμία απόδειξη ότι ο Θεός ήταν ζωντανός και ήταν μαζί μου. Δανειζόμουν χρήματα από την οικογένειά μου μόνο και μόνο για να επιβιώσω. Το αμάξι μου διαλυόταν, το σπίτι μου διαλυόταν, η ζωή μου διαλυόταν. Γιατί να θέλει κάποιος ν' ακούσει πόσο μεγάλος ήταν ο Θεός στη ζωή μου; Ναι, βάδιζα προς τον ουρανό, και ο ουρανός είναι το καλύτερο πράγμα, αλλά οι άνθρωποι δεν θα ακούσουν πόσο σημαντικός είναι ο ουρανός αν δεν τους δείξεις τον ουρανό εδώ στη γήινη σφαίρα. Άκου, αυτό που θέλω να πω είναι ότι, αν ο Θεός είναι Θεός, και αν ο Λόγος Του είναι αληθινός, τότε θα πρέπει να φαίνεται στις ζωές μας. Οι ζωές μας θα πρέπει να φαίνονται διαφορετικές και να είναι διαφορετικές! Θα μπορέσουμε να μιλήσουμε σ' αυτήν τη γενιά για το Βασίλειο του Θεού, με την αλήθεια του Βασιλείου. Οι «Πετεφρήδες» παρακολουθούν.

Για ποιον λόγο επέλεξα για υπότιτλο αυτού του βιβλίου τη φράση «*Η δύναμη της υπηκοότητας*»; Επειδή ο Πετεφρής έγινε μέτοχος του Βασιλείου του Θεού και απόλαυσε την ανάπαυση του Σαββάτου, όπου ο μόχθος και ο ιδρώτας δεν είναι τρόπος ζωής, κι όπου δεν υπάρχει φόβος, αλλά βασιλεύει η ειρήνη. Εκεί, ο αγώνας για επιβίωση αντικαθίσταται με τον σκοπό και την αγάπη γι' αυτό που κάνεις, και η φτώχεια εξαλείφεται από την προμήθεια. Πώς το έκανε αυτό ο Πετεφρής; Έφερε τα προβλήματα και τις ανησυχίες του κάτω από τη δικαιοδοσία του Βασιλείου του Θεού. Και παρόλο που δεν το έκανε συνειδητά, στην

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

ουσία ευθυγραμμίστηκε με τον Θεό. Αποδέχτηκε το δίκαιο του Βασιλείου του Θεού και μπήκε κάτω από τη δικαιοδοσία του. Ο Πετεφρής, ενεργώντας έξυπνα, έθεσε τις υποθέσεις του κάτω από τη φροντίδα του Ιωσήφ, επειδή είδε ότι σ' αυτόν υπήρχαν απαντήσεις. Μπορείς κι εσύ να το κάνεις. Αυτό κάναμε εγώ κι η Drenda. Έτσι εμφανίστηκαν τα ελάφια, έτσι εμφανίστηκαν τα χρήματα, τα αυτοκίνητα και το σπίτι που χρειαζόμασταν. Οπότε επίτρεψέ μου να σου κάνω μια πρόταση. Αν θέλεις να απολαύσεις όλα όσα έχει ο Θεός για σένα, άλλαξε το πολίτευμα στο οποίο συμμετέχεις, άλλαξε την υπηκοότητά σου. Σταμάτα να ευθυγραμμίζεσαι με όλες τις αμφιβολίες και την απιστία γύρω σου. Δήλωσε πίστη και υποταγή στο δίκαιο του ουρανού, και απόλαυσε το Βασίλειο του Θεού!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

ΔΩΣΤΕ ΤΟΥΣ ΕΣΕΙΣ ΝΑ ΦΑΝΕ!

Πρωτογνώρισα τον Ντον, όταν ήρθε στο γραφείο μου πολύ απογοητευμένος και χρεωμένος. Τίποτε δεν φαινόταν να πηγαίνει καλά στη ζωή του, εκείνη την εποχή. Όταν καθίσαμε και μιλήσαμε, ανακάλυψα ότι χρωστούσε το νοίκι του εδώ και τρεις με τέσσερις μήνες, και σχεδόν όλους τους λογαριασμούς που είχε. Είχε προβλήματα στον γάμο του — η σύζυγός του δεν άντεχε άλλο την οικονομική τους κατάσταση και είχε αρχίσει να χάνει τον σεβασμό της για τον Ντον, καθώς δεν ήταν σε θέση να προμηθεύσει τα αναγκαία σ' αυτήν και τα πέντε παιδιά τους. Η αλήθεια ήταν ότι και ο Ντον είχε χάσει τον σεβασμό για τον ίδιο του τον εαυτό, και ήταν γεμάτος με αναπάντητα ερωτήματα.

Ασχολούταν με τις πωλήσεις ασφαλειών υγείας σε όλη την πολιτεία του Οχάιο, αλλά οι συνεχείς αποτυχίες του τον οδήγησαν γρήγορα σε μια καταστροφική οικονομική πορεία.

Παρ' όλα αυτά, εγώ είδα δυνατότητες στον Ντον. Ήταν πρόθυμος να μάθει, και πρόθυμος να δουλέψει. Αυτός ο ισχυρός συνδυασμός με

ώθησε να τον προσλάβω, και να επενδύσω στη μελλοντική ευημερία του. Και τελικά, αποδείχτηκε πως ήταν μια επένδυση που απέφερε τεράστια ποσοστά κερδών και για τους δυο μας.

Η νεοσύστατη εταιρία μου είχε μόλις κερδίσει ένα ταξίδι στη Χαβάη, και αισθάνθηκα ότι αυτή θα ήταν μια σπουδαία ευκαιρία να μοιραστώ με τον Ντον την εμπειρία μου για το Βασίλειο του Θεού. Παρόλο που ο Ντον ήταν Χριστιανός, δεν αντιλαμβανόταν τα πράγματα όπως εγώ. Και παρόλο που είχα προσπαθήσει αρκετές φορές να μοιραστώ μαζί του τις αρχές τού Θεού σ' αυτόν τον τομέα, δεν φάνηκε να πιστεύει αυτά που του έλεγα.

Έψαχνα να βρω πώς να τραβήξω την προσοχή του Ντον με τρόπο που θα τον βοηθούσε να συνειδητοποιήσει ότι κι αυτός θα μπορούσε να έχει επιτυχία στη ζωή του μαθαίνοντας πώς λειτουργούσε το Βασίλειο του Θεού. Ωστόσο, ο Ντον ήταν τόσο αποθαρρημένος που δυσκολευόταν να πιστέψει στον εαυτό του, και να πιστέψει ότι η αλλαγή θα μπορούσε πραγματικά να συμβεί. Ήξερα ότι αυτό το ταξίδι στη Χαβάη ήταν η ευκαιρία μου.

Τις εβδομάδες πριν φύγουμε με τον Ντον, συζητήσαμε για το τι θα βλέπαμε και θα κάναμε εκεί. Υπήρχε κάτι για το οποίο είχε δείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Ήθελε να πιάσει στα όμορφα νερά του Ειρηνικού Ωκεανού, ένα γαλάζιο μάρλιν [ΣΤΜ: ωκεάνιο ψάρι που μοιάζει με ξιφία, και φθάνει πάνω από 5 μέτρα και 800 κιλά]. «Η Χαβάη είναι η παγκόσμια πρωτεύουσα των γαλάζιων μάρλιν», μου είπε ενθουσιασμένος ο Ντον. «Πάντα ήθελα να ψαρέψω ένα γαλάζιο μάρλιν, ήταν ένα από τα όνειρά μου». Για πρώτη φορά μετά από εβδομάδες, είδα μια λάμψη στα μάτια τού Ντον. Κάτι τον ενθουσίαζε, και ήξερα ότι ο ενθουσιασμός του θα άνοιγε την πόρτα για ένα δυνατό μάθημα.

«Ντον», είπα, «γνωρίζεις ότι είναι δυνατόν να ξέρεις, όχι να ελπίζεις, αλλά να ξέρεις ότι θα πιάσεις ένα γαλάζιο μάρλιν στη Χαβάη, λαμβάνοντας από το Βασίλειο του Θεού;» Απορημένος, αλλά και με έκδηλο ενδιαφέρον, ο Ντον ήθελε να μάθει περισσότερα, και έτσι συνέχισα να του εξηγώ για το Βασίλειο. Του επανέλαβα το Κατά Μάρκον 11:24, που λέει: «Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς

προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας». Για τον Ντον, αυτό έμοιαζε να είναι πολύ καλό για να το πιστέψει. Αφιέρωσα λίγο χρόνο για να τον βοηθήσω να καταλάβει το Βασίλειο, και πώς να απελευθερώσει την πίστη του. Και έτσι, πριν φύγουμε για το ταξίδι μας, αυτός και η γυναίκα του αφού έσπειραν ακριβώς όπως είχα κάνει εγώ για τα ελάφια μου, προσευχήθηκαν με συμφωνία και πίστεψαν ότι είχαν λάβει ένα γαλάζιο μάρλιν.

Εν τω μεταξύ, ο Ντον έκανε αυτά που γνώριζε για να συλλέξει τη σοδειά που του ανήκε. Πραγματοποίησε μια έρευνα σχετικά με τα διαθέσιμα σκάφη και τις τιμές, και τελικά έκλεισε με έναν καπετάνιο που θεώρησε ότι ήταν καλός. Όλα ήταν στη θέση τους, και ήμασταν τόσο ενθουσιασμένοι που θα πηγαίναμε στα καταγάλανα νερά τής Χαβάης.

Η ημέρα να σαλπάρουμε έφτασε, και καθώς επιβιβαζόμαστε στο σκάφος, είπαμε καταχαρούμενοι στον καπετάνιο ότι σήμερα ήταν η μέρα που θα πιάναμε ένα γαλάζιο μάρλιν. Θεωρούσε ότι θα περνούσαμε μια πολύ καλή μέρα και θα πιάναμε πολλά άλλα ψάρια, αλλά για τα γαλάζια μάρλιν μάς είπε με σιγουριά ότι οι πιθανότητες δεν ήταν με το μέρος μας εκείνη την ημέρα. Τους τελευταίους τέσσερις μήνες ναύλωνε καθημερινά δύο σκάφη σε εκδρομείς, και τα πληρώματά του είχαν φέρει μόνο ένα γαλάζιο μάρλιν. Αυτό οφειλόταν σε μεγάλο βαθμό στο γεγονός ότι δεν ήταν ακόμη η περίοδος αλίευσης των μάρλιν, δεδομένου ότι είναι μεταναστευτικά ψάρια. Αρνούμενοι να αποθαρρυνθούμε, του είπαμε με σεβασμό ότι θα πιάναμε ένα, και συνεχίσαμε να ετοιμάζουμε τον εξοπλισμό μας.

Μετά από έξι ώρες ψαρέματος, δεν τσίμπησε ούτε ένα ψάρι τα δολώματά μας, και ανησυχούσα λίγο ότι αυτή η απουσία δράσης θα μπορούσε να αποδυναμώσει την πίστη τού Ντον. Έτσι, του έκανα μια ερώτηση. «Ντον», φώναξα από τη θέση που βρισκόμουν στη γέφυρα, από πάνω του, «θα ήθελα να σε ρωτήσω κάτι. Πότε θεωρείς ότι έλαβες αυτό το γαλάζιο μάρλιν, όταν θα το δεις ή όταν προσευχηθήκαμε;» Με

**«ΓΙ' ΑΥΤΟ, ΣΑΣ ΛΕΩ: ΟΛΑ ΟΣΑ
ΖΗΤΑΤΕ, ΚΑΘΩΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΤΕ,
ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΤΑ ΠΑΙΡΝΕΤΕ,
ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΣΕ ΣΑΣ».**

—ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 11:24

μεγάλη βεβαιότητα, ο Ντον απάντησε δυνατά, «Gary, είναι απλό. Το έλαβα όταν προσευχήθηκα». Ενθουσιάστηκα και αισθάνθηκα σιγουριά, όταν άκουσα την απάντησή του. Κατάλαβα ότι ο Ντον είχε πάρει τις οδηγίες μου στα σοβαρά, και ήταν αποφασισμένος να λάβει αυτό το μάρλιν.

Λίγα λεπτά αργότερα, ο μηχανισμός στο καλάμι του Ντον άρχισε να τρίζει, ενώ το καλάμι λύγισε προς τη θάλασσα, και οι άνθρωποι στο σκάφος άρχισαν να φωνάζουν, «Συνέχισε να ψαρεύεις!»

«Μην ενθουσιάζεστε τόσο πολύ», προειδοποίησε ο καπετάνιος. «Είναι ένα μεγάλο ψάρι, δεν λέω, αλλά δεν είναι γαλάζιο μάρλιν. Τα μάρλιν έρχονται αμέσως στην επιφάνεια και κάνουν τεράστια άλματα στον αέρα, κι αυτό το ψάρι παραμένει στα βαθιά». Τα λεπτά περνούσαν, και ο Ντον συνέχιζε να παλεύει με το ψάρι που δεν είχε έρθει ακόμη αρκετά κοντά στην επιφάνεια για να δούμε τι ήταν. Ο Ντον άρχισε να κουράζεται, αλλά το ψάρι κουράστηκε περισσότερο και σύντομα εγκατέλειψε τον αγώνα. Ο Ντον κι εγώ δεν ξαφνιαστήκαμε βλέποντας ότι ήταν ένα μεγάλο, όμορφο γαλάζιο μάρλιν, αλλά όλοι οι άλλοι στο σκάφος έμειναν άναυδοι.

Η εικόνα του Ντον με το ψάρι που έπιασε παραμένει στο γραφείο μου μέχρι σήμερα, ως μαρτυρία προς τους άλλους και ως μια συνεχής υπενθύμιση για την πραγματικότητα του Βασιλείου. Εξωτερικά, ήταν

**ΑΚΡΙΒΩΣ ΟΠΩΣ Ο ΑΝΕΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΟΡΑΤΟΣ, ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ
ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΣΦΑΙΡΑ,
ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΑ ΣΤΗ
ΦΥΣΙΚΗ ΣΦΑΙΡΑ.**

απλά ένα ψάρι. Αλλά για τον Ντον, το μάρλιν σήμαινε πολλά περισσότερα. Αν το Βασίλειο ενήργησε για του δώσει το μάρλιν, σίγουρα θα μπορούσε να του δώσει και ό,τι άλλο χρειαζόταν στη ζωή. Για τον Ντον ήταν μόνο η αρχή τής συνειδητοποίησης του αντίκτυπου που θα

μπορούσε να έχει το Βασίλειο του Θεού στη ζωή του.

Πηγαίνοντας στο παρελθόν περίπου δυο χιλιάδες χρόνια πριν, θα συναντήσεις έναν άνθρωπο που ονομαζόταν Νικόδημος, και πήγε να

ρωτήσει κάποια πράγματα τον Ιησού, ειδικά για τη Βασιλεία του Θεού. Το 3ο κεφάλαιο του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου καταγράφει την απάντηση του Κυρίου: «Ο άνεμος πνέει όπου θέλει· ακούς τη βοή του αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται και πού πηγαίνει· έτσι συμβαίνει και με καθέναν που γεννιέται από το Πνεύμα» (χωρίο 8, ΕΒΕ). Εκείνη η όμορφη μέρα που περάσαμε ψαρεύοντας με τον Ντον είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα γι' αυτά τα λόγια του Ιησού.

Ενώ ούτε ο Ντον ούτε εγώ μπορούσαμε να δούμε με τα φυσικά μάτια μας το Βασίλειο του Θεού, σίγουρα είδαμε και νιώσαμε την επίδρασή του εκείνη την ημέρα, μέσα από το ψάρεμα του μάρλιν. Ακριβώς όπως ο άνεμος δεν είναι ορατός, αλλά είναι πραγματικός και μπορούμε να δούμε την επίδρασή του στη φυσική σφαίρα, έτσι και το Βασίλειο του Θεού είναι πραγματικό και επιδρά στη φυσική σφαίρα. Μαθαίνοντας τους νόμους που διέπουν το Βασίλειο του Θεού, φέρνουμε αλλαγές στη ζωή μας όπως έκανε ο Ντον εκείνη την ημέρα.

Εντάξει, και τώρα το ερώτημα: Πώς εμφανίστηκε εκείνο το μάρλιν; Υπάρχει μια απάντηση σ' αυτήν την ερώτηση. Δεν μπορούμε απλά να πούμε ότι το έκανε ο Θεός. Όχι, πρέπει να ξέρεις πώς γνωρίζαμε ότι θα εμφανιζόταν. Πρέπει πραγματικά να το ξέρεις αυτό, επειδή μπορεί να υπάρξει μια μέρα που θα χρειάζεσαι ένα γαλάζιο μάρλιν ή ένα γαλάζιο αυτοκίνητο ή τα ψώνια της εβδομάδας. Το θέμα είναι ότι η ουσία τής ιστορίας δεν είναι το ψάρεμα, όπως και στις ιστορίες του κυνηγιού μου η ουσία δεν είναι τα ελάφια. Οι ιστορίες μάς βοηθούν να εισχωρήσουμε στο Βασίλειο και στο πώς λειτουργεί. Υπήρχε λόγος που εμφανίστηκε το μάρλιν! Ο Ιησούς αφιέρωσε πολύ χρόνο διδάσκοντας τους μαθητές Του για το πώς λειτουργούσε το Βασίλειο του Θεού, αλλά δεν μίλησε μόνο γι' αυτό, το έδειξε και με τα έργα Του.

Σε παρακαλώ, να δώσεις προσοχή σ' αυτά που θα πω. Το Βασίλειο του ουρανού δεν λειτουργεί όπως το γήινο βασίλειο στο οποίο μεγάλωσες. Πραγματικά δεν θα μπορέσεις να το καταλάβεις πλήρως με το μυαλό σου. Λειτουργεί με βάση νόμους, αλλά αυτοί οι νόμοι διαφέρουν από τους νόμους που έχουμε συνηθίσει εδώ στη γήινη σφαίρα. Όμως, μπορούμε να τους μάθουμε αυτούς τους νόμους. Ο Ιησούς πέρασε πολύ χρόνο επιδεικνύοντας και διδάσκοντας αυτούς τους

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

νόμους του Βασιλείου, όπου κι αν πήγαινε. Μια από τις αγαπημένες μου ιστορίες όπου ο Ιησούς έδειξε πώς λειτουργεί το Βασίλειο, βρίσκεται στο 6ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον Ευαγγελίου. Είναι η πολύ γνωστή ιστορία όπου ο Ιησούς, με πέντε καρβέλια και δύο ψάρια, τάισε 5.000 άνδρες. Αν και έχω ακούσει την ιστορία ένα εκατομμύριο φορές μεγαλώνοντας στην εκκλησία, κανείς δεν μου είπε ποτέ πώς το έκανε αυτό ο Ιησούς.

Και επειδή είχε ήδη περάσει πολλή ώρα, πλησιάζοντάς τον οι μαθητές του, λένε, ότι: Ο τόπος είναι ερημικός, και έχει περάσει ήδη πολλή ώρα· απόλυσέ τους, για να πάνε στα γύρω χωράφια και τις κωμοπόλεις, και να αγοράσουν για τον εαυτό τους ψωμιά· επειδή, δεν έχουν τι να φάνε.

Και εκείνος, απαντώντας σ' αυτούς, είπε: Δώστε τους εσείς να φάνε.

Και του λένε: Να πάμε να αγοράσουμε ψωμιά για 200 δηνάρια, και να τους δώσουμε να φάνε;

Και εκείνος λέει σ' αυτούς: Πόσα ψωμιά έχετε; Πηγαίνετε και δείτε.

Και αφού είδαν, λένε: Πέντε, και δύο ψάρια.

Και τους πρόσταξε όλους να καθίσουν επάνω στο χλωρό χορτάρι συντροφιάς-συντροφιάς. Και κάθισαν κατά ομάδες, ανά 100 και ανά 50. Και παίρνοντας τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, αφού κοίταξε στον ουρανό, ευλόγησε και έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια, και έδινε στους μαθητές του, για να βάλουν μπροστά τους· και μοίρασαν σε όλους τα δύο ψάρια. Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Και σήκωσαν από τα κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα, και από τα ψάρια. Και εκείνοι που έφαγαν τα ψωμιά ήσαν 5.000 άνδρες.

—Κατά Μάρκον 6:35-44

«Ιησού, έχουμε πρόβλημα. Οι άνθρωποι πεινάνε κι αν δεν φύγουν τώρα, δεν θα μπορέσουν να φτάσουν έγκαιρα στα σπίτια τους, και ανησυχούμε». Τι τους λέει λοιπόν ο Ιησούς; «Θεέ μου, έχετε δίκιο!

Έχασα εντελώς την αίσθηση του χρόνου. Ας κλείσουμε τη συνάντηση αμέσως». Όχι, αυτό που λέει είναι, «Ταΐστε τους, εσείς;» Αλήθεια; Η Βίβλος γράφει ότι 5.000 άνδρες βρίσκονταν εκεί, αλλά αν συμπεριλαμβάναμε και τις γυναίκες και τα παιδιά, θα μπορούσαν να είναι συγκεντρωμένοι περίπου 20.000 άνθρωποι εκεί. Για να γευματίσουν τόσοι άνθρωποι, ακόμα κι αν υπήρχαν ήδη τα τρόφιμα επί τόπου, θα ήταν ένα τεράστιο έργο, ένα αδύνατο έργο για την ομάδα των μαθητών. Είμαι σίγουρος ότι οι μαθητές δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτά που έλεγε ο Ιησούς. Η αντίδρασή τους στη λύση που τους πρότεινε δίνει σαφή εικόνα για την τυπική νοοτροπία στη γήινη σφαίρα. «Μα, Ιησού, για να γίνει αυτό θα απαιτούνταν οι μισθοί οκτώ μηνών! Να πάμε να δώσουμε τόσα χρήματα για ψωμί;» Πρώτα απ' όλα, παρατήρησε πώς μετέτρεψαν αμέσως το πρόβλημα της έλλειψης προμηθειών σε οικονομικό πρόβλημα, και το αποτίμησαν με βάση το γήινο σύστημα της κατάρας, του επώδυνου μόχθου και του ιδρώτα, υπολογίζοντάς το σε οκτώ μήνες μόχθου, για την ακρίβεια.

Μια μέρα προσευχόμουν, και ο Θεός μου είπε ότι είχα σαρκική νοοτροπία. Απόρησα. Τι σήμαινε αυτό; Είχα πρόβλημα με σαρκικές επιθυμίες; Όχι, αναφερόταν στον τρόπο που σκεπτόμουν, και στο πώς περιοριζόμουν, επειδή ο τρόπος σκέψης μου σύμφωνα με το γήινο σύστημα κατάρας έβαζε όρια στο μέλλον μου, μέσα από τη νοοτροπία του πόσο γρήγορα μπορούσα να τρέξω. Όλοι το κάνουμε αυτό. Αν χρειαζόμαστε ένα νέο σπίτι, θα ψάξουμε να βρούμε πόσο κοστίζει, και στη συνέχεια θα υπολογίσουμε αν μπορούμε να το αντέξουμε οικονομικά. Πώς θα το υπολογίσουμε αυτό; Με τη νοοτροπία της γήινης κατάρας για το πόσο γρήγορα μπορούμε να τρέξουμε. «Για να δω, βγάζω 15 δολάρια την ώρα, επί 40 ώρες την εβδομάδα, αυτό ισούται με... Πω πω, δεν υπάρχει περίπτωση να καταφέρω να αγοράσω αυτό το σπίτι!». Οπότε το αφήνεις στην άκρη ως αδύνατο. Αν φιλτράρουμε κάθε ιδέα μας μέσα από το φίλτρο τού πόσο γρήγορα μπορούμε να τρέξουμε, ΠΟΤΕ δεν θα αξιοποιήσουμε τον τρόπο ζωής που μας προσφέρει το Βασίλειο, επειδή ο Θεός δεν ενεργεί σύμφωνα μ' αυτό το φίλτρο και αυτό το σύστημα. Ο Θεός μου έλεγε ότι αν ήθελα να λειτουργώ σύμφωνα με το Βασίλειο, θα έπρεπε να αρχίσω να σκέφτομαι σύμφωνα με το Βασίλειο

— όλα είναι δυνατά!

Σ' αυτό το σημείο ήταν οι μαθητές όταν έλεγαν, «Απαιτούνται οι μισθοί οκτώ μηνών». Βασικά, έλεγαν ότι ήταν ακατόρθωτο να θρέψουν τόσους πολλούς ανθρώπους.

Επίτρεψέ μου να σου δείξω, με ένα παράδειγμα, πώς τους φάνηκαν τα λόγια του Ιησού, «Δώστε τους εσείς να φάνε». Φαντάσου ότι ήμουν ο ποιμένας σου, και αντιμετώπιζες μεγάλες δυσκολίες και είχες μείνει πίσω στις δόσεις του στεγαστικού σου. Χρωστούσες τρεις μήνες, και σε λίγο θα έχανε το σπίτι σου. Έτσι, ήρθες σ' εμένα και με ρώτησες αν η εκκλησία θα μπορούσε να βοηθήσει με τις οφειλές σου. Κι εγώ, πολύ ήρεμα σου είπα, «Έχω μια καλύτερη ιδέα. Γιατί δεν το ξοφλάς, για να μην έχεις καθόλου οφειλές;» Τότε, θα με κοίταζες με ένα βλέμμα που θα έλεγε, «Δεν υπάρχει περίπτωση να κατάλαβε πραγματικά τι είπα». «Όχι, ποιμένα», θα απαντούσες, «νομίζω ότι δεν με κατάλαβες καλά. Δεν έχουμε καθόλου χρήματα, γι' αυτό ήρθα σ' εσένα. Απλά χρειαζόμαστε την εκκλησία για να μας βοηθήσει να μπορέσουμε να ξεκολλήσουμε λίγο με τις πληρωμές». Κι εγώ, πολύ ήρεμα θα σου έλεγα, «Όχι, κατάλαβα πολύ καλά τι είπες, και σου πρότεινα μια εξαιρετική λύση. Θα πρέπει απλά να εξοφλήσεις το σπίτι, και έτσι θα απαλλαγείς μια και καλή απ' τα χρέη». Ε τότε, θα πίστευες πραγματικά ότι είμαι τρελός!

Έτσι πρέπει να ένιωσαν οι μαθητές. «Ιησού, δεν σκέφτεσαι σοβαρά να ταΐσεις όλους αυτούς τους 20.000 ανθρώπους, έτσι δεν είναι; Αυτό είναι αδύνατον. Πρώτον, δεν έχουμε τα χρήματα για να το κάνουμε. Αλλά, ακόμα κι αν αποφασίζαμε να πάμε να δουλέψουμε σκληρά για να βρούμε αυτά τα χρήματα, και αν οργανώναμε ομάδες και μεταφορικά μέσα για να πάνε να φέρουν το ψωμί, μέχρι να τα κάνουμε αυτά, όλοι θα έχουν πεθάνει από την πείνα. Ακόμα κι αν είχαμε τα χρήματα, δεν έχουμε το χρόνο που απαιτείται για να τα καταφέρουμε». Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ανταποκρινόμαστε σε πράγματα που φαίνονται αδύνατα στη φυσική σφαίρα, και δεν βλέπουμε να υπάρχει τρόπος να πραγματοποιηθούν. Όταν δεν έχουμε τις προμήθειες, το όραμά μας πεθαίνει.

Ο Ιησούς δεν άφησε τους μαθητές σ' αυτήν την κατάσταση, χωρίς να προσφέρει απαντήσεις, και δεν θα τους έλεγε να ταΐσουν τους

ανθρώπους αν δεν υπήρχε τρόπος να το κάνουν. Ήθελε να τους δείξει ότι υπήρχε ένα άλλο σύστημα, πέρα από το γήινο — θα τους έδειχνε πώς λειτουργούσε το Βασίλειο. Με τους μαθητές να είναι σε σύγχυση και απορία, ο Ιησούς ανέλαβε την κατάσταση ο ίδιος.

«Τι έχετε; Πηγαίνετε να δείτε», είπε ο Ιησούς. Οι μαθητές επέστρεψαν και είπαν, «Βρήκαμε πέντε καρβέλια και δύο ψάρια». Μόλις βρέθηκαν τα πέντε ψάρια και τα δύο καρβέλια, ο Ιησούς ζήτησε από τους μαθητές να τα φέρουν σ' Αυτόν. Πήρε το ψωμί και τα ψάρια, τα ευλόγησε, και τους τα έδωσε και πάλι. Στο φυσικό μάτι, τίποτα δεν είχε αλλάξει, αλλά στην πνευματική σφαίρα, κάτι πολύ σημαντικό είχε συμβεί, κάτι που είναι το κλειδί για να κατανοήσουμε το Βασίλειο. Ο Ιησούς έδωσε εντολή στους μαθητές να μοιράσουν στο πλήθος, το ψωμί και τα ψάρια, κι αυτοί έβλεπαν με δέος το φαγητό να πολλαπλασιάζεται μπροστά στα μάτια τους, και να χορταίνει και τους 20.000 ανθρώπους μέχρις ότου δεν μπορούσαν να φάνε άλλο, και άφησαν και περίσσειμα. Τι έγινε; Πώς συνέβη αυτό;

Για να μάθουμε τι έγινε, πρέπει να ξαναδούμε τα γεγονότα και να παρατηρήσουμε τις λεπτομέρειες αυτής της ιστορίας. Η λέξη «ευλογώ» κυριολεκτικά σημαίνει μεταδίδω θεία χάρη, καθαγιαζώ, ξεχωρίζω. Έτσι θα μπορούσαμε να πούμε πως, όταν ο Ιησούς μίλησε επάνω στο φαγητό και το ευλόγησε, το ψωμί και τα ψάρια αποχωρίστηκαν από το ένα βασίλειο και πέρασαν στο άλλο. Στη γήινη σφαίρα, η σίτιση 20.000 ανθρώπων με πέντε καρβέλια και δύο ψάρια είναι κάτι αδύνατο. Αλλά στο Βασίλειο του Θεού, όλα είναι δυνατά. Στην πραγματικότητα, η ιστορία δεν τελειώνει εδώ. Πριν τελειώσει, οι μαθητές γέμισαν 12 καλάθια με τα ψωμιά και τα ψάρια που είχαν απομείνει. Πέντε καρβέλια και δύο ψάρια, από εκεί που δεν ήταν αρκετά, μπόρεσαν να ταΐσουν 20.000 ανθρώπους, και στο τέλος απέμειναν πολλά περισσότερα από όσα ήταν στην αρχή; Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί το Βασίλειο — περισσότερο από αρκετό!

Ως πνευματικός επιστήμονας, όταν μελέτησα προσεκτικά την ιστορία, αναγνώρισα την ίδια αρχή που μου είχε αποκαλύψει ο Θεός με τα ελάφια. Μέσα από το κυνήγι ελαφιών, ο Θεός μου έμαθε να σπέρνω πρώτα στη Βασιλεία του Θεού ένα μέρος από ό,τι χρειαζόμουν. Αυτό

έκανε το αγόρι με το ψωμιά και τα ψάρια που είχε. Τα έθεσε υπό την εξουσία τού Βασιλείου του Θεού, και πολλαπλασιάστηκαν, τάισαν 20.000 ανθρώπους, και έδωσαν 12 καλάθια παραπάνω. Πρόσεξε ότι το

**Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΔΙΔΑΞΕ ΝΑ
ΣΠΕΡΝΩ ΠΡΩΤΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ
ΜΙΑ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ
ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ.**

ψωμί πολλαπλασιάστηκε σε ψωμί και τα ψάρια πολλαπλασιάστηκαν σε ψάρια. Έτσι γίνεται. Μπορώ να σπείρω ψάρια στο Βασίλειο και μπορούν να πολλαπλασιαστούν ως ψάρια. Αλλά τι γίνεται όταν χρειάζομαι ψάρια και δεν έχω ούτε

ένα ψάρι για να σπείρω; Η απάντηση — τα χρήματα! Θυμήσου ότι τα χρήματα λειτουργούν ως μέσο ανταλλαγής. Εσύ κι εγώ, καθημερινά, «δίνουμε διάφορα ονόματα» στα χρήματα. Τα ονομάζουμε γάλα, σπίτι, ρούχα, ψωμί, και οτιδήποτε άλλο χρειαζόμαστε κάθε μέρα. Τα χρήματα γίνονται ό,τι χρειαζόμαστε. Έτσι και όταν σπέρνουμε, μπορούμε να δώσουμε όνομα στα χρήματα. Αντί να πάμε στο μαγαζί και να αγοράσουμε ψάρια για να σπείρουμε ψάρια, μπορούμε απλά να ονομάσουμε ψάρια, τα χρήματα. Αυτό μπορεί να συμβεί με τις προσφορές σου, αλλά όχι με το δέκατό σου, καθώς ο Θεός έχει ήδη δώσει όνομα σ' αυτό. Μπορούμε να δούμε τον ίδιο νόμο του πολλαπλασιασμού να λειτουργεί και στο 5ο κεφάλαιο του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου.

Και ενώ το πλήθος τον συνέθλιβε για να ακούει τον λόγο τού Θεού, αυτός στεκόταν κοντά στη λίμνη Γεννησαρέτ· και είδε δύο πλοία να στέκονται κοντά στη λίμνη· και οι ψαράδες, καθώς είχαν βγει απ' αυτά, ξέπλεναν τα δίχτυα. Μπαίνοντας δε σε ένα από τα πλοία, που ήταν του Σίμωνα, τον παρακάλεσε να το απομακρύνει λιγάκι από την ξηρά. Και αφού κάθισε, δίδασκε τα πλήθη από το πλοίο.

Και καθώς σταμάτησε να μιλάει, είπε στον Σίμωνα: Φέρε ξανά το πλοίο στα βαθιά, και ρίξτε τα δίχτυα σας για να ψαρέψετε. Και ο Σίμωνας, απαντώντας, του είπε: Κύριε, ολόκληρη τη νύχτα,

παρόλο που κοπιάσαμε, δεν πιάσαμε τίποτε· αλλ' όμως, στηριζόμενος στον λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ. Και όταν το έκαναν αυτό, συνέκλεισαν ένα μεγάλο πλήθος από ψάρια, και το δίχτυ τους ξεσχιζόταν. Και έκαναν νόημα στους συντρόφους, που ήσαν στο άλλο πλοίο, για νάρθουν να τους βοηθήσουν· και ήρθαν, και γέμισαν και τα δύο πλοία, ώστε βυθίζονταν.

—Κατά Λουκάν 5:1-7

Ως πνευματικοί επιστήμονες, ας ρίξουμε μια προσεκτική ματιά στην ιστορία. Πώς εμφανίστηκαν αυτά τα ψάρια; Μπορείς να δεις τη σκηνή που διαδραματίστηκε; Ο Ιησούς βαδίζει στην ακτή τής λίμνης και βρίσκει μια βάρκα που θέλει να την χρησιμοποιήσει για να κηρύξει στο πλήθος. Ρωτάει τον Πέτρο, τον ιδιοκτήτη του σκάφους, αν μπορεί να το χρησιμοποιήσει και ο Πέτρος λέει, «Βεβαίως!». Εξάλλου, είχαν τελειώσει με τη χρήση του, είχαν ψαρέψει όλη νύχτα και δεν έπιασαν τίποτε. Αφού χρησιμοποίησε τη βάρκα, ο Ιησούς είπε στον Πέτρο να σαλπάρει ξανά και να ψαρέψει στα βαθιά της λίμνης. Είμαι βέβαιος ότι αυτό το αίτημα εξέπληξε τον Πέτρο, διότι απάντησε, «Ιησού, ψαρεύαμε όλη τη νύχτα και δεν πιάσαμε τίποτε». Ο Πέτρος ήταν επαγγελματίας ψαράς και ήξερε πώς να ψαρεύει. Γνώριζε από την εμπειρία του ότι δεν υπήρχε περίπτωση να πιάσουν ψάρια. Με βάση τον φυσικό κόσμο, δεν είχε νόημα να ξαναβγούν για ψάρεμα. Είχαν ήδη μαζέψει τον εξοπλισμό τους και μόλις είχαν πλύνει και τα δίχτυα τους.

Δεν πιστεύω ότι ο Πέτρος θα το έκανε αυτό αν δεν είχε μόλις ακούσει ένα πολύ ωραίο κήρυγμα από τον Ιησού, που τον άγγιξε με τρόπο που δεν είχε αγγιχτεί ποτέ πριν. Έτσι, είπε, «Επειδή το λες Εσύ, θα ξαναρίξω τα δίχτυα μου». Ο Πέτρος ανοίχτηκε με τη βάρκα του και έπιασε τόσα πολλά ψάρια που τα δίχτυα του σχίζονταν, και η βάρκα του κινδύνευε να βυθιστεί. Θορυβημένος άρχισε να καλεί τούς συνεργάτες του που ήταν ακόμη στην ακτή, και να ζητά βοήθεια. Ανοίχτηκαν κι αυτοί στη λίμνη, και σχίστηκαν και τα δικά τους δίχτυα από τα ψάρια, και το σκάφος τους κινδύνευε να βυθιστεί, επίσης. Η Αγία Γραφή καταγράφει την αντίδραση του Πέτρου: τον κατέλαβε δέος!

Πώς συνέβη αυτό; Υπάρχουν στοιχεία; Μπορούμε να ξέρουμε; Με

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

δύο λόγια, είναι η αρχή της «δύναμης της υπηκοότητας», για την οποία μιλήσαμε προηγουμένως. Όταν ο Πέτρος άφησε τον Ιησού να χρησιμοποιήσει το αλιευτικό σκάφος του, τότε το σκάφος και οι επιχειρήσεις του άλλαξαν βασιλείο. Η επιχείρηση βγήκε κάτω από τη δικαιοδοσία του γήινου συστήματος της κατάρας, και πέρασε στη δικαιοδοσία τού Βασιλείου του Θεού. Όταν στη δικαιοδοσία τού Βασιλείου του Θεού, ο Θεός είχε τη νομιμότητα να δώσει έναν λόγο γνώσης στον Ιησού για την ακριβή θέση των ψαριών, εκεί «στα βαθιά».

Ας αναλύσουμε, λοιπόν, αυτό το γεγονός. Ο Ιησούς δανείζεται τη βάρκα του Πέτρου, που μόλις είχε επιστρέψει από μια νύχτα ψαρέματος χωρίς αποτελέσματα. Μ' αυτήν την μεταβίβαση, η βάρκα μπήκε κάτω από τη δικαιοδοσία τού Βασιλείου του Θεού. Ο Ιησούς, δια του Αγίου Πνεύματος, γνωρίζει την ακριβή θέση των ψαριών. Ο Ιησούς καθοδηγεί το σκάφος του Πέτρου στην ακριβή θέση. Και τότε, το σκάφος του Πέτρου σχεδόν βουλιάζει από τα ψάρια. Το σκάφος των συνεργατών του, κι αυτό κινδυνεύει να βουλιάξει από τη μεγάλη ψαριά. Πώς πιάστηκαν τα ψάρια; Πολύ απλά, με την άμεση καθοδήγηση από τον ουρανό. Όλοι συμφωνούμε ότι είναι εύκολο να πιάσεις ψάρια αν ξέρεις ακριβώς πού είναι. Σκέψου αυτό που μόλις είπαμε. Ο Θεός ξέρει τα πάντα. Μπορεί να σε βοηθήσει και να σου πει τι να κάνεις.

Όταν η Drenda κι εγώ ήμασταν άφραγκοι και αρχίσαμε να μαθαίνουμε για το Βασίλειο, μια νύχτα, ο Θεός μού έδωσε ένα όνειρο και με καθοδήγησε να κάνω μια επιχείρηση που πραγματικά δεν ήξερα πώς να την ξεκινήσω. Αυτή η επιχείρηση, 28 χρόνια αργότερα, εξακολουθεί να λειτουργεί και να αποδίδει καθαρά έσοδα εκατοντάδων χιλιάδων δολαρίων το χρόνο. Στη διάρκεια αυτών των 28 ετών, μου έδωσε τη δυνατότητα να σπειρώ εκατομμύρια στη διακονία, και να βοηθήσω πολλούς ανθρώπους. Πώς; Έλαβα καθοδήγηση από τον ουρανό, και μπορείς να λάβεις κι εσύ! Επίτρεψέ μου να σου δώσω ένα παράδειγμα.

Πριν μερικά χρόνια πραγματοποίησα ένα πενθήμερο συνέδριο για το Βασίλειο του Θεού. Στο τέλος της δεύτερης νύχτας, ένας άντρας, ο Κρις, ήρθε σ' εμένα και μου ζήτησε να προσευχηθώ γι' αυτόν. Τον ρώτησα γιατί χρειαζόταν την προσευχή και μου διηγήθηκε την ιστορία του. Είχε

έναν συνétaιρο που υπεξαίρεσε από την επιχείρησή τους, με αποτέλεσμα να την καταστρέψει. Είχε παντρευτεί τέσσερις φορές, και ούτε κι αυτός ο τέταρτος του πήγαινε καλά, και ήταν μόλις 40 ετών. Μου είπε ότι είχε απελπιστεί τόσο πολύ που πήρε ένα γεμάτο πιστόλι, μπήκε στο αυτοκίνητο, και αφού οδήγησε για λίγο, πάκκαρε έξω από ένα κλειστό βενζινάδικο, με σκοπό ν' αυτοκτονήσει.

Ήταν περίπου 3:00 το πρωί, και ενώ καθόταν εκεί με το γεμάτο πιστόλι, χτύπησε το κινητό του. Αναγνώρισε τον αριθμό αμέσως, ήταν ο πρώην συνεργάτης του. Βέβαια δεν είχε καμμία διάθεση να του μιλήσει, και έτσι δεν απάντησε. Το τηλέφωνο χτύπησε ξανά και ξανά, και ξανά και ξανά. Στην πραγματικότητα, χτύπησε 11 φορές πριν ο Κρις αποφασίσει τελικά να το απαντήσει. Οι πρώτες λέξεις που βγήκαν από το στόμα τού πρώην συνεργάτη του ήταν, «Πού είσαι; Τι κάνεις;» Όταν του εξήγησε ο Κρις, ο πρώην συνεργάτης του είπε, «Μείνε εκεί που είσαι. Έρχομαι αμέσως!» Ο άνθρωπος αυτός είχε μόλις δώσει τη ζωή του στον Θεό, και ήθελε να μοιραστεί με τον Κρις τι είχε κάνει ο Θεός στη ζωή του. Το παράδοξο είναι ότι αισθάνθηκε ότι έπρεπε να επικοινωνήσει με τον Κρις στις 3:00 το πρωί, και όταν ο Κρις δεν απάντησε, συνέχισε να προσπαθεί.

Όταν συνάντησε τον Κρις, τον οδήγησε στον Κύριο, και η ζωή του Κρις άλλαξε ριζικά. Όλα άρχισαν να καλυτερεύουν. Βρήκε μια καλή εκκλησία, ο γάμος του άρχισε να βελτιώνεται. Όλα πήγαιναν καλύτερα εκτός από τα οικονομικά του. Ο Κρις δεν είχε δουλειά, και αυτός ήταν ο λόγος που μου ζήτησε να προσευχηθώ. Στη διάρκεια του συνεδρίου, δίδασκα όλα όσα έχω γράψει και σ' αυτό το βιβλίο, για το πώς το Βασίλειο μπορεί να κάνει εκπληκτικά πράγματα που ξεπερνούν τις ικανότητές μας.

Καθώς ο Κρις σκεπτόταν πώς μπορεί να μας καθοδηγεί και να μας βοηθά το Άγιο Πνεύμα, δίνοντάς μας ιδέες και κατευθύνσεις, ξαφνικά είχε μια ιδέα. Εκείνη την περίοδο δεν είχε πολλές επιλογές στον οικονομικό τομέα. Αλλά έκανε ένα υπέροχο τσιζκεϊκ. Η ειδικότητά του ήταν ένα υγιεινό τσιζκεϊκ, που ήξερε ότι ήταν το καλύτερο που είχε δοκιμάσει. Στην πραγματικότητα, ο Κρις ήταν γνωστός ανάμεσα στους φίλους του ως ο άνθρωπος που έκανε το καλύτερο τσιζκεϊκ. Είχε πάει στο τοπικό κατάστημα υγιεινής διατροφής πολλές φορές, και είχε δοκιμάσει μερικά από τα κέικ τους, αλλά όλα υστερούσαν. Ο Κρις δεν

είχε πολλές επιλογές, αλλά εκείνη τη στιγμή αισθάνθηκε ότι αυτή ήταν μια επιλογή που θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί, θα μπορούσε να παρασκευάζει και να πουλά τσίζκεϊκ. Ήταν σίγουρος ότι αν πήγαινε ένα τσίζκεϊκ του στο τοπικό κατάστημα υγιεινής διατροφής και το δοκίμαζαν, θα ήθελαν να το πουλήσουν, και ήταν βέβαιος ότι θα έκανε καλύτερες πωλήσεις από τα δικά τους. Έκανε, λοιπόν, αυτό ακριβώς. Έφτιαξε ένα τσίζκεϊκ και το πήγε στο κατάστημα υγιεινής διατροφής χωρίς καμμία προσunenνόηση μαζί τους. Δεν θα μπορούσε να είχε διαλέξει καλύτερη στιγμή, διότι, λες και υπήρχε κάποιος συγχρονισμός, την ώρα που μπήκε ο Κρις στο κατάστημα, έτυχε να το επισκεφθεί και ο Διευθύνων Σύμβουλος ολόκληρης της αλυσίδας υγιεινής διατροφής. Ο Διευθύνων Σύμβουλος συμφώνησε να δοκιμάσει το τσίζκεϊκ του Κρις, και να τον ειδοποιήσει για την απόφασή του.

Εκείνο το βράδυ, στο τέλος της συνάντησης, ο Κρις ήρθε να με δει και πάλι, και να μου μιλήσει. Μου είπε τι είχε συμβεί και μου ζήτησε να προσευχηθώ ξανά μαζί του για να κλείσει συμβόλαιο μ' εκείνο το κατάστημα υγιεινής διατροφής. Την επόμενη ημέρα ο Κρις ήρθε ξανά στο συνέδριό μας, και πω-πω, ήταν ενθουσιασμένος! Μου είπε ότι ο Διευθύνων Σύμβουλος τού ζήτησε να φτιάχνει τσίζκεϊκ όχι μόνο για το κατάστημα στο οποίο συναντήθηκαν, αλλά για όλα τα καταστήματα της αλυσίδας. Μάλιστα, τον ρώτησε αν ήξερε να παρασκευάζει και κάτι άλλο! Ο Κρις έμεινε κατάπληκτος. Και το ακόμη εντυπωσιακότερο είναι ότι ο Διευθύνων Σύμβουλος ήρθε κι αυτός στο συνέδριο την τελευταία νύχτα, και έδωσε την καρδιά του στον Κύριο και βαπτίστηκε με το Άγιο Πνεύμα. Δύο εβδομάδες αργότερα, έλαβα ένα γράμμα του που έλεγε ότι ήθελε να σπείρει στο Βασίλειο του Θεού, ως ανταπόδοση. Πρόσφερε το 10% από τις μετοχές της εταιρείας που είχε στην κατοχή του, στη διακονία μας «Faith Life Now». Απίστευτο! Ο Θεός μπορεί να πάρει μια ιδέα, και να κάνει κάτι μεγάλο από το τίποτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΜΑΖΕΥΕ, ΜΗΝ ΙΔΡΩΝΕΙΣ!

Έχεις δει ποτέ άλογο το καλοκαίρι, αφού έτρεξε μια μεγάλη διαδρομή; Είναι καλυμμένο με ιδρώτα, ένα είδος αφρώδους ιδρώτα, κι αμέσως καταλαβαίνεις ότι έχει κοπιάσει πολύ και είναι πολύ κουρασμένο. Όλη την ώρα με ρωτάνε, «Gary, λες ότι δεν πρέπει να δουλεύω;» Όχι, δεν λέω κάτι τέτοιο, κι ούτε το λέει και ο Λόγος του Θεού. Αλλά υπάρχει τεράστια διαφορά στο πώς δουλεύουμε. Πάρε, για παράδειγμα, την ιστορία που διαβάσαμε για τον Πέτρο και τους συνεργάτες του που έπιασαν τόσα ψάρια, ώστε γέμισαν δύο βάρκες σε σημείο που κινδύνευαν να βυθιστούν. Όλη νύχτα κοπιάζαν να πιάσουν ψάρια χωρίς να τα καταφέρουν. Κι έπειτα, ήρθε ο Ιησούς και, με λόγο γνώσης, τους έδειξε πού ήταν τα ψάρια. Πήγαν σ' εκείνο το σημείο, και δούλεψαν για να τα μαζέψουν, αλλά αυτό ήταν ένα εντελώς διαφορετικό είδος δουλειάς. Σίγουρα, χρειάστηκε να δουλέψουν για να βγάλουν αυτά τα ψάρια. Αλλά ψάρεψαν;

Ξέρω ότι παίζω με τις λέξεις εδώ. Χρησιμοποιούμε τη λέξη «ψαρεύω» για πολλά πράγματα. Μια γυναίκα «ψαρεύει» κομπλιμέντα. Μπορούμε να «ψαρέψουμε» κάτι πολύ ενδιαφέρον ψάχνοντας σ' ένα κατάσταση. Χρησιμοποιούμε τη λέξη «ψαρεύω» με την έννοια ότι αναζητούμε και βρίσκουμε κάτι. Λέμε, «Πού το ψάρεψες αυτό;» Αλλά, σ' εκείνη την περίπτωση, ο Πέτρος ψάρεψε; Όπως είπα, όταν πηγαίνω για κυνήγι, παίρνω το ελάφι μου σε περίπου 40 λεπτά. Κυνηγάω; Αυτό που θέλω να

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

πω είναι ότι, αν ξέρεις που είναι τα ψάρια, ψαρεύεις; Αν ξέρω ότι θα πάρω το ελάφι, είναι κυνήγι; Μπορείς να διακρίνεις τη διαφορά; Ναι, δουλεύω, αλλά δεν δουλεύω όλη νύχτα χωρίς να πιάνω τίποτε. Και το κυριότερο, έχοντας αυτά που χρειάζομαι για τις καθημερινές ανάγκες μου, είμαι σε θέση να εργαστώ στο Βασίλειο, για το έργο του Πατέρα μου και για την εκπλήρωση του σκοπού της ζωής μου.

Εγώ θα το αποκαλούσα συγκομιδή!

Όταν ο Πέτρος πήγε στον Ιησού και Τον ρώτησε πώς να πληρώσει τους φόρους τους, διαβάζουμε στο Κατά Ματθαίον 17:27β, ότι ο Ιησούς τού είπε τα εξής:

«...Πήγαινε στη λίμνη, ρίξε τ' αγκίστρι και πάρε το πρώτο ψάρι που θα βγάλεις· άνοιξε το στόμα του και θα βρεις μέσα ένα τετράδραχμο· πάρ' το και δώσ' τους το, για μένα και για σένα» (ΕΒΕ).

Πρόσεξε ότι ο Ιησούς δεν είπε, «Ναι, Πέτρο, πρέπει να πληρώσουμε φόρους. Θα σου πω τι θα γίνει, θα πας στην πόλη για περίπου τρεις μήνες, θα βρεις μια δουλειά, θα βγάλεις χρήματα, και μετά, αφού βγάλεις τα χρήματα για να πληρώσεις τους φόρους μας, θα ξανάρθεις στην ομάδα μας». Όχι, ο Ιησούς δεν είπε κάτι τέτοιο. Γιατί; Επειδή, αν επέστρεφε στο γήινο σύστημα της κατάρας, ο Πέτρος θα έπρεπε να αφήσει την αποστολή του και ν' αρχίσει να τρέχει πίσω από τα χρήματα. Αντ' αυτού, ο Ιησούς μάς δείχνει πώς λειτουργεί το Βασίλειο του Θεού και πώς πρέπει να λειτουργούμε κι εμείς ενώ βρισκόμαστε εδώ στη γήινη σφαίρα. Η απάντηση που έλαβε ο Πέτρος είναι και η δική σου απάντηση. Ο Ιησούς απλά είπε στον Πέτρο πού βρισκόταν η προμήθεια που είχε ανάγκη, ποια μέθοδο έπρεπε να χρησιμοποιήσει για να την λάβει, και τι ακριβώς έπρεπε να αναζητήσει. Το μόνο που είχε να κάνει ο Πέτρος ήταν να πάει και να την μαζέψει.

Παρακολουθώντας τον Ιησού με τους μαθητές Του, διαπιστώνουμε ότι συνήθως ήταν έκπληκτοι και απορημένοι κάθε φορά που έβλεπαν

πώς λειτουργούσε το Βασίλειο του Θεού. Όταν ο Ιησούς με τα λόγια Του προκάλεσε τον θάνατο της συκιάς, όπως διαβάζουμε στο 11ο κεφάλαιο του Κατά Μάρκον Ευαγγελίου, ο Πέτρος έμεινε έκπληκτος. Όταν ο Λάζαρος βγήκε από τον τάφο μετά από τέσσερις ημέρες που ήταν νεκρός, έμειναν έκπληκτοι. Όταν ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης έπιασαν όλα εκείνα τα ψάρια, έμειναν έκπληκτοι. Η Drenda κι εγώ μένουμε έκπληκτοι, με τα στόματα ανοιχτά, λέγοντας διαρκώς, «Το είδες αυτό;», καθώς περνούν τα χρόνια και μαθαίνουμε όλο και περισσότερα για το πώς λειτουργεί το Βασίλειο. Εφόσον μιλάμε για τη συγκομιδή με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να σε πάω στο 6ο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου. Η έκδοση της Βίβλου που έχω εγώ, σ' αυτό το απόσπασμα έχει τον υπότιτλο, «Μην ανησυχείτε!» Μου αρέσει αυτό.

«Κανείς δεν μπορεί να είναι δούλος σε δύο κυρίους· γιατί ή θα μισήσει τον ένα και θα αγαπήσει τον άλλο, ή θα στηριχτεί στον ένα και θα περιφρονήσει τον άλλο. Δεν μπορείτε να είστε δούλοι και στο Θεό και στο χρήμα».

Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε, ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο; Κοιτάξτε τα πουλιά που δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες, κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο απ' αυτά; Κι έπειτα, ποιος από σας μπορεί με το άγχος του να προσθέσει έναν πήχυ στο ανάστημά του;

Και γιατί τόσο άγχος για το ντύσιμό σας; Ας σας διδάξουν τα αγριόκρινα πώς μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν· κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα από αυτά. Αν όμως ο Θεός ντύνει έτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει κι αύριο θα το ρίξουν στη φωτιά, δε θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ολιγόπιστοι;

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

Μην έχετε, λοιπόν, άγχος και μην αρχίσετε να λέτε: “τι θα φάμε;” ή: “τι θα πιούμε;” ή: “τι θα ντυθούμε;” γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό· ο ουράνιος όμως Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ’ όλα αυτά. Γι’ αυτό πρώτα απ’ όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν. Μην αγωνιάτε, λοιπόν, για το αύριο, γιατί η αυριανή μέρα θα έχει τις δικές της φροντίδες. Φτάνουν οι έγνοιες τής κάθε μέρας».

—Κατά Ματθαίον 6:24-34, ΕΒΕ

Ο Ιησούς λέει ότι δεν μπορείς να υπηρετήσεις δύο αφέντες. Ίσως νομίζεις ότι μπορείς, αλλά δεν μπορείς. Θα αγαπήσεις έναν και μόνο έναν. Και μπορώ να σου πω ποιον. Αυτόν που εμπιστεύεσαι ότι θα καλύψει τις ανάγκες σου. Όταν ο Κύριος μού μίλησε για μένα, σ’ εκείνη την παλιά αγροικία, και μου είπε ότι ποτέ δεν αφιέρωσα χρόνο για να μάθω πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του, μου έλεγε ότι στην ουσία δεν ήταν ο Κύριος μου. Δεν ήταν Αυτός στον οποίο είχα πλήρη εμπιστοσύνη, και υπηρετούσα και στηριζόμουν. Σίγουρα, πήγαινα στην εκκλησία, πρόσφερα οικονομικά, αγαπούσα τον Θεό, και ήξερα ότι θα πήγαινα στον ουρανό. Αλλά ποτέ δεν είχα διαθέσει χρόνο για να μάθω το οικονομικό σύστημα του Θεού και το πώς λειτουργούσε το Βασίλειό Του.

Επειδή, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.

—Κατά Λουκάν 12:34

Διάβασέ το αυτό αργά, «Όπου είναι ο θησαυρός σου, εκεί θα είναι και η καρδιά σου». Σε πολλούς αρέσει να το αντιστρέφουν και να λένε, «Εκεί όπου είναι η καρδιά σου, εκεί θα είναι ο θησαυρός σου». Αλλά δεν λέει αυτό, και δεν λειτουργεί έτσι. Οι άνθρωποι νομίζουν ότι σημαίνει πως μπορούν να αγαπούν τον Θεό την Κυριακή το πρωί, και εκεί θα είναι ο θησαυρός τους. ΛΑΘΟΣ! Το σύστημα που εμπιστεύεσαι για να καλύψει τις ανάγκες σου είναι ο τόπος όπου βρίσκεται ο θησαυρός σου.

Ο Ιησούς λέει ότι τα έχουμε αντιστρέψει όλα!

Ο Θεός θέλει να είναι Εκείνος πρώτος στη ζωή μας, όχι τα χρήματα. Αν τα χρήματα είναι ο θησαυρός μας, θα είναι πρώτα στη ζωή μας, και θα απομυζούν τον χρόνο μας, τις προτεραιότητές μας και την αγάπη μας. Αυτός είναι ο λόγος που, όταν ήρθε ο λογαριασμός των φόρων, ο Πέτρος δεν επρόκειτο ν' αφήσει την αποστολή του για να πάει να βγάλει χρήματα. Γι' αυτό ο Θεός πρέπει να μας εκπαιδεύσει να συλλέγουμε και όχι να ιδρώνουμε. Ο Ιησούς πρέπει να μας διδάξει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το Βασίλειό Του, πώς να εμπιστευόμαστε τον Θεό για να λαμβάνουμε τις προμήθειές μας, απελευθερώνοντας έτσι τις καρδιές μας για να αγαπάμε τον Θεό με όλη μας την καρδιά! Ο Ιησούς είπε, «*Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο;*» Αυτό που εννοούσε ήταν ότι ο σκοπός της ζωής δεν είναι να αποκτάς αγαθά. Ο σκοπός της ζωής είναι αυτά τα αγαθά να υπηρετούν εσένα και την αποστολή σου στη γη.

Ωστόσο, τι βλέπουμε; Οι περισσότεροι άνθρωποι τρέχουν ασταμάτητα για να υπηρετήσουν αυτά τα υλικά αγαθά. Οι άνθρωποι τρέχουν για να ξεπληρώσουν το σπίτι τους, για να ξεπληρώσουν το αυτοκίνητό τους, για να ξεπληρώσουν τους λογαριασμούς τους. Ο Ιησούς λέει ότι αυτό δεν είναι ζωή! Μην μου αντεπιτεθείς λέγοντας, «Βλέπεις, ο ίδιος ο Ιησούς εδώ λέει ότι το να έχεις υλικά αγαθά είναι κακό». Όχι, δεν είπε κάτι τέτοιο. Στον στίχο 33 είπε ότι αν επιζητείτε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του, τότε όλα αυτά τα πράγματα θα προστεθούν στη ζωή σας. Το πρόβλημα δεν βρίσκεται στα υλικά αγαθά, το πρόβλημα είναι η καρδιά. Αν ο Θεός δεν ήθελε να έχουμε υλικά αγαθά, ο Ιησούς θα το έλεγε αυτό ξεκάθαρα. Αντίθετα, λέει ότι όλα αυτά τα πράγματα, που ο κόσμος κυνηγάει, θα προστεθούν στη ζωή μας αν ζήσουμε με τον τρόπο που θέλει ο Θεός.

Με άλλα λόγια, ο σκοπός της ζωής δεν είναι να υπηρετούμε τα υλικά

**ΑΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ Ο
ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΑΣ, ΘΑ ΕΙΝΑΙ
ΠΡΩΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΘΑ
ΑΠΟΡΡΟΦΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
ΜΑΣ, ΤΙΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ
ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ.**

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

αγαθά, αλλά δυστυχώς, οι περισσότεροι άνθρωποι αυτό ακριβώς κάνουν. Δεν έχουν επιλογή, είναι σκλάβοι. Είναι αδύνατο να υπηρετήσεις δύο αφέντες, και το να υπηρετείς τα υλικά αγαθά δεν είναι ζωή. Ο Ιησούς συνεχίζει εξηγώντας ότι υπάρχει ένα άλλο σύστημα, ένας τύπος οικονομικής ειρήνης και προμήθειας αγαθών, που σε απελευθερώνει για να μπορείς να ζεις πραγματικά. Λέγεται Βασίλειο.

Ο Ιησούς μάς δίνει δύο παραδείγματα για το πώς είναι το Βασίλειο του Θεού, στη διδασκαλία Του εδώ στον 6ο κεφάλαιο του Κατά Ματθαίον. Λέει, *«Κοιτάξτε τα πουλιά που δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες, κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει»* (χωρίο 26).

Τα πουλιά δεν έχουν φάρμες σκουληκιών!

Δεν φροντίζουν αυτά για τις καθημερινές τους ανάγκες.

Όχι, ο Πατέρας τα ταΐζει. Απλά πρέπει να μαζεύουν αυτά που χρειάζονται κάθε μέρα. Το βλέπεις; Δεν ιδρώνουν, δεν μοχθούν για τη ζωή τους. Συλλέγουν!

Τα λουλούδια δεν μοχθούν, δεν γνέθουν!

«Και γιατί τόσο άγχος για το ντύσιμό σας; Ας σας διδάξουν τα αγριόκρινα πώς μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν· κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα από αυτά» (χωρίο 28).

Τα λουλούδια δεν ντύνονται κοπιάζοντας με μόχθο και ιδρώτα. Όχι, ο Πατέρας τα ντύνει. Στη συνέχεια, ο Ιησούς λέει, σ' εσένα και σ' εμένα, την απάντηση που έχουμε ανάγκη. Υπάρχει κι άλλος τρόπος να ζήσεις, ο τρόπος του Βασιλείου! Ο Ιησούς λέει: Πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν. Μην αγωνιάτε, λουπόν, για το αύριο, γιατί η αυριανή μέρα θα έχει τις δικές της φροντίδες. Φτάνουν οι έγνοιες τής κάθε μέρας

«Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν» ή «θα προστεθούν σ' εσάς» (χωρίο 33). Τι σημαίνει «να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού»; Σημαίνει να μάθουμε πώς λειτουργεί! Να μελετήσουμε τους νόμους που τη διέπουν. Να μάθουμε πώς λειτουργεί το σύστημα του Θεού!

Αν σε έριχνα από ένα αεροπλάνο σε μια χώρα που δεν έχει ξαναπάει, η πρώτη σου μέριμνα θα ήταν να μάθεις πώς λειτουργεί εκείνο το βασίλειο: πώς τρώνε, πώς αγοράζουν και πουλάνε, ποιοι νόμοι διέπουν τη γη τους. Το ίδιο ισχύει και για το Βασίλειο του Θεού. Πρέπει να μάθεις πώς λειτουργεί το Βασίλειο του Θεού, για να μπορέσεις να απολαύσεις τα οφέλη του ως υπήκοος. Ξέρω από πρώτο χέρι πόσα έχανα όταν δεν γνώριζα πώς λειτουργούσε. Η απάντηση που αναζητάς είναι απλή. Χρειάζεσαι μια οικονομική επανάσταση. Σε μια επανάσταση, ο λαός εξεγείρεται ενάντια στο σύστημα της επικρατούσας κυβέρνησης και εγκαθιστά μια νέα διακυβέρνηση. Πρέπει να κάνεις το ίδιο. Πρέπει να αποβάλεις την παλιά διακυβέρνηση σύμφωνα με το σύστημα της κατάρτας της γης, που εμπεριέχει την έλλειψη και την απελπισία, και να χαρείς έναν νέο τρόπο ζωής — τη ζωή του Βασιλείου του Θεού, με νέους νόμους, χωρίς ελλείψεις και με μεγάλη χαρά!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΠΑΤΗΜΑ!

Αν πήγαινες πίσω στην ιστορία και ήθελες να ταξιδέψεις από τη Νέα Υόρκη στο Σαν Φρανσίσκο, θα έπρεπε να πάρεις το πλοίο. Το ταξίδι σου, πριν το άνοιγμα της διώρυγας του Παναμά, θα διαρκούσε ίσως και ένα χρόνο, παραπλέοντας όλη τη Νότια Αμερική. Αργότερα, όταν δημιουργήθηκε το Μονοπάτι του Όρεγκον, μπορούσες να κάνεις το ίδιο ταξίδι σε τέσσερις μήνες. Σήμερα, μπορείς να φθάσεις εκεί σε τέσσερις ώρες. Πώς; Αξιοποιώντας έναν άλλο φυσικό νόμο, την αρχή τής δυναμικής άνωσης. Αυτός ο φυσικός νόμος υπήρχε πάντα — τα πουλιά τον χρησιμοποιούσαν κάθε μέρα — αλλά οι άνθρωποι δεν τον καταλάβαιναν πλήρως και δεν μπορούσαν να τον χρησιμοποιήσουν για να πετάξουν. Έτσι και οι περισσότεροι Χριστιανοί απλά δεν γνωρίζουν τους νόμους τού Βασιλείου, παρόλο που υπάρχουν από πάντα, και πιθανόν διαβάζουν γι' αυτούς επί πολλά χρόνια. Το Βασίλειο του Θεού είναι εδώ από πάντα, είναι μέσα σου, και έχεις νόμιμο δικαίωμα να απολαύσεις τα οφέλη του. Στο φυσικό βασίλειο, οι νόμοι τής πτήσης δεν

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

ακυρώνουν το νόμο τής βαρύτητας, τον ξεπερνούν. Με άλλα λόγια, όσο λειτουργείς σύμφωνα με τους νόμους που διέπουν την πτήση, πετάς, παρόλο που η βαρύτητα εξακολουθεί να ενεργεί και να προσπαθεί να σε τραβήξει κάτω. Θα πρέπει να συμφωνήσεις ότι είναι πολύ πιο εύκολο να πετάξεις με το αεροπλάνο τέσσερις ώρες, παρά να πάρεις το πλοίο και να ταξιδεύεις ένα χρόνο! Ε τότε, άρχισε να κάνεις τα πράγματα με τον γρήγορο τρόπο, και παράτησε τις παλιές αργές μεθόδους σου.

Έχεις δει ποτέ πεταλούδα μονάρχη; Εδώ στο Οχάιο, το φθινόπωρο, είναι εύκολο να δεις εκατοντάδες πεταλούδες μονάρχης, καθώς πετούν νότια για να περάσουν τον χειμώνα. Μεταναστεύουν στο Μεξικό, ένα ταξίδι περίπου 3.000 χιλιομέτρων. Αλλά, ξέρεις ποιο είναι το εκπληκτικό; Δεν έχουν ξαναπάει εκεί! Πώς ξέρουν πώς να πάνε ή πότε να πάνε; Αν ο Θεός έχει προμηθεύσει έναν τρόπο για να επιβιώσει η πεταλούδα μονάρχης, σίγουρα έχει έναν τρόπο και για σένα. Πώς επιβιώνει η πεταλούδα;

Υφίσταται «μεταμόρφωση», που σημαίνει ότι αλλάζει μορφή. Οι περισσότεροι άνθρωποι γνωρίζουν ότι μια μονάρχης δεν ξεκινάει ως πεταλούδα, ξεκινά ως κάμπια. Οι κάμπιες τής μονάρχης ζουν σ' ένα γαλακτοφόρο φυτό, την ασκληπιάδα, μέχρι να αυξηθούν σε μέγεθος και να είναι έτοιμες για μια μεγάλη αλλαγή. Όταν μεγαλώσουν αρκετά, κατασκευάζουν ένα κουκούλι γύρω από τον εαυτό τους, και εκεί μέσα γίνονται χρυσαλλίδες. Σ' αυτήν την κατάσταση παραμένουν για 7 έως 15 ημέρες. Αφού περάσει αυτό το διάστημα, μέσα από το κουκούλι βγαίνει η πεταλούδα, που δεν μοιάζει σε τίποτε με την κάμπια, ούτε στην όψη ούτε στη συμπεριφορά. Ζει και επιβιώνει σε ένα εντελώς νέο επίπεδο ύπαρξης. Πετάει! Αντί να περιορίζεται σε ένα φυτό για να τραφεί, μπορεί τώρα να πετάξει οπουδήποτε θέλει. Είναι ένα όμορφο πλάσμα που ξεχωρίζει μέσα στη φύση για τη χάρη και την κομψότητά του.

Αλλά το πιο εκπληκτικό χαρακτηριστικό της είναι η ικανότητά της να πετάει μακριά από προβλήματα. Βλέπεις, η μονάρχης δεν θα μπορούσε να επιβιώσει μέσα στην παγωνιά τού χειμώνα στα βόρεια κλίματα. Θα πέθαινε. Αλλά ο Θεός προμήθευσε έναν τρόπο για να φεύγει αυτό το πλάσμα μακριά από τα προβλήματά του, πετώντας σ' ένα μέρος που δεν έχει ξαναπάει, 3.000 χιλιόμετρα μακριά. Πώς ξέρει τον δρόμο για να πάει

εκεί; Πώς το κάνει; Με τη μεταμόρφωση. Η Αγία Γραφή λέει ότι, όπως η μονάρχης, μπορείς κι εσύ με μια παρόμοια διαδικασία να πετάξεις πάνω από τα προβλήματά σου, ακόμη και σε καταστάσεις που δεν έχεις ιδέα πώς να τις χειριστείς.

Ένας φίλος μου, ο Στηβ, επιστρέφοντας στο σπίτι του κάποιο βράδυ, χτύπησε με το αμάξι του ένα ελάφι. Το αμάξι έπαθε τέτοια τεράστια ζημιά που δεν σύμφερε να το επιδιορθώσει. Δυστυχώς, μια εβδομάδα αργότερα, έσκασε και η μηχανή του οικογενειακού βαν, που ήταν το μόνο όχημα που του απέμεινε. Η ασφαλιστική εταιρεία πρόσφερε στον Στηβ τα χρήματα για να νοικιάσει ένα όχημα για δύο εβδομάδες, αλλά η ασφαλιστική κάλυψη που είχε το βαν δεν επαρκούσε για να το αντικαταστήσει. Ο Στηβ και η σύζυγός του, η Κάρεν, δεν ήξεραν τι να κάνουν. Η δουλειά τού Στηβ απαιτούσε να έχει αυτοκίνητο, διότι ασχολούταν με πωλήσεις και έπρεπε καθημερινά να επισκέπτεται πελάτες.

Είχαν διδαχτεί για το Βασίλειο αρκετό καιρό ώστε να ξέρουν ότι ο Θεός ήταν η απάντησή τους. Εκείνο τον καιρό, πραγματικά δεν είχαν επιπλέον χρήματα για να αντικαταστήσουν τα οχήματα. Έτσι ήξεραν ότι ο Θεός και το Βασίλειό Του ήταν η μόνη τους ελπίδα. Οι δύο εβδομάδες της επιδοτούμενης ενοικίασης κόντευαν να τελειώσουν, και ακόμη δεν είχαν την απάντηση. Παραδόξως, τη νύχτα πριν παραδώσει το ενοικιαζόμενο αυτοκίνητο, ο Στηβ έλαβε ένα τηλεφώνημα από έναν άντρα που έλεγε ότι είχε ένα αυτοκίνητο που ήθελε να χαρίσει, και επειδή ήξερε ότι ο Στηβ ήταν μέλος της εκκλησίας μου, τηλεφώνησε στον Στηβ για να ρωτήσει αν γνώριζε κάποια οικογένεια στην εκκλησία μας που χρειαζόταν αυτοκίνητο. Ο Στηβ εξήγησε γρήγορα την κατάσταση του και είπε ότι θα ήταν ευγνώμων να πάρει το αυτοκίνητο για τον εαυτό του και την οικογένειά του. Αυτό ήταν υπέροχο, αλλά ο Στηβ είχε έξι παιδιά, και ένα τέτοιο μικρό αυτοκίνητο δεν θα τον εξυπηρετούσε πλήρως. Ωστόσο, η εμφάνιση αυτού του αυτοκινήτου ενθάρρυνε πολύ το ζευγάρι.

Την επόμενη Κυριακή, και οι δύο ήρθαν να με συναντήσουν στην εκκλησία, και μου ζήτησαν να προσευχηθώ μαζί τους για το επόμενο όχημά τους. Η Κάρεν είπε, «Ποιμένα, πιστεύουμε ότι λαμβάνουμε δια

Η οικονομική σου επανάσταση: Η δύναμη της υπηκοότητας

πίστεως ένα βαν Honda Odyssey, και θα θέλαμε να συμφωνήσεις μαζί μας καθώς σπέρνουμε έναν σπόρο γι' αυτό». Είπα, «Βεβαίως, θα το κάνω». Κι έτσι, προσευχηθήκαμε. Πραγματικά δεν μπορώ να θυμηθώ πόσες εβδομάδες είχαν περάσει, ίσως τρεις ή τέσσερις, όταν κάποιος πρωί περάσαμε από το σπίτι τους. Μπαίνοντας στην κουζίνα τους, είδαμε ότι στην πόρτα του ψυγείου υπήρχε η φωτογραφία ενός βαν Honda Odyssey. Η Κάρεν είπε ότι κάθε μέρα, όταν άνοιγε το ψυγείο, άπλωνε το χέρι της σ' αυτήν τη φωτογραφία και ευχαριστούσε τον Θεό για το βαν.

Περίπου μια εβδομάδα αργότερα, η γραμματέας μου με πήρε στο τηλέφωνο και μου είπε, «Ποιμένα, λάβαμε ένα ενδιαφέρον τηλεφώνημα σήμερα». Ένας άνδρας ήθελε να χαρίσει ένα βαν στην εκκλησία. Εκείνη την εποχή κανείς δεν ήξερε ότι ο Στηβ και η Κάρεν περίμεναν με πίστη ένα βαν, και ούτε τι είδους βαν ήταν αυτό. Έτσι ρώτησα τη γραμματέα μου, «Τι μάρκα είναι;» Είπε, «Ένα Honda Odyssey». «Σε τι κατάσταση είναι;», ξαναρώτησα. Μου απάντησε ότι ο άνθρωπος είπε πως ήταν σε τέλεια κατάσταση, χωρίς γρατσουνιά, και είχε κάνει μόνο 120.000 χιλιόμετρα. Της είπα ότι ήξερα πού θα πήγαινε το φορτηγάκι. Το είπα στην Drenda και της ζήτησα να τηλεφωνήσει στην Κάρεν. Της τηλεφώνησε και τη ρώτησε πώς πάνε τα πράγματα, και αν είχαν δει κάποια κίνηση σχετικά με την ανάγκη τους για ένα όχημα. Τα πρώτα λόγια της Κάρεν ήταν, «Αυτό που ξέρω είναι ότι σήμερα είμαστε ακόμη μια μέρα πιο κοντά!» Κι η Drenda είπε, «Είστε πιο κοντά απ' όσο νομίζεις. Ελάτε να το πάρετε!»

Λατρεύω τέτοιες ιστορίες! Εσύ; Και η ιστορία δεν σταμάτησε εδώ, διότι ο Στηβ και η Κάρεν απέκτησαν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στο Βασίλειο για την κάλυψη των αναγκών τους.

Εκείνον τον καιρό είχαν ανάγκη και από ένα σπίτι. Νοίκιαζαν επί αρκετά χρόνια, και ένιωθαν ότι ήταν καιρός να αποκτήσουν το δικό τους σπίτι, αλλά και πάλι δεν είχαν αρκετά χρήματα για να δώσουν την προκαταβολή. Είχαν πάει σε πάρα πολλές τράπεζες για να ρωτήσουν τι προγράμματα χρηματοδότησης υπήρχαν για ν' αγοράσουν ένα οικοπέδο, και όλες είχαν την ίδια απαίτηση, έπρεπε να προκαταβάλουν το 50% της αξίας του οικοπέδου. Η νεαρή οικογένεια δεν διέθετε τόσα

χρήματα, εκείνον τον καιρό. Η Κάρεν είχε απογοητευτεί, και με ρώτησε γι' αυτό το θέμα. Συμφωνήσαμε ότι ο Θεός θα άνοιγε έναν δρόμο. Έτσι, άρχισαν να βλέπουν διάφορα οικοπέδα και σπίτια.

Ένα από τα οικοπέδα που κοίταξαν τράβηξε την προσοχή τους. Βρισκόταν σε μια περιοχή που θα ήθελαν να χτίσουν, είχε έκταση 200 στρέμματα και κόστιζε μόνο 55.000 δολάρια. Αλλά ούτε και γι' αυτό είχαν την προκαταβολή.

Ωστόσο, εγώ είχα ακούσει για μια μικρή επαρχιακή τράπεζα, που βρισκόταν δυο ώρες μακριά, και δεχόταν την υποθήκευση του οικοπέδου ως προκαταβολή για την αγορά του. Αυτό ήταν πολύ ασυνήθιστο για ακατέργαστη γη. Τους το είπα, και έκλεισαν ένα ραντεβού για να συζητήσουν

με την τράπεζα. Η τράπεζα εκτίμησε την αξία του οικοπέδου σε πάνω από 100.000 δολάρια, και τους είπαν ότι δεν υπήρχε ανάγκη να προκαταβάλουν κανένα χρηματικό ποσό. Έτσι, αγόρασαν τη γη χωρίς να δώσουν καθόλου χρήματα, και έχτισαν ένα υπέροχο σπίτι σ' εκείνη την καταπληκτική εξοχή, χωρίς να χρειαστεί να πληρώσουν καμμία προκαταβολή. Ο Στηβ και η Κάρεν συνεχίζουν να ευημερούν μέχρι σήμερα, καθώς, όπως Drenda κι εγώ, έμαθαν να εκπληρώνουν τις ανάγκες τους και να ζουν σύμφωνα με το Βασίλειο του Θεού.

Έχω πολλές τέτοιες ιστορίες από μέλη της εκκλησίας μου, και περιμένω με βεβαιότητα ότι θα συμβούν και στη δική σου ζωή. Ο Θεός μπορεί να κάνει καταπληκτικά και, μερικές φορές, παράξενα πράγματα για να καλύψει τις ανάγκες μας. Πολλές φορές, περιορίζουμε τους εαυτούς μας κάνοντας εκτιμήσεις για το μέλλον μας με βάση τι πιστεύουμε ότι είναι δυνατό να γίνει. Αλλά με τον Θεό, όλα είναι δυνατά, αν επιτρέψουμε στον Λόγο Του να αλλάξει τον τρόπο που σκεπτόμαστε.

**ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ, ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΝΟΝΤΑΣ
ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΜΕ
ΒΑΣΗ ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΓΙΝΕΙ. ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ,
ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΑ, ΑΝ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟΝ
ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΟΜΑΣΤΕ.**

Μην προσαρμόζεστε στη νοοτροπία αυτού του κόσμου, αλλά να μεταμορφώνεστε συνεχώς προς το καλό, αποκτώντας το νέο φρόνημα του πιστού. Έτσι θα μπορείτε να διακρίνετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού, το καλό και αρεστό στον Θεό και τέλειο.

— Προς Ρωμαίους 12:2

Ως πιστοί δεν πρέπει να συμμορφωνόμαστε με τα πρότυπα αυτού του κόσμου. Ο απόστολος Παύλος αναφέρεται στο γήινο σύστημα κατάρτας και στον τρόπο ζωής σύμφωνα μ' αυτό και, ειδικότερα, στο πώς σκεπτόμαστε. Έχεις φτιάξει ποτέ κάποιο ρούχο ή κάτι άλλο ακολουθώντας ένα σχέδιο; Αν το έκανες και δεν ικανοποιήθηκες από το αποτέλεσμα, τι θα συνέβαινε αν το ξανάφτιαχνες ακολουθώντας το ίδιο σχέδιο; Θα είχες το ίδιο αποτέλεσμα. Γι' αυτό, ο Παύλος λέει ότι είναι ανάγκη να μεταμορφωθούμε αποκτώντας νέο τρόπο σκέψης. Πρέπει να αλλάξουμε το σχέδιο που ακολουθούμε για τη ζωή μας. Πρέπει να σκεπτόμαστε διαφορετικά από τον τρόπο που σκέπτεται ο κόσμος.

Η λέξη «μεταμορφώνεστε» είναι τύπος του ρήματος από το οποίο προέρχεται η «μεταμόρφωση», που όπως εξηγήσαμε νωρίτερα, σημαίνει αλλαγή. Είναι ανάγκη να μεταμορφωθούμε! Πρέπει να σκεπτόμαστε σαν τον Θεό. Πρέπει να σκεπτόμαστε σκέψεις τού Βασιλείου. Αντί να σκεπτόμαστε από την οπτική γωνία τής κάμπιας που είναι άσχημη, παγιδευμένη σ' έναν τόπο, και καταδικασμένη να πεθάνει, πρέπει να εμπιστευτούμε τον Θεό για έναν εντελώς νέο τρόπο ζωής. Τότε, και μόνο τότε, θα μπορέσουμε να πετάξουμε πάνω από τα προβλήματά μας και θα είμαστε κατάλληλα εφοδιασμένοι για να γνωρίσουμε ποιο είναι το τέλειο και ευάρεστο θέλημα του Θεού, σε κάθε κατάσταση. Αν δεν υιοθετήσουμε αυτήν την αλλαγή σκέψης, η παλιά μας νοοτροπία θα λείει διαρκώς, «Όχι, όχι, δεν μπορώ να το κάνω αυτό. ΟΧΙ, δεν υπάρχει τρόπος να γίνει αυτό».

Ποιος θα φανταζόταν ποτέ ότι η άσχημη κάμπια θα κατόρθωνε να πετάει με τόση χάρη και τελειότητα; Βλέποντας την κάμπια και αναλογιζόμενος το ταξίδι των 3.000 χιλιομέτρων που θα έπρεπε να κάνει, απλά θα κουνούσες το κεφάλι σου και θα έλεγες, «ΑΔΥΝΑΤΟ!»

Αλλά στο Βασίλειο του Θεού, όλα είναι δυνατά. Δες εμένα. Όταν ξεκινά το τηλεοπτικό μου πρόγραμμα, λέει ότι είμαι οικονομικός εμπειρογνώμων. Μερικές φορές φέρνω στη μνήμη μου τις μέρες που ζούσα σαν κάμπια και λέω, «Αυτό που συνέβη είναι καταπληκτικό!»

Και μια και μιλάμε για πέταγμα, θα ήθελα να σου διηγηθώ και μια ακόμη ιστορία μου. Όταν η Drenda κι εγώ αρχίσαμε να μαθαίνουμε πώς λειτουργούσε το Βασίλειο, σκέφθηκα ότι ήθελα ένα αεροπλάνο. Είχα δίπλωμα πιλότου από τα 19 μου και κατά καιρούς νοίκιαζα αεροπλάνα για να πετάω, αλλά ποτέ δεν είχα ένα δικό μου. Ασφαλώς θα ξέρεις το γιατί. Δεν είχα τα χρήματα για να αγοράσω ένα. Έτσι, μια μέρα αποφάσισα ότι μπορεί να ήταν τρελό, αλλά ένα αεροπλάνο δεν είναι δύσκολο για τη Βασιλεία του Θεού. Γιατί περιορίζα το Βασίλειο σε αυτό που νόμιζα ότι ήταν δυνατό για μένα; Έτσι έγραψα μια επιταγή, και στη θέση τού μηνύματος σημείωσα, «Για το αεροπλάνο μου» (και ανέφερα τις λεπτομέρειες). Έβαλα τα χέρια μου στην επιταγή, προσευχήθηκα και την ταχυδρόμησα, πιστεύοντας ότι έλαβα το αεροπλάνο τη στιγμή που προσευχήθηκα, σύμφωνα με το Κατά Μάρκον 11:24.

«Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας».

Δεν πέρασε ένας μήνας και πήγα σ' έναν γιατρό για μια εξέταση ρουτίνας. Εξεπλάγην όταν, ξαφνικά, ο γιατρός είπε, «Ξέρεις κανέναν που να θέλει ν' αγοράσει αεροπλάνο;» Το βρήκα παράξενο. «Τι αεροπλάνο είναι αυτό;», ρώτησα, και έμεινα έκπληκτος και ενθουσιασμένος όταν μου είπε, διότι ήταν ακριβώς το αεροπλάνο για το οποίο προσευχήθηκα και πίστεψα ότι θα λάβω. Τον ρώτησα που μπορώ να το δω, και μου είπε ότι ήταν στο αεροδρόμιο της κομητείας, δηλαδή δίπλα στο σπίτι μου. Και δεν υπερβάλλω, διότι το σπίτι μου βρίσκεται στη μία άκρη του αεροδρομίου της κομητείας, και κάθε αεροπλάνο που προσγειώνεται πετάει κατευθείαν από πάνω μας. Βλέποντας αεροπλάνα να έρχονται και να φεύγουν όλη μέρα, και με τον αεροδιάδρομο μόλις τρία χιλιόμετρα από την αυλόπορτα του σπιτιού μου, αισθανόμουν ακόμη εντονότερη την επιθυμία να έχω ένα αεροπλάνο!

Έτσι ζήτησα από έναν φίλο μου που πετούσε όλη του τη ζωή και ήταν εκπαιδευτής πτήσεων να έρθει μαζί μου για να ρίξει μια ματιά σ' αυτό το αεροπλάνο. Την ώρα που το κοιτάζαμε, ήξερα ότι αυτό ήταν το αεροπλάνο μου. Ήταν τέλειο! Ήταν ακριβώς αυτό που ήθελα. Αλλά είχα ένα πρόβλημα, ένα πρόβλημα που αντιμετώπιζα επί χρόνια, αναφορικά με την αγορά ενός αεροπλάνου — δεν είχα τα χρήματα για να το αγοράσω. Είχες ποτέ αυτό το πρόβλημα; Αλλά αυτή τη φορά δεν θα υποχωρούσα από φόβο. Ήξερα ότι αυτό ήταν το αεροπλάνο μου. Απλά δεν ήξερα ακόμη, πώς θα έφερνε τα χρήματα ο Θεός.

Μερικούς μήνες νωρίτερα, η Drenda κι εγώ ψάχναμε χώρο για τα γραφεία της εταιρίας μας. Γνωρίζαμε πού θέλαμε να βρίσκεται η επιχείρηση, αλλά δεν υπήρχε τίποτα προς πώληση σ' εκείνη την περιοχή. Έτσι αρχίσαμε να εξετάζουμε κάποιες άλλες τοποθεσίες. Βρήκαμε μερικά κτίρια που ήμασταν έτοιμοι να τα αγοράσουμε, αλλά

**Η ΖΩΗ ΜΟΥ, ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΦΟΒΟ, ΕΧΕΙ ΠΛΕΟΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΕΙ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.
ΑΞΙΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ,
ΜΠΟΡΕΣΑ ΝΑ ΒΡΩ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ
ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ.**

αισθανθήκαμε έναν έλεγχο στο πνεύμα μας να μην προχωρήσουμε στην αγορά τους. Συνεχίσαμε να κοιτάμε ξανά και ξανά στην περιοχή όπου ξέραμε ότι θα ήταν το γραφείο μας, ελπίζοντας να βρούμε διαθέσιμο χώρο. Καθώς εξακολουθούσαμε να προσευχόμαστε γι' αυτό το

βήμα που θέλαμε να κάνουμε, μια μέρα, τηλεφώνησε ο πατέρας μου και μου είπε: «Ξέρω, ότι εσύ τώρα θα πεις ότι αυτό είναι ενέργεια του Θεού, αλλά η μητέρα σου κι εγώ συζητήσαμε, και θέλουμε να σου δώσουμε το κτίριο που έχουμε για να το χρησιμοποιήσεις για τα γραφεία της επιχείρησής σου». Το κτίριο που είχαν οι γονείς μου βρισκόταν εκεί ακριβώς που ήλπιζα να βρω χώρο για τη μετεγκατάστασή μου. Έμεινα άναυδος!

Για να καταλάβεις τι πραγματικά είχε συμβεί, πρέπει να ξέρεις ότι ο πατέρας μου, τότε, δεν ήταν πιστός. Κάθε φορά που ανέφερε κάποιος

τον Θεό, αντιδρούσε με κυνισμό. Στην πραγματικότητα δεν μπορούσα καν να του μιλήσω για τον Θεό, και προσευχόμενοι να στείλει ο Θεός κάποιον άλλον στον δρόμο του για να του κηρύξει τον Χριστό. Ήξερα ότι εγώ δεν μπορούσα να το κάνω, δεν με άκουγε. Αλλά ο πατέρας μου σώθηκε μερικά χρόνια αργότερα, σε ηλικία 80 ετών, και το παράδοξο είναι ότι σώθηκε παρακολουθώντας την τηλεοπτική μας εκπομπή και βλέποντας όλα τα θαυμαστά που έκανε ο Θεός. Τα τελευταία τρεισήμισι χρόνια της ζωής του τα έζησε απόλυτα αλλαγμένος και συμμετέχοντας στις συνάξεις τής εκκλησίας μας κάθε σαββατοκύριακο.

Μια μέρα, αφού τέλειωσε η συνάθροισή μας, βγήκα στον διάδρομο και είδα τον πατέρα μου να μιλάει μ' έναν άνδρα που ήταν μέλος της εκκλησίας και γνωρίζονταν πολλά χρόνια. Βάδισα προς το μέρος τους, και πλησιάζοντας άκουσα τον άνδρα να ρωτάει τον πατέρα μου γιατί άρχισε να έρχεται στην εκκλησία. Ο πατέρας μου απάντησε ότι είχε δει πάρα πολλά πράγματα που δεν μπορούσε να εξηγήσει. Δόξα στον Θεό! Έτσι πρέπει να γίνεται.

Αλλά ας επιστρέψουμε στο τηλεφώνημα σχετικά με το κτίριο, πριν σωθεί ο πατέρας μου. Η Drenda κι εγώ σοκαριστήκαμε που μας έδωσαν το κτίριο. Ξέραμε, φυσικά, ότι αυτό ήταν επέμβαση του Θεού και μπορούσαμε να πούμε στον μπαμπά, όταν τηλεφώνησε, «Ναι, μπαμπά, έχεις δίκιο, αυτό το έκανε ο Θεός!»

Το κτίριο χρειαζόταν σημαντικές παρεμβάσεις για να ανταποκρίνεται στους νόμους επαγγελματικής στέγης και για να εξυπηρετεί τις ανάγκες της επιχείρησής μας. Ήταν Δεκέμβριος όταν μας το παραχώρησε ο μπαμπάς μου, και αποφάσισα να περιμένω μέχρι την άνοιξη πριν ξεκινήσω την ανακαίνιση. Έτσι, το κτίριο παρέμεινε κλειστό όλο τον χειμώνα χωρίς να το χρησιμοποιεί κανείς, και ο μπαμπάς μου είπε ότι είχε κλείσει το νερό. Έτσι ήταν τα πράγματα μέχρι περίπου μια εβδομάδα αφότου πήγα να δω εκείνο το αεροπλάνο. Και τότε μου τηλεφώνησε ο αδερφός μου και μου είπε να πάω επειγόντως να δω το κτίριο διότι είχε πλημμυρίσει και τα νερά έτρεχαν έξω στον δρόμο. Ο καιρός είχε ζεστάνει και προφανώς ο μπαμπάς μου είχε κάνει λάθος και δεν είχε κλείσει την παροχή του νερού στη διάρκεια του χειμώνα. Όταν πήγα, διαπίστωσα ότι μια τουαλέτα του επάνω ορόφου θα πρέπει να

έτρεχε επί μέρες ή ίσως και εβδομάδες. Όλη η κάλυψη με γυψοσανίδες στον κάτω όροφο είχε πέσει από τους τοίχους.

Ξέρω ότι σε πρώτη φάση αυτή η ιστορία μοιάζει να είναι τραγική, αλλά αυτό που δεν ξέρεις, και ούτε το ήξερε κι ο αδελφός μου, είναι ότι εγώ ήθελα να αφαιρεθούν οι γυψοσανίδες και είχα ήδη υπογράψει ένα συμβόλαιο με μια κατασκευαστική εταιρία για την αφαίρεση των γυψοσανίδων σε ολόκληρο το κτίριο, μέσα και έξω, και για έναν πλήρη επανασχεδιασμό του κτιρίου που θα ξεκινούσε σε μερικές εβδομάδες. Έτσι, αυτή η ζημιά από το νερό δεν ήταν πρόβλημα, καθώς όλα τα κατεστραμμένα επρόκειτο, έτσι κι αλλιώς, να αφαιρεθούν. Αλλά, άκου κι αυτό — η ασφαλιστική μου εταιρεία μου έδωσε αποζημίωση γι' αυτή τη ζημιά, και τα χρήματα που πήρα ήταν αρκετά για ν' αγοράσω το αεροπλάνο μου!

Στ' αλήθεια συνέβη αυτό; Μόλις έλαβα το αεροπλάνο μου και το κτίριο του γραφείου μου, χωρίς να δημιουργήσω χρέη και χωρίς να αναρωτηθώ πόσο σκληρά μπορώ να τρέξω για να τα καταφέρω; Ναι, είχε συμβεί! Τώρα, όταν πετάω μ' αυτό το αεροπλάνο, και βρίσκομαι πάνω από γεωργική γη, θυμάμαι ότι το πέταγμα του αεροπλάνου είναι σαν το Βασίλειο του Θεού. Η λειτουργία και οι νόμοι της πτήσης μάς επιτρέπουν να κινηθούμε σε μια διαφορετική διάσταση της ζωής. Όπως γίνεται με την κάμπια που μεταμορφώνεται σε πεταλούδα, διότι η κάμπια ποτέ δεν θα ήταν σε θέση να τρέξει με τα πόδια της και να φθάσει στο Μεξικό, όσο σκληρά κι αν προσπαθούσε. Η ζωή μου, που ήταν περιορισμένη από τον αγώνα για επιβίωση και τον φόβο, έχει πλέον μεταμορφωθεί μέσα από το Βασίλειο του Θεού. Αξιοποιώντας τους νόμους του, μπόρεσα να βρω μια ζωή με απεριόριστες δυνατότητες.

Ολοκληρώνοντας αυτό το βιβλίο, θέλω να σε αφήσω μ' ένα κομμάτι της Αγίας Γραφής. Είμαι σίγουρος πως το έχεις ακούσει πολλές φορές στη ζωή σου, αλλά νομίζω ότι τώρα θα έχει αποκτήσει ένα τελείως διαφορετικό νόημα για σένα.

«Ελάτε σ' εμένα όλοι όσοι κοπιάζετε κι είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας ξεκουράσω. Σηκώστε πάνω σας το ζυγό μου και

ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΠΑΤΗΜΑ!

Διδαχτείτε από το δικό μου παράδειγμα, γιατί είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά, και οι ψυχές σας θα βρουν ξεκούραση. Γιατί ο ζυγός μου είναι απαλός, και το φορτίο μου ελαφρό».

—Κατά Ματθαίον 11:28-30, ΕΒΕ

Ο Ιησούς ήρθε για να αφαιρέσει τον βαρύ ζυγό που ήμασταν αναγκασμένοι να κουβαλάμε, τον οδυνηρό μόχθο και τον ιδρώτα του γήινου συστήματος της κατάρας. Τώρα πρέπει να πάρουμε τον δικό Του ζυγό («Τετέλεστα»), και να βρούμε ανάπαυση (την έβδομη ημέρα, το αληθινό Σάββατο) για τις ψυχές μας.

Μπορείς να ζήσεις εκπληκτικά πράγματα στη ζωή σου, κάνοντας απλά αυτό που έκανε ο Πετεφρής, λειτουργώντας με τον τρόπο ζωής του Βασιλείου. Λάβε μια απόφαση σήμερα να ευθυγραμμιστείς με τους νόμους του Βασιλείου του Θεού και να αρχίσεις να απολαμβάνεις τη δύναμη της υπηκοότητας. Ξεκίνησε την οικονομική σου επανάσταση σήμερα, πέταξε τον παλιό τρόπο ζωής, το παλιό σύστημα διακυβέρνησης, το γήινο σύστημα της κατάρας, τής φτώχειας, της ασθένειας και της απελπισίας. Άφησε πίσω τις παλιές συνήθειες της κάμπιας, και άρχισε να πετάς χρησιμοποιώντας τους νόμους του Βασιλείου στους οποίους σου έχει δώσει πρόσβαση ο Ιησούς. Είσαι πολίτης αυτού του Βασιλείου.

Έχεις νόμιμα δικαιώματα!

Αν βρήκες αυτό το βιβλίο ενδιαφέρον, και είσαι αποφασισμένος να μάθεις για το Βασίλειο του Θεού, θα ήθελα να σε προτρέψω να επισκεφθείς το GaryKeese.com. Εκεί θα βρεις μια βιβλιοθήκη με υλικό που θα σε βοηθήσει και θα σε καθοδηγήσει σε κάθε βήμα σου σχετικά με το Βασίλειο. Θα σε ενθάρρυνα επίσης να γίνεις μέλος τού Team Revolution, για να έχεις πρόσβαση σε ειδικές εκδηλώσεις και συνέδρια για την καθοδήγησή σου.

Η νίκη στα οικονομικά απαιτεί πνευματική γνώση αλλά και γήινη, φυσική γνώση. Για πληροφορίες σχετικά με το πώς να βγεις από τα χρέη σου, λαμβάνοντας ένα πρόγραμμα που θα εκπονήσει για σένα προσωπικά η εταιρεία μου Forward Financial Group, κάλεσε στο 1-800-815-0818 (ΣτΜ: τηλεφωνικός αριθμός ΗΠΑ).

Η προστασία των χρημάτων που αποταμιεύεις για τη συνταξιοδότησή σου είναι εξίσου σημαντική με το να γνωρίζεις πώς να τα αποκτήσεις, ειδικά αυτήν την περίοδο της οικονομικής αναταραχής. Η εταιρεία μου έχει στόχο να βοηθά τους ανθρώπους να επενδύουν με ασφάλεια. Σε περισσότερα από εκατό εκατομμύρια δολάρια που έχουν επενδυθεί από τους πελάτες μας, κανείς δεν έχει χάσει ούτε ένα δολάριο μέσα τα τελευταία 15 χρόνια του οικονομικού χάους που περνά η χώρα μας. Και πάλι, η κλήση είναι δωρεάν (ΣτΜ: μόνο εντός των ΗΠΑ) και οι συμβουλές είναι δωρεάν. Κάλεσε το 1-800-815-0818 για πληροφορίες.

Η Drenda κι εγώ δεσμευόμαστε να βοηθήσουμε άτομα και οικογένειες να κερδίσουν στη ζωή. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Drenda εκπέμπει το δικό της τηλεοπτικό πρόγραμμα, που ονομάζεται «Drenda». Είναι ένα πρόγραμμα με θέμα την οικογενειακή ζωή και την ενθάρρυνση γυναικών όλων των ηλικιών. Μπορείς να πας στο Drenda.com για περισσότερες πληροφορίες.

Τέλος, η Drenda κι εγώ θα θέλαμε να εξετάσεις το ενδεχόμενο να υποστηρίξεις εκκλησίες και ποιμένες σε όλον τον κόσμο. Το ιεραποστολικό πρόγραμμά μας H-3 [*Healing Hurting Hearts (Θεραπεύοντας Πληγωμένες Καρδιές)*] είναι ένα άνοιγμα της καρδιάς μας για να βοηθήσουμε τους ανθρώπους με πρακτικό τρόπο. Κάθε χρόνο, το H-3 παρέχει δεκάδες χιλιάδες τόμους διδακτικού υλικού σε ποιμένες όλου του κόσμου. Επίσης, προσφέρουμε τρόφιμα σε

ανθρώπους που πεινούν, υποστηρίζουμε, σε πολλές χώρες, διακονίες που στοχεύουν να σταματήσουν τη σεξουαλική εμπορία, υποστηρίζουμε ορφανοτροφεία, στηρίζουμε οικονομικά ποιμένες σε πολλές χώρες και διατηρούμε ένα σπίτι για γυναίκες που έχουν ανάγκη, εδώ στο Οχάιο. Στόχος μας είναι να βοηθήσουμε τους ανθρώπους σε όλη τη γη να μάθουν για το Βασίλειο του Θεού και για την ελευθερία και την πληρότητα που θέλει ο Θεός να έχουμε όλοι μας.

Σ' ευχαριστώ πολύ που μου επέτρεψες να μοιραστώ μαζί σου την καταπληκτική ιστορία μας. Τώρα, ξεκίνα κι εσύ να δημιουργείς μια καταπληκτική ιστορία του Βασιλείου του Θεού.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Amy Keesee". The signature is fluid and cursive, with a large initial 'A' and 'K'.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η δύναμη της υπηκοότητας

Διάβασε αυτό το βιβλίο αν...

ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙΣ ΑΛΛΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΕΗ ΣΟΥ

ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΑΠΟ ΠΟΥ Ν' ΑΡΧΙΣΕΙΣ

ΕΙΣΑΙ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΣ

Ο Gary Keesee έχει βρεθεί σ' αυτήν την κατάσταση. Επί εννιά ολόκληρα χρόνια ζούσε μέσα στον φόβο και την ταραχή λόγω της άθλιας οικονομικής κατάστασής του. Τηλεφωνήματα από δανειστές, κατασχέσεις, επικρίσεις και ντροπή αποτελούσαν τη διαρκή καθημερινότητά του. Αλλά όλα άλλαξαν όταν ο Θεός μίλησε στον Gary σχετικά με τα οικονομικά του, και του φανέρωσε το μυστικό που μεταμόρφωσε ριζικά τη ζωή του! Ξόφλησε τα χρέη του, ξεκίνησε μια εταιρία με τζίρο εκατομμυρίων δολαρίων, και τώρα μοιράζεται τα κλειδιά που άλλαξαν τη ζωή του, στο τηλεοπτικό πρόγραμμα Fixing the Money Thing (Τακτοποιώντας το ζήτημα των χρημάτων), που προβάλλεται καθημερινά σε πολλά μέρη του κόσμου. Ο Gary έχει διδάξει αυτές τις ιδέες σε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους σε όλον τον κόσμο, μέσα από συνέδρια και προσωπικές επαφές. Παραδέχεται ότι υπάρχουν πολλές κατευθυντήριες αρχές που συμβάλλουν σε μια επιτυχημένη ζωή. Αλλά αν του ζητούσαν να μιλήσει μόνο για μία, θα ήταν αυτή. Ο Gary σε καλεί να πάρεις κι εσύ μέρος σε μια επανάσταση που θα αλλάξει ριζικά τα οικονομικά σου μέσα από τη Δύναμη της Υπηκοότητας.

Ο Gary Keesee είναι συγγραφέας, ομιλητής, καινοτόμος επιχειρηματίας, οικονομικός ειδήμων και ποιμένας, με ένα πάθος να βοηθά τούς ανθρώπους να επιτύχουν στη ζωή, ιδιαίτερα στους τομείς της πίστης, της οικογένειας και των οικονομικών. Ο Gary και η σύζυγός του, η Drenda, έχουν δημιουργήσει αρκετές αποδοτικές επιχειρήσεις, και έχουν ιδρύσει το Faith Life Now, που παράγει δύο τηλεοπτικά προγράμματα, το *Fixing the Money Thing* και το *Drenda*, οργανώνει παγκόσμια συνέδρια και διακινεί υλικό με πρακτικές συμβουλές. Ακόμη, το ζεύγος Keesee είναι ποιμένες της εκκλησίας Faith Life Church, κοντά στο Κολούμπους του Οχάιο.

P. O. Box 779, New ALBANY, OH 43054
1.888.391.LIFE | garykeesee.com